

DE GEPROFETEERDE EINDTIJD

RONALD WEINLAND

DE GEPROFETEERDE EINDTIJD
Nederlandse vertaling
Printed in Belgium
Copyright © 2005

the-end.com,
Postbus 70
2900 SCHOTEN (Antwerpen),
BELGIE

Bezoek onze website : www.the-end.com

Also printed in the United States of America
THE PROPHESED END-TIME
Copyright © 2004 by the-end.com, inc.
All rights reserved. Published 2004

the-end.com, inc.
P.O. Box 14447
Cincinnati, OH 45250
UNITED STATES OF AMERICA

DE GEPROFETEERDE EINDTIJD/Ronald Weinland (Nederlandse vertaling)
ISBN: 0-9753240-4-7(softcover)

DE GEPROFETEERDE EINDTIJD

<i>Hoofdstuk 1</i>	De Eindtijd-Messias	1
<i>Hoofdstuk 2</i>	Het Zevende Zegel	32
<i>Hoofdstuk 3</i>	De Eindtijd-Elia	70
<i>Hoofdstuk 4</i>	De Eindtijd-Kerk	93
<i>Hoofdstuk 5</i>	De Opening van de Zegels van Openbaring	139
<i>Hoofdstuk 6</i>	De Openbaring van Gods Plan	185
<i>Hoofdstuk 7</i>	De Ware Messias	231

Hoofdstuk 1

DE EINDTIJD MESSIAS

Dit is ongetwijfeld een van de meest controversiële boeken die u ooit te lezen heeft gekregen. De reacties van de lezer zullen variëren van ongelof, verontwaardiging, woede en spot tot gespannen verwachting, nederigheid en dankbaarheid. En dit alles gepaard gaande met bezorgdheid en angst.

De reacties zullen ook verschillen naargelang het tijdstip waarop dit boek gelezen wordt. Scepticisme en ongelof zullen echter vervagen naarmate de gebeurtenissen en hun timing in dit boek bewaarheid worden.

Alhoewel dit schrijven een overheersend religieuze inhoud heeft, is het niet zoals de meeste religieuze uitgaven geschreven. Het is geredigeerd om de schrille misvattingen en diep gewortelde schijnheiligheden van de hedendaagse religies aan de kaak te stellen. De meeste mensen verdiepen zich liever niet in religieuze zaken, maar godsdienst ligt wel aan de basis van wat zich momenteel achter de schermen afspeelt en wat nu spoedig op wereldwijde schaal in de geprofeteerde eindtijdconflicten tot een uitbarsting zal komen.

De fout om deze feiten niet onder ogen te willen zien, door lijdzaam aan de realiteit om ons heen voorbij te gaan, zal ons niet behoeden voor hetgeen komen gaat. Integendeel, het zal de zaken slechts verergeren.

Alles wat hier geschreven staat, slaat op de tijd waarin wij nu leven. De uitwerking die het zal hebben, zal zijn weerga niet vinden in de geschiedenis van de mensheid. U zult niet lang hoeven te wachten om deze dingen bewaarheid te zien worden.

Dit boek is voornamelijk geschreven om bepaalde gebeurtenissen te voorspellen die spoedig over deze hele wereld zullen komen. Gebeurtenissen die vooral gericht zijn op West Europa en de Engels sprekende landen zoals vermeld staat in de profetieën die over de eindtijd gaan. U dient zich te realiseren dat 11 september (9/11), nog maar een vage herinnering zal worden vanwege de veel grotere terreur

2 *De Eindtijd-Messias*

die deze landen nu spoedig zal treffen.

Er is veel gediscussieerd na de verschrikkelijke gebeurtenissen van 11 september (9/11), in de Verenigde Staten. Wat als...? Wie treft schuld? Welke waarschuwingen hadden we ter harte moeten nemen? Welk regeringsbeleid had dit alles kunnen verijdelen? Wat kunnen we doen om in de toekomst dergelijk vernietigend terrorisme te voorkomen?

Er kan echter niets gedaan worden om wat nu komen gaat te verhinderen. Dit boek is uitgebracht om mensen vooraf te waarschuwen voor wat er staat te gebeuren. Het is niet geschreven om paniek te zaaien of om mensen schrik aan te jagen, maar veeleer om als waarschuwing te dienen. U zult dan beter voorbereid zijn om deze gebeurtenissen het hoofd te bieden als zij plaatsvinden. U heeft deze informatie niet alleen voor uzelf nodig, maar eveneens om met anderen te delen en hulp te bieden aan geliefden en kennissen die ook de hoop koesteren dit alles te mogen overleven.

Films, boeken en religies vertellen allang verhalen over het einde van de wereld. Wie heeft er niet gehoord over Armageddon of over de vier ruiters van de Apocalyps? Velen kennen de film "Independence Day" over een invasie van de aarde door buitenaardse wezens. Figuren die zichzelf voor profeet van God uitgeven, afficheren hun boodschappen nogal eens met op borden aangebrachte teksten als: "Het Einde is Nabij!". Zij zijn vaak voer voor cartoonisten. Maar of het nu gaat om catastrofes veroorzaakt door de mens, een asteroïde uit de ruimte, een invasie door een andere planeet, of een of andere apocalyptische religieuze gebeurtenis, er zijn verhalen genoeg te vinden in boeken of in films die het einde van de wereld of het einde van het leven zoals wij het kennen als thema hebben. Jammer genoeg is onze houding, door zulke publicaties er een van spot over het hele onderwerp geworden.

Het is duidelijk dat degenen die zulke uitspraken hebben gedaan, door velen als excentriekelingen, dwazen of gestoorde religieuze fanatiekelingen worden beschouwd. Daartegenover staat echter, dat de eindtijd nu gekomen is, en de vele bewijzen daarvoor zijn reeds geleverd. Tijdens het verloop van de eerstvolgende jaren zullen de mensen ophouden met spot te reageren. In plaats daarvan zullen zij vrezen wat er komen gaat!

Dit boek gaat over een “eindtijd” waarover u nog nooit herft gehoord. Vele ideeën omtrent het einde van de wereld komen uit oude religieuze interpretaties van de bestseller aller tijden op aarde – de Bijbel. Om de verwarring nog groter te maken, beweren allen dat zij het bij het juiste eind hebben. Er bestaan vandaag de dag echter evenveel verschillende interpretaties als er religies zijn.

Onze persoonlijke kijk op het leven wordt doorgaans beïnvloed door de vooroordelen die vaak al in onze prilste jeugd ontstonden. Dit geldt vooral als het over religie gaat (de joodse, christelijke of islamitische godsdienst, of welke andere dan ook). Vanwege deze vooroordelen is het daarom logisch dat u er moeite mee kunt hebben dit boek objectief te lezen.

Zij die het traditionele christendom aanhangen, houden zich gewoonlijk vast aan het specifieke geloof dat zij van hun ouders hebben meegekregen. De meeste katholieke gezinnen brengen dan ook katholieken voort. Over het algemeen gaan kinderen die zijn grootgebracht als doopsgezind, methodistisch, luthers, zevendedags’-adventisten, etc., later gewoonlijk verder in hetzelfde geloof. Dat geldt ook voor joodse, moslim en hindoe gezinnen. Zo gaat het nu eenmaal in de wereld van het “geloof”.

In het afgelopen decennium hebben zich specifieke ontwikkelingen voorgedaan, die onopgemerkt aan de wereld voorbij zijn gegaan. Terwijl u meer leert over deze zaken, zult u hulp ontvangen om een beter begrip krijgen van wat nog komen gaat. Die gebeurtenissen zullen de wereld totaal onverwacht overvallen. Het zal zich echter niet achter de schermen afspelen. De ramp van 11 september (9/11), zal in vergelijking met deze gebeurtenissen onbeduidend lijken.

De geprofeteerde wereldwijde vernietiging doemt op aan de horizon. Miljarden zullen omkomen, zoals geprofeteerd is! U hebt niet nog een decennium om u voor te bereiden op wat komen gaat. Reageer nu!

Religieuze verwarring

Religie ligt aan de basis van de meest diep gewortelde problemen van de mens. Deze problemen staan op het punt ons in de vervulling van de eindtijdgebeurtenissen mee te slepen. Desalniettemin kunnen deze gebeurtenissen niet worden begrepen, totdat ze in hun historisch verband worden geplaatst. Zoals is geprofeteerd, ligt de religieuze

4 *De Eindtijd-Messias*

verwarring van nu aan de basis van wat de gehele wereld op haar grondvesten zal doen schudden.

In eerste instantie kan dit historisch overzicht wat saai overkomen, maar het is noodzakelijk. Wanneer u begint in te zien wat er zich in de afgelopen eeuwen heeft afgespeeld, zult u veel beter in staat zijn om u een helder beeld te vormen van deze uiterst fascinerende profetieën en hun vervulling.

Er hebben altijd grote tegenstellingen bestaan tussen de belangrijkste religieuze stromingen, zoals de islam, het judaïsme en het traditionele christendom. Vreemd genoeg ontsproten ze allen uit dezelfde wortels.

Vandaag de dag bestaan er net zoals in het verleden, grote tegenstrijdigheden tussen het judaïsme en de islam, hoewel ze beide dezelfde God van Abraham aanbidden. En de meerderheid van deze volkeren maakt aanspraak op Abraham als hun voorvader. Er bestaan veel conflicten tussen joden en traditionele christenen, en toch beweren beide partijen dezelfde God te aanbidden.

Vanwaar deze verwarring? Indien er slechts een God bestaat, dan kunnen zij niet allemaal gelijk hebben. Wie heeft het dan bij het rechte eind? Gaandeweg zult u gaan inzien waarom er altijd al zoveel religieuze verwarring en onenigheid heeft bestaan.

Er gaat veel ironie schuil in de verschillen tussen deze elkaar vijandig gezinde religies! Een zo'n ironisch feit dat zeker invloed zal hebben op de eindtijdgebeurtenissen, betreft een in de afgelopen jaren groeiende beweging onder moslims, aangaande een profetie over een eindtijdleider.

Het grootste deel van de islamitische wereld kijkt uit naar de komst van een leider die hen zal verlossen van de onderdrukking door de hun omringende wereld, met name de Verenigde Staten en haar bondgenoten, waarvan Israël in het bijzonder.

Een geprofeteerde 'Mahdi' zou moeten wederkeren om het recht in de wereld te herstellen. Deze leider zal de naam Mohammed als een van zijn voornamen dragen, maar hij zal niet even groot zijn als Mohammed zelf. Deze Mahdi zal in een tijd van zware onderdrukking ten tonele verschijnen om alle moslims te verenigen en vrede en recht op aarde te brengen. Sommige moslims geloven dat deze Mahdi samen met de profeet Jezus, die eveneens in het einde der tijden zal

terugkeren, de gelovigen naar een overwinning op de ongelovigen zal leiden.

Als iemand zich op een tijdstip dat de moslims er meer en meer van overtuigd raken dat zij verdrukt worden als deze Mahdi zou opwerpen, dan zal de idee van een grote Jihad (heilige oorlog), aan populariteit winnen. Er is reeds een beweging op gang gekomen die zich steeds meer met Osama Mohammed Bin Laden richt. Hij wordt door hun aanhangers als deze Mahdi gezien. Of hij nu al dan niet als die leider wordt erkend, toch wijst dit alles onmiskenbaar op een groeiende onrust in de islamitische wereld.

Afgezien van de vraag hoe de Jihad tot stand komt, en dat zal hij, zullen islamitische fanatici nog veel ergere terreur zaaien dan op 11 september (9/11). Zeer binnenkort zal het dodental de grens van slechts enkele duizenden drastisch overschrijden. Het zal in de honderduizenden lopen. Dit is moeilijk te aanvaarden maar het zal dan de realiteit blijken te zij.

Een ander ironisch feit dat van veel groter belang en betekenis is, werpt eveneens zijn licht op deze eindtijd. Het komt voort uit de tegenstrijdige leer van het judaïsme en het traditionele christendom betreffende de bijbelse leer over de Messias!

Het Joodse volk heeft lang geloofd dat er een Messias zou komen om hen te bevrijden en een nieuw koninkrijk op te richten, dat op de aarde zal regeren. Alhoewel die overtuiging door de tijden heen wat verschilde, bleef de basis ervan altijd dezelfde. Hierover krijgt u meer uitleg later in dit boek.

Ook vandaag de dag bestaan er nog verschillen in de joodse leringen over dit onderwerp.

De hervormde joodse leer gelooft in een utopisch tijdperk, ook wel het 'Messiaanse tijdperk' genoemd, in plaats van in de Messias zelf.

Het conservatieve joodse geloof leunt sterk aan tegen het orthodoxe. Beide geloven in een Messias van vlees en bloed, maar niet in een goddelijke. Zij geloven dat Hij het Joodse koninkrijk weer zal oprichten en zijn rechtvaardige heerschappij over de hele wereld zal verbreiden. In die hoedanigheid zal Hij oordelen en alle onrecht ongedaan maken.

Door alle eeuwen heen heeft het Joodse volk met verlangen naar de komst van deze geprofeteerde Messias uitgekeken. Tot op heden kijken

6 *De Eindtijd-Messias*

velen nog steeds uit naar zijn komst.

Het judaïsme accepteert de Jezus van het Nieuwe Testament niet als de Messias, waar het traditionele christendom dat wel doet.

Het traditionele christendom gelooft dat Jezus de Messias is waarvan sprake is in het Oude Testament, maar zijn doel inzake de vestiging van een koninkrijk verschilt met die van het Oude Testament.

Het judaïsme en het christendom geloven allebei in een gedeelte van het bijbelverhaal, maar kunnen hun onderlinge verschillen niet bijleggen. Is er een uitkomst?

Ja! Het is ironisch dat deze beide religies er niet samen uit kunnen komen, want indien ze zouden samenwerken zouden ze veel van elkaar kunnen opsteken. In plaats van blindelings te vertrouwen op een geloofsovertuiging, die van generatie op generatie binnen de eigen groepering is doorgegeven, is het wijzer om zich bezig te houden met wat de Bijbel ons over dit onderwerp laat weten. De Bijbel vertelt ons een verhaal dat eenvoudig en recht door zee is, maar religieuze opvattingen hebben de mensheid gevangen gehouden in traditionele leringen. Dit heeft tot gevolg dat hun geest afgesloten is. Men is blind voor de eenvoudige waarheid die er geschreven staat.

Als we twee profetieën uit het Oude Testament bekijken die over een Messias gaan, zal het duidelijk worden waarom joden en christenen deze verzen verschillend interpreteren. Ze zijn allebei fout, alhoewel elke groep toch een deel van het verhaal heeft. Elke groepering bezit een belangrijke sleutel die de ander nodig heeft om het beeld compleet te maken.

Alleen als deze twee groeperingen in staat zijn hun verkeerde uitlegging te erkennen, zullen zij hun geschillen kunnen bijleggen. Profetieën voorzegen dat zij zich zullen verzoenen. Deze zelfde profetieën vertellen ons ook wanneer zij dit zullen doen.

Het Gezichtspunt van het Judaïsme

De ideeën over een grote bevrijder (een Messias), verschillen drastisch van elkaar. Laten we eens bekijken in hoeverre zij verschillen. Als we de achtergrond (het fundamentele gedachtengoed), van de verschillende groeperingen beter leren kennen, komen we tot een beter inzicht waarom zij zo van elkaar verschillen. Het zal u duidelijk worden dat zij blind zijn voor sommige profetieën die zij menen te begrijpen.

Een passage in Jeremia kan u helpen inzien waarom het judaïsme en het christendom over deze kwestie met elkaar overhoop liggen.

“Zie, de dagen komen, luidt het woord des Heren, dat Ik aan David een rechtvaardige Spruit zal verwekken; die zal als koning regeren en verstandig handelen, die zal recht en gerechtigheid doen in het land. In zijn dagen zal Juda behouden worden en Israël veilig wonen, en dit is zijn naam, waarmede men hem zal noemen: de Here onze gerechtigheid. Daarom zie, de dagen komen, luidt het woord des Heren, dat men niet meer zal zeggen: zo waar de Here leeft, die de Israëlieten uit het land Egypte heeft doen optrekken, maar veeleer: zo waar de Here leeft, die het nageslacht van het huis Israëls heeft doen optrekken en die het heeft doen komen uit het Noorderland en uit al de landen waarheen Hij hen verdreven had; en zij zullen op hun eigen grond wonen” (Jeremia 23: 5-8).

Als men deze verzen leest, is het niet moeilijk zich in te leven in het denkpatroon van vele Joden door de eeuwen heen. De geschiedenis van het Joodse volk is een aaneenschakeling van strijd. De Joden zijn bij vele volkeren en naties nooit erg geliefd geweest. Hun hardnekkigheid en diepgewortelde overtuiging, omtrent hun erfdeel en hun geloof in God, heeft hun door alle tijden heen grote vervolging opgeleverd. Hoewel zij hun positie altijd in het licht van deze strijd hebben beschouwd, heeft de rest van de wereld een andere kijk op de zaak.

Door alle tijden heen hebben de Joden altijd geloofd dat een koning uit de bloedlijn van koning David uit hun midden zou opstaan, die hen van de onderdrukking door andere volkeren en naties zolu bevrijden. Zoals deze verzen in Jeremia aangeven, geloven zij ook dat zij als een volk in hun eigen land, in vrede en veiligheid herenigd zullen worden.

Vele Joden geloven dat de dingen die zij nu in het huidige Israël proberen op te bouwen een inleiding vormen tot zo'n tijd.

Misschien zal het volgende nieuwtestamentische verhaal u nu duidelijker zijn. Het is het verhaal van Jezus die kort voor zijn dood Jeruzalem binnenkomt, gezeten op een ezelsveulen.

“En toen zij Jeruzalem naderen en te Bethfagé kwamen, aan de Olijfberg, toen zond Jezus twee discipelen uit, tot wie Hij zeide: Gaat naar het dorp, dat tegenover u ligt, en terstond zult gij een ezelin vastgebonden vinden, en een veulen bij haar. Maakt haar los en brengt haar tot mij. En indien iemand u iets erover mocht zeggen, zeg dan: de

8 De Eindtijd-Messias

Here heeft ze nodig. Hij zal ze terstond (terug) zenden. Dit is geschied, opdat vervuld zou worden hetgeen gesproken is door de profeet, toen hij zeide: Zegt der dochter Sions; Zie uw Koning komt tot u, zachtmoedig en rijdend op een ezel, en op een veulen, het jong van een lastdier. Nadat de discipelen heengegaan waren en gedaan hadden, zoals Jezus hun had opgedragen, brachten zij de ezelin en het veulen en zij legden hun klederen erop, en Hij ging daarop zitten. En het merendeel der schare spreidde hun klederen op de weg, anderen sloegen takken van de bomen en spreidden die op de weg. En de scharen, die vóór Hem uit gingen en die volgden, riepen, zeggende Hosanna de Zoon van David, gezegend Hij, die komt in de naam des HEREN; Hosanna in de hoogste hemelen!” (Mattheus 21: 1-9).

Wat vele mensen niet vermogen te begrijpen is de gemoedstoestand van het Joodse volk in die tijd. Zij keken uit naar een geprofeteerde verlosser die hun tot koning zou zijn en hen zou verlossen van de onderdrukking door het Romeinse rijk. Zij geloofden dat Jezus deze profetieën in vervulling zou doen gaan en dus haalden zij Hem binnen als een koning, en niet zomaar een koning, maar de geprofeteerde Koning gezonden door God.

Deze verzen maken duidelijk dat het Joodse volk geloofde dat Jezus een nazaat van koning David was. Zij geloofden dat Jezus de gezalfde was die hun tot Koning zou zijn. Dat nieuws verspreidde zich door Jeruzalem, en wel in die mate, dat zelfs Pilatus aan Jezus vroeg of Hij een koning was. Dit relaas wordt nog betekenisvoller naarmate we dieper graven in het verhaal.

Eeuwenlang, en vooral in tijden van grote verdrukking, hebben de Joden verlangd naar de vervulling van deze profetieën. De Messias zou hen verlossen en vrede en veiligheid brengen. Is het dan verwonderlijk dat het Joodse volk tijdens en na de gruwelen van Wereld Oorlog II vervuld was van dit soort gevoelens en verlangens? Hier is een ander verslag van het verhaal over Jezus die in Jeruzalem zijn intrede doet tijdens de laatste dagen van zijn leven. *“De volgende dag, toen de grote menigte, die voor het feest gekomen was, hoorde, dat Jezus naar Jeruzalem kwam, namen zij palmtakken, gingen uit Hem tegemoet en riepen: Hosanna, gezegend Hij, die komt in de naam des heren en: de Koning van Israël” (Johannes 12:12-13).*

Nogmaals, deze Joodse mensen geloofden werkelijk dat Jezus de

door God gezonden verlosser was. Het Joodse volk gelooft al eeuwen dat God hun een koning zou sturen om een koninkrijk op te richten. Daarom kwam nadat Hij gedood was, de vraag in hun hoofd op: “Hoe kan deze Jezus de geprofeteerde Koning zijn die de profetieën komt vervullen, waarnaar wij zo verlangd hebben?”

Het Traditioneel Christelijk Gezichtspunt

Het Joodse volk accepteert Jezus Christus niet als de Messias omdat Hij hen niet verlost en een nationaal koninkrijk voor hen oprichtte. Aan de andere kant, accepteren de traditionele christenen Christus wel als hun persoonlijke Heiland, maar begrijpen of geloven ze Hem niet in datgene wat Hij onderwees. Sommigen in het traditionele christendom zijn zelfs zover gegaan dat zij beweren dat het lijden van de Joden tijdens de holocaust een straf was voor de moord op Jezus Christus, eeuwen geleden. Dit is een absoluut verwerpelijke gedachte. We zullen er verder in dit boek dieper op ingaan.

Het is waar dat het traditionele christendom een aantal oudtestamentische Geschriften aanhangt, die vervuld zijn door Jezus Christus, maar tegelijkertijd zien zij een aantal vitale sleutels over het hoofd waar het judaïsme wel aan gelooft.

Alhoewel joodse gelovigen het jaarlijkse Pascha houden (het slachten en eten van een lam), accepteren zij Jezus Christus niet als de vervulling van het Paschalam. Traditionele christenen accepteren Hem wel, ook al begrijpen ze, zoals reeds eerder vermeld, zijn leer niet.

De apostel Paulus behandelt dit inzicht op duidelijke wijze. “*Doe het oude zuurdesem weg [in het Oude Testament staat gist voor zonde], opdat gij een vers deeg moogt zijn; gij zijt immers ongezuurd. Want ook ons lam is geslacht: Christus*” (1 Korinthiërs 5:7).

De leer dat Jezus Christus zou komen als het Lam Gods om geofferd te worden voor de gehele mensheid – om te sterven voor alle zonden – ligt aan de basis van het christelijke geloof. Paulus laat ons duidelijk zien dat dit geloof gebaseerd is op oudtestamentische Geschriften. “*Want vóór alle dingen heb ik u overgegeven, hetgeen ik zelf ontvangen heb: Christus is gestorven voor onze zonden, naar de Schriften...*” (1 Korinthiërs 15:3).

De apostelen citeerden vele oudtestamentische schriftgedeelten om aan te tonen hoe Jezus Christus deze vervuld had.

10 De Eindtijd-Messias

“Nochtans, onze ziekten heeft hij op zich genomen, en onze smarten gedragen; wij echter hielden hem voor een geplaagde, een door God geslagene en verdrukte. Maar om onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld: de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden. Wij allen dwaalden als schapen, wij wendden ons ieder naar zijn eigen weg, maar de Here heeft ons aller ongerechtigheid op hem doen neerkomen. Hij werd mishandeld, maar hij liet zich verdrukken en deed zijn mond niet open; als een lam dat ter slachting geleid wordt, en als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed hij zijn mond niet open. Hij is uit verdrukking en gericht weggenomen, en wie onder zijn tijdsgenoten bedacht, dat hij is afgesneden uit het land der levenden [Jezus Christus is gekruisigd]: Om de overtreding van mijn volk is de plaag op hem geweest. En men stelde zijn graf bij de goddelozen; bij de rijke was hij in zijn dood [een rijke man, genaamd Jozef van Arimathea, kreeg toestemming om Jezus in zijn eigen nieuwe graftombe te leggen (Matheus 27:57-60).]; omdat hij geen onrecht gedaan heeft en geen bedrog in zijn mond is geweest. Maar het behaagde de Here hem te verbrijzelen, Hij maakte hem ziek. Wanneer hij zichzelf ten schuldoffer gesteld zal hebben, zal hij nakomelingen zien en een lang leven hebben en het voornemen des Heren zal door zijn hand voortgang hebben. Om zijn moeite vol lijden zal hij het zien tot verzadiging toe; door zijn kennis zal mijn knecht, de rechtvaardige, velen rechtvaardig maken, en hun ongerechtigheden zal hij dragen. Daarom zal ik hem een deel geven onder velen en met machtigen zal hij de buit verdelen, omdat hij zijn leven heeft uitgegoten in de dood, en onder de overtreders werd geteld (Jezus werd gekruisigd tezamen met 2 dieven (Marcus 15:27) terwijl hij toch veler zonden gedragen en voor de overtreders gebeden heeft” (Jesaja 53:4-12).

Nogmaals, het joodse geloof aanvaardt niet dat Jezus Christus de symboliek die in het jaarlijkse Pascha schuilt vervulde, maar het christelijke geloof wel. Dit is een van de twee punten die, tot op heden, onverzoenbaar zijn tussen het joodse geloof en het christelijke geloof. Toch leert het Oude Testament ons overduidelijk dat de Messias gedood zou worden voor de zonden van de mensheid, om daarna opgewekt te worden. Het joodse geloof weigert deze waarheid te aanvaarden. Dit is echter een onmisbare sleutel die het christendom wel heeft. Alhoewel

beide religies een onmisbare sleutel tot de waarheid bezitten, zijn ze niet in staat hun geschillen bij te leggen. Daardoor begrijpen zij de veel belangrijkere openbaring over de rol van de geprofeteerde Messias niet, die ons gegeven wordt in het Oude Testament.

Er is een schriftgedeelte dat ons kan helpen de tegenstrijdigheden tussen deze twee rivaliserende geloofsovertuigingen te overbruggen. Als deze twee gewoon zouden aannemen wat in deze verzen gezegd wordt, zouden ze zich met elkaar kunnen verzoenen!

Petrus en de andere apostelen waren samengekomen om de jaarlijkse Heilige Feestdag, het Pinksteren, te vieren. Bij deze gelegenheid, niet lang na de dood en heropstanding van Jezus Christus, citeert Petrus oudtestamentische verzen uit de Psalmen van David. Noch het judaïsme, noch het christendom, begrijpen het grote belang van deze verzen uit het Oude Testament.

“Mannen van Israël, hoort deze woorden; Jezus de Nazoreër, een man, u van Godswege aangewezen door krachten, wonderen en tekenen, die God door Hem in uw midden verricht heeft, zoals gij zelf weet, deze, naar de bepaalde raad en voorkennis van God uitgeleverd, hebt gij door de handen van wetteloze mensen aan het kruis genageld en gedood. God evenwel heeft Hem opgewekt, want Hij verbrak de weeën van de dood, naardien het niet mogelijk was, dat Hij door hem werd vastgehouden” (Handelingen 2:22-24). Petrus spreekt over de Messias die gedood zou worden en daarna opgewekt, precies zoals de profetieën voorspelden.

Petrus citeert uit Psalm 16, waar David niet over zichzelf schrijft, maar over een die komen zal en zou sterven en weder opstaan, wiens lichaam niet in sheol (Hebreeuws voor graf), gelaten zou worden en dus niet tot fysieke ontbinding zou overgaan.

“Ik stel mij de Here bestendig voor ogen; omdat Hij aan mijn rechterhand staat, wankel ik niet. Daarom verheugt zich mijn hart en juicht mijn ziel, zelfs mijn vlees zal in veiligheid wonen; want Gij geeft mijn ziel niet prijs aan het dodenrijk, [Hebreeuws – sheol, betekent “graf”] noch laat Gij uw gunstgenoot de groeve zien. Gij maakt mij het pad des levens bekend; overvloed van vreugde is bij uw aangezicht, liefelijkheid is in uw rechterhand, voor eeuwig” (Psalm 16:8-11).

Petrus maakte vervolgens duidelijk dat David hier niet over zichzelf had kunnen schrijven.

12 De Eindtijd-Messias

“Want David zegt van Hem. Ik zag de Here te allen tijde voor mij; want Hij is aan mijn rechterhand, opdat ik niet wankelen zou. Daarom is mijn hart verheugd en mijn tong verblijd. Ja ook mijn vlees zal nog een schuilplaats vinden in hope, omdat Gij mijn ziel niet aan het dodenrijk [dit is het Griekse woord “hades” dat “graf” betekent, net zoals als het Hebreeuwse woord “sheol”] zult overlaten, noch uw Heilige ontbinding [de fysieke ontbinding, die volgt op de dood] doen zien. Gij hebt mij wegen ten leven doen kennen. Gij zult mij vervullen met verheuging voor uw aangezicht [in de letterlijke betekenis van bij God zijn]. Mannen broeders, men mag vrijuit tot u zeggen van de aartsvader David, dat hij èn gestorven èn begraven is, en zijn graf is bij ons tot op deze dag.” [Handelingen 2:25-29]. Door Psalm 16 te citeren toonde Petrus duidelijk aan dat David niet over zichzelf sprak, daar zijn fysieke lichaam wel degelijk in de staat van ontbinding verkeerde nadat hij in zijn graf gelegd was.

David schreef in een andere Psalm, *”Aldus luidt het woord des Heren tot mijn Here: zet u aan mijn rechterhand, totdat Ik uw vijanden gelegd heb als een voetbank voor uw voeten”* (Psalm 110:1).

Petrus citeert ook deze Psalm om aan te tonen dat David sprak over iemand anders dan zichzelf, omdat deze dingen niet door hem vervuld werden. *“Want David is niet opgevaren naar de hemelen, maar hij zegt zelf: De HERE heeft gezegd tot mijn Here: Zet U aan mijn rechterhand, totdat Ik uw vijanden gemaakt heb tot een voetbank voor uw voeten”* (Handelingen 2: 34-25). David verklaart duidelijk dat de HERE (Jaweh, de Eeuwige God) zei tegen zijn (Davids) Heer (de Messias, de Koning), dat Hij (de Messias), zou zitten aan zijn (de Eeuwige), rechterhand.

God deed beloften aan David over de toekomst van zijn troon. Vele van die beloften zouden vervuld worden door de opeenvolgende generaties na David, te beginnen met Salomo. Vele van die zegeningen zouden afhankelijk zijn van de levenswandel die deze toekomstige koningen zouden verkiezen. Desalniettemin, begreep David dat er ook beloften over de toekomst waren gedaan als Davids troon voor alle eeuwigheid bevestigd zou worden, en een van Davids nakomelingen – de Messias – op die troon zou komen te zitten.

Terwijl Petrus de mensen herinnerde aan de verschillende Psalmen die door David geschreven waren, evenals aan de bekende profetieën van Jesaja en Jeremia, voegde hij er het navolgende aan toe: *“Daar*

hij nu een profeet was en wist, dat God hem onder ede gezworen had een uit de vrucht zijner lendenen [een nakomeling van David] op zijn troon [Davids troon] te doen zitten, heeft hij in de toekomst gezien en gesproken van de opstanding van de Christus, dat Hij niet aan het dodenrijk is overgelaten, noch zijn vlees ontbinding heeft gezien.” (Handelingen 2: 30-31)

Sommige dingen die Petrus aan de Joden van die tijd vertelde, kwamen uit profetieën die zij goed kenden. Een ervan is reeds eerder vermeld, maar het is nuttig om deze hier in dit verband te herhalen.

“Zie de dagen komen, luidt het woord des Heren, dat Ik aan David een rechtvaardige Spruit zal verwekken; die zal als koning regeren en verstandig handelen, die zal recht en gerechtigheid doen in het land. In Zijn dagen zal Juda behouden worden en Israël veilig wonen; en dit is zijn naam, waarmede men hem zal noemen: DE HERE ONZE GERECHTIGHEID” (Jeremia 23: 5-6).

Petrus besluit zijn betoog met de woorden *“Dus moet ook het ganse huis Israëls zeker weten, dat God Hem én tot Here én tot Christus gemaakt heeft, deze Jezus, die gij gekruisigd hebt”* (Handelingen 2:36).

De Twee Gezichtspunten verzoend

In het navolgende verhaal over Pinksteren komen twee totaal onverzoeerbare geschilpunten tussen het judaïsme en het christendom aan bod.

Het traditionele christendom gelooft dat Jezus de Christus is, die gekomen is als het Paschalam, om de mensheid te redden door zijn dood, als het ultieme offer voor de zonde. Hij wordt erkend als degene die gestorven is en weder opgewekt, om aan de rechterhand van God te zitten, precies zoals de oudtestamentische profetieën voorspelden. Maar het christelijke geloof begrijpt niet de vitale rol van de Messias die door het judaïsme wel erkend wordt. Het merendeel der Joden gelooft vast dat in een toekomstige tijd, de Messias zal komen om zijn troon over Judea en Israël te vestigen. Sommige Joden geloven dat de heerschappij die van deze troon uitgaat zich uiteindelijk over de gehele wereld zal uitstrekken. Christenen begrijpen niet dat de Messias werkelijk op deze aarde zal regeren en dus niet in de hemel. Maar ook hierin heeft het judaïsme slechts een gedeeltelijk inzicht.

Het dilemma is, dat geen van beide geloofsovertuigingen de timing

14 *De Eindtijd-Messias*

van de gebeurtenissen, zoals opgetekend in de Geschriften, begrijpt. Het judaïsme verwacht een Messias, en ziet zijn komst slechts als de vervulling van wat de Geschriften profeteren over zijn Koninkrijk. Zij begrijpen niet dat de profetieën duidelijk aantonen dat Hij twee unieke rollen op deze aarde te vervullen heeft en wel op twee verschillende tijdstippen. De eerste vervulling was om geboren te worden als mens van vlees en bloed, uit de bloedlijn van David, en zoals Petrus uit oud-testamentische verzen citeerde, zou de Messias sterven en weer opgewekt worden om aan Gods rechterhand te zitten.

De tweede vervulling is de oprichting van een letterlijk Koninkrijk op deze aarde. Naar die tijd wordt door de hele Bijbel heen verwezen als zijnde de ‘eindtijd’ - een tijd aan het einde. U kunt dit einde der tijden niet begrijpen totdat u weet wat er zich inzake Gods plan en doel voor de gehele mensheid, door de eeuwen heen op aarde heeft afgespeeld.

Het judaïsme begrijpt niet dat het de rol van de Messias was om eerst als fysiek mens van vlees en bloed te komen. Hij zou sterven voor de gehele mensheid en opgewekt worden om tot de eindtijd samen met de eeuwige God in de hemel te zijn. Daarna zou Hij een tweede maal naar deze aarde komen om Gods Koninkrijk op aarde te vestigen, en niet slechts over Juda en Israëel, maar over de hele aarde!

Alhoewel het judaïsme erkent dat er een koninkrijk zal zijn, begrijpen zij niet hoe, wanneer en door wie dit zal worden opgericht.

Het traditionele christendom noemt Jezus de Christus, de Messias, maar erkent niet zijn Koninkrijk dat in de eindtijd zal komen om over deze aarde te regeren. Zij hebben dit letterlijke Koninkrijk dat naar deze aarde zal komen in nevelen gehuld en tot een soort van koninkrijk gemaakt dat zich, naar zij geloven, in de hemel bevindt. Zij menen dat de mensheid ertoe moet komen “Jezus Christus als haar persoonlijke verlosser aan te nemen”, opdat zij na de dood in de hemel verder mogen leven. Maar de hemel is niet het koninkrijk waarvan sprake is in de profetieën en waarover de Messias zal regeren.

We naderen een overgangperiode in de tijd wanneer velen van het traditionele christelijke geloof zullen gaan inzien, dat Jezus inderdaad de Messias is die komen gaat om in zijn Koninkrijk op deze aarde te regeren. We naderen de geprofeteerde tijd als velen uit het judaïsme zullen erkennen, dat de Messias op komst is en dat Hij die Jezus is, die

2.000 jaar geleden als het Paschalam voor de gehele mensheid op deze aarde was. Op dit moment geloven zij nog niet dat dit de waarheid is, maar er staan dingen te gebeuren die velen van hen op andere gedachten zullen brengen. Dan zullen zij erkennen en geloven dat Jezus Christus komt om deze aarde te regeren.

Een Koninkrijk Op Deze Aarde!

Het christelijke geloof onderwijst dat het Koninkrijk van God in de hemel of in je hart is. De hemel wordt omschreven als een plaats waar men na de dood naartoe hoopt te gaan. Maar het traditionele christendom moet een aantal overduidelijke verzen die de waarheid over deze zaak onthullen eens nauwgezet herzien, evenals andere verzen die Christus afbeelden als een Koning die op aarde zal regeren.

We hebben reeds Petrus' openhartige verklaringen over David geciteerd. Hij zei: "*Mannen broeders, men mag vrijuit tot u zeggen van de aartsvader David, dat hij èn gestorven èn begraven is, en zijn graf is bij ons tot op deze dag*". (Handelingen 2:29). Petrus zei vervolgens: "*Want David is niet opgevaren naar de hemelen...*" (Handelingen 2:34).

Het blijkt voor het overgrote deel der mensheid moeilijk te aanvaarden dat als de mens sterft, hij inderdaad dood is, en in die toestand blijft totdat hij opgewekt wordt. Het fysieke lichaam keert weder tot het stof der aarde. Daarom is de profetie over het fysieke lichaam van de Messias dat niet tot ontbinding (bederf, verrotting), zou overgaan, zo belangrijk. Hij zou anders zijn dan anderen, in zoverre dat na zijn dood zijn lichaam niet tot ontbinding zou overgaan, maar opgewekt zou worden.

Hoe kunnen deze verzen nu in overeenstemming worden gebracht met het traditionele christelijke geloof? Hoe kan het dat David nog in zijn graf is en niet in de hemel? Wat voor man was David? God zei dat hij een man naar zijn hart was. Hoe kan het dan dat David, die zoveel Psalmen geschreven heeft, niet naar de hemel is gegaan?

En hoe moeten we Jezus Christus' eigen woorden begrijpen? Hij zei: "*En niemand is opgevaren naar de hemel, dan die uit de hemel nedergedaald is, de Zoon des mensen*" (Johannes 3:13). Als Jezus Christus' woorden waar zijn, hoe kan het dan dat het traditionele christelijke geloof zegt dat er mensen naar de hemel zijn gegaan, terwijl

16 *De Eindtijd-Messias*

Jezus juist zegt dat niemand daarheen is opgegaan? De Geschriften tonen duidelijk aan dat de Zoon des Mensen de enige is die ooit naar de hemel gegaan is. Christus zei al deze dingen nog voor Hij stierf en weer werd opgewekt. Lees wat er verderop in het boek Johannes geschreven wordt: *“Jezus dan zeide: Nog korte tijd ben Ik bij u en dan ga Ik heen tot Hem, die Mij gezonden heeft. Gij zult Mij zoeken en niet vinden en waar Ik ben, kunt gij niet komen”* (Johannes 7:33-34).

Het traditionele christelijke geloof onderwijst dat de ziel na de dood naar de hemel of naar de hel gaat,. Het leert dat de ziel de essentie van de mens is, die het fysieke lichaam na de dood verlaat. Dit is geen leerstelling die op de Bijbel gebaseerd is. In Ezechiël 18 staat tot tweemaal toe geschreven dat *“de ziel die zondigt, zal sterven”*. “De ziel” is louter een bijbelse term, die het wezenlijke van het leven beschrijft dat elk creatuur tot een levend wezen maakt. Zelfs de dieren worden omschreven als zijnde “levende zielen”.

Jakobus schrijft over de ziel die kan sterven *“Mijn broeders, indien bij u iemand van de waarheid afdwaalt, en een ander brengt hem tot inkeer, zo weet dan, dat, wie een zondaar van zijn dwaalweg terugbrengt, diens ziel van de dood zal behouden en tal van zonden bedekken”* (Jakobus 5:19-20). Indien de ziel na de dood automatisch naar de hemel of naar de hel gaat, hoe is het dan mogelijk dat ze sterft?

De waarheid is dat de mensheid na de dood niet naar een hiernamaals gaat. De Bijbel leert ons duidelijk dat als de mens is gestorven, deze wacht op een opstanding door God, die op een door Hem vastgesteld tijdstip plaatsvindt. Een beter inzicht in de rol van de Messias zal u ook helpen te begrijpen wanneer God allen die ooit gestorven zijn, zal opwekken.

Een Wereldwijde Regering

Wanneer mensen de Bijbel lezen, lezen zij vluchtig over het merendeel heen, omdat ze er niets van begrijpen. Velen geloven simpelweg dat een groot gedeelte van de Bijbel een mysterie is. Dit is ten dele waar, omdat de mens de betekenis ervan niet ten volle kan begrijpen totdat God ze openbaart. Predikanten en bijbelgeleerden begrijpen het grootste gedeelte van Gods plan en doel niet, en kunnen het daarom ook niet aan anderen uitleggen.

Een voorbeeld in de Geschriften dat het christelijke geloof

telkenmale in verwarring heeft gebracht, vinden we terug in het twintigste hoofdstuk van Openbaring. Het gaat over een toekomstige gebeurtenis die “de eerste opstanding” heet, maar het spreekt ook over de “tweede dood”.

“Zalig en heilig is hij; die deel heeft aan de eerste opstanding: over hem heeft de tweede dood geen macht,...” (Openbaring 20:6). Wat is deze “eerste opstanding” en wat is die “tweede dood”? Kan iemand werkelijk tweemaal sterven? En als men tweemaal kan sterven, hoe is het dan mogelijk dat men tweemaal kan leven, om vervolgens tweemaal te sterven? Dit staat geschreven in het Nieuwe Testament, maar het traditionele christendom gaat hier niet dieper op in – zij begrijpen het niet.

Om de eerste opstanding en de tweede dood te begrijpen, is het noodzakelijk Gods gehele plan voor de mensheid te kennen. Maar zelfs dat vereist meer kennis over de rol van de Messias, die voor de tweede maal zal komen om een koninkrijk op aarde te vestigen.

Tijdens het Pascha, toen Hij voor Pilatus geleid werd om geoordeeld te worden, deed Jezus uitspraken die voor ons zeer duidelijk zouden moeten zijn. De meeste mensen echter lezen hier overheen, zonder de kern van de zaak te begrijpen. De diepere betekenis van Jezus’ antwoorden op de vragen van Pilatus is voor de mensen verborgen gebleven, omdat men de rol van de Messias in Gods plan voor de gehele mensheid op aarde, niet begrijpt.

“Pilatus dan keerde terug in het gerechtsgebouw en riep Jezus en zeide tot Hem: zijt Gij de Koning der Joden? Jezus antwoordde: Zegt gij dit uit uzelf of hebben anderen u over Mij gesproken? Pilatus antwoordde: ben ik soms een Jood? Uw volk en de overpriesters hebben U aan mij overgeleverd; wat hebt Gij gedaan? Jezus antwoordde: Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld: indien mijn Koninkrijk van deze wereld geweest was, zouden mijn dienaars gestreden hebben, opdat Ik niet aan de Joden zou worden overgeleverd: nu echter is mijn Koninkrijk niet van hier. Pilatus dan zeide tot Hem: Zijt Gij dus toch een koning? Jezus antwoordde : Gij zegt, dat Ik koning ben. Hiertoe ben Ik geboren en hiertoe ben Ik in de wereld gekomen, opdat Ik voor de waarheid zou getuigen; een ieder, die uit de waarheid is, hoort naar mijn stem” (Johannes 18:33-37).

Een van de hoofdbeschuldigingen van de Joodse leiders in die tijd,

18 *De Eindtijd-Messias*

had te maken met andere Joden die een aparte beweging vormden en die Jezus als de Messias begonnen te zien - als de geprofeteerde Koning van Israël. *“De volgende dag, toen de grote menigte, die voor het feest gekomen was, hoorde, dat Jezus naar Jeruzalem kwam, namen zij palmtakken, gingen uit Hem tegemoet, en riepen: Hosanna, gezegend Hij, die komt in de naam des Heren! En: De koning van Israël!”* (Johannes 12:12-13).

Als de Joodse oversten hulp wilden krijgen van de Romeinse regering om Jezus te executeren, dan hadden zij daartoe een aanleiding nodig. En dus misbruikten zij wat anderen over hem zeiden namelijk: dat Hij de koning van Israël was, die gekomen was om hen te bevrijden. Als zij Jezus ervan zouden beschuldigen dat Hij inderdaad beweerde die koning te zijn, dan zou Hij door de Romeinse regering als oproerkraaier worden beschouwd, die Hem daarvoor vervolgens zou doden.

In deze passage vroeg Pilatus dan ook aan Jezus of Hij een koning was. Wat was zijn antwoord? Jezus zei “Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld”. Wat betekent dit? Nogmaals, een beter begrip van Gods Koninkrijk en de rol van Christus in Gods plan verschaft u het antwoord.

Alhoewel de timing voor de komst van de Messias om Gods Koninkrijk op aarde te vestigen duidelijk te lezen is in het Nieuwe Testament, begrijpt het traditionele christendom dit niet.

Als iemand gelooft dat het Nieuwe Testament het geïnspireerde woord van God is, dan moet men extra aandacht besteden aan wat Johannes schreef aan het begin van het boek Openbaring. *“Openbaring van Jezus Christus, welke God Hem gegeven heeft om zijn dienstknechten te tonen hetgeen weldra moet geschieden, en welke Hij door de zending van zijn engel aan zijn dienstknecht Johannes heeft te kennen gegeven. Deze heeft van het woord Gods getuigd en van het getuigenis van Jezus Christus, alles wat hij gezien heeft. Zalig hij, die voorleest, en zij, die horen de woorden der profetie, en bewaren, hetgeen daarin geschreven staat, want de tijd is nabij.”* (Openbaring 1:1-3).

De woorden “getuigd” en “getuigenis” komen van hetzelfde Griekse woord. Zij worden gebruikt zoals wij die normaliter zouden bezigen in verband met een rechtszaak waarin getuigen een getuigenis afleggen.

Deze verzen zeggen ons dat hier als weergave een getuigenis van Gods woorden aan Jezus Christus staat, en dat Johannes getuige is van de getuigenis die door Jezus Christus is gegeven. Als men dit gelooft, moet men ook aanvaarden wat God ons ter kennis heeft gebracht om te boekstaven. Als men deze woorden niet voor waar wil aannemen, dan noemt men God en Jezus Christus leugenaars en zegt men dus dat hun getuigenis niet waar is!

Let op de nadruk die God op deze verzen legt. Aan het einde van dit boek staat er: *“Ik betuig aan een ieder, die de woorden der profetie van dit boek hoort: Indien iemand hieraan toevoegt, God zal hem toevoegen de plagen, die in dit boek beschreven zijn; en indien iemand afneemt van de woorden van het boek dezer profetie, God zal zijn deel afnemen van het geboomte des levens en van de heilige stad, welke in dit boek beschreven zijn. Hij, die deze dingen getuigt, zegt: Ja, Ik kom spoedig. Amen, kom, Here Jezus!”* (Openbaring 22:18-20).

Deze woorden bevatten een ernstige waarschuwing! Merk op dat Jezus Christus nu spoedig komt. Als u de timing en de vervulling van Openbaring begrijpt, zullen deze woorden uw leven drastisch beïnvloeden. Maar als Christus nu spoedig gaat komen, waarom komt Hij dan, en waarvoor? Het pleidooi wordt des te indringender door de laatste woorden: “Kom, Here Jezus!”.

De komst van Jezus Christus wordt in krachtige bewoordingen beschreven in Openbaring. Waarom heeft het traditionele christendom deze woorden niet ter harte genomen en getracht ze te begrijpen, zoals het jodaisme deze althans ten dele verstaat - dat de Messias komt om over een letterlijk koninkrijk op aarde te heersen? Elke lezer moet hier even bij stilstaan en proberen dit thema te begrijpen, dat als een rode draad door het boek Openbaring loopt: Jezus Christus komt om over de gehele aarde te heersen.

Laten we nogmaals een ontzueterende waarschuwing lezen aan het begin van Openbaring: *“Zalig hij, die voorleest, en zij, die horen de woorden der profetie, en bewaren, hetgeen daarin geschreven staat, want de tijd is nabij”* (Openbaring 1:3). Dit boek is geschreven in de context van de eindtijdgebeurtenissen. Deze gebeurtenissen leiden ons tot de tijd die beschreven wordt als de dag van de gramschap des Heeren – een tijd van oordeel over de aarde – de tijd wanneer Jezus Christus Gods Koninkrijk op aarde zal vestigen. Van die dag wordt

20 *De Eindtijd-Messias*

geschreven dat zij nabij is als deze profetieën in vervulling beginnen te gaan. Als die tijd aanvangt, houd dan vast aan deze dingen die u geleerd hebt.

“En van Jezus Christus, de getrouwe getuige, de eerstgeborene der doden en de overste van de koningen der aarde. Hem, die ons liefheeft en ons uit onze zonden verlost heeft door zijn bloed – en Hij heeft ons tot een koninkrijk, tot priesters voor zijn God en Vader gemaakt ...” (Openbaring 1:5-6).

Deze verzen onthullen een verwant thema dat als leidraad door het boek Openbaring loopt – de opstanding die plaatsvindt als Jezus Christus naar deze aarde komt. Zij die dan opgewekt zullen worden, zullen samen met Jezus Christus heerschappij uitoefenen als priesters en koningen van een letterlijke regering.

Op een plaats worden deze mensen omschreven als vrijgekochten uit alle rassen en volkeren der aarde (fysieke mensen uit alle tijden), door het bloed van Jezus Christus. Maar let op wat er gezegd wordt over hun toekomstige rol *“...want Gij zijt geslacht en Gij hebt (hen) voor God gekocht met uw bloed, uit elke stam en taal en volk en natie: en Gij hebt hen voor onze God gemaakt tot een koninkrijk en tot priesters, en zij zullen als koningen heersen op de aarde.* (Openbaring 5:9-10).

Deze worden verder als een specifiek aantal mensen beschreven, die daadwerkelijk tijdens de afgelopen 6.000 jaar van de aarde zijn vrijgekocht.

“En ik zag en zie, het Lam stond op de berg Sion en met Hem honderdvierenveertigduizend, op wier voorhoofden zijn naam en de naam zijns Vaders geschreven stonden. En ik hoorde een stem uit de hemel als de stem van vele wateren en als de stem van zware donder. En de stem, die ik hoorde, was als van citerspelers, spelende op hun citers; en zij zongen een nieuw gezang vóór de troon en vóór de vier dieren en de oudsten; en niemand kon het gezang leren dan de honderdvierenveertigduizend, de losgekochten van de aarde” (Openbaring 14:1-3).

In het vervolg van dit verhaal worden zij ook omschreven als regeerders met Christus. *“En ik zag tronen, en zij zetten zich daarop, en het oordeel werd hun gegeven: ... en zij heersten als koningen met Christus, duizend jaren lang”* (Openbaring 20:4) *“...maar zij zullen*

priesters van God en van Christus zijn en zij zullen met Hem als koningen heersen, duizend jaren” (vers 6).

Niet alleen wordt over deze groep gezegd dat zij met Jezus Christus bij zijn wederkomst gaan regeren, maar ook de tijdsspanne van deze regeringsperiode wordt geopenbaard: 1.000 jaar.

Dit thema van de eindtijd, dat zijn hoogtepunt bereikt bij de wederkomst van Jezus Christus, kunnen we slechts begrijpen als we het als één samenhangend verhaal lezen, zoals het in Openbaring staat. De eindtijdgebeurtenissen beginnen als Jezus Christus het eerste zegel van Openbaring opent. Met elk zegel dat geopend wordt, komt uiteraard de opening van het laatste zegel, het zevende, dichterbij. De opening van het zevende zegel is het begin van een reeks eindtijdgebeurtenissen, die zijn hoogtepunt bereikt met de wederkomst van Jezus Christus, die het Koninkrijk Gods op aarde komt vestigen. De opening van deze zegels zal verderop in dit boek gedetailleerder behandeld worden. Op dit punt aangekomen, zal het de lezer ongetwijfeld interesseren om te weten dat zes van de zeven zegels reeds geopend zijn, en dat het zevende zegel nu spoedig geopend zal worden. U leeft in de meest spannende tijd van de geschiedenis van de mensheid.

De komst van Jezus Christus valt samen met de Dag des Heeren, die plaatsvindt aan het eind van dit tijdperk. Zij markeert het begin van een nieuw tijdperk voor de mensheid op deze aarde als de regering, het Koninkrijk van God, zal heersen. Als het zevende zegel eenmaal geopend is, weerklinkt een reeks van zeven trompetten, die elk opeenvolgende gebeurtenissen onthullen die gedurende een periode van drie en een half jaar zullen plaatsvinden.

“En de zevende engel blies de bazuin en luide stemmen klonken in de hemel, zeggende: Het koningschap over de wereld is gekomen aan onze Here en aan zijn Gezalfde, en Hij zal als koning heersen tot in alle eeuwigheden” (Openbaring 11:15). Dit beschrijft de komst van de Messias en zijn regering over alle naties op aarde. In aanvang zal de regering van dit Koninkrijk 1.000 jaar duren, maar latere gebeurtenissen zullen deze regeringsperiode verlengen tot in de eeuwigheid. Deze gebeurtenissen zullen we verderop in dit boek behandelen.

Zoals reeds eerder is beschreven, waren het judaïsme en het traditionele christendom inzake de rol van de Messias reeds lang

22 *De Eindtijd-Messias*

geleden in een impasse geraakt. Het judaïsme begrijpt in beperkte mate dat de Messias een Koninkrijk op deze aarde komt vestigen, maar zij geloven dat dit een Joods koninkrijk zal zijn. Zij geloven dat de Messias (een mens die niet goddelijk is), zijn rechtvaardige regering over de gehele aarde zal uitbreiden, recht zal spreken en alle onrecht zal herstellen.

Het traditionele christendom ziet de Messias als het Lam Gods die kwam en stierf voor iedereen. Daarom is het voor velen moeilijk om Jezus te zien als een koning die met grote macht over de naties regeert, maar zo wordt Hij wel beschreven. *“En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard; en Hij, die daarop zat, wordt genoemd Getrouw en Waarachtig, en Hij velt vonnis en voert oorlog in gerechtigheid. En zijn ogen waren een vuurvlam en op zijn hoofd waren vele kronen en Hij droeg een geschreven naam, die niemand weet dan Hijzelf. En Hij was bekleed met een kleet, dat in bloed geverfd was, en zijn naam is genoemd: het Woord Gods. En de heerscharen, die in de hemel zijn, volgden Hem op witte paarden, gehuld in wit en smetteloos linnen. En uit zijn mond komt een scherp zwaard, om daarmede de heidenen te slaan. En Hijzelf zal hen hoeden met een ijzeren staf en Hijzelf treedt de persbak van de wijn der gramschap van de toorn Gods, des Almachtigen. En Hij heeft op zijn kleet en op zijn dij geschreven de naam: KONING DER KONINGEN EN HERE DER HEREN”* (Openbaring 19:11-16).

Dit verhaal over Christus die komt om op aarde te regeren in het Koninkrijk van God, wordt door het gehele Nieuwe Testament heen het ‘Evangelie’ (Grieks voor ‘goed nieuws’), genoemd. Maar het grootste deel van het christendom heeft dit ‘Evangelie’ beperkt tot een boodschap over de persoon Jezus Christus. Zodoende zien zij het goede nieuws dat Jezus Christus bracht over het hoofd. Hij zal wederkomen om het Koninkrijk van God op te richten, te regeren en over de aarde te heersen!

Het Evangelie van het Koninkrijk Gods

Niet alleen zijn het judaïsme en het traditionele christendom het altijd met elkaar oneens geweest over de rol van de Messias, maar beide hebben ook de openbaring van hun God aan de mensheid verkeerd begrepen. De Bijbel verkondigt van Genesis tot Openbaring

voortdurend over Gods plan en doel voor de mensheid. Gedurende de afgelopen 6.000 jaar geschiedenis – de tijd van de mensheid hier op aarde sinds Adam en Eva – heeft God in steeds toenemende mate zijn plan en doel geopenbaard.

Deze voortdurende openbaring wordt in de Bijbel omschreven als het Evangelie, het goede nieuws.

Het boek Markus begint met de aankondiging dat iemand zou komen om de weg te bereiden voor de komst (eerste komst), van Jezus Christus. Die ‘iemand’ was Johannes de Doper. Maar Markus begint met de woorden...“Het begin van het Evangelie van Jezus Christus. *Gelijk geschreven staat bij de profeet Jesaja: Zie, Ik zend mijn bode voor uw aangezicht uit, die uw weg bereiden zal, de stem van een, die roept in de woestijn: Bereidt de weg des Heren, maakt recht zijn paden, geschiedde het, dat Johannes doopte in de woestijn en de doop der bekering tot vergeving van zonden predikte*” (Markus 1:1-4).

Hier wordt ons verteld dat dit het begin is van het Evangelie van Jezus Christus. Er staat dus niet dat dit een Evangelie over de persoon Jezus Christus is. In plaats daarvan is het duidelijk het begin van de verkondiging van goed nieuws door Jezus Christus. Dit goede nieuws was de boodschap die Jezus Christus kwam prediken en openbaren aan de mensheid in die tijd. Het was een boodschap over het plan en het doel van God, die worden vervuld door Jezus Christus zelf.

Nadat Johannes de weg had bereid, was het ‘begin’ van dat goede nieuws de boodschap die Hij begon te onderwijzen, zodra zijn bediening aanving. Laten we onze aandacht vestigen op een gedeelte van Jezus Christus’ boodschap dat nog steeds onduidelijk blijft. Dit is te wijten aan de bekrompenheid van het traditionele christendom inzake de volledige openbaring van het doeleinde van Christus, de Messias.

“*En nadat Johannes was overgeleverd, ging Jezus naar Galilea om het evangelie Gods te prediken, en Hij zeide: De tijd is vervuld en het Koninkrijk Gods is nabijgekomen. Bekeert u en gelooft het evangelie” (Markus 1:14).*

Jezus Christus begon een boodschap van goed nieuws over het Koninkrijk Gods te prediken. Hij zei dat de tijd voor dit Koninkrijk op handen was. Het was op komst, omdat Hij die in dat Koninkrijk zal regeren, toentertijd op aarde was. Hij ging zijn Koninkrijk toen niet

24 *De Eindtijd-Messias*

vestigen, maar Hij bracht wel het goede nieuws over dit Koninkrijk.

Jezus verkondigde ditzelfde goede nieuws als Hij rondtrok en op de Sabbat tot de Joden te predikte. *“En Hij trok rond in geheel Galilea en leerde in hun synagogen en verkondigde het evangelie van het Koninkrijk en genas alle ziekte en alle kwaal onder het volk”* (Matteüs 4:23).

Deze boodschap was zo belangrijk dat Jezus Christus haar zelfs in zijn leidraad aan de discipelen over het gebed opnam. Hij gaf hun duidelijke richtlijnen over het gebed: *“Bidt gij dan aldus: Onze Vader die in de hemelen zijt, uw naam worde geheiligd; uw Koninkrijk kome ...”* (Matteüs 6:9-10). Aan het einde van deze richtlijnen benadrukt Jezus Christus nogmaals hoe belangrijk het Koninkrijk is: *“En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze; want Uwer is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid in der eeuwigheid, Amen”* (Matteüs 6:13). De les die wij hieruit moeten leren is dat het Koninkrijk in de macht van God de Vader ligt.

Jezus Christus openbaart dat het Gods wil is dat de mensheid uitkijkt naar de tijd wanneer Hij zijn over de hele wereld regerende Koninkrijk op deze aarde zal vestigen. Dit moet dusdanig in het middelpunt van de aandacht van de mensheid staan, dat Jezus Christus zei dat men vol verlangen moet bidden om dat Koninkrijk op aarde te zien komen.

Christus maant zijn volgelingen aan zich te concentreren op het doel van Gods Koninkrijk: *“Maar zoekt eerst Zijn Koninkrijk en zijn gerechtigheid en dit alles zal u bovendien geschonken worden”* (Matteüs 6:33). Het belang van dit Koninkrijk werd benadrukt door de wens om dat Koninkrijk te zien komen, gelijk te stellen met het zoeken naar Gods rechtvaardigheid in zijn eigen leven.

Jezus gebruikte talrijke parabels in zijn onderwijs over het Koninkrijk Gods. Bij een van die gelegenheden gaf Hij een specifieke gelijkenis (parabel), omdat de mensen meenden dat het Koninkrijk terstond zou komen. *“Toen zij daarnaar luisterden, sprak Hij nog een gelijkenis uit, omdat Hij dichtbij Jeruzalem was en zij meenden, dat het Koninkrijk Gods terstond openbaar zou worden. Hij zeide dan: Een man van hoge geboorte trok naar een ver land om voor zich de koninklijke waardigheid in ontvangst te nemen en daarna terug te keren. En hij riep tien van zijn slaven en gaf hun tien ponden en zeide tot hen: Drijft*

handel, totdat ik terugkom. Doch zijn burgers haatten hem en zonden hem een gezantschap achterna met de boodschap: Wij willen niet, dat deze koning over ons wordt" (Lucas 19:11-14). Jezus Christus gebruikte deze gelijkenis om ten dele te beschrijven wat er profetisch gezien in verband met dat Koninkrijk, zou gebeuren. Hij beschreef zichzelf als de edelman die naar een ver land (de hemel) trok. Dit deed Hij na zijn dood en wederopstanding. Verder, in deze zelfde verzen, legde Hij uit hoe Hij later zou terugkeren en dat Hij zijn dienstknechten ter verantwoording zou roepen over wat zij gedaan hadden met hetgeen hun gegeven was. Deze gelijkenis brengt ook een aloude waarheid aan het licht: de mensheid wil niet echt dat Gods Koninkrijk over hen regeert.

Een Koninkrijk staat op het punt naar deze aarde te komen om over Gods schepping te gaan regeren, maar de mens wil dit niet. Ongeacht de wensen van de mens, is de komst van Gods wereldwijde regering onherroepelijk. Of de wereld dit nu al dan niet gelooft, of wil, is niet van belang. Jezus Christus zal komen zodra de eindtijdgebeurtenissen voltooid zijn!

Lees aandachtig wat de volgende verzen zeggen over het begin van de eindtijdgebeurtenissen:

"En Jezus ging de tempel uit en vertrok. En zijn discipelen kwamen tot Hem om Hem op de gebouwen van de tempel te wijzen. En Hij antwoordde en zeide tot hen: Ziet gij dit alles niet? Voorwaar, Ik zeg u, er zal hier geen steen op de andere gelaten worden, die niet zal worden weggebroken. Toen Hij op de Olijfberg gezeten was, kwamen zijn discipelen alleen tot Hem en zieden: zeg ons wanneer zal dat geschieden, en wat is het teken van uw komst en van de voleinding der wereld [Grieks woord betekent 'tijdperk']?" (Matheus 24:1-3).

De discipelen bewonderden de gebouwen van de tempel terwijl zij met Jezus wandelden. Christus zei hun dat er een tijd zou komen dat al de stenen van de Tempel zouden worden afgebroken en dat niet één steen op de andere gelaten zou worden. De meeste bijbelgeleerden denken dat dit de letterlijke verwoesting van de tempel in Jeruzalem betreft. Zij kunnen niet begrijpen dat Christus hier sprak over een toekomstige gebeurtenis die zou plaatsvinden in de geestelijke Tempel van God, de Kerk.

Hetzelfde soort misverstand ontstond toen de Joden Christus

vroegen om een teken, waarop Hij hun zei: “*Breekt deze tempel af en binnen drie dagen zal Ik hem doen herrijzen*” (Johannes 2:19).

Zij spotten met Hem, omdat zij meenden dat Hij sprak over de fysieke tempel. In beide gevallen begrepen de mensen de geestelijke toepassing van Christus woorden niet.

Vervolgens wilden de discipelen meer weten over de specifieke timing van deze gebeurtenis en het teken van zijn komst en het einde der tijden.

Het woord ‘eew’ wordt soms vertaald als ‘wereld’. Daarom geloven velen dat het hier dus gaat over het einde van de wereld. Maar dit gaat niet over apocalyptische gebeurtenissen die de aarde zullen vernietigen. Het gaat hier over een ‘specifieke tijd’ in de wereldgeschiedenis – een eindtijd. Dit houdt verband met andere bijbelse profetieën die spreken over een eindtijd. Dit is de tijd dat de apocalyptische gebeurtenissen op aarde zullen komen, niet om haar te vernietigen, maar om een einde te stellen aan de heerschappij van de mens op aarde, en om een nieuw tijdperk in te leiden – het Koninkrijk Gods.

Daarom ook was de vraag van Pilatus aan Jezus zo veelbetekenend: “*Pilatus dan keerde terug in het gerechtsgebouw en riep Jezus en zeide tot Hem: Zijt Gij de Koning der Joden? Jezus antwoordde: Zegt gij dit uit uzelf of hebben anderen u over Mij gesproken? Pilatus antwoordde: Ben ik soms een Jood? Uw volk en de overpriesters hebben U aan mij overgeleverd; wat hebt Gij gedaan? Jezus antwoordde: Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld; indien mijn Koninkrijk van deze wereld geweest was, zouden mijn dienaars gestreden hebben, opdat Ik niet aan de Joden zou worden overgeleverd; nu echter is mijn Koninkrijk niet van hier. Pilatus dan zeide tot Hem: Zijt Gij dus toch een koning? Jezus antwoordde: Gij zegt, dat Ik koning ben. Hiertoe ben Ik geboren en hiertoe ben Ik in de wereld gekomen, opdat Ik voor de waarheid zou getuigen; een ieder, die uit de waarheid is, hoort naar mijn stem*” (Johannes 18:33-37).

In deze verzen is het woord ‘wereld’ in de vertaling afgeleid van het hetzelfde Griekse woord (kosmos), net als het woord ‘wereld’ dat in Matteüs 24 gebruikt wordt. Dit woord dat als ‘wereld’ wordt vertaald, wordt meestal in een samenhang gebruikt die verwijst naar de mensheid in de wereld. In een bekend vers, dat vaak in kringen van het

traditionele christendom wordt geciteerd, staat “*God heeft de wereld zo lief gehad dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft*”. De meeste mensen begrijpen alleen al uit het verband dat dit de mensheid (de mensen), en niet de fysieke wereld (de aarde), betekent.

Christus zei letterlijk dat zijn Koninkrijk niet van deze menselijke wereld was. Zijn Koninkrijk zou op dit tijdperk volgen; deze tijd van heerschappij van de mens op de wereld. De mensheid zal niet langer over zichzelf regeren, maar zal in dit nieuwe tijdperk geregeerd worden door het Koninkrijk Gods. Dat is de voortdurende openbaring van de Bijbel, ‘het goede nieuws’, het Evangelie. Jezus Christus zal komen aan het einde van de tijd die aan de mens gegeven is, om eindelijk ware vrede en voorspoed te brengen aan iedereen in Góds tijd.

Voordat dit “goede nieuws” van Gods Koninkrijk tot stand kan komen, moet de wereld een laatste periode van drie en een half jaar grote verdrukking ondergaan, die een einde zal maken aan de regeringen van de mens. De wereld zal zich hiertegen verzetten en tegen dat Koninkrijk strijden. Dit is het laatste stadium van de eindtijdgebeurtenissen waarvan door de gehele Bijbel heen sprake is. Deze gebeurtenissen zullen hun hoogtepunt bereiken in een laatste en afgrijselijke Derde Wereldoorlog. Dit onderwerp zal in de volgende hoofdstukken grondig aan bod komen.

Het Koninkrijk is Geestelijk

Een belangrijk feit ten aanzien van het Koninkrijk van God dient nog opgehelderd te worden. Dit Koninkrijk zal regeren op aarde, te beginnen bij de wederkomst van Jezus Christus. Zij die dan op aarde leven zullen evenwel niet in dat Koninkrijk zijn. Zij zullen er slechts door geregeerd worden.

Velen in het traditionele christendom begrijpen deze boodschap niet, omdat zij onderwijzen dat het Koninkrijk over de hemel gaat. Een groot gedeelte van de verwarring hierover komt voort uit verzen die verwijzen naar het Koninkrijk in verband met de hemel. Daarom geloven zij dat ze naar de hemel moeten gaan om in dat Koninkrijk te zijn. Zij slagen er niet in te begrijpen dat het Koninkrijk van God komt. Het ontvangt zijn macht en gezag van God, maar het zal komen om aan het einde van dit tijdperk op aarde te regeren. Maar wat is nu dit Koninkrijk?

28 *De Eindtijd-Messias*

“Jezus zeide tot zijn discipelen: Voorwaar, Ik zeg u, een rijke zal moeilijk het Koninkrijk der hemelen binnengaan. Wederom zeg Ik u, het is gemakkelijker, dat een kameel gaat door het oog van een naald dan dat een rijke het Koninkrijk Gods binnengaat” (Matheüs 19: 23-24).

Jezus Christus legt uit hoe moeilijk het voor een rijk iemand is om de weg te volgen die naar het Koninkrijk leidt. Fysiek of geestelijk rijk zijn beeldt in dit verband onze innerlijke houding uit. Het gaat om een houding van hoogmoed, hoe een mens zichzelf ziet. Het ligt in de menselijke aard om zichzelf te rechtvaardigen. De menselijke natuur neigt ertoe zichzelf in het gelijk te stellen. Zij is rijk in eigen ogen en wel zozeer, dat zij geen acht slaat op goede raad of op Gods correctie reageert. Een geest vol opgeblazen eigenwaarde kan niet tegen zijn eigen wil veranderd worden. Toch maakt God ons duidelijk dat we ons moeten bekeren van onze eigen wegen en de enige ware weg van God moeten volgen, die ons naar zijn Koninkrijk zal leiden. Maar nogmaals, wat is toch dit Koninkrijk?

Dit ‘Koninkrijk der Hemelen’ waarvan hier sprake is, is het Koninkrijk Gods. Het heeft dezelfde herkomst. Het moet van God en vanuit de hemel komen. Deze uitdrukkingen spreken over een en dezelfde zaak.

Dit alles is makkelijker te doorgronden als u de rol van de Messias beter begint te begrijpen. Hij zal als Koning der koningen naar deze aarde komen om in een letterlijk Koninkrijk te heersen. Dat Koninkrijk zal over deze aarde heersen en, zoals reeds eerder werd aangetoond, gedurende 1.000 jaar over de mensheid regeren. Maar wat voor de meeste mensen moeilijk te begrijpen is, is dat het Koninkrijk van God geestelijk is.

God de Vader, de God van Abraham, Isaak en Jacob, ook Jahweh (de Eeuwige God) van het Oude Testament, is een geestelijk wezen, samengesteld uit geest. Zijn kracht waarmee Hij het universum schiep, is geestelijk. Dit wordt vaak de Heilige Geest genoemd omdat het naar de bron van herkomst verwijst, namelijk God, die Heilig is. De Heilige Geest is de kracht die van God uitgaat. Het is, naar menigeeen gelooft, geen op zichzelf staand geestelijk wezen dat de Heilige Geest wordt genoemd. God de Vader is een geestelijk wezen. Hij schiep andere geestelijke, wezens, engelen genaamd. Er is een geestenwereld. Daar wonen de engelen. Samen met Lucifer kwamen enigen van deze

engelen in opstand tegen God en werden ter aarde geworpen. Zij raakten bekend als demonen, onreine geesten en gevallen engelen. Lucifer kwam bekend te staan als satan de duivel. Alhoewel deze dingen duidelijk in de Bijbel staan, geloven slechts weinigen de waarheid ervan.

Toch is God geest en zijn Zoon Jezus Christus is ook geest. Jezus Christus werd geboren in een fysieke wereld. Zijn vader was Jahweh (de Eeuwige God), en zijn moeder was de maagd Maria. Hij leefde als fysiek mens tot Hij vermoord werd – gedood als het Paschalam voor de gehele mensheid.

De apostel Petrus sprak hierover toen hij zei: *“Want ook Christus is eenmaal om de zonden gestorven als rechtvaardige voor onrechtvaardigen, opdat Hij u tot God zou brengen: Hij, die gedood is naar het vlees, maar levend gemaakt naar de geest”* (1 Petrus 3:18).

Jezus was de eerste persoon die ooit werd opgewekt en als geestelijk wezen in een geestelijke familie geboren werd, die boven het rijk der engelen verheven is. Na zijn opstanding manifesteerde Hij zichzelf in menselijke gedaante aan de discipelen en onderwees hen nog veertig dagen. Geestelijke wezens kunnen zich manifesteren in menselijke vorm wanneer God hen daartoe machtigt. Als deze wezens zich in hun geestelijke vorm bevinden, kunnen fysieke menselijke wezens hen niet zien.

Nadat Jezus was opgewekt uit de dood, verscheen Hij de volgende morgen aan Maria en droeg haar op de discipelen te vertellen dat Hij ten hemel naar zijn Vader en hun Vader zou opvaren. Later diezelfde dag, bij het vallen van de avond, ontmoette Jezus twee mensen die met elkaar wandelden en begon Hij met hen te praten over de gebeurtenissen van de laatste paar dagen. Zij wisten echter niet dat het Jezus was die met hen sprak, tot Hij van hen heenging. Lees aandachtig hoe Hij heenging: *“En hun ogen werden geopend en zij herkenden Hem; en Hij verdween uit hun midden”* (Lucas 24:31). Hij verdween gewoon voor hun eigen ogen.

Later die avond verscheen Jezus aan de discipelen. Sla acht op dit relaas.

“Toen het dan avond was op die eerste dag der week en ter plaatse, waar de discipelen zich bevonden, de deuren gesloten waren uit vrees voor de Joden, kwam Jezus en stond in hun midden en zeide tot hen:

30 *De Eindtijd-Messias*

Vrede zij u!" (Johannes 20:19).

De deuren van de vergaderzaal waar de discipelen samengekomen waren, waren op slot en toch verscheen Jezus Christus plots in hun midden en sprak met hen.

Hier is een ander verslag van dezelfde gebeurtenis. *"en terwijl zij hierover spraken, stond Hij zelf in hun midden; en zij werden ontzet en verschrikt en meenden een geest te aanschouwen. Doch Hij zeide tot hen: Waarom zijt gij ontsteld en waarom komen er overwegingen op in uw hart? Ziet mijn handen en mijn voeten, dat ik het zelf ben; betast Mij en ziet, dat een geest geen vlees en beenderen heeft, zoals gij ziet, dat Ik heb."* (Lucas 24:36-39). Er was dusdanige opschudding onder de discipelen ontstaan, dat Jezus hen moest geruststellen door hun mede te delen dat mensen geen geest kunnen zien, en door hun te tonen dat Hij zichzelf wel degelijk fysiek aan hen manifesteerde.

Wanneer Jezus Christus nu als Koning der koningen in zijn Koninkrijk komt om over de gehele wereld te regeren, zal Hij zich in fysieke vorm voordoen, precies zoals eertijds aan de discipelen. Jezus Christus zal de Koning der koningen zijn in dat Koninkrijk. Maar anderen, die deel uitmaken van dit Koninkrijk, zullen ook samen met Jezus Christus naar deze aarde komen.

Gedurende de afgelopen 6.000 jaar heeft God sommigen geroepen om mede-erfgenamen met Jezus Christus in dat Koninkrijk te zijn. Zij zullen met Hem wederkeren om in het Koninkrijk van God over de aarde te regeren. Van hen werd reeds eerder in dit hoofdstuk gewag gemaakt. Zij kwamen uit verschillende rassen en nationaliteiten op aarde (fysieke mensen uit alle tijden), en waren vrijgekocht door het bloed van Jezus Christus. Maar merk op wat er gezegd wordt over hun toekomstige rol: *"...want Gij zijt geslacht en Gij hebt (hen) voor God gekocht met uw bloed, uit elke stam en taal en volk en natie; en Gij hebt hen voor onze God gemaakt tot een koninkrijk en tot priesters, en zij zullen als koningen heersen op de aarde"*. (Openbaring 5:9-10).

Deze zijn de 144.000 waarvan gesproken wordt in het boek Openbaring en die bij Christus' wederkomst worden opgewekt. Zij zullen gedurende 1.000 jaar met Hem in het Koninkrijk van God op aarde regeren. God heeft hen tot koningen en priesters gemaakt en zij zullen samen met Jezus Christus komen bij diens wederkomst. Dit Koninkrijk is een geestelijk koninkrijk, omdat al de leden ervan

geestelijke wezens zijn, bestaande uit geest, in de God-familie.

Het koninkrijk van God is geestelijk en zal over de mensheid op aarde regeren. Zij die fysiek verder leven in die tijd - tijdens het 1.000-jarig rijk van Christus regering - maken dus geen deel uit van dat Koninkrijk. Zij worden er slechts door geregeerd.

Het is Gods doel dat iedereen die hiervoor kiest op termijn de kans krijgt om deel te gaan uitmaken van datzelfde Koninkrijk. Hierop zullen we in een volgend hoofdstuk dieper ingaan.

Nu we de rol van de Messias (de Christus), behandeld hebben, moeten we ons gaan bezighouden met de tijd waarin wij leven. De tijd voor Christus' wederkomst naar deze aarde is namelijk gekomen. We bevinden ons aan het einde van de 6.000 jaar die de mens gegeven werden om zichzelf te regeren. We bevinden ons reeds in de geprofeteerde eindtijd. De meeste profetieën over de Kerk in de eindtijd zijn reeds vervuld. Deze zullen stuk voor stuk verder in dit boek behandeld worden. Maar eerst moet u weten wat er in de naaste toekomst staat te gebeuren. Het zijn gebeurtenissen die de deugdelijkheid van wat in dit boek geschreven staat, zullen bevestigen.

U moet zich nu gaan voorbereiden, want grote fysieke verdrukking staat op het punt om over deze aarde uit te breken. Het komt, of u het nu wilt of niet.

Hoofdstuk 2

HET ZEVENDE ZEGEL

Terwijl dit boek geschreven wordt, rest ons slechts een korte tijd voordat de rampzalige eindtijdgebeurtenissen op deze aarde losbarsten. Anderzijds kunnen de gebeurtenissen waarvan hier sprake is, reeds begonnen zijn als u dit leest.

De nu op handen zijnde tijd van onrust en verwoesting is zo erg, dat God zegt dat er nog nooit een tijd is geweest als deze in het 6.000-jarige bestaan van de mens op aarde. Deze grote fysieke verdrukking zal drie en een half jaar duren. En op de allerlaatste dag daarvan zal de grootste verwoesting ooit over de mensheid komen, waarmee Wereldoorlog III wordt beëindigd. Op die dag zal God zelf oordeel, dood en vernietiging over deze wereld brengen. Op diezelfde dag zal Jezus Christus, de geprofeteerde Messias, terugkeren met 144.000 opgestane leden van de God-familie (het Koninkrijk van God), om over deze aarde te regeren! Een nieuwe wereldorde, met een enkele wereldregering, zal dan op aarde gaan heersen.

Mensen uit de oudheid (Abel, Noach, Job, Abraham, Sara, Mozes, David, Ruth, Daniel, Petrus, Johannes en vele anderen waarover in de Bijbel wordt geschreven), zullen op die dag worden opgewekt. Dit moge u als klinkklare nonsens in de oren klinken, maar het is precies wat er te gebeuren staat. En het zal spoedig gebeuren!

God heeft voorspeld dat de meesten niet zullen geloven wat er nu voor de deur staat, zelfs niet als deze wereld in de meest rampzalige tijd die zij ooit heeft meegemaakt, wordt gestort. De mogelijkheid dat zulke gebeurtenissen zullen plaatsvinden, kunnen u ongeloofwaardig voorkomen. Misschien zelfs in die mate dat u niet eens verder wilt lezen. Maar voor het geval dat... als er ook maar de kleinste kans bestaat dat... zou het dan niet verstandig zijn om te weten waarop u moet letten? Als die dingen inderdaad gaan gebeuren zoals het in dit boek beschreven wordt, zult u beter in staat zijn adequaat te reageren.

Hoe eerder u persoonlijk actie onderneemt, om wat komen gaat het hoofd te bieden, des te beter zult u toegerust zijn om te overleven.

Daarbij kunt u uw geliefden bijstaan opdat zij eveneens mogen overleven.

God heeft niet alleen de omvang van deze gebeurtenissen voorspeld, maar ook in duidelijke woorden de landen en gebieden in deze wereld aangegeven, die bepaalde plagen en rampen zullen ondergaan. God is zelfs nog nadrukkelijker als Hij de bevolkingspercentages beschrijft die in bepaalde landen zullen overblijven.

Het getuigenis dat God over de eindtijdverdrukking en het uitbreken van de laatste Wereldoorlog geeft, is waarachtig. Het Noord Amerikaanse continent alleen al zal verschrikkelijke rampen ondergaan die het menselijke verstand te boven gaan. Deze profetieën kunnen we verduidelijken met de gezamenlijke bevolking van Canada en de Verenigde Staten. Alhoewel hun aantal wat groter is, zullen we ter illustratie het getal van 300 miljoen mensen nemen. De profetieën over dit kenmerkende deel van de eindtijdverwoesting zijn niet vastgelegd in exacte bevolkingsaantallen, maar wel in bevolkingspercentages. Indien 300 miljoen het gezamenlijke aantal zou behelzen, dan zouden er 200 miljoen, of twee derde daarvan, in de eerste paar maanden sterven. Van de overgebleven 100 miljoen zou slechts 10 procent, i.e. 10 miljoen, overleven om bij Jezus Christus' wederkomst in de nieuwe wereld verder te leven. De verwoesting en het dodental zullen in sommige gebieden van de wereld nog groter zijn.

U kunt zich niet veroorloven om wat er hier geschreven staat te negeren of te verwerpen. Jammer genoeg zal het grootste gedeelte van de wereld dit wel doen, precies zoals men deed in de dagen van Noach. De meeste mensen geloven het verhaal van Noach niet eens meer, maar het is waar gebeurd. De mensen uit Noachs tijd dreven de spot met Noach en zijn familie. Maar het spotten hield op toen het water begon te stijgen. En de wateren bleven stijgen, tot iedereen dood was. Er is een wereldwijde vernietiging op handen, maar er zullen ook miljoenen mensen in de gelegenheid worden gesteld om in een nieuwe wereld verder te leven, en niet slechts een familie zoals in de dagen van Noach. Als u de spot mocht drijven met wat hier geschreven staat, zult u daarmee wel stoppen op het moment dat deze dingen, voor zover ze intussen nog niet hebben plaatsgevonden, bewaarheid worden.

Dit is geen populaire boodschap en dat zal het ook nooit zijn. Maar het is de waarheid, en het zal precies zo gebeuren als hier beschreven

staat. God bekommert zich niet om populariteit bij de mensen, noch laat Hij zich daardoor leiden. Na 6.000 jaar is eindelijk de tijd voor de mensheid aangebroken dat zij moet luisteren als God zich op meer rechtstreekse wijze tot haar richt.

Deze waarschuwing zal tijdens de laatste drie en een half jaar met grote kracht verkondigd worden. Er zullen twee personen op het wereldtoneel verschijnen, die gesteund door Gods kracht, met tekenen en wonderen vrijmoedig over dezelfde dingen zullen spreken als die hier in dit boek staan geschreven. U dient dit te beseffen zodat u snel kunt reageren, want er rest nog slechts een korte tijd.

De Twee Eindtijdgetuigen

Voordat de derde en laatste Wereldoorlog uitbreekt, zullen twee door God gezonden getuigen, grootse dingen op deze aarde verkondigen en verrichten. Hun taak zal drie en een half jaar duren. Let op wat er met hen gaat gebeuren als hun taak volbracht is.

“En wanneer zij hun getuigenis zullen voleindigd hebben, zal het beest, dat uit de afgrond opkomt, hun de oorlog aandoen en het zal hen overwinnen en hen doden.” (Openbaring 11:7). Het beest waarvan hier sprake is, is een militair regime dat voor de zevende en laatste maal in de geschiedenis uit Europa opkomt. Zijn macht en streven worden gedreven en gestuurd door de gevallen engel Lucifer, oftewel Satan, die de macht bezit om de geest van de mens te beïnvloeden en zo zijn wensen te laten uitvoeren. Het was ditzelfde wezen dat Hitler en anderen opzweepte om zijn wensen voorafgaande en tijdens Wereldoorlog II uit te voeren.

De mensheid heeft de neiging om dergelijke ideeën en kennis te veronachtzamen, te ridiculiseren, of zelfs te verachten omdat ze niet kunnen bevatten dat er een geestenwereld bestaat, aangezien zij er geen enkel fysiek of wetenschappelijk bewijs voor hebben. Maar dit verandert niets aan het feit dat de wereld wel degelijk geestelijk wordt beïnvloed.

De apostel Paulus bracht dit feit nauwkeurig ter sprake toen hij zei: *“Doch een ongeestelijk mens aanvaardt niet hetgeen van de Geest Gods is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is”* (I Korintiërs 2:14).

Wat de twee getuigen betreft, wordt ons verteld dat de eerder

vermelde Europese militair samengestelde macht uiteindelijk verantwoordelijk is voor de dood van deze twee mensen. Het is niet alleen Gods bedoeling om dit toe te laten, maar het is ook een allerlaatste getuigenis en teken aan de wereld, dat deze twee precies zijn wat God zegt dat zij zijn: Zijn twee getuigen.

Het relaas gaat verder met de woorden: *“en hun lijk (zal liggen) op de straat der grote stad, die geestelijk genaamd wordt Sodom en Egypte, alwaar ook hun Here gekruisigd werd”* (Openbaring 11:8). Deze twee zullen, met de goedkeuring van deze Europese militaire mogendheid, in Jeruzalem vermoord worden. Het allesbehalve complimenteuze etiket dat Jeruzalem krijgt opgeplakt, mag niet aan ons voorbijgaan. God zegt dat het een geestelijk Sodom en Egypte is. Godsdienstige verwarring, de bron van zo vele menselijke problemen, ligt aan de basis hiervan.

Reeds in zijn tijd tuchtigde Jezus Christus de religieuze leiders vanwege hun hypocrisie en leugenachtigheid inzake Gods wegen waarvan zij beweerden de woordvoerders te zijn. Deze mannen vertegenwoordigden God niet naar waarheid en sindsdien zijn de zaken alleen maar verergerd.

Jeruzalem is heden ten dage een plek van geestelijke verwarring en rivaliserende religieuze overtuigingen. Er zijn talrijke verschillende religies die er aanspraak op maken de ware vertegenwoordigers van God te zijn. Het gezonde verstand maakt ons echter duidelijk dat dit niet kan.

Twee jaar geleden maakten mijn vrouw en ik een rondwandeling in de oude stad van Jeruzalem. Onze gids legde ons uit dat de stad verdeeld is naar vier totaal verschillende religieuze overtuigingen. Deze vier stadsgedeelten zijn moslim, joods, aramees en van het traditioneel westerse christendom. En zelfs binnen datgene wat traditioneel christelijk wordt genoemd, bestaan ontelbare afsplitsingen en variaties. Toch beweert elke groepering de ware vertegenwoordiger van God te zijn - dat zij alleen de waarheid bezit, de weg die naar God leidt.

God is degene die verkondigt dat Jeruzalem een geestelijk Sodom en Egypte is. Sodom is een expliciete omschrijving voor seksuele ontucht en pervers gedrag. Dus wat Jeruzalem betreft, betekent dit een veroordeling dat de religies er geestelijk ontuchtig en geperverteerd zijn. Egypte is een bijbelse omschrijving voor de weg van de zonde,

waarvan allen verlost dienen te worden.

In het vervolg op de beschrijving van de dood van deze twee getuigen lezen wij: *“en uit de volken en stammen en talen en natiën zijn er, die hun lijk zien, drie en een halve dag, en zij laten niet toe, dat hun lijken in een graf worden bijgezet. En zij, die op de aarde wonen, zijn blijde en verheugd over hen en zullen elkander geschenken zenden, omdat deze twee profeten hen, die op de aarde wonen, gepijnigd hadden”* (Openbaring 11:9-10).

Dit is zo typerend! In plaats van datgene wat deze twee hebben verkondigd, onder ogen te zien en toe te geven dat zij de waarheid gesproken hebben, zien de meeste mensen hen liever dood dan levend. Zij geven hen in plaats van zichzelf de schuld van de plagen die zij hebben ondergaan. De meeste mensen hebben altijd al gehaat wat God hun te vertellen heeft; zo ook zijn boodschappers. De mensheid heeft verkozen de boodschapper te haten en heeft zelfs de meeste van deze boodschappers vermoord, in plaats van naar de boodschap te luisteren en te veranderen!

Deze twee zullen door de meesten gehaat worden omwille van de boodschap die zij aan de wereld brengen. Deze twee brengen niet alleen de bittere waarschuwingen van God aan de mensheid, betreffende deze eindtijdgebeurtenissen over, maar zij zullen ook de macht hebben om verwoestende plagen over deze aarde te brengen. Dit alles maakt deel uit van de taak die God hun gegeven heeft. Maar vanwege onze menselijke natuur zullen de mensen hen en hun boodschap haten, zonder zich te realiseren of te aanvaarden dat zij echt van de Eeuwige God komt.

Tegen de tijd dat deze twee personen gedood worden, hebben de mensen tijdens die laatste drie en een half jaar zo erg geleden, dat zij feest zullen vieren, omdat zij geloven dat het einde van hun lijden in zicht is. Ze zullen zich dan afvragen hoe het mogelijk is dat deze twee van God gezonden zijn, terwijl hun lijken in de straten van Jeruzalem liggen. Door de wonderen van de moderne technologie, zullen degenen die over televisie beschikken, zich dientengevolge kunnen overtuigen van hun dood als dit op het nieuws wordt uitgezonden.

Maar, de dood van deze twee profeten betekent nog niet het einde van de beroering op deze aarde. Integendeel, zoals later zal worden aangetoond, zijn er ook nog twee grote legermachten die elkaar

aanvallen om een laatste grote slag te leveren; de grootste die de wereld ooit heeft meegemaakt. Het is op dat tijdstip dat Jezus Christus wederkeert om zijn Koninkrijk op te richten. Op die ene dag zullen vernietiging en dood, groter dan er ooit geweest is, in een dag over de aarde worden uitgegoten. Deze keer komt dit alles van God zelf, als Hij een einde maakt aan het proces van zelfvernietiging van de mensheid.

Maar wat de twee getuigen betreft, *“En na [die] drie en een halve dag voer een levensgeest uit God in hen, en zij gingen op hun voeten staan en grote vrees viel op (allen), die hen aanschouwden. En zij hoorden een luide stem uit de hemel tot hen zeggen; Klimt hierheen op! En zij klommen naar de hemel op in de wolk, en hun vijanden aanschouwden hen. En te dien ure kwam er een grote aardbeving en een tiende deel der stad stortte in, en zeventuizend personen werden door de aardbeving gedood, en de overigen werden zeer bevreesd en gaven de God des hemels eer”* (Openbaring 11:11-13).

Dit zal verderop uitvoeriger worden uitgelegd, maar deze twee mensen worden opgewekt uit de dood op precies hetzelfde tijdstip dat de 144.000 uit de dood opstaan. Dan zullen allen tezamen naar de aarde terugkeren om samen met Jezus Christus in zijn Koninkrijk te heersen en te regeren.

De Twee Getuigen wordt Macht gegeven

Ook al mogen deze geprofeteerde gebeurtenissen op het tijdstip dat u dit leest u nochtans vergezocht lijken, neem het toch ter harte! Het zal niet lang meer duren voordat dit alles heel reëel voor u zal worden, want deze dingen staan op het punt te geschieden. U wordt nu geïnformeerd, zodat u zich kunt bezinnen op wat komen gaat. U kunt dit alles desgewenst ook negeren en het moment afwachten dat deze twee getuigen op het wereldtoneel verschijnen. Hun werk zal zich niet ergens achteraf in een donker hoekje afspelen, maar zal door de gehele wereld worden gadeslagen. Het zal echter niet als van God komend, worden geaccepteerd.

Als de twee getuigen aan de wereld beginnen te verkondigen dat de eindtijd gekomen is, zullen zij hun woorden met grote kracht ondersteund weten. Wat zij zeggen komt van God, want alleen God kan ten uitvoer brengen wat zij profeteren. Ze zullen de wereld vertellen dat de mensheid aan het einde van 6.000 jaar van zelfbestuur is gekomen.

De wereld zal te horen krijgen dat er aan de mensheid 6.000 jaar van zelfbestuur werd gegeven, die uiteindelijk bewijzen dat welke vorm van regering, economie, religie, familiestructuur of opvoeding de mens ook zou kiezen, deze allemaal zouden mislukken. Niets wat de mens doet, kan ware vrijheid, voortdurende vrede, blijvend geluk, voorspoed en ware levensvreugde voortbrengen.

De methodes van de mens hebben gefaald, omdat hij de enige ware weg die positieve resultaten voortbrengt en waar hij al zo lang vurig naar verlangt, verworpen heeft - Gods weg! Sinds Adam en Eva is de mensheid haar eigen gang gegaan. Zelfs in haar religieuze overtuigingen doet zij het voorkomen alsof deze uit God zijn. De mens is misleid en houdt zichzelf met open ogen voor de gek! Is het dan verwonderlijk dat de wereld de boodschap zal haten die door deze twee getuigen gebracht wordt? Bovendien beweren zij ook nog dat hun eindtijdboodschap van de grote Schepper God komt.

In de afgelopen eeuw heeft de mensheid een tijdperk van ongelofelijke technologische ontwikkelingen doorgemaakt alsmede een explosie van kennis zoals nog nooit eerder in de menselijke geschiedenis is voorgekomen. Maar dit alles heeft de mensheid niet gebaat bij haar pogingen om oplossingen voor haar problemen te vinden, en in haar streven naar wereldvrede. De 'Volkenbond' en nu de 'Verenigde Naties' getuigen van deze waarheid. De mensheid kan haar eigen problemen niet oplossen en is niet in staat vrede op aarde te brengen.

Deze toename van kennis en de snelle ontwikkelingen op technologisch vlak, zijn de mensheid onthouden tot het einde van de 6.000 jaar die God haar toegewezen had om zelf te regeren. God beperkte deze kennis en technologie voor de mensheid tot de eindtijd. Als Hij dit niet gedaan had, zou de mens zichzelf reeds lang geleden hebben uitgeroeid. Wij leven nu in een tijd dat God moet ingrijpen, voordat de technologische vooruitgang ons nog meer massavernietigingswapens oplevert die wij mensen niet onder controle kunnen houden. God heeft de mensheid tot op dit punt laten komen om haar te laten inzien dat, indien Hij niet zou ingrijpen, de mens zichzelf daadwerkelijk zou vernietigen.

Dacht u echt dat de ontdekkingen van de afgelopen eeuw slechts een kwestie van tijd en toeval waren? U zult thans wellicht begrijpen dat

deze de mens onthouden werden tot in onze tijd - de eindtijd!

Wij leven nu in die tijd dat God een einde gaat maken aan de levenswijze en de regeringen van de mens. Maar voordat Hij zijn Zoon, de Messias, stuurt om zijn Koninkrijk op aarde te vestigen om te regeren, gaat God de mensheid dusdanig vernederen dat zij zullen ophouden zich tegen zijn weg te verzetten.. Zij die zich tegen Hem blijven verzetten zullen eenvoudigweg sterven.

God gaf de mensheid een “vrije wil” en het is juist die “vrije wilsbeschikking” die de mens onderscheidt van het dier, dat nog precies zoals het aan het begin van de schepping werd geprogrammeerd, naar zijn eigen aard en instinct functioneert. Het dierenrijk overleeft op dat door God geprogrammeerde instinct waarmee elk schepsel naar zijn aard op specifieke zaken in de natuur reageert. Zo niet de mens. Hij werd niet als een robot geschapen. Hem werd een verstand gegeven dat in staat is om vrij te denken en creatief te zijn. Hij bezit een geheugen en het vermogen om zijn eigen weg te kiezen.

Als gevolg van die keuzevrijheid en zijn fundamentele fysieke natuur, heeft de mens zich op zichzelf gericht, op de weg van “nemen” en egoïsme. Gods natuur is niet zo! God is extravert, medevoelend, bezorgd om anderen, hen liefhebbend zonder eigenbelang. Het was Gods plan om de mens 6.000 jaar zelfbestuur toe te staan, om te bewijzen dat hij buiten “de weg” van zijn Schepper om niet in staat is zichzelf of anderen te besturen. Dit heeft de mens in de afgelopen 6.000 jaar afdoende bewezen.

Nu is de tijd gekomen om de mensheid te vernederen, totdat zij toegeeft dat haar eigen wegen naar de ondergang leiden en in totale zelfvernietiging zullen eindigen, als God niet zou ingrijpen. Daarom ook werd de technologische vooruitgang in de afgelopen eeuw niet langer voor de mensheid tegengehouden. De tijd was gekomen om aan te tonen hoe de mens met zulke kennis zou omgaan als hij er toegang toe zou krijgen. God hield dit tot de eindtijd tegen om een volledige getuigenis over het leven van de mens gedurende zijn 6.000-jarige bestaan te kunnen geven.

De hoogmoed en trots van de mens zal nu door zijn Schepper vernederd worden. De houding van de mens zal veranderen als hij eenmaal de fysieke verdrukking heeft meegemaakt. De mensheid zal dan wel bereid zijn om zich door God te laten verlossen en bereidwillig

het Koninkrijk van God en de wereldwijde heerschappij van Jezus Christus te aanvaarden

God heeft vooraf bepaald dat er twee getuigen zouden komen om deze eindtijdboodschap aan de wereld te verkondigen. God zal hun krachten geven die gebruikt zullen worden om de mens te vernederen. Er is nog nooit eerder een tijd als deze op aarde geweest. Maar er is wel een tijd geweest dat God een aantal plagen naar de aarde zond, toen de Israëlieten in Egypte in gevangenschap leefden. God vernederde Egypte dusdanig dat zij uiteindelijk hun rijkdommen aan de Israëlieten schonken, omdat zij geloofden dat indien zij de Israëlieten niet uit het land lieten weggaan, zij allen vernietigd zouden worden.

De houding van Farao is kenmerkend voor de wereld vandaag. Trots en hoogmoed vervullen de aarde. Eenieder schijnt te weten wat het beste is. Zelfs in iets onbetekenends als de sportwereld, ruziën de mensen over wat er eigenlijk gedaan had moeten worden en wat het beste zou zijn geweest. Onze wereld is vol van trots! Iedereen gelooft dat zijn wegen, zijn ideeën, zijn religie en zijn gezichtspunten de beste zijn.

Hetzelfde geldt voor de politiek. Alle politici verkondigen dat hun wegen, hun ideeën en hun beleid de beste zijn. Naties zijn het met elkaar oneens. Elke politieke leider meent dat zijn ideeën inzake het Midden Oosten de beste zijn en tot vrede kunnen leiden. Maar niemand kan de volkeren in het Midden Oosten vrede geven. Geen van de hedendaagse leiders bezit de antwoorden! En zij die aan de zijlijn staan om hun kennis te spuien, zijn al net zo onkundig als de rest, maar dan met nog meer hooghartigheid. De meeste nieuwslezers zijn doortrokken van deze ijdele en hooghartige geest. Zij maken van gebeurtenissen ‘nieuws’, althans naar hun visie en smaak. Als u dit niet doorheeft, moet u nog veel leren.

God gaat deze ijdele houding en die hooghartige geest van de mens breken voordat Hij zijn Koninkrijk op aarde vestigt. Zijn twee getuigen zullen hierin een hoofdrol vervullen. Maar vanaf het begin van hun werk zal de overgrote meerderheid van de mensen niet geloven dat zij door God gezonden zijn. In plaats daarvan zal men met hen de spot drijven, hen belachelijk maken en minachten. Degenen die hen zullen geloven, zal hetzelfde lot te beurt vallen.

Het duurde wel enige tijd, maar zelfs de Egyptenaren begonnen

uiteindelijk te geloven dat God door middel van Aäron en Mozes werkte. Op een gegeven moment zond God een boodschap aan Farao met deze woorden: *“en de Here zeide tot Mozes: Sta vroeg in de morgen op, en stel u voor Farao en zeg tot hem: zo zegt de Here, de God der Hebreëën: laat mijn volk gaan om Mij te dienen. Want ditmaal zal Ik al mijn plagen laten losbreken tegen u persoonlijk, tegen uw dienaren en uw volk, opdat gij weet, dat er niemand is op de gehele aarde, zoals Ik”* (Exodus 9:13-14).

God zal opnieuw plagen over de aarde sturen, die dit keer samenvallen met de tijd dat de mensheid op het punt staat zich in Wereldoorlog III te storten. De grote onrust en krachten die hier op aarde aan het werk zijn, leiden tot de opkomst van twee grote militaire machten die tegen elkaar zullen opstaan om de strijd aan te gaan. Het zal de grootste oorlog zijn die deze aarde ooit heeft meegemaakt.

God identificeert deze twee grote machten. Degene die het eerste ten tonele verschijnt, is een oude heropgerichte macht uit Europa. Europa zal weer opstaan en de wereld meesleuren in een derde wereldoorlog. De vernietigingskracht die zij ontplooit, zal resulteren in de dood van honderden miljoenen mensen.

Deze dreiging is de katalysator die het Verre Oosten zal dwingen zich sneller dan verwacht te verenigen en dit in veel sterkere bondgenootschappen dan zij ooit hadden durven dromen. God beschrijft dat deze Aziatische macht alleen al één derde van de mensheid zal vernietigen - meer dan een miljard mensen.

Dit is de wereld en de tijd waarin wij thans leven. Niemand wil dit geloven. Niemand wil toegeven dat dit mogelijk is. Maar zo zal het gebeuren. Dit alles is niet geschreven om u ervan te overtuigen dat het zal gebeuren, maar om u te vertellen dat het zal geschieden, precies zoals hier geschreven staat. Voor diegenen die willen luisteren, bestaat de hoop dat zij zich kunnen gaan voorbereiden op het onvermijdelijke. Hier is sprake van een boodschap die door de mensheid gehaat zal worden! En zij zullen ook de twee haten die haar zullen verkondigen. Sommigen zullen proberen hen te doden nog voor hun tijd gekomen is, maar zij zullen hier niet in slagen. Dat staat ook in de profetieën!

Voordat dit boek verdergaat met nog meer onthullingen over de specifieke eindtijdgebeurtenissen die zullen uitmonden in Wereldoorlog III, moet er eerst meer uitleg over deze twee getuigen worden gegeven,

42 *Het Zevende Zegel*

omdat zij ten tonele verschijnen voordat Wereldoorlog III uitbreekt.

God zegt: *“En Ik zal mijn twee getuigen lastgeven om, met een zak bekleed, te profeteren, twaalfhonderd zestig dagen lang”* (Openbaring 11:3). Deze twee zullen profeteren over de dingen die komen gaan en hun boodschap zal ondersteund worden door de kracht van de almachtige God, door tekenen en wonderen, en dat vooral in de vorm van plagen en de controle over het weer. Met deze middelen zal God openbaren dat deze twee Zijn getuigen zijn en dat dit de eindtijd is, het einde van het 6.000-jarige rijk van de mens op aarde.

Deze twee zullen, in tegenstelling tot de wereld rondom hen, nederig van geest zijn (geestelijk-gekleed in zakken), omdat zij op de hoogte zijn van het lijden dat de mens moet ondergaan om geestelijk te kunnen veranderen. Zij realiseren zich ten volle dat wat er gaat gebeuren niet om hen draait, maar om datgene wat God doet om zijn Koninkrijk op aarde te brengen.

“Dit zijn de twee olijfbomen en de twee kandelaars, die voor het aangezicht van de Here der aarde staan” (Openbaring 11:4). Deze twee bevinden zich in een ongelofelijke prominente machtspositie. Zij oefenen een macht uit over de aarde die voorheen nog geen enkel mens heeft uitgeoefend. Mozes kondigde grote plagen aan over de Farao en Egypte, maar deze waren niets in vergelijking met de grootsheid der dingen die door deze twee profeten gedaan zullen worden.

“En indien iemand hun schade wil toebrengen, komt er vuur uit hun mond en het verslindt hun vijanden; en indien iemand hun schade wil toebrengen, moet hij zó de dood vinden” (Openbaring 11:5). Velen zullen deze twee met hart en ziel haten. Velen zullen verlangen deze twee gedood te zien worden en sommigen zullen hen zelfs proberen te doden. Maar deze twee getuigen bezitten de macht om degenen die dat zullen proberen ter dood te brengen. Dit zal zo vaak voorkomen, dat het angst zal inboezemen bij degenen die hen zouden willen proberen te doden.

“Dezen hebben de macht (Grieks 'kracht en autoriteit') de hemel te sluiten, zodat er geen regen valt gedurende de dagen van hun profeteren en zij hebben macht over de wateren, om die in bloed te veranderen en om de aarde te slaan met allerlei plagen, zo dikwijls zij willen” (Openbaring 11:6). In het begin zullen slechts zeer weinigen geloven dat deze twee door God gezonden zijn. Met het voortschrijden

van de tijd gedurende deze drie en een halfjarige periode, zullen de mensen hen meer en meer gaan geloven. Zij zullen zich dan kunnen voorbereiden op datgene wat nog te gebeuren staat totdat het Koninkrijk van God komt, met de Messias (de Christus), als Koning der koningen.

Maar wanneer de gebeurtenissen van de eindtijd, vlak voor de wederkomst van Jezus Christus, bijna tot een einde zijn gekomen, zal men er uiteindelijk in slagen deze twee getuigen te vermoorden. *“En wanneer zij hun getuigenis zullen voleindigd hebben, zal het beest, dat uit de afgrond opkomt, hun de oorlog aandoen en het zal hen overwinnen en hen doden”* (Openbaring 11:7).

Het Zevende Zegel van Openbaring

Het tijdstip voor de komst van deze twee getuigen van God wordt geopenbaard als het zevende zegel van Openbaring wordt geopend. Het werk van deze twee profeten van God zal op hetzelfde moment beginnen, dat het zevende zegel van Openbaring wordt geopend. Zes zegels zijn ten tijde van dit schrijven reeds geopend.

Vele religieuze geleerden geloven dat deze zes zegels letterlijke, fysieke gebeurtenissen betreffen die op de aarde zullen plaatsvinden. Maar de eindtijd zal de gehele wereld verrassen omdat de eerste zes zegels niet over fysieke gebeurtenissen gaan, maar over geestelijke.

Het openen van deze zegels is ongemerkt aan de wereld voorbijgegaan, omdat zij op een kleine kerk betrekking hebben, waarover was geprofeteerd dat zij in de eindtijd nog zou bestaan. Die kerk zou op een geestelijk niveau gebeurtenissen ervaren die in de geschiedenis ongeëvenaard waren. Deze profetieën zijn tijdens de afgelopen jaren vervuld en zullen verder nog worden uitgelegd in een volgend hoofdstuk.

De opening van het zevende zegel zal geschieden op het moment dat de eindtijdgetuigen met hun optreden een aanvang nemen.. Gedurende het zesde zegel wordt de eindtijdverdrukking tegengehouden totdat het juiste aantal van degenen die deel gaan uitmaken van Gods Koninkrijk bij Jezus Christus' wederkomst, volledig is.

Gedurende de afgelopen 6.000 jaar heeft God degenen die Hij geroepen heeft, voorbereid, getraind en gelouterd om deel van Zijn Koninkrijk te gaan uitmaken en met Jezus Christus bij zijn wederkomst

te gaan regeren. De laatsten die nog toegevoegd moeten worden om het getal van de 144.000 volledig te maken, worden in deze eindtijd verzegeld. God heeft niet onthuld hoeveel er gedurende deze specifieke periode (de periode van het zesde zegel), nog verzegeld moeten worden om dit getal vol te maken. Het zouden er slechts een handvol kunnen zijn of misschien wel een paar honderd, maar het is een klein aantal.

De apostel Johannes noteert wat hij zag in de tijd van het zesde zegel, een periode die voltooid moet zijn voordat het zevende zegel geopend kan worden. *“Daarna zag ik vier engelen staan aan de vier hoeken der aarde, die de vier winden der aarde vasthielden, opdat er geen wind zou waaien over de aarde, of over de zee, of over enige boom. En ik zag een andere engel opkomen van de opgang der zon, hebbende het zegel van de levende God; en hij riep met luider stem tot de vier engelen, aan wie gegeven was aan de aarde en de zee schade toe te brengen, en hij zeide: Brengt geen schade toe aan de aarde, noch aan de zee, noch aan de bomen, voordat wij de knechten van onze God aan hun voorhoofd verzegeld hebben. En ik hoorde het getal van hen, die verzegeld waren: honderdvierenveertigduizend.”* (Openbaring 7:1-4).

Tijdens de periode van het zesde zegel worden vier engelen tegengehouden van hetgeen ze uiteindelijk op aarde zullen ontketenen. Wanneer het zevende zegel geopend wordt, zullen er bepaalde catastrofale gebeurtenissen plaatsvinden. De opening van het zevende zegel en de verwoesting die daarop volgt als deze vier engelen losgelaten worden, markeert het begin van de eindtijdverdrukking. Zodra de 144.000 verzegeld zijn en het werk van 6.000 jaar uiteindelijk voltooid is, wordt het zevende zegel geopend.

“En toen Hij het zevende zegel opende, kwam er een stilte in de hemel, ongeveer een half uur lang. En ik zag de zeven engelen, die voor God staan, en hun werden zeven bazuinen gegeven” (Openbaring 8:11-2). Elke engel blaast op een trompet om de specifieke gebeurtenissen die op aarde ontketend zullen worden, aan te kondigen. Deze zullen tijdens de drie en een half jaar durende periode van de grote verdrukking plaatsvinden.

“En er kwam een andere engel, die met een gouden wierookvat bij het altaar ging staan, en hem werd veel reukwerk geschonken om het te geven, met de gebeden van alle heiligen, op het gouden altaar voor de

troon. En de rook van het reukwerk, met de gebeden der heiligen, steeg uit de hand van de engel voor Gods aangezicht op. En de engel nam het wierookvat en vulde dat met het vuur van het altaar, en wierp (het vuur) op de aarde, en er kwamen donderslagen en stemmen en bliksemstralen en aardbeving. En de zeven engelen, die de zeven bazuinen hadden, maakten zich gereed om te bazuinen” (Openbaring 8:3-6). En daarmee begint de geprofeteerde eindtijd.

De eerste vier engelen die tijdens het zesde zegel werden tegengehouden, beginnen nu op hun trompetten te blazen en de grote verdrukking komt over de aarde.

De eerste plaag op aarde wordt beschreven wanneer de eerste trompet schalt. *“En de eerste blies de bazuin, en er kwam hagel en vuur, vermengd met bloed, en het werd op de aarde geworpen; en het derde deel van de aarde verbrandde en het derde deel van de bomen verbrandde en al het groene gras verbrandde” (Openbaring 8:7). Hongersnood, dood en vernietiging zullen in onvoorstelbare proporties op deze aarde uitgestort worden.*

En onmiddellijk daarop klinkt het geluid van de volgende trompet. *“En de tweede engel blies de bazuin, en er werd iets als een grote berg, brandend van vuur, in de zee geworpen, en het derde deel van de zee werd bloed, en het derde deel van de schepselen in de zee, die leven hadden, stierf, en het derde deel van de schepen verging” (Openbaring 8:8-9). De gevolgen van de eerste trompet zijn vernietiging op het land, terwijl de tweede trompet dezelfde verwoesting aanricht maar dan in de zeeën en oceanen.*

“En de derde engel blies de bazuin, en er viel een grote ster, brandend als een fakkel, uit de hemel, en zij viel op het derde deel der rivieren en op de bronnen der wateren. En de naam der ster wordt genoemd Alsem. En het derde deel der wateren werd alsem en vele van de mensen stierven van het water, omdat het bitter geworden was” (Openbaring 8:10-11). We begrijpen nog niet ten volle wat deze specifieke vermelde gebeurtenissen inhouden, maar het is duidelijk dat tijdens deze derde trompetstoot bronnen van drinkbaar water op grote schaal besmet worden en dat honderdduizenden als gevolg hiervan sterven.

Vervolgens blaast de laatste van deze vier engelen op zijn trompet. *“En de vierde engel blies de bazuin, en het derde deel van de zon werd*

getroffen en het derde deel van de maan en het derde deel van de sterren, zodat het derde deel daarvan verduisterd werd, en de dag voor het derde deel geen licht had en de nacht desgelijks” (Openbaring 8:12). Het gevolg van deze plagen is een verduistering van de atmosfeer die een derde van de aarde beslaat. Het licht uit de hemel kan maar beperkt op de aarde schijnen. Dit beïnvloedt het weer, vooral door een snelle afkoeling van de aarde, zodat nog meer dood en lijden over deze aarde komt.

De afschuwelijke gevolgen van deze verdrukking zijn zo omvangrijk dat het onprettig is er over na te denken en het bijna onmogelijk is het zich voor te stellen. Maar dit alles zal gebeuren, precies zoals God het heeft gezegd.

Deze verschrikking is voornamelijk gericht op de Verenigde Staten, Canada, Australië, Nieuw Zeeland, het Verenigd Koninkrijk en een aantal van de uiterst Noordwestelijke landen van Europa. God heeft veel te vertellen over deze hedendaagse naties en de grote mate van de intensiteit van hun verschrikkingen die ze tijdens deze spoedig komende eindtijd moeten ondergaan. Het doel van dit boek is niet om u van deze dingen te overtuigen, maar om ze te verkondigen voordat ze gaan gebeuren zodat u deze dingen als ze daadwerkelijk plaatsvinden, kunt herkennen en uzelf dienovereenkomstig kunt voorbereiden op wat er nog gaat volgen. God maakt het duidelijk dat de meeste mensen niet zullen geloven dat deze dingen gaan gebeuren, totdat ze zich daadwerkelijk beginnen te ontplooien. En zelfs dan zal er slechts een betreuenswaardig klein percentage zijn dat dit wel doet. Maar naarmate deze geprofeteerde gebeurtenissen zich blijven voltrekken, zullen er meer en meer mensen zijn die dit gaan geloven. Degenen die koppig weigeren dit aan te nemen, zullen slechts hun eigen ondergang bewerkstelligen.

Terwijl we deze hoofdzakelijk Engelssprekende naties beschrijven, is het ook belangrijk om een goed beeld te krijgen van de enorme omvang van de vernietiging die tijdens deze periode van de eindtijdverdrukking zal plaatsvinden. We hebben dit reeds ten dele in het begin van dit hoofdstuk beschreven.

De profeet Ezechiël werd een profetie over deze naties en hun daaropvolgende ondergang tijdens de eindtijd gegeven.

“Daarom, zo waar Ik leef, luidt het woord van de Here HERE,

voorwaar, omdat gij mijn heiligdom verontreinigd hebt door al uw afschuwelijkheden en door al uw gruwelen, daarom zal Ik Mij onttrekken, Ik zal niets ontzien en Ik zal geen deernis hebben. Een derde deel van u zal door de pest sterven en door de honger omkomen in uw midden; een derde deel om u heen zal door het zwaard vallen; een derde deel zal Ik naar alle windstreken verstrooien en achter hen zal Ik het zwaard trekken. Zo zal mijn toorn ten volle worden uitgestort en zal Ik mijn grimmigheid aan hen stillen en Mij wreken. En zij zullen weten, dat Ik, de HERE, in mijn naijver gesproken heb, wanneer Ik mijn grimmigheid ten volle over hen heb gebracht. Ik zal u maken tot een puinhoop en tot een smaad onder de volken rondom u ten aanschouwen van iedere voorbijganger. Zo zult gij worden tot smaad en hoon, tot een waarschuwing en een voorwerp van ontzetting voor de volken rondom u, wanneer Ik aan u gerichten zal voltrekken in toorn en grimmigheid en grimmige straffen. Ik de HERE, heb het gesproken” (Ezechiël 5:11-15).

We zullen later uitleggen hoe dit op deze bepaalde naties van toepassing is. God heeft zijn profeten door de eeuwen heen naar zijn volk gestuurd. Zij hebben niet geluisterd. Nu is de tijd gekomen om de mensheid Gods grote macht en kracht te tonen. De mensheid zal vernederd worden totdat zij luistert!

Zelfs aan hen die zichzelf als religieus beschouwen zei Jezus Christus: “*Jeruzalem, Jeruzalem, dat de profeten dood, en stenigt, en wie tot u gezonden zijn, hoe dikwijls heb Ik uw kinderen willen vergaderen, gelijk een hen haar kuikens onder haar vleugels vergadert, en gij hebt niet gewild*” (Matheüs 23:37). De mensen zijn vandaag de dag niet anders, maar ze denken wel dat ze dat zijn en vooral degenen die zichzelf als religieus beschouwen. Indien Jezus Christus vandaag naar de aarde zou komen, in plaats van 2.000 jaar geleden, zouden de hedendaagse religieuze leiders Hem bespotten en trachten Hem in diskrediet te brengen. De menselijke natuur is niet veranderd sinds die tijd. Daarom zullen de eindtijdgetuigen uiteindelijk gedood worden. Maar voordat dit gebeurt, zullen zij door God worden beschermd totdat zij datgene voltooid hebben waartoe Hij hen geroepen heeft. De mens is precies dezelfde gebleven. Daarom maakt God een einde aan het tijdperk van de mensheid door zijn Koninkrijk op aarde te brengen - om de trotse natuur van de mens te veranderen.

De profetieën die aan Ezechiël over deze hedendaagse naties zijn gegeven, zijn afschuwelijk. Bijna tweederde van de bevolking zal sterven binnen de eerste maanden van de grote fysieke verdrukking op aarde. Het laatste derde zal uitgezuiverd worden in de overblijvende tijd van de verdrukking. Onze hoogmoed is dusdanig moeilijk te breken dat God openbaart dat Hij slechts tien procent van de overgebleven bevolking zal verlossen (van het overgebleven derde deel zal slechts tien procent overblijven nadat tweederde van de mensheid reeds vernietigd is). Zij die dit alles overleefd hebben en die zich bekeerd hebben van hun wegen, zullen uitzien naar de wederkomst van Jezus Christus om hen te verlossen. Voordat alles voorbij is, zal het de andere naties in de wereld niet beter vergaan dan deze die reeds genoemd zijn. Sommige zal het zelfs nog slechter vergaan!

Deze openbaringen en hun systematische vervulling zullen slechts leiden tot meer spot, bitterheid en haat. De mensheid zal haten wat er gaat gebeuren, net zoals ze degenen zullen haten die geloven en leren dat deze gebeurtenissen het gevolg zijn van Gods oordeel. En dat is nou precies wat de twee getuigen zullen doen: verklaren dat deze catastrofes het gevolg zijn van Gods oordeel over de wereld. Niet alleen zullen zij uitleggen waarom deze dingen moeten gebeuren, maar ze zullen ook verkondigen dat dit tevens het einde betekent van het zelfbestuur van de mens op aarde en dat Jezus Christus op het punt staat terug te komen met een nieuw wereldregerend Koninkrijk.

De meeste mensen zullen deze boodschap evenzeer als haar boodschappers haten. De twee getuigen zullen hierop nog meer plagen afroepen over de mensheid die zich niet bekeert. Tegelijkertijd zullen duizenden mensen door deze gebeurtenissen God aanroepen en smeken om genade en verlossing. Zij zullen zich gaan bekeren en trachten hun leven te veranderen in het vooruitzicht van Gods Koninkrijk.

De Heropleving van het Romeinse Rijk

Zoals we gezien hebben, zullen, zodra het zevende zegel geopend is, zeven engelen hun trompetten laten weerklinken tijdens de drie en een half jaar van de eindtijdverdrukking. De eerste vier engelen brengen een ongelofelijke vernietiging over de aarde.

“En ik zag en hoorde een arend vliegen in het midden des hemels, die met luider stem zeide; Wee, wee, wee hen die op de aarde wonen,

vanwege de overige stemmen van de bazuin der drie engelen, die nog bazuinen zullen!" (Openbaring 8:13). Ieder van de laatste drie trompetten wordt een "wee" genoemd. Deze zullen nog veel meer verwoesting en dood veroorzaken dan de eerste vier trompetten.

De eerste van deze "weeën" wordt aangekondigd als de vijfde engel zijn trompet laat weerklinken. Dit is het begin van Wereldoorlog III. De volkeren die deze oorlog teweeg zullen brengen, komen voort uit de Europese Unie. Tien Europese naties zullen uiteindelijk tot één samensmelten, om in een stuurloze wereld de macht te grijpen. Niet alle leden van de huidige Europese Unie zullen er deel van uitmaken, maar als het juiste tijdstip gekomen is, zullen uiteindelijk tien van hen het doel bereiken: een krachtige federale Europese staat zoals die nu reeds sommige Europese leiders voor ogen staat. Als hun enige hoop om de orde te herstellen, zullen zij een krachtige militaire actie rechtvaardigen.

Alhoewel velen oprecht geloven dat zij dit moeten doen, zijn zij ernstig misleid en bedrogen door hun eigen droombeelden van grootsheid. Zij zien de arrogantie van de Verenigde Staten en sommige van haar Engelssprekende bondgenoten en verlangen naar een verandering in de wereldheerschappij.

Het verlangen naar een sterker Europa is sinds het begin van de jaren 50 geleidelijk bij vele Europeanen gegroeid. De Europese Economische Gemeenschap begon langzamerhand aan kracht te winnen, hetgeen uiteindelijk resulteerde in de vorming van de Europese Unie. De volgende stap is het tot stand brengen van een Verenigde Staten van Europa of een sterk federaal Europa. Dit staat nu zeer dicht bij haar verwezenlijking. De catastrofale gebeurtenissen die de Verenigde Staten en andere Engelssprekende naties gaan treffen, zullen dit bewerkstelligen.

De Verenigde Staten hebben na 11 september (9/11), beslissingen genomen die andere landen in de wereld, gedreven door een verlangen naar zelfbeschikking, gemotiveerd hebben tot het vormen van beslissende allianties, die tegengesteld aan de politiek van de Verenigde Staten, op onafhankelijkheid zijn gericht. Verschillende landen hebben het gewoonweg "gehad" met de arrogantie van de rijkste natie die de wereld ooit heeft gekend. Jammer genoeg doorgronden zij hun eigen menselijke natuur niet. Een groot deel van hun motivatie is gebaseerd

op jaloezie.

Momenteel staan Frankrijk en Duitsland op één lijn en zijn zij één van geest. Het is er een van bitterheid, frustratie en ongeduld ten opzichte van de Verenigde Staten en Groot Britannië. Zij streven naar een sterker Europa met zelfbeschikking, gecombineerd met een militaire eenheidsmacht die erop gericht is zich los te maken van de NAVO en haar uiteindelijk te vervangen om, zo zonder inmenging van de Verenigde Staten, de Eurozone verder vorm te geven.

Het is waar dat Amerika zeer arrogant is en tracht haar wil aan andere naties in de wereld op te leggen. Juist dit soort van nationale arrogantie veroorzaakt jaloezie, twist, bitterheid en economische strijd die zo vaak eindigt in oorlog.

Europa is zich in deze tijden niet bewust van haar grote kwetsbaarheid. Voor de mensen daar dreigt het gevaar van zelfvernietiging, omdat zij niet waarlijk in God geloven. Zij geloven niet in de macht of het bestaan van een reële geestenwereld. Nochtans is die geestenwereld thans zeer actief bezig met haar eigen worstelingen en strijd. De demonische wereld weet dat haar slechts een korte tijd rest waarin zij nog invloed op het doen en laten van de mens kan uitoefenen.

Toen Jezus geconfronteerd werd met een groep demonen en hen beval heen te gaan, vroegen zij Jezus of Hij gekomen was om hen te pijnigen voordat hun tijd gekomen was. Zij wisten dat de tijd zou komen dat zij afgezonderd zouden worden van de mensheid, maar ze wisten ook dat ze bij lange na niet aan het einde van de 6.000 jaar gekomen waren die de mensheid was toebedeeld. Op het moment van dit voorval waren slechts 4.000 jaren van de tijd voor de mens op aarde voorbijgegaan.

Demonische geestelijke wezens zijn de aanstichters geweest van conflicten in de wereld. Zij drijven naties tot oorlogen en misleiden de religies. Landen strijden uit naam van hun geloof tegen elkaar, waarbij eenieder denkt God aan zijn zijde te hebben.

Laten we de wereld van het traditionele christendom eens nader bekijken. De geschiedenis staat bol van naties die zichzelf christelijk noemen en die tegen elkaar ten strijde trokken, waarbij elk van hen zich op God beriep. Dergelijke religieuze verwarring en misleiding wordt veroorzaakt door deze geestenwereld van gevallen engelen (demonen).

Denk aan de burgeroorlog tussen de Noordelijken en de Zuidelijken, in de Verenigde Staten waar beide kampen baden in dezelfde kerken en hetzelfde religieuze geloof beleden. En hoe voelden Duitse en Italiaanse katholieken zich tijdens Wereldoorlog II toen zij oorlog voerden tegen katholieken uit de Verenigde Staten en vice-versa? Smeekten zij niet allen om Gods zegening voor zichzelf als zij ten strijden trokken?

In het boek Daniël voorspelde God dat er vier grote wereldwijd regerende koninkrijken op aarde zouden komen. Het eerste was het Chaldeeuwse (Babylonische) rijk dat in Daniëls tijd ten tonele verscheen. In die profetie is tevens sprake van een vijfde koninkrijk, dat in de eindtijd op de aarde zou komen om de koninkrijken van de mens te vervangen. Let op de beschrijving van dat koninkrijk, in een tijd wanneer het vierde en laatste aardse koninkrijk beëindigd wordt.

“Maar in de dagen van die koningen [die regeren aan het einde van het laatste koninkrijk] zal de God des hemels een koninkrijk oprichten [zijn Koninkrijk op aarde], dat in eeuwigheid niet zal te gronde gaan en waarvan de heerschappij op geen ander volk meer zal overgaan [de mens zal niet aan het hoofd van dit Koninkrijk staan, maar de geestelijke wezens van Gods familie die samen met Christus terugkeren, zullen regeren], het zal al die koninkrijken verbrijzelen en daaraan een einde maken, maar zelf zal het bestaan in eeuwigheid [Wanneer dit Koninkrijk komt, zal dit het vierde en laatste geprofeteerde koninkrijk van de mens vernietigen], juist zoals gij gezien hebt, dat zonder toedoen van mensenhanden een steen van de berg losraakte [het Koninkrijk van God, gesticht door God] en het ijzer, het koper, het leem, het zilver en het goud verbrijzelde. De grote God heeft de koning [koning Nebukadnessar] bekend gemaakt wat na dezen zal geschieden; de droom is waarachtig en zijn uitlegging betrouwbaar” (Daniël 2:44-45). Zeker, alles zal precies zo gebeuren als God gezegd heeft.

Het vierde en laatste koninkrijk dat op aarde zal regeren, wordt door God in vele profetieën beschreven. Het is een koninkrijk dat reeds regeerde in de dagen van Jezus Christus en voortbestaat tot op de tijd dat Hij wederkeert. Het is het Romeinse Rijk, dat in detail in de geschriften wordt beschreven. Het heeft door de eeuwen heen verscheidene heroplevingen gekend, maar nooit onder eenzelfde

nationale leider of een enkele regeringsvorm bestaan.

Het oorspronkelijke Romeinse rijk duurde van 31 voor Christus tot 476 na Christus. Alhoewel verdeeld, bleef het Romeinse rijk verder onder de Vandalen, de Heruli en de Ostrogothen voortbestaan. Daarna, in 554 na Christus onderging het rijk een “Keizerlijk Herstel” onder leiding van Justinianus.

In die tijd ging het koninkrijk een religieuze alliantie aan. Het Romeinse Rijk nam vele verschillende vormen aan, maar altijd onder dezelfde volkeren (Europese). De eerste religieuze heropleving van dit koninkrijk vond plaats onder leiderschap van Justinianus, die als eerste de religieuze autoriteit van de paus van de rooms katholieke kerk erkende. Zo begon de eerste heropleving van het eerste Romeinse rijk, dat na die tijd bekend zou komen te staan als het “Heilige Roomse Rijk.”

Het heilige Roomse rijk herleefde wederom in het Frankische koninkrijk in 774 na Christus. Karel de Grote werd in 800 na Christus door de paus gekroond. Later, in 962 na Christus, was er een heropleving onder een Duitse regeringsleider toen de paus Otto de Grote kroonde. Een vierde heropleving vond plaats in 1520 na Christus toen Karel V van de Habsburgdynastie (een Oostenrijkse leider), door de paus werd gekroond. Een andere heropleving vond plaats toen Napoleon in 1805 door de paus werd gekroond. In 1814 kwamen de heroplevingen van het heilige Roomse rijk tot stilstand.

In de strijd om heerschappij ontstond een zesde heropleving van het Romeinse rijk waarbij Garibaldi (een Italiaanse leider), in 1870 een poging tot eenmaking ondernam. Deze inspanningen werden voortgezet toen Mussolini zich verenigde met Hitler en een poging waagde om de totale controle over het gehele Europese continent alsmede over andere delen van de wereld te krijgen. Dit werd in 1945 in de kiem gesmoord.

Ongeacht de naam die ze droegen, hebben er door de eeuwen heen verscheidene heroplevingen van dit rijk bestaan. God heeft onthuld dat elke opeenvolgende heropleving een religieuze alliantie zou aangaan met diezelfde kerk. Zes zijn er al gekomen en gegaan - er rest er nog slechts een.

Het was gedurende Wereldoorlog II, toen de zesde heropleving op het toppunt van haar macht was, dat een bepaald vers in de profetieën werd vervuld. Dit vers spreekt over deze heroplevingen, en toont ons

dat de tijd ten einde liep en de ontknoping van het boek Openbaring zeer nabij was. Er staat: “*Ook zijn het zeven koningen* [Er zouden zeven heroplevingen zijn van het Romeinse rijk] *vijf ervan zijn gevallen, één is er nog* [Europa, hoewel hoofdzakelijk onder Hitlers leiding, was deze ‘ene’ tijdens de zesde heropleving, geïnspireerd door de satan], *en de andere is nog niet gekomen, en wanneer hij komt, moet hij korte tijd blijven*” (Openbaring 17:10). Gelukkig zal deze laatste heropleving slechts een korte tijd i.e. minder dan drie en een half jaar duren. Het is interessant om op te merken hoe diegenen in de zesde heropleving zichzelf zagen. Het zou een leiderschap zijn dat een ‘Reich’ op deze aarde wilde vestigen – een duizendjarige regering. Dit werd vooruitlopend op de feiten het ‘Dritte Reich’ (Derde rijk), genoemd.

De zevende en laatste heropleving zal opnieuw aangevoerd worden door iemand die bewogen en geïnspireerd wordt door de satan. De satan waarvan sprake is in het volgende vers, is een werkelijk levend wezen, die bij elk van deze heroplevingen de touwtjes in handen hield. “*En het beest, dat was* [de satan, die aan het hoofd staat van elke heropleving], *en niet is* [hij kan niet continu zijn macht tentoonspreiden; enkel tijdens elke heropleving], *is zelf ook de achtste* [als de achtste geteld, omdat hij eigenlijk over alle zeven oplevingen heeft geregeerd], *maar het is uit de zeven en het vaart ten verdere*” (Openbaring 17:11).

Nogmaals, alle informatie over deze zaken die de eindtijd aangaan, wordt niet gegeven om iemand te overtuigen, maar enkel en alleen om te helpen begrip te krijgen van de situatie zodat als dit allemaal gaat plaatsvinden, u voorbereid zult zijn en naar inzicht kunt handelen.

Ook al denken de leiders van deze laatste heropleving in Europa dat zij de volledige controle hebben over hun eigen lot, zijn zij geheel onwetend van het feit dat ze worden opgezweept, misleid en geleid door een kracht die veel groter is dan die van henzelf - een macht die leeft in een geestenwereld.

We zijn nu aangekomen in de tijd van de zevende en laatste heropleving van het oude Romeinse rijk. “*En de vijfde engel blies de bazuin, en ik zag een ster, uit de hemel op aarde gevallen, en haar werd de sleutel van de put des afgronds gegeven. En zij opende de put des afgronds* [bijbels symbool voor een plaats van gebondenheid], *en er steeg rook op uit de put, als de rook van een grote oven; en de zon en*

het zwerk werden verduisterd door de rook van de put. En uit de rook kwamen sprinkhanen op de aarde [bijbels symbool voor een groot, destructief leger], te voorschijn en hun werd macht gegeven, gelijk de schorpioenen der aarde macht hebben [om snel aan te vallen en te verlammen] (Openbaring 9:1-3). Tijdens Wereldoorlog II werd een dergelijke actie omschreven als ‘Blitzkrieg’. Dit gaat ook nu weer gebeuren!

Een ‘ster’ wordt in de Bijbel vaak als symbool voor een engel gebruikt. Hier wordt aan een engel een sleutel gegeven die symbolisch de ketens losmaakt van een wezen dat gebonden is, zodat het nu wederom grote kracht op aarde zal gaan uitoefenen. De satan is gebonden geweest in de periodes tussen de opeenvolgende heroplevingen van het heilige Roomse rijk. Maar nog eenmaal zal hem worden toegestaan de begeerten en intenties in de harten van de mens, die de macht en invloed van het oude Europese rijk willen laten herleven, op te zwepen

Even terzijde, om aan te tonen hoe de mensen zo vaak de Bijbel in letterlijk fysieke termen lezen, is hier een verhaal dat het traditionele christendom heeft vereeuwigd, maar dat volledig fout geïnterpreteerd is. Het betreft een teken waar velen rond de kersttijd naar verwijzen. Een teken dat geacht wordt een echte ster te zijn die de weg naar de geboorteplaats van Jezus Christus aanwees. Zij begrijpen niet dat de ster waarnaar hier wordt verwezen, geen fysieke ster in de hemelen was, maar een geestelijke - een engel. De Bijbel vertelt een verhaal over wijze mannen uit het Oosten, die gekomen waren om de Messias te vinden, de Ene. waarvan was bericht dat Hij als koning der Joden geboren zou worden. Deze mannen zeiden dat ze zijn ster in het Oosten gezien hadden. Een engel had hun de tijd en locatie van Jezus’ geboorte geopenbaard. Het ging hier niet om een ster in de hemel die boven het gebied van Bethlehem stond.

Het bestendigen van dergelijke afwijkende misvattingen is te vergelijken met de instandhouding van andere gelijksoortige verhaaltjes als die over sinterklaas en de paashaas, die de ware religie bij redelijk denkende mensen een stupide imago geven. Is het dan verwonderlijk dat religie in de ogen van velen als een verzameling van fabeltjes wordt beschouwd?

Het geestelijk wezen wiens beperkingen worden opgeheven, wordt

vanuit het oogpunt van een geestelijk koninkrijk beschreven alsof een persoon het volgens deze beeldspraak over iemand heeft, die een sleutel pakt en een gevangeniscel opent of iemand van zijn boeien bevrijdt. In dit geval laat het verloop van het verhaal ons duidelijk weten wie hier losgelaten werd.

De werkelijke macht achter dit fysieke leiderschap van deze laatste heropleving, is een geestelijk wezen. *“Zij hadden over zich als koning de engel des afgronds; en zijn naam is in het Hebreeuws Abaddon en in het Grieks heeft hij tot naam Apollyon”* (Openbaring 9:11). Dit zijn dan ook andere namen van de satan.

Deze grote macht uit Europa, zal dan eindelijk kunnen verwezenlijken waartoe zij gedurende Wereldoorlog II niet in staat was. Ditmaal zullen zij het Verenigd Koninkrijk verslaan; en nog belangrijker dan dat, zullen zij ook de Verenigde Staten, Canada en hun bondgenoten verslaan.

Een Uitdagens Antwoord

Dit is een geschikte plaats om stil te staan bij wat de natuurlijke reactie van de meeste mensen zal zijn als zij met uitspraken over ondergang en ellende worden geconfronteerd. De meesten van hen zullen deze dingen niet geloven. Het mag dan ook ironisch heten dat dit boek werkelijk het Evangelie (Grieks “goed nieuws”), van Jezus Christus verkondigt - het goede nieuws over het Koninkrijk van God. Het punt dat de meeste mensen niet zullen begrijpen, is dat de mens eerst vernederd moet worden voordat de evangelieboodschap over het Koninkrijk van God uiteindelijk tot stand kan komen. Nadat het 6.000-jarig tijdperk van de mens beëindigd is, zal Gods tijdperk met de komst van zijn Koninkrijk aanbreken om over de aarde te regeren.

Nogmaals, de natuurlijke reactie van de mensen zal bestaan uit het negeren of het bespotten van de boodschap die dit boek behelst. Geen enkel bekend persoon waarschuwt voor zo’n dreigende wereldwijde catastrofe. En de grote geleerden en leiders zullen geen enkel geloof hechten aan deze woorden. Nu niet, en niet totdat dit alles werkelijk gaat gebeuren.

Geen enkele bekende religieuze leider spreekt over deze dingen en zelfs indien zij dit zouden doen, zouden de meeste mensen hen als ‘gestoord’ beschouwen. In feite zullen alle religieuze leiders van enige

betekenis dit alles volkomen veronachtzamen. Ze zullen ronduit beweren dat zulke ideeën werkelijk belachelijk zijn. Want indien de religieuze leiders deze dingen zouden aannemen, moeten ze zich bekeren en zich afkeren van hun eigen langgekoesterde religieuze overtuigingen.

Zullen de Europeanen blij zijn als zij deze dingen horen? Sommigen zullen het denkbeeld om uiteindelijk de grootste macht op aarde te worden alsmede het vermogen om de Verenigde Staten en haar bondgenoten te kunnen domineren, wel prettig vinden. De meeste mensen zullen echter niet graag vernemen dat ze beschreven worden als de laatste heropleving van het Romeinse rijk met een macht die slechts een kort leven beschoren zal zijn. Ze zullen zeker niet blij zijn te vernemen dat hun einde, hun ondergang, de naweeën van de tweede wereldoorlog in het niet zullen doen zinken. Die ondergang zal verderop in dit hoofdstuk beschreven worden.

Zullen de Verenigde Staten, Canada, Australië, het Verenigd Koninkrijk en andere landen die tot hun bondgenoten gerekend worden blij zijn met deze uitspraken? Ongeacht hun negatieve reactie, die begrijpelijkerwijze afwijzend zal zijn, zal hun ondergang als die eenmaal komt, zich snel voltrekken. Bij deze zaken gaat het er niet om of dat wat we horen ons bevalt, maar om het simpele feit dat de dingen waarvan God zegt dat ze gaan gebeuren, nu snel zullen plaatsvinden.

God is degene die verklaart wat er in deze eindtijd staat te gebeuren. Men wordt niet geacht hier blij mee te zijn. Het is bedoeld om de strengste afstraffing en vernedering te zijn die ooit over de mensheid is uitgestort.

Uiteraard zullen de volkeren en naties geen enkele geloof hechten aan hetgeen hier staat vermeld. De mensheid is veel te trots om te geloven dat zij het inzake haar idealen en religieuze geloofs- overtuigingen bij het verkeerde eind zou hebben. Het is echter precies om die reden dat God grote kracht aan zijn twee eindtijdpropheten zal geven om de wereld en haar bewoners te straffen als een getuigenis van de waarheid die in dit boek geschreven staat.

Met het voortschrijden van de tijd gedurende de eindtijd- verdrinking, zullen steeds grotere groepen mensen de waarheid erkennen en er gehoor aan geven. In de hoop verder te kunnen leven in de nieuwe wereld die Jezus Christus zal brengen, zullen zij gaan zoeken

naar verlossing door God.

Maar de overgrote meerderheid van de mensheid zal niet op die manier reageren. Als gevolg van hun hardnekkigheid, arrogantie en trots zullen zij zich onder degenen bevinden die tijdens de drie en een half jaar van verdrukking vernietigd worden.

Dit zijn naargeestige voorspellingen die niet bepaald prettig zijn om te vernemen. Politieke correctheid is in dezen van geen belang. Het is de realiteit, en zij staat op het punt over de aarde te komen. U zult slechts één keuze hebben: reageren. Wat zal uw reactie zijn? Is het er een van arrogantie en opstandigheid, zoals de meesten rondom u? Of durft u daartegen in te gaan en te erkennen dat de mens niet volgens Gods wegen heeft geleefd. Zult u tot berouw en bekering komen en Gods leiding in uw leven accepteren? Bent u bereid nu een afstraffing te accepteren en met blijdschap het Koninkrijk van God in een nieuw tijdperk voor de mensheid te aanvaarden? Als u weigert, verkiest u te sterven! Indien u met berouw tot bekering komt, kunt u misschien wel in dat nieuwe tijdperk verder leven.

Het Tweede Wee!

Als de vijfde trompet weerklinkt, zal uit tien naties in Europa een krachtige militaire macht opstaan. Op dat moment zal de derde wereldoorlog een feit zijn. De verwoesting en dood die hiermee gepaard gaan, zullen resulteren in het verlies van honderden miljoenen levens.

Maar de acties van deze zevende en laatste heropleving van het heilige Roomse rijk, lokken in een ander deel van de wereld een enorme militaire activiteit uit. De Aziatische landen zullen het grootste leger dat de wereld ooit heeft aanschouwd, op de been brengen.

Het schallen van de vijfde trompet wordt beschreven als het eerste van drie grote weeën die over de mensheid komen. Vervolgens waarschuwt God voor het tweede wee, dat het gevolg is van de acties van het eerste.

“Het eerste wee is voorbijgegaan: zie, nog twee weeën komen hierna. En de zesde engel blies de bazuin, en ik hoorde een stem uit de vier horens van het gouden altaar, dat voor God staat, zeggende tot de zesde engel, die de bazuin had: laat de vier engelen los, die bij de grote rivier, de Eufraat, gebonden zijn. En de vier engelen, die tegen het uur

en de dag en de maand en het jaar waren gereed gehouden, werden losgelaten om het derde deel van de mensen te doden” (Openbaring 9:12-15).

Het schallen van de zesde trompet wordt omschreven als een tweede grote wee die over de mensheid komt. Dit gebeurt als we ons reeds lang in de laatste drie en een half jaar van de grote en definitieve verdrukking op aarde bevinden. De krachten die door deze wrede macht ontketend worden, resulteren in de dood van een derde van de mensheid i.e. ruim meer dan 1 miljard mensen.

God heeft zelfs de omvang van deze Aziatische horde voorspeld, die op de aarde tekeer zal gaan.

“En het getal der legerscharen van de ruitery was tweemaal tienduizend tienduizendtallen; ik hoorde hun aantal. En aldus zag ik in dit gezicht de paarden en hen, die erop gezeten waren: zij hadden rossige en blauwe en zwavelkleurige harnassen, en de koppen der paarden waren als leeuwenkoppen, en uit hun bek kwam vuur en rook en zwavel. Door deze drie plagen werd het derde deel van de mensen gedood: door het vuur en de rook en de zwavel, die uit hun bek kwamen. Want de macht der paarden ligt in hun bek en in hun staarten. Want hun staarten zijn als slangen, met koppen, en daarmee brengen zij schade toe” (Openbaring 9:16-19).

Er kan nog veel meer gezegd worden over de militaire machten die nu spoedig op het wereldtoneel zullen verschijnen, maar dat is niet voor dit boek. Die zaken, en nog veel meer, worden onthuld door de twee profeten die ten tonele zullen verschijnen wanneer de eerste trompet van het zevende zegel weerklinkt.

Aan het einde van drie en een half jaar van grote fysieke verdrukking moet er nog een groot wee volgen. Tegen die tijd hebben reeds zes trompetten geklonken en de verwoesting die daarop volgde is onvoorstelbaar. De overgrote meerderheid van alle leven op aarde is weggevaagd.

Men zou denken dat het overblijfsel van de mensheid zich tegen die tijd wel met berouw en bekering tot God zal hebben gewend. Dat blijkt niet het geval te zijn. De mens blijft nog steeds opstandig tegen God, zelfs na alle verwoesting die inmiddels is aangericht en de vervulling van hetgeen Gods twee getuigen verkondigd hebben. Dit toont op flagrante wijze de diepgewortelde hoogmoed en trots van de mens

Ook al is, op dit punt gekomen, de meerderheid van het menselijk leven op aarde vernietigd, toch zullen de meesten van de overgebleven mensen blijven vasthouden aan hun zelfzuchtige wandel met hun zelfzuchtige geloof. Enkele miljoenen hebben zich op dit moment al bekeerd, maar de meerderheid van deze overlevenden nog niet. De meesten van hen die zich bekeerd hebben, bevinden zich onder degenen die reeds door deze twee militaire machten overwonnen zijn.

In de volgende verzen spreekt God over degenen te midden van de naties van deze twee militaire grootmachten, die nog altijd opstandig zijn. *“En wie van de mensen overgebleven waren, die niet gedood waren door deze plagen, bekeerden zich toch niet van de werken hunner handen, om de boze geesten niet (meer) te aanbidden en de gouden, zilveren, koperen, stenen en houten afgoden, die niet kunnen zien, noch horen of gaan, en zij bekeerden zich niet van hun moorden, noch van hun toverijen, noch van hun hoererij, noch van hun dieverijen”* (Openbaring 9:20-21).

Deze twee grote machten blijven hoogmoedig tegenover God, omdat zij nog steeds in staat blijken hun macht over anderen uit te oefenen. Zij zijn onverslagen en daarom nog niet vernederd. Zij blijven ongelovig tot het bittere einde.

Het is onvermijdelijk dat deze twee legers uiteindelijk tegenover elkaar zullen komen te staan. Als dit gebeurt, zullen zij uit vrees voor totale zelfvernietiging geen massavernietigingswapens gebruiken. In plaats daarvan zal men op een wel zeer speciale plaats op aarde samenkomen om elkaar in een rechtstreekse confrontatie met conventionele middelen te bestrijden.

Aan deze slag gaan voorbereidselen van enorme omvang vooraf. Deze zijn van dien aard, dat ze tevoren nog nooit bij de mens zijn opgekomen en alle verbeelding op het gebied van oorlogsvoering tarten.

De naam van deze veldslag die wordt voorbereid, is in onze cultuur welbekend. Hij komt reeds in ontelbare verhalen voor. In films duikt de naam regelmatig op in de meest afschrikwekkende concepten over een laatste alles vernietigende wereldoorlog. Die naam is “Armageddon”.

De vallei van Megiddo is de plaats waar de twee allergrootste legers waar de wereld ooit getuige van is geweest tegenover elkaar zullen komen te staan - de laatste grote oorlog in het 6.000-jarige bestaan van

de mens op aarde. Deze beslissende en definitieve veldslag zal slechts een dag duren!

De Laatste Dag van Verdrukking!

Over de oorlog van Armageddon is vaak gesproken, maar het wezenlijke ervan werd nooit door deze wereld begrepen. Hij is ook nooit door bijbelgeleerden doorgrond. Toch gaat hij over een werkelijke samentrekking van militaire macht, zoals nog nooit eerder in deze wereld is vertoond. Het gaat hier over een laatste oorlog op aarde!

Zoals reeds eerder is beschreven, zal een Europees leger het hoofd moeten bieden aan een Aziatische legermacht die naar Europa tracht door te stoten. Dit vormt de onvermijdelijke inleiding op een grote oorlog tussen deze twee grootmachten - een confrontatie voor het laatste definitieve treffen. De opstelling van deze twee militaire machten, valt samen met een gewichtig keerpunt in de geschiedenis van de aarde. Het is het exacte tijdstip dat er een einde komt aan het zelfbestuur van de mens en dat Gods heerschappij begint.

Op diezelfde dag dat deze twee grote legers zich voorbereiden op de confrontatie in de vallei van Megiddo, weerklinkt de zevende trompet. Dit is het derde en laatste wee over de mensheid:

“Het tweede wee is voorbijgegaan: zie, het derde wee komt spoedig. En de zevende engel blies de bazuin en luide stemmen klonken in de hemel, zeggende: De koninkrijken van deze wereld zijn de koninkrijken van onze Here en zijn Gezalfde geworden, en Hij zal als koning heersen tot in alle eeuwigheden” (Openbaring 11:14-15).

Als het derde wee wordt aangekondigd door het schallen van de trompet van de zevende engel, openbaart God dat het 6.000-jarige zelfbestuur van de mens nu ten einde is gekomen, dat nu de tijd nu gekomen is van het Koninkrijk van God en de regering van Jezus Christus over alle naties op aarde. Dit alles zal op dezelfde dag geschieden dat deze twee grote militaire machten zich gereedmaken om elkaar in de vallei van Megiddo te bestrijden.

De eerste gebeurtenis op deze dag is ongelofelijk ontzagwekkend. Lees zorgvuldig wat de volgende verzen ons te zeggen hebben: *“En de vierentwintig oudsten, die voor God op hun tronen gezeten waren, wierpen zich op hun aangezicht en aanbaden God, zeggende: Wij danken U, Here God, Almachtige, die is en die was, dat Gij uw grote*

macht hebt opgenomen en het koningschap hebt aanvaard; en de volkeren waren toornig geworden, maar uw toorn is gekomen en de tijd voor de doden om geoordeeld te worden en om het loon te geven aan uw knechten, profeten, en aan de heiligen en aan hen, die uw naam vrezen, aan de kleinen en de groten en om te verderven wie de aarde verderven. En de tempel Gods, die in de hemel is, ging open en de ark van zijn verbond werd zichtbaar in zijn tempel, en er kwamen bliksemstralen en stemmen en donderslagen en aardbeving en zware hagel” (Openbaring 11: 16-19).

Deze gebeurtenissen op die allerlaatste dag van zelfbestuur van de mens en het begin van Gods heerschappij zullen de meest dramatische zijn in de geschiedenis van de mensheid en gaan hun begrip ver te boven. Zij kunnen het niet helemaal bevatten, laat staan geloven. Maar het zal gebeuren, aan het einde van de laatste drie en een half jaar van de grote fysieke verdrukking op deze aarde.

De vierentwintig ouderlingen die zich voor Gods troon bevinden, verkondigen dat nu de tijd gekomen is dat God een speciale groep mensen die op aarde heeft geleefd, zal belonen. Zij bevestigen ook dat God nu zijn grote macht heeft opgenomen om op aarde te gaan regeren. De naties zijn toornig geworden en velen van hen zijn eropuit elkaar te vernietigen – ja, zichzelf te verzetten tegen de wederkomst van Jezus Christus op deze dag. Dit is de dag dat Gods toorn over de aarde wordt uitgestort, om een einde te maken aan de zelfvernietiging van de mens. Zoals deze oudsten verkondigen, zal God degenen verderven, die de aarde verderven. Dit alles wordt verwezenlijkt op deze ene grote dag in de geschiedenis van de mensheid.

Maar eerst zal er een grote opstandig plaatsvinden. Het is de tijd waarnaar eerder in dit boek werd verwezen, als de 144.000 die God geroepen heeft tijdens de 6.000 jaar van menselijk zelfbestuur, zullen worden opgewekt tot onsterfelijk leven. Zij zijn de eersten na Jezus Christus die het Koninkrijk Gods zullen binnengaan.

Dit is hetzelfde tijdstip dat Gods twee getuigen worden opgewekt. Let nogmaals op de samenhang van de gebeurtenissen die op deze grote dag plaatsvinden.

“En wanneer zij hun getuigenis zullen voleindigd hebben, zal het beest, dat uit de afgrond opkomt, hun de oorlog aandoen en het zal hen overwinnen en hen doden. En hun lijk (zal liggen) op de straat der

62 *Het Zevende Zegel*

grote stad, die geestelijk genaamd wordt Sodom en Egypte, alwaar ook hun Here gekruisigd werd. En uit de volken en stammen en talen en natiën zijn er, die hun lijk zien, drie en een halve dag, en zij laten niet toe, dat hun lijken in een graf worden bijgezet. En zij, die op de aarde wonen, zijn blijde en verheugd over hen en zullen elkander geschenken zenden, omdat deze twee profeten hen, die op de aarde wonen, gepijnigd hadden. En na [die] drie en een halve dag voer een levensgeest uit God in hen, en zij gingen op hun voeten staan en grote vrees viel op (allen) die hen aanschouwden. En zij hoorden een luide stem uit de hemel tot hen zeggen; Klimt hierheen op! En zij klommen naar de hemel op in de wolk, en hun vijanden aanschouwden hen. En te dien ure kwam er een grote aardbeving en een tiende deel der stad stortte in, en zeventuizend personen werden door de aardbeving gedood, en de overigen werden zeer bevreesd en gaven de God des hemels eer. Het tweede wee is voorbijgegaan: zie, het derde wee komt spoedig” (Openbaring 11:7-14).

Het is aan het begin van deze laatste grote dag dat de 144.000 worden opgewekt om met Jezus Christus in het Koninkrijk van God te regeren. De twee getuigen behoren ook tot degenen die opgewekt worden. De mensen zullen deze twee getuigen, nadat zij drie en een halve dag dood in de straten van Jeruzalem hebben gelegen, tot leven zien komen (zien opstaan), en hen vervolgens naar de hemel zien opklimmen, samen met al de anderen die op dat tijdstip worden opgewekt. Deze gebeurtenis zal de wereld grote angst inboezemen als men dit alles op televisie vanuit Jeruzalem, zal kunnen volgen. Waar de profeten weer tot leven zijn opgewekt, kan niemand nog ontkennen dat zij niet uit God zijn. De mensen zijn getuige van hun opstanding en hun opneming in de hemel waar zij Jezus Christus in onze aardse atmosfeer ontmoeten.

Er zijn nog andere schriftgedeelten die spreken over de wederkomst van Jezus Christus en de opstanding die tegelijkertijd plaats zal vinden.

“Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zó hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem. Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heren [bij Christus’ wederkomst], zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin

Gods [de zevende trompet], nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht [de opstanding vindt plaats in de atmosfeer, boven de aarde – in de wolken – zichtbaar voor hen die zich op aarde bevinden], en zó zullen wij altijd met de Here wezen” [ze zijn opgewekt tot eeuwig leven, net zoals Jezus Christus toen Hij werd opgewekt, en zij zullen met Jezus Christus in het Koninkrijk van God zijn] (1 Tessalonicenzen 4:14-17).

De mensen zullen door deze gebeurtenissen versteld staan, omdat deze het menselijke bevattingsvermogen ver te boven gaan. De mensen zullen vervuld zijn van angst, omdat iedereen dit teken in de hemelen, in onze atmosfeer, bij de wederkomst van Jezus Christus zal zien. Zij zullen niet begrijpen wat ze zien, maar het zal een enorm schouwspel van krachten en tekenen op aarde en in de hemelen zijn.

“Want gelijk de bliksem komt van het oosten en licht tot het westen, zo zal de komst van de Zoon des mensen zijn” (Matteüs 24:27). Jezus Christus voorspelde deze tijd in verschillende schriftgedeelten en maakte duidelijk dat de mensen op aarde zijn wederkomst zouden kunnen zien. Christus en zijn verrezenen zullen op die dag letterlijk zichtbaar zijn in de atmosfeer en vandaar naar beneden op aarde komen.

“Terstond na de verdrukking dier dagen [als de grote verdrukking op aarde tot een einde gekomen is en de tijd is aangebroken voor de wederkomst van Christus] zal de zon verduisterd worden en de maan zal haar glans niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de machten der hemelen zullen wankelen. En dan zal het teken van de Zoon des mensen verschijnen aan de hemel en dan zullen alle stammen der aarde zich op de borst slaan [de mensen zullen bang zijn voor datgene wat ze zien, omdat ze het niet kunnen begrijpen] en zij zullen de Zoon des mensen zien komen op de wolken des hemels, met grote macht en heerlijkheid. En Hij zal zijn engelen uitzenden met luid bazuingeschal [dit is de tijd wanneer de zevende trompet weerklinkt en het tijdstip aankondigt van de wederkomst van Jezus Christus, de opstanding van de 144.000, de komst van Gods Koninkrijk op aarde en de ondergang van hen die de aarde verderven] en zij zullen zijn uitverkorenen verzamelen uit de vier windstreken, van het ene uiterste

64 *Het Zevende Zegel*

der hemelen tot het andere". (Matteüs 24:29-31).

Lucas tekent de woorden van Jezus Christus over deze tijdsperiode op. *"En er zullen tekenen zijn aan zon en maan en sterren, en op aarde radeloze angst onder de volken vanwege het bulderen van zee en branding, terwijl de mensen bezwijmen van vrees en angst voor de dingen, die over de wereld komen. Want de machten der hemelen zullen wankelen. En dan zullen zij de Zoon des mensen zien komen op een wolk, met grote macht en heerlijkheid. Wanneer deze dingen beginnen te geschieden, richt u op en heft uw hoofden omhoog, want uw verlossing genaakt"* (Lucas 21:25-28).

Mensen hebben deze woorden in hun Bijbels gelezen, maar ze hebben nooit de timing of de plaats begrepen die ze in het plan van God innemen. Het is een indrukwekkend plan, en het staat op het punt om zich op aarde te ontplooiën. Het is het verhaal dat in de bladzijden van de Bijbel is vervat (zowel van het Oude als het Nieuwe Testament), van het goede nieuws dat komen zal, als God zijn Koninkrijk op aarde brengt waar zijn Zoon als Koning der koningen over alle naties op aarde zal regeren en heersen. Die tijd staat nu voor de deur. Hij zal in het belang van de gehele mensheid zijn. Goed nieuws!

Als dit grootse vertoon in de hemelen wordt gezien, zullen de mensen die nog steeds weigeren zich te bekeren, niet kunnen geloven dat deze dingen van God zijn. Het is makkelijker om iets te geloven wat voor hen veel rationeler lijkt, zoals een invasie vanuit de ruimte. Films zoals *Independence Day* en andere science fiction verhalen passen beter in hun redenering.

Deze zelfde bekrompen redeneringswijze zal ook de gehele zienswijze veranderen van die twee legermachten die zijn samengekomen om in de vallei van Megiddo slag te leveren.

De Zeven Laatste Plagen

De zevende trompet kondigt de wederkomst van Jezus Christus en de opstanding van de 144.000 aan, maar zij kondigt ook de tijd van Gods grote toorn aan tegen degenen die de aarde verdorven hebben. De tien naties van Europa en die van Azië, zullen nu met deze toorn kennismaken.

In de volgende verzen krijgen we een overzichtelijke beschrijving van de gebeurtenissen op die grote dag, die leiden tot het uitstorten van

Gods toorn over deze twee militaire grootmachten. Aan het begin van die dag wordt verkondigd dat de tijd gekomen is dat Gods regering naar de aarde komt.

“Het tweede wee is voorbijgegaan: zie, het derde wee komt spoedig. En de zevende engel blies de bazuin en luide stemmen klonken in de hemel, zeggende: de koninkrijken van deze wereld zijn de koninkrijken van onze Here en zijn Gezalfde geworden, en Hij zal als koning heersen tot in alle eeuwigheden” (Openbaring 11:14-15). De opstanding van de 144.000 vindt dan meteen plaats. Daarna volgt de aankondiging van hetgeen tijdens de derde wee over de aarde zal worden uitgestort.

“En ik zag een ander teken in de hemel, groot en wonderbaar: zeven engelen, die de zeven laatste plagen hadden, want daarmee is de gramschap Gods voleindigd” (Openbaring 15:1). De zevende trompet kondigt ook een tijd van toorn tegen de twee militaire machten en hun volkeren en landen aan. Deze derde wee bestaat uit de zeven laatste plagen die over deze naties worden uitgestort – in één enkele dag.

“En daarna zag ik, en de tempel van de tent der getuigenis in de hemel ging open; en de zeven engelen, die de zeven plagen hadden, kwamen uit de tempel, bekleed met rein en blinkend linnen en de borst omgord met een gouden gordel. En een van de vier dieren gaf aan de zeven engelen zeven gouden schalen, vol van de gramschap van God, die leeft tot in alle eeuwigheden. En de tempel werd vervuld met rook vanwege zijn kracht; en niemand kon de tempel binnengaan, voordat de zeven plagen der zeven engelen voleindigd waren” (Openbaring 15:5-8).

“En ik hoorde een luide stem uit de tempel zeggen tot de zeven engelen: Gaat heen en giet de zeven schalen van de gramschap Gods uit op de aarde. En de eerste ging heen en goot zijn schaal uit op de aarde, en er kwam een boos en kwaadaardig gezwel aan de mensen, die het merkteken van het beest hadden en die zijn beeld aanbaden” (Openbaring 16:1-2).

Een grote plaag wordt uitgestort over deze Europese legermacht, haar volk en al haar bondgenoten. Miljoenen zullen sterven!

“En de tweede engel goot zijn schaal uit in de zee, en zij werd bloed als van een dode, en alle levende wezens, die in de zee waren, stierven. En de derde engel goot zijn schaal uit in de rivieren en in de waterbronnen, en (het water) werd bloed” (Openbaring 16:3-4). *“En de*

vierde engel goot zijn schaal uit over de zon en haar werd gegeven de mensen te verzengen met vuur. En de mensen werden verzengd door de grote hitte en zij lasterden de naam van God, die de macht heeft over deze plagen, en zij bekeerden zich niet om Hem eer te geven" (Openbaring 16:8-9). Gedurende deze dag worden de plagen steeds erger en erger. Toch blijven deze mensen hoogmoedig en opstandig tegenover God en God gaat door met plaag na plaag over hen uit te storten. Er blijven nog steeds massaal mensen sterven, omdat zij weigeren zich tot God te bekeren!

"En de vijfde engel goot zijn schaal uit over de troon van het beest, en zijn rijk werd verduisterd, en zij kauwden op hun tong van pijn, en zij lasterden de God des hemels vanwege hun pijnen en vanwege hun gezwellen, en zij bekeerden zich niet van hun werken" (Openbaring 16:10-11).

De volgende verzen onthullen ons wat Gods doel was met het samenbrengen van deze twee grote militaire machten in een bepaald gebied van de wereld. God was van plan om op krachtige wijze met hen af te rekenen, en wel zodanig dat de gevolgen nog generaties lang herinnerd zullen worden.

"En de zesde engel goot zijn schaal uit op de grote rivier, de Eufraat, en zijn water droogde op, zodat de weg bereid werd voor de koningen, die van de opgang der zon komen. En ik zag uit de bek van de draak en uit de bek van het beest en uit de mond van de valse profeet drie onreine geesten komen, als kikvorsen; want het zijn geesten van duivelen, die tekenen doen, welke uitgaan naar de koningen der gehele wereld, om hen te verzamelen tot de oorlog op de grote dag van de almachtige God" (Openbaring 16:12-14). Deze verzen geven in een beknopt tijds kader weer wat voorafging aan de laatste gebeurtenissen op deze dag, die het resultaat waren van de zesde plaag (Gods rechtstreekse confrontatie met deze beide militaire machten, in de streek van Armageddon). *"En hij verzamelde hen op de plaats, die in het Hebreeuws genoemd wordt Harmageddon"* (Openbaring 16:16). Hoewel er een langere periode overheen gegaan is voordat deze twee militaire machten uiteindelijk bewogen worden om tegen elkaar op te trekken, is dit de dag waarop de zesde plaag wordt uitgestort, en dat God met deze legers afrekenet in de vallei van Megiddo.

God heeft voorspeld dat op deze grote dag als Jezus Christus komt

om met zijn regering aan te vangen en het Koninkrijk van God op aarde te vestigen, dat deze Europese macht, die de laatste heropleving is van het oude Romeinse rijk, van gedachten zal veranderen en zich bij de Aziatische strijdkrachten zal voegen in een poging om samen tegen Jezus Christus te strijden.

“Dezen zullen oorlog voeren tegen het Lam, maar het Lam zal hen overwinnen – want Hij is de Here der heren en de Koning der koningen – en zij, die met Hem zijn, de geroepenen en uitverkorenen en gelovigen” (Openbaring 17:14).

Dit is de dag dat deze twee legers zich zullen verenigen om oorlog te voeren tegen het komende Koninkrijk van God. Lees aandachtig hoe dit later in het boek Openbaring ter sprake komt, als Christus' komst beschreven wordt.

“En ik hoorde als een stem van een grote schare en als een stem van vele wateren en als een stem van zware donderslagen, zeggende: Halleluja! Want de Here, onze God, de Almachtige, heeft het koningschap aanvaard. Laten wij blijde zijn en vreugde bedrijven en Hem de eer geven, want de bruiloft des Lams is gekomen en zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt; en haar is gegeven zich met blinkend en smetteloos fijn linnen te kleden, want dit fijne linnen zijn de rechtvaardige daden der heiligen. En hij zeide tot mij: Schrijf, zalig zij, die genodigd zijn tot het bruiloftsmaal des lams. En hij zeide tot mij: Dit zijn de waarachtige woorden van God” (Openbaring 19:6-9). De tijd is voor God gekomen om op aarde te gaan regeren, en voor degenen die gedurende de aardse geschiedenis van de afgelopen 6.000 jaar zijn geroepen (144.000), om als deel van dat Koninkrijk te worden opgewekt. Het gaat verder met een beschrijving van de macht die Jezus Christus thans over de aarde zal gaan uitoefenen.

“En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard; en Hij, die daarop zat, wordt genoemd Getrouw en Waarachtig, en Hij velst vonnis en voert oorlog in gerechtigheid. [de komst van Jezus Christus is deze keer niet als het Lam Gods, maar als Koning die allereerst oorlog zal voeren tegen hen die Hem weerstaan] En zijn ogen waren een vuurvlam en op zijn hoofd waren vele kronen en Hij droeg een geschreven naam, die niemand weet dan Hijzelf. En Hij was bekleed met een kled, dat in bloed geverfd was, en zijn naam is genoemd: het Woord Gods. En de heerscharen, die in de hemel zijn, volgden Hem op witte paarden,

gehuld in wit en smetteloos fijn linnen” [Degenen die Hem volgen zijn de 144.000] (Openbaring 19:11-14).

“En uit zijn mond komt een scherp zwaard, om daarmee de heidenen te slaan. En Hijzelf zal hen hoeden met een ijzeren staf en Hijzelf treedt de persbak van de wijn der gramschap van de toorn Gods, des Almachtigen” (Openbaring 19:15). Deze toorn wordt over die militaire machten uitgestort nadat de zesde plaag over de aarde is uitgegoten.

Openbaring gaat verder met een beschrijving van Jezus Christus en zijn komst. *“En Hij heeft op zijn kleed en op zijn dij geschreven de naam: KONING DER KONINGEN EN HERE DER HEREN. En ik zag een engel staan op de zon en hij riep met luider stem en zeide tot alle vogels, die in het midden des hemels vlogen: Komt verzamelt u tot de grote maaltijd Gods, om te eten het vlees van koningen en het vlees van oversten over duizend en het vlees van sterken en het vlees van paarden en van hen, die daarop zitten, en het vlees van allen, vrijen en slaven, kleinen en groten. En ik zag het beest en de koningen der aarde en hun legerscharen verzameld om de oorlog te voeren tegen Hem, die op het paard zat, en tegen zijn leger”* (Openbaring 19:16-19). Jezus Christus biedt beide legers het hoofd te Armageddon en vernietigt hen allebei in een oogwenk. Tientallen miljoenen sterven alleen al in dit gebied. En nog vele tientallen miljoenen meer zullen op die dag sterven.

“En de zevende engel goot zijn schaal uit in de lucht en er kwam een luide stem uit de tempel, van de troon, zeggende: Het is geschied. En er kwamen bliksemstralen en stemmen en donderslagen, en er geschiedde een grote aardbeving, zo groot als er geen geweest is, sedert een mens op de aarde was: zó hevig was deze aardbeving, zó groot, En de grote stad viel in drie stukken uiteen en de steden der volken stortten in. En het grote Babylon werd voor God in gedachtenis gebracht, om daaraan de beker met de wijn van de gramschap zijns toorns te geven. En alle eilanden vluchtten weg en bergen werden niet (meer) gevonden. En grote hagel(stenen), een talent zwaar, vielen uit de hemel op de mensen, en de mensen lasterden God vanwege de plaag van de hagel, want de plaag daarvan was zeer groot” (Openbaring 16:17-21).

Als Jezus Christus' voeten nogmaals de aarde raken, wordt een groot deel van de aarde getroffen door een geweldige aardbeving. Een laatste plaag wordt over de mensheid uitgestort, die zelfs nòg meer

vernietiging teweegbrengt onder hen die zich nog steeds tegen Hem en zijn Koninkrijk blijven verzetten. Degenen die op aarde wonen, zullen voor hun God vernederd worden. En eindelijk zal na 6.000 jaar van menselijk zelfzuchtig bestuur op aarde het goede nieuws (het Evangelie), dat van het begin tot het einde in de Bijbel wordt geprofeteerd, verwezenlijkt worden. Dan zal het Koninkrijk van God, Gods regering, op aarde gevestigd zijn!

Hoofdstuk 3

DE EINDTIJD ELIA

In het vorige hoofdstuk is uitgelegd hoe God in de eindtijd zijn twee getuigen gedurende de laatste drie en een half jaar van grote fysieke verdrukking, de wereld instuurt. Zij zullen niet ophouden met profeteren, totdat zij aan het einde van deze periode worden gedood. Vervolgens zullen zij na drie en een halve dag tot onsterfelijk leven worden opgewekt en ten hemel opstijgen om Jezus Christus, op dezelfde dag dat Hij terugkeert om zijn Koninkrijk op aarde te vestigen, te ontmoeten. Hiermede wordt de evangelieboodschap (het goede nieuws), van de gehele Bijbel vervuld.

Een gedeelte van de boodschap die door deze twee wordt gebracht, gaat over een van de hoofdredenen waarom deze eindtijdverdrukking nu over de gehele aarde moet komen. Ze zullen uitleggen dat God de wereld gewaarschuwd heeft, door haar te laten weten dat Jezus Christus op het punt stond terug te keren en dat dit de generatie is in wiens tijd dit alles vervuld zal worden. Meer dan vijftig jaar werd aan deze wereld verteld wat er stond te gebeuren. Er zou een eind worden gemaakt aan menselijke zelfbestuur, terwijl de komst van Gods bewind over alle naties werd aangekondigd. Maar de wereld verwierp deze boodschap, net zoals zij God heeft verworpen en alles wat Hij gedurende de afgelopen 6.000 jaar aan de mensheid verteld heeft.

De reacties op dit boek zullen niet anders zijn. Alhoewel het van God komt, zal de wereld het verwerpen. De mensen zullen het niet geloven, zelfs niet als deze dingen zich voor hun eigen ogen beginnen te voltrekken! Slechts een zeer klein percentage van de gehele mensheid zal aan de boodschap geloof hechten en zich tot God bekeren, maar de overgrote meerderheid zal dit niet doen!

U zou kunnen zeggen: “Ik heb de waarschuwing nooit gehoord” of “Ik heb nooit gehoord over de wederkomst van Jezus Christus en dat Hij op aarde zal gaan regeren”. Desalniettemin werd dit wel degelijk sinds jaar en dag aan de wereld verkondigd, en wel door de geprofeteerde eindtijd-Elia, waarvan God gezegd had dat Hij hem vóór

de wederkomst van Jezus Christus zou sturen.

De twee getuigen zullen verkondigen dat de boodschap van deze eindtijd-Elia verworpen werd. De mensheid in het algemeen en naties in het bijzonder weigerden zich te bekeren. Daarom moet de gehele wereld lijden onder de eindtijdverdrukking. Daarenboven zullen zij verkondigen dat de hoogmoed van de mens gebroken moet worden vóór Gods Koninkrijk komt.

Wie was deze man, deze eindtijd-Elia, en wat had hij te vertellen? De wereld zal zijn naam opnieuw horen, omdat haar herhaaldelijk verteld zal worden dat zij weigerde ter harte te nemen wat hij zei. Hij kreeg tegen het “einde” van het tijdperk van de mens een grootse taak te vervullen - aan het einde van diens 6.000 jaar. Hij vervulde tijdens zijn leven en werk verschillende eindtijdprofetieën een vormde het zichtbare bewijs van Gods eindtijdwerk door middel van hem was.. Hij was niet alleen de eindtijd-Elia waarvan geprofeteerd was dat hij zou komen voor de wederkomst van Jezus Christus, maar ook de enige apostel die God in de eindtijd aan de wereld zou geven.

Het werk van een apostel is verbonden met Gods Kerk. In zijn rol van apostel gebruikte God hem om zijn Kerk tijdens de vorige eeuw te doen herleven, nadat zij op sterven na dood was. Bijna al Gods waarheid was voor zijn volk, de Kerk van God, verloren gegaan. Daarom was de waarheid omtrent Gods weg vanzelfsprekend ook voor de wereld verloren gegaan, als zelfs zijn eigen Kerk haar bijna volledig kwijt was.

Wie was deze man? Het kan zijn dat u zijn naam nog nooit gehoord hebt, maar de wereld zal hem binnenkort horen, net zoals ze nog veel meer te horen zal krijgen over de dingen die God weldra gaat doen. Deze man werd door God gebruikt om een kleine kudde te vormen, een kleine Kerk, maar Gods Kerk! Lees aandachtig wat God over zijn kerk zegt.

“Één lichaam, en één Geest, gelijk gij ook geroepen zijt in de ene hoop uwer roeping, één Here, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, die is boven allen en door allen en in allen” (Efeziërs 4:4-6). Dit houdt duidelijk in dat er maar één lichaam van Christus is, de Kerk, en slechts één geloof, hetgeen betekent dat slechts één manier van ‘geloven’ juist kan zijn. Neemt u maar alle doctrinair uiteenlopende en verschillende overtuigingen van de met elkaar overhoop liggende

kerken over datgene wat zij geloven dat de waarheid is.

De mensen verkiezen deze woorden in de Geschriften liever te verwerpen, omdat deze volgens hun betekenis inderdaad op slechts “één Kerk” wijzen, precies zoals God zegt. Maar de meesten geloven God niet. Gelukkig is het doel van dit boek niet om deze dingen te bewijzen, maar slechts om op te tekenen wat waar is en wat er zeer binnenkort staat te gebeuren. Pas als alles wat hier geschreven staat werkelijk plaatsvindt, zal dit boek zijn doel bereikt hebben als een getrouwe verkondiging van Jezus Christus’ ware getuigenis.

Twee dingen zullen door dit boek bereikt worden. Eerst zal een zeer klein aantal mensen door Gods Geest worden bewogen, te gaan inzien dat dit alles waar is, want God heeft een groot doel voor ogen met degenen die in een vroeg stadium uit deze verwarde wereld geroepen worden. Zij zullen als eerste de gelegenheid krijgen om zich tot God te keren, genade te ontvangen om datgene wat nu in de wereld gaat gebeuren te overleven en verder te kunnen leven in een nieuw tijdperk voor de mensheid - onder de heerschappij van Jezus Christus op aarde. Wat dit aspect betreft, zullen mettertijd, vooral in de grote verdrukking, meer en meer mensen tot God getrokken worden als zij de waarheid zullen gaan erkennen. Miljoenen mensen zullen gaandeweg bekering tonen en zich tot God getrokken voelen als zij deze boodschap uitvoerig en op grootse wijze door de twee getuigen, die op het wereldtoneel zullen verschijnen, horen verkondigen. Zij die zich bekeren (zich keren tot). en het komende Koninkrijk van God zullen ontvangen (ernaar verlangen), zullen in dat nieuwe tijdperk een nieuwe samenleving vormen.

Ten tweede zal dit boek als getuigenis dienen, een ware getuigenis van God, tegen allen die wat hier geschreven staat verwerpen en bestrijden. De inhoud van dit boek behoeft niet met argumenten, debatten, wetenschappelijke verklaringen, geleerde dissertaties en dergelijke gerechtvaardigd te worden. Het zijn vaststaande feiten, de waarheid van God, de almachtige God van het universum. De “tijd” zal spoedig de authenticiteit ervan en de macht van God om dit te verwezenlijken, uitwijzen.

In januari 1986 kwam met zijn overlijden een eind aan het werk van de eindtijd-Elia. Zijn naam was Herbert W. Armstrong. God riep hem uit deze wereld en gaf hem een ongelofelijk werk te doen. Dat werk

begon heel klein in het begin van de jaren 30 van de vorige eeuw.

De vorming van de Elia

Herbert W. Armstrong was in zijn jonge jaren een zeer succesvol reclameman, maar God begon hem uit deze wereld te trekken en “riep” hem om een speciaal werk te doen. God beïnvloedde en stuurde zijn levensomstandigheden om hem voor te bereiden op wat voor hem lag.

Mr. Armstrong's eerste echte confrontatie met God was toen zijn vrouw Loma hem uitdaagde over de Sabbatdag. Zijn sterke Quakerachtergrond, samen met zijn trots op wat hij als zeer succesvol zakenman tot stand had gebracht, maakten deze uitdaging tot een grote persoonlijke strijd. Hij was ervan overtuigd dat zijn vrouw fout zat met haar nieuw verworven geloof, maar zij had hem uitgedaagd om haar ongelijk te bewijzen.

Tijdens de volgende zes maanden spendeerde hij vele uren in de openbare bibliotheek. Hij begon met te proberen haar ongelijk te bewijzen, teneinde haar te helpen terug te keren naar haar sterke protestantse wortels. Maar hoe meer onderzoek hij deed, hoe meer hij begon in te zien dat er geen bijbelse grondslag is voor het houden van de zondag als wekelijkse Sabbat. In plaats daarvan vond hij enkel bewijzen dat de wekelijkse Sabbat op de zevende dag van de week valt: zaterdag!

Hij ontdekte dat Jezus Christus de wekelijkse Sabbat op de zevende dag hield. Hij ontdekte ook dat de apostelen de wekelijkse Sabbat op de zevende dag hielden. Zelfs Paulus, die naar de heidenen was uitgezonden, en niet naar de Joden, onderwees de heidenen op de zevende dag, de Sabbat.

Mettertijd begon hij nog andere verbluffende dingen in de Bijbel te ontdekken, dingen die hij tijdens de zondagse erediensten nooit had geleerd. Hij kwam aan de weet dat nog vele andere geloofskwesties die hij in zijn jeugd geleerd had, niet uit de Geschriften kwamen. Hij ontdekte dat pasen niet onderwezen werd in het Nieuwe Testament. In onder andere de ‘King James’ versie van de Bijbel ontdekte hij dat de enige plaats waar het woord ”pasen” werd gebruikt, het een verkeerde vertaling vanuit het Grieks naar het Engels betrof. Het was in feite het woord voor “Pascha”. Wat had dit alles te betekenen?

God was bezig Herbert W. Armstrong's geest te openen voor de

waarheid die, na zo'n lange tijd sinds de dagen van de eerste discipelen, uit deze wereld aan het verdwijnen was. Gods Geest leidde hem tot waarheid die voor de wereld verborgen was -voor de religieuze wereld om hem heen.

Deze openbaringen over de zevendedags Sabbat en nu het Pascha, leidden hem tot een dieper begrip en nog grotere verrassingen. Hij ontdekte dat hij gedurende zijn gehele protestantse leven belogen was geweest over de opstanding van Jezus Christus. Hij had altijd geloofd dat Jezus Christus gedood was aan het einde van een vrijdag, tegen zonsondergang, en opgewekt werd op zondagmorgen. Dat kon dus alleen maar betekenen dat Jezus slechts anderhalve dag dood was geweest voordat Hij opgewekt werd. Zelfs deze lering van het traditionele christendom zou nu aanleiding geven tot een verbluffende openbaring. (Het is belangrijk te weten dat de bijbelse telling van een dag geldt van zonsondergang tot zonsondergang, en niet van middernacht tot middernacht).

De grootste schok kreeg hij toen hij Jezus Christus' eigen woorden las, waar Hij uitlegde wat het enige teken zou zijn dat Hij aan de Joden zou geven als bewijs dat Hij de Messias was. Jezus zei dat Hij voor eenzelfde periode in het hart van de aarde zou zijn als Jonas in de buik van de grote vis had gezeten. Die tijdspanne, zoals zij in het Hebreeuws in het Oude Testament beschreven wordt, is een zeer specifieke 72-uren durende periode van drie dagen en drie nachten.

Als Jezus op vrijdag stierf en juist voor zonsondergang in het graf geplaatst werd, dan zou dat betekenen dat Hij op maandag vlak voor zonsondergang van die dag opgewekt had moeten worden, om zijn eigen woorden te vervullen die zouden bewijzen dat Hij de Christus was. Mr. Armstrong begon te beseffen dat alles wat hem hierover in zijn leven was aangeleerd, fout was. Een leugen! Er bleef hem slechts een mogelijk antwoord over. Of Jezus vervulde niet zijn eigen profetie en is daarom niet de Christus, of wat men hem zijn gehele leven lang had onderwezen en aangeleerd, was volledig fout.

Hij geloofde echter dat Jezus de Christus was. Wat was dan het antwoord op dit alles? Het antwoord op deze vragen ontdekte hij toen hij meer kennis verwierf over de wekelijkse zevendedags Sabbat en de jaarlijkse Sabbatten, die God reeds lang geleden aan zijn volk gegeven had. Hij ontdekte dat tijdens de week van Jezus Christus' overlijden,

ook een religieuze periode begon voor het Joodse Volk, beter gekend als het Pascha en de jaarlijkse Heilige Dagen van het feest der Ongezuurde Broden. Dit waren jaarlijkse samenkomsten, die God zijn volk geboden had..

De eerste dag der Ongezuurde Broden wordt omschreven als een jaarlijkse Sabbat, een religieuze Heilige Dag, die net zoals de zevende dag, de wekelijkse Sabbat, gehouden moet worden. Hij leerde dat Jezus Christus vermoord werd gedurende de tijd die bekend staat als het Pascha. Hij leerde dat dit van grote betekenis was in het oud-testamentische onderwijs, evenals in het Nieuwe Testament, omdat Jezus Christus de rol van ons Paschalam moest vervullen - het ware Lam Gods, geofferd voor ons. Dit was tenminste zinvol en van grote betekenis! Dit was opwindend om te begrijpen. Deze verworven kennis opende de deur tot het begrip dat Jezus Christus inderdaad de Messias, de Christus was die komen zou en de wereld regeren.

Theologen lezen over de dood van Jezus Christus, maar zijn blind voor de waarheid door hun eigen religieuze vooroordelen. Daarom houden zij vrijwillig vast aan een ingewikkeld verhaal dat Jezus Christus vlak voor het begin van de zevendedags Sabbat stierf. Zij klampen zich vast aan het verhaal dat Hij vervolgens opgewekt werd op zondagmorgen en geven hiermee in hun eigen denken, geloofwaardigheid en autoriteit aan het veranderen van de Sabbat van de zevende dag van de week naar de eerste dag van de week: zondag.

Mr. Armstrong ontdekte niet alleen dat dit alles fout was, maar zelfs een grove leugen! Theologen verkiezen de bijbelse feiten te negeren om hun eigen valse geloof op te houden en hun gekozen beroep voort te zetten. Mr. Armstrong leerde dat de Sabbat waarover gesproken wordt door degenen die haast wilden maken met het voorbereiden van Jezus' lichaam voor de begrafenis (vóórdat de Sabbat begon), niet de wekelijkse Sabbat was die vrijdag bij zonsondergang zou beginnen, maar de jaarlijkse Sabbat die op het Pascha volgde bij zonsondergang.

Zij die het lichaam van Jezus Christus wilden hebben om het toe te bereiden voor de begrafenis, wilden dit nog tijdens de Paschadag doen, voordat de eerste dag van het Feest der Ongezuurde Broden zou beginnen (een jaarlijkse Sabbat). Zij mochten werk verrichten op de Paschadag, omdat dit geen Sabbat (Heilige Dag), was. Maar zij moesten opschieten, omdat zij geen arbeid mochten verrichten op de

jaarlijkse Sabbat, die zou beginnen zodra de zon op de Paschadag onderging.

De viering van deze jaarlijkse Sabbat viel niet op een vrijdag (volgens onze Romeinse kalender), maar op donderdag. In werkelijkheid begon ze na zonsondergang op woensdag en eindigde donderdag bij zonsondergang. In het jaar van Jezus' dood viel het Pascha op woensdag. De zonsondergang van die woensdag, was het begin van de eerste dag (een jaarlijkse Sabbat), van het Feest der Ongezuurde Broden (Leviticus 23).

Terwijl Mr. Armstrong al deze dingen leerde - zoals God ze aan hem openbaarde - kreeg hij inzicht in wat waarheid en wat leugen was. De waarheid is dat Jezus Christus het teken vervulde dat Hij had voorgezegd en dat het bewijs zou leveren dat Hij de Messias was. Hij stierf inderdaad op een woensdag halverwege de middag tegen het einde van de Paschadag. Zijn lichaam werd vervolgens gereedgemaakt voor de begrafenis en vlak voor het aanbreken van de jaarlijkse Sabbat in de graftombe geplaatst - vlak voor zonsondergang op die woensdag.

Verder tellend vanaf dat punt werd het duidelijk dat Jezus niet op een zondagochtend werd opgewekt, maar aan het einde van de wekelijkse Sabbat, vlak voor zonsondergang van die dag - juist voordat de eerste dag van de week begon! De eerste dag van de bijbelse week begon na zonsondergang op de zevende dag, dus ná zonsondergang op de Sabbatdag. Jezus werd niet opgewekt op de eerste dag van de week, maar aan het eind van de wekelijkse Sabbatdag. Dit was een ongelooflijke openbaring voor Mr. Armstrong, en dat zou het ook voor u moeten zijn, indien u oren hebt om te horen en ogen om te zien. In hoofdstuk 7 wordt nog veel meer over de specifieke timing van het Pascha behandeld.

Toen hij de verschillende verslagen over de opstanding van Jezus Christus had gelezen, begon alles voor Mr. Armstrong nu echt duidelijk te worden. Degenen die zondagochtend vroeg naar de graftombe kwamen, kregen te horen dat Jezus alreeds herrezen was. Er werd hun niet verteld dat Hij die ochtend herrezen was. Zij gingen daar niet na zonsondergang heen, aan het einde van de wekelijkse Sabbat, maar vroegen de morgens bij het eerste licht, op de eerste dag van de week. Jezus was echter niet meer in de graftombe omdat Hij reeds eerder uit de doden was opgewekt.

Mr. Armstrong leerde enorm veel in het begin naarmate God hem voorbereidde op het werk dat voor hem lag. Zijn leven zou vanaf die tijd een voortdurende leerschool zijn van de waarheid die God hem openbaarde. God gebruikte hem om zijn waarheid te herstellen in zijn Kerk - waarheid die niet alleen de wereld verloren had, maar die ook zijn eigen Kerk aan het verliezen was.

Tijd om te Beslissen

Net zoals bij het begin van Mr. Armstrong's roeping en groei, kan het leren van Gods waarheid nu ook een deel van uw leven worden. God zet nu een proces in gang om de gehele wereld tot een relatie met Hem te roepen. Iedereen die ernaar streeft om de grote eindtijdverdrukking te overleven en verder te leven in een nieuwe wereld waar Gods Koninkrijk zal regeren, moet voor zichzelf uitmaken of hij Gods waarheid wil ontvangen of koppig wil blijven vasthouden aan het traditionele geloof, dat uit fabeltjes bestaat. Het is een keuze waarover met God niet te onderhandelen valt.

De mensen moeten zich bekeren van hun eigen verkeerde levenswandel en Gods wegen aanvaarden of zij zullen voor nu eenvoudigweg van de aarde worden weggevaagd. De grootste hoop (want er is nog steeds geen garantie op overleving), ligt in bekering van fouten en het ontvangen van de waarheid. Dat is de juiste keuze, wat de onmiddellijke gevolgen ook mogen zijn. Indien we zo'n genade niet meteen ontvangen, dan zal die later volgen als we weer tot leven worden opgewekt (dit zal worden uitgelegd aan het einde van dit boek). Niettemin ligt nu uw hoop voor uw eigen leven en dat van uw geliefden in een snelle bekering waarbij u uw hart voor God uitstort en zijn leiding, vergeving, genade en dagelijkse hulp en bemiddeling in uw leven gaat zoeken!

Wanneer u zich werkelijk bekeert, zult u moeten handelen zoals Mr. Armstrong dat deed. Als God hem waarheid openbaarde, bekeerde hij zich van zijn verkeerde wegen en nam die waarheid met blijdschap aan. Het begin was voor hem de wekelijkse Sabbat. Zult u de waarheid aannemen? Zult u de zevendedags Sabbat omhelzen of gaat u door met u tegen God te verzetten en vast te houden aan verkeerde gewoonten, zoals de wereld al zolang doet?

De Sabbat is een teken van Gods volk. Het is een teken van en voor

hen die bereid zijn om hun God te volgen. Het onthult het begin van een juiste houding en een bereidwilligheid om lang gekoesterde overtuigingen te verwerpen, teneinde God te gehoorzamen en vast te houden aan de waarheid. De zevendedags Sabbat is een “test”-gebod. Het test u om te zien of u zichzelf vrijwillig zult vernederen om Gods gezag in uw leven te accepteren.

“De Here zeide tot Mozes: Gij dan, spreek tot de Israëlieten: maar mijn sabbatten moet gij onderhouden, want dat is een teken tussen Mij en u, van geslacht tot geslacht, zodat gij weet, dat Ik de HERE ben, die u heilig” (Exodus 31:12-13). *“Tussen Mij en de Israëlieten is deze een teken voor altoos, want in zes dagen heeft de HERE de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft hij gerust en adem geschept”* (Exodus 31:17).

Het is allemaal zo eenvoudig, maar de mens heeft gedurende 6.000 jaar tegen Gods wegen gestreden. De mens heeft zich verzet tegen de Sabbat en dit teken tussen hem en zijn God verloochend. Alleen als iemand getrouw de Sabbat houdt, is er hoop op heiliging (apartzetting), als Gods volk en voor zijn speciale doel. Zo eenvoudig is het: een teken dat een eeuwig verbond met de mens zou zijn. Dit teken kon nooit veranderd worden van de zevende dag naar de eerste, want dan zou de grootse betekenis die God eraan had gegeven, verloren gaan - een eeuwigdurend teken dat Hij onze Schepper is. In zes dagen schiep God de wereld en op de zevende rustte Hij. God koos die dag als heilige tijd, die dient voor het samenkomen van zijn volk om door Hem onderwezen te worden.

Maar de mens heeft andere dagen van de week gekozen om naar zijn goden op te kijken. Sommigen verkozen de maandag, anderen de vrijdag en nog anderen de zondag. Een aantal van deze zaken zal verder besproken worden in hoofdstuk 6. Maar wat zult u nú kiezen? Zult u vasthouden aan uw verkeerde gewoonten of Gods ware weg aanvaarden? Het is werkelijk een eenvoudige keuze. Hiermee moet u beginnen. Het zal in de praktijk echter niet gemakkelijk zijn. Dat was het ook niet voor al degenen die gedurende de afgelopen 6.000 jaar geleefd hebben en verkozen de ware weg van God te volgen. Het was moeilijk vanwege de tegenwerking, de bespottingen en de onderdrukking die van anderen, die deze ideeën en dit geloof haatten. Zo zal het ook u vergaan.

Het is hier nodig om terzijde op te merken, dat het houden van de zevendedags Sabbat op zich niet betekent dat men Gods ware wegen volledig volgt of dat God met ons werkt. Maar de Sabbat is wel een testgebod, een (merk)teken van het begin van gehoorzaamheid.

Net zoals Mr. Armstrong toen God hem de waarheid omtrent de Sabbat openbaarde zijn keuze maakte, zult u ook moeten kiezen. Hij moest zich vernederen en aan zijn vrouw bekennen dat zij het bij het rechte eind had. Hij moest zichzelf vernederen voor God, zich bekeren en Gods vergeving zoeken om tot gehoorzaamheid en harmonie met Hem te komen. Zult u hetzelfde doen?

Dit boek is niet bedoeld om te proberen mensen ervan te overtuigen zich aan te sluiten bij een of andere beweging of organisatie die haar ledenaantal wil vergroten. Hoewel dit wel de opzet is van de meeste organisaties en bewegingen - groter, machtiger en rijker worden. Dit alles is geschreven om u de middelen en de mogelijkheid te verschaffen antwoorden te vinden op datgene wat op deze aarde komen gaat, zodat u ook in de gelegenheid wordt gesteld te delen in wat na de eindtijdverdrukking komt. God is bezig zijn Koninkrijk, dat wereldwijd zal regeren, op aarde te brengen. Allen die verder leven in dat tijdperk, zullen in staat worden gesteld deel van zijn Kerk te worden. Het zal de enige Kerk op aarde zijn. Er zullen geen andere religies meer bestaan die de mensheid kunnen misleiden of schaden. Het zal "één Kerk" zijn. Er is trouwens maar een Kerk, maar in de nieuwe wereld zal zij zich over de gehele wereld manifesteren!

Begrijpt u wat God u aanbiedt? Wat is er nodig om u op uw knieën te brengen? Als de dood komt, kunt u niet meer kiezen. Als u leeft, hoelang zal het dan nog duren voordat u zich zult bekeren en de waarheid aanvaardt die u hier leest? ...U staat op het punt het op de ene of andere manier aan de weet te komen!

De Elia die Komen zou

"Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des HEREN komt. Hij zal het hart der vaders terugvoeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot hun vaders, op dat Ik niet kome en het land treffe met de ban" (Maleachi 4:5-6).

Deze profetie concentreert zich op een gebeurtenis waarover geleerden en theologen reeds lang discussiëren: de komst van een

Messias. Sommigen waren in de tijd van Jezus zo in de war, dat zij zich afvroegen of Hij niet die Elia kon zijn waarvan in de Geschriften wordt gesproken. Maar deze profetie in het boek Maleachi spreekt over iemand die in de geest van Elia (dus niet de herrezen Elia zelf), voorafgaande aan de grote en vreselijke dag des HEEREN in de eindtijd, naar deze aarde zou komen.

Lees aandachtig wat er in deze profetie staat, want God wist wat de reactie van de mensheid zou zijn. Zo is het altijd al geweest...de mens verwerpt God.

Het is de mensen geleerd om naar de kerk van hun eigen keuze te gaan. Het is hun niet onderwezen dat er slechts één God is, één geloof, één ware Kerk en één Christus. Daarom zijn zij blind voor de realiteit dat er geen honderden verschillende geloofsovertuigingen en leringen over God en zijn Zoon Jezus Christus kunnen bestaan. Ze zijn misleid! Ze begrijpen niet dat zij slechts voor een religieuze “smaak” hebben gekozen die hun persoonlijk aanstaat.

Bekijk de geschiedenis van de mens en wat hij naar eigen goeddunken heeft gecreëerd. Beschouw de uiteenlopende ideeën over een god die de mens verkiest te geloven, een die men kan vereren als het zo uitkomt. De god van de mens kan meerdere wetten hebben of helemaal geen wetten. Zie hoe enorm versplinterd het traditionele christendom is.

Wat voor reactie zou u krijgen als u aan gelovige mensen zou vertellen dat de zevendedags Sabbat een vereiste is? Hoe zouden zij reageren als u hun zou vertellen dat zij om God te gehoorzamen de jaarlijkse Sabbatten moeten houden, net zoals de eerste discipelen dit deden in de tijd van Jezus Christus? Wat is uw reactie? Vertel aan traditionele christenen dat pasen niet bijbels is. Vertel hun dat het een leugen is. Wat voor een reactie zou u krijgen? De mens haat de waarheid, en daarom haat hij onbewust ook God.

Zeg hun dat de opstanding niet op zondagmorgen plaatsvond en zij zullen u voor een zonderling aanzien, een beetje getikt of meelijwekkend onwetend. Vertel hun dat de katholieken in hun eigen encyclopedieën uitleggen dat er in de Geschriften geen bewijs te vinden is voor het verzetten van de Sabbat naar de eerste dag van de week: de zondag. De katholieken leggen openhartig uit dat de enige machtiging om dit te doen van de paus kwam. Een paus legde dit lang geleden in

een decreet vast en elke paus heeft sindsdien die doctrine ondersteund. Het katholieke geloof, waaruit het protestantse geloof is voortgekomen, leert dat het enige gezag dat de protestanten hebben dat van de paus is. Vertel dit alles aan de mensen en kijk hoe ze reageren. Geloofd u dat er in het hart van de mens geen religieuze vooroordelen bestaan? En zelfs in grote mate? Onvoorstelbare conflicten van religieuze aard staan op het punt in deze wereld uit te breken

Vertel het traditionele christendom dat pasen onjuist is. Vertel aan jonge kinderen dat de paashaas geen eieren legt en dat sinterklaas en de kerstman fabeltjes zijn en niets met God te maken hebben. Welke reactie zult u krijgen? U zult zich recht tegenover hun goden bevinden. Ze zullen u hierom haten. Men heeft geen sympathie voor wie het aandurft "hun" goden af te breken. Toch is dat precies wat God aan deze wereld verkondigd en wat Hij met steeds grotere kracht zal blijven doen tot aan de grote en verschrikkelijke dag des HEEREN! De mens zal moeten leren zijn trots in te slikken en zijn enorme arrogantie tegen God en de waarheid af te werpen.

Deze profetie in Maleachi over de eindtijd-Elia, vermeldt ook een 'profetisch oordeel' dat komen zal. God wist toen Hij de Elia stuurde, dat zowel hij als zijn boodschap verworpen zouden worden. God maakt duidelijk dat zijn komst voor de grote en verschrikkelijke dag des HEREN zou plaatsvinden. God zei dat als de boodschap van zijn Elia de harten der mensen niet zou veranderen, Hij de aarde met een vloek zou treffen. Deze vloek over de mensheid omvat alles wat geprofeteerd is over wat er aan het einde van 6.000 jaar van menselijk zelfbestuur met een onbekeerde wereld zou gaan gebeuren. God wist vooraf dat de mensheid de boodschap van zijn eindtijd-Elia zou verwerpen. Maar zijn komst zou een getuigenis tegen de mensheid zijn. De mens zou aan het einde van de hem toegemeten tijd nog precies hetzelfde zijn als gedurende de afgelopen 6.000 jaar - ongehoorzaam en opstandig tegen zijn God.

God verlangt van de mens dat hij zich bekeert, dat zijn hart als het ware verandert in een nieuw hart, als dat van de getrouwe aartsvaders van weleer - Abraham, Isaak en Jakob. Maar de geschiedenis van de mens bevestigt dat hij zo'n hart verwerpt.

God geeft al sinds lang uiting aan zijn hoop en verlangen dat de mens zal veranderen en zijn wegen zal aannemen, zodat hij ten volle

van het leven kan genieten. Dit heeft Hij meermaals en op vele manieren geuit.

“Och, hadden zij steeds zulk een hart om Mij te vrezen en om al mijn geboden te onderhouden, opdat het hun en hun kinderen voor altoos wel mocht gaan!” (Deuteronomium 5:29). God zei dit, nadat Hij zijn wet aan de Israëlieten had gegeven om de gehele mensheid te tonen wat de ware manier van leven is. Maar God kende hun hart - zij zouden niet gehoorzamen.

Jezus Christus gaf ook uiting aan deze zelfde gevoelens, maar op een andere manier. *“Jeruzalem, Jeruzalem, dat de profeten doodt en stenigt, wie tot u gezonden zijn, hoe dikwijls heb Ik uw kinderen willen vergaderen, gelijk een hen haar kuikens onder haar vleugels vergadert, en gij hebt niet gewild”* (Matteüs 23:37). Met deze uiting van zijn verlangen naar diegenen aan wie Gods wegen gegeven waren, toont Jezus Christud ons dat het in hun hart en natuur lag om God, zijn bezorgdheid en zijn koesterende liefde te verwerpen. De gehele mensheid heeft datzelfde hart en diezelfde geest.

“Ik zal u weghalen uit de volken en u bijeenvergaderen uit alle landen, en Ik zal u naar uw eigen land brengen; Ik zal rein water over u sprengen, en gij zult rein worden; van al uw onreinheden en van al uw afgoden zal Ik u reinigen, een nieuw hart zal Ik u geven en een nieuwe geest in uw binnenste; het hart van steen zal Ik uit uw lichaam verwijderen en Ik zal u een hart van vlees geven. Mijn Geest zal Ik in uw binnenste geven en maken, dat gij naar mijn inzettingen wandelt en naarstig mijn verordeningen onderhoudt”. (Ezechiël 36:24-27). Deze profetie is ee reactie op de geest en de houding van de mensheid tijdens de afgelopen 6.000 jaar. God gaat alle naties ten val brengen. Alle regeringen van de mens zullen tot een einde worden gebracht. God zal alle mensen in een enkel Koninkrijk samenbrengen - zijn Koninkrijk over de gehele aarde. In de eindtijd zal God alle religies, afgodsbeelden en afgoden met inbegrip van de valse leer die zij ‘christendom’ noemen, vernietigen. Dan zal Gods Koninkrijk beginnen te regeren en zal God zijn Geest over de gehele mensheid uitstorten. God moet alle naties vernederen omdat ze hoogmoedig en trots zijn, zodat zij een nieuw hart en een nieuwe geest kunnen ontvangen.

De geschiedenis van de mensheid gedurende de afgelopen 6.000 jaar is afschuwelijk. Zij heeft God altijd verworpen, uitgezonderd de

enkelingen die God in de loop der tijden speciaal geroepen, vernederd, gekneet en gevormd heeft om deel te gaan uitmaken van zijn Koninkrijk. Zij zijn de 144.000 waarmee Hij door de tijd heen heeft gewerkt.

God wist dat de mens de boodschap over zijn Koninkrijk zou verwerpen. Daarom zou het doel van het werk van de Elia aan het eind van de periode van menselijk zelfbestuur, een “getuigenis” zijn van het feit dat de mens nog steeds God verwerpt. Daarom is Gods definitieve oordeel dan ook rechtvaardig en billijk. Het werk van de eindtijd-Elia zou een “getuigenis” tegen de mensheid blijken te zijn en tevens bewijzen dat Gods getuigenis waar is.

Twee Elia's

Anders dan de eigenlijke Elia, die een van Gods profeten was, openbaren de Geschriften dat er twee in de geest van Elia zouden komen. Een van hen zou in de eindtijd komen. Men verwacht deze Geschriften vaak en mist daardoor de diepere betekenis en de juiste toepassing van deze verzen.

Jezus Christus maakte duidelijk dat de eerste die in de geest van Elia zou komen, Johannes de Doper was.

“En de discipelen vroegen Hem en zeiden: Hoe kunnen dan de schriftgeleerden zeggen, dat Elia eerst moet komen? Hij antwoordde en zeide: Elia zal wel komen en alles herstellen, maar Ik zeg u, dat Elia reeds gekomen is en zij hebben hem niet erkend, maar met hem gedaan al wat zij wilden [Jezus legde uit dat zij niet begrepen hadden dat Johannes de Doper degene was die zou komen in de geest van Elia. Johannes werd zelfs gevangengezet en later vermoord]. Zó zal ook de Zoon des mensen door hen moeten lijden. Toen begrepen de discipelen, dat Hij over Johannes de Doper tot hen gesproken had” (Matteüs 17:10-13).

Zelfs de schriftgeleerden in de tijd van Christus begrepen dat er profetische verzen waren over een Elia die nog vóór de komst van de Messias zou komen. Maar niemand begreep de dualiteit van de profetie in deze verzen, noch het doel van een tweede komst van de Messias.

In feite is het vrij eenvoudig. Johannes moest de weg banen voor de eerste komst van Jezus Christus - in de geest en met de kracht van Elia. Maar deze profetie bevat een dualiteit. Er zou, nog iemand anders

komen in de geest en de kracht van Elia, om de weg te bereiden voor de tweede komst van Jezus Christus.

Een gedeelte van de bedoeling van deze dualiteit wordt door de engel Gabriël geopenbaard als hij Zacharias informeert over zijn toekomstige zoon Johannes. *“En hij zal voor zijn aangezicht uitgaan in de geest en de kracht van Elia, om de harten der vaderen te keren tot de kinderen en de ongehoorzamen tot de gezindheid der rechtvaardigen, ten einde voor de Here een weltoegerust volk te bereiden”* (Lucas 1:17). Johannes de Doper bereidde een volk voor op de eerste komst van Jezus Christus. Johannes predikte een boodschap van bekering ter voorbereiding op de komst van de Messias. Tegen de tijd dat Jezus Christus zijn prediking begon, hadden een paar duizend mensen zich reeds bekeerd en gereedgemaakt om zijn boodschap te ontvangen. Maar de meesten in het land, in het bijzonder de leiders (regering en religie), bekeerden zich niet.

Nogmaals, dit vers toont ons slechts gedeeltelijk hoe mensen zich door bekering van hun eigen wegen afkeren naar Gods wegen. Zij die de aartsvaders genoemd worden, zijn degenen die in het Oude Testament Gods rechtvaardigheid omhelsden – van wie de harten tot God gekeerd waren. Hun levens werden tot onderricht en inspiratie in de wegen van God beschreven. Dezelfde geest die in deze mannen, de “aartsvaders”, werkzaam was, werkte nu in hun nakomelingen, “de kinderen”, zodat ook hun harten nu tot God konden worden gekeerd en voorbereid op de prediking van Jezus Christus.

Johannes predikte een boodschap (op fysiek vlak), die door sommige Joden in zijn tijd vóór de eerste komst van Jezus Christus als een fysiek mens, werd ontvangen. De tweede Elia die komen zou, predikte een boodschap die op geestelijk vlak werd ontvangen, om een volk (de Kerk), voor te bereiden op de tweede komst van Jezus Christus. Toen Mr. Armstrong geroepen werd, was de Kerk geestelijk op sterven na dood en had zij bijna alle waarheid verloren. Als God Mr. Armstrong niet had aangevuurd om de rol van de Elia die komen zou te vervullen, zou de Kerk van God vandaag niet meer bestaan. Deze fase van Gods werk en de rol van Mr. Armstrong, zullen verder besproken worden in een volgend hoofdstuk.

We kunnen volstaan met te zeggen dat dit de tijd was dat God Mr. Armstrong in de functie van eindtijdapostel gebruikte om de Kerk nog

eenmaal op te richten en velen tot die Kerk te roepen om deel te nemen aan het eindtijdwerk. In zijn ambt zou Herbert W. Armstrong helpen op geestelijk vlak een volk voor te bereiden, dat gereed zou zijn voor de tweede komst van Jezus Christus. Maar de wereld verwierp zijn boodschap. Nu zal God de grote en verschrikkelijke tijd van zijn oordeel spoedig inleiden.

Toen de discipelen vragen stelden over de Elia die komen zou, zoals opgetekend in Maleachi, voegde Jezus een belangrijke beschrijving over diens functie toe. Het is het belangrijkste aspect dat men begrijpen moet om te identificeren wie deze persoon was.

De identificatie van de tweede Elia

Vlak na de gedaanteverandering van Christus, toen enkelen van hen een visioen te zien kregen over de komst van de Messias in het Koninkrijk van God, stelden de discipelen Jezus Christus vragen over deze profetie in Maleachi. Zij wisten dat er geschreven stond dat er voor de komst van het Koninkrijk van God een Elia ten tonele zou verschijnen, en dat voordat dit Koninkrijk gevestigd werd, de grote en geduchte dag des Heren nog zou moeten komen.

Deze Elia die komen moest, zou samen met Johannes de Doper de dualiteit vervullen door te helpen een volk voor de komst van Jezus Christus voor te bereiden - in dit geval de tweede komst. Deze mensen zouden ook tot bekering moeten komen en hun harten tot de wegen van God moeten keren, net zoals hun “voorvaderen” dat gedaan hadden.

Er zou dus in de eindtijd iemand komen in de geest en de kracht van Elia om een volk voor te bereiden op de tweede komst van Jezus Christus. De “harten van de vaders”, dezelfde houding en geestesgesteldheid van rechtvaardige mannen uit de dagen van weleer die een hechte relatie met God hadden, werd nu opengesteld voor (gericht op) degenen die God in deze eindtijd riep. Als mensen gehoor gaven aan die roeping, een roeping in Gods Kerk, werden hun harten veranderd om diezelfde geest van de “harten der vaders” te ontvangen. Maar dit gebeurde niet voor de wereld, en dat zou in die tijd ook niet gekund hebben, want de wereld was nog niet klaar om dit alles te ontvangen. Alleen diegenen waar God mee werkte, konden tijdens deze eindtijdperiode geroepen worden.

Wat voegde Jezus Christus nog toe aan deze oude profetie? *“Elia zal*

wel komen en alles herstellen” (Matteüs 17:12). Deze Elia zou dus betrokken zijn bij het herstel van alle dingen. Dat was in geen enkel opzicht op Johannes de Doper van toepassing. Er werd niets hersteld door Johannes de Doper.

God gebruikte Mr. Armstrong om de waarheid in zijn Kerk te herstellen, om haar geestelijk te doen opleven. Tegen 1930 was de Kerk zo goed als dood, maar God had beloofd dat dit niet met zijn Kerk zou gebeuren. Ze was zeer klein geworden en bevatte nog slechts een handvol mensen. Maar naarmate God doorging met de waarheid aan Mr. Armstrong te openbaren, werden er meer en meer mensen aan het lichaam van Christus toegevoegd. Voordat God toeliet dat Mr. Armstrong op 93-jarige leeftijd stierf, had Hij alle fundamentele waarheden hersteld die er in die tijd toe hadden bijgedragen zijn Kerk volledig te doen opleven en diep in zijn waarheid te wortelen. De Kerk bezat nu wat zij nodig had voor hetgeen in het verschiet lag: waarheid die zij moest “vasthouden”. De geprofeteerde eindtijdverdrukking voor de Kerk was op komst, maar slechts een overblijfsel zou standhouden en voorbereid worden op de tweede komst van Jezus Christus. Dit alles zou een groot deel vervullen van de opdracht die God aan zijn eindtijd-Elia gaf - een volk voorbereiden op Christus’ wederkomst. Dit boek bevat deze waarheden die in de Kerk hersteld werden.

De eindtijd-Elia had de opdracht om de waarheid te herstellen, maar alleen in de Kerk. Het is Gods getuigenis dat de wereld de boodschap van deze Elia zou verwerpen - dat dit de eindtijd was en dat Gods Koninkrijk op het punt stond op deze aarde te komen. De waarheid kon niet in de wereld hersteld worden, totdat God haar tijdens de eindtijdverdrukking zou vernederen. Slechts nadat de wereld door die tijd van ‘grote verdrukking’ is gegaan, zal zij de juiste geestelijke instelling verkrijgen om eindelijk het onderricht van God te aanvaarden - zijn Schepper.

Als u deze waarheden begrijpt, zal het u helpen een andere profetie over Jezus Christus te begrijpen, die nog vervuld moet worden. De apostel Petrus citeerde oudtestamentische profetieën toen hij het navolgende predikte op de Pinksterdag van 31 na Christus.

“Komt dan tot berouw en bekering, opdat uw zonden uitgedelgd worden, opdat er tijden van verademing mogen komen van het aangezicht des Heren, en Hij de Christus, die voor u tevoren bestemd

was, Jezus, zende; Hem moest de hemel opnemen; [Jezus Christus zou gedurende bijna 2.000 jaar in de hemel blijven, tot de tijd gekomen was om Gods Koninkrijk op aarde te vestigen. Dan zou Hij wederkomen] tot de tijden van de wederoprichting aller dingen. [Na Zijn wederkomst zullen alle dingen voor de mensheid hersteld worden – dingen die de mens gedurende de voorafgaande 6.000 jaar steeds verworpen heeft] waarvan God gesproken heeft bij monde van zijn heilige profeten, van oudsher. Mozes toch heeft gezegd: De Here God zal u een profeet doen opstaan uit uw broeders, gelijk mij: naar hem zult gij horen in alles wat hij tot u spreken zal; en het zal geschieden, dat alle ziel, die naar deze profeet niet hoort, uit het volk zal worden uitgeroeid [Ja, de wereld zal gereedgemaakt worden om Jezus Christus te ontvangen en naar Hem te luisteren] En al de profeten, van Samuël af en vervolgens, zovelen er hebben gesproken, hebben ook deze dagen aangekondigd. Gij zijt de zonen van de profeten en van het verbond, dat God met uw vaders gemaakt heeft, toen Hij tot Abraham zeide: En in uw nageslacht zullen alle stammen der aarde gezegend worden. God heeft in de eerste plaats voor u zijn Knecht doen opstaan en Hem tot u gezonden, om u te zegenen, door een ieder uwer af te brengen van zijn boosheden” (Handelingen 3: 19-26). Dit voorspelt de geweldige tijd wanneer de mensheid eindelijk open zal staan voor wat haar Maker vanaf het begin voor haar heeft gewenst. Eindelijk zal Jezus Christus alle dingen voor de gehele wereld kunnen herstellen.

Herbert W. Armstrong

Mr. Herbert W. Armstrong was Gods eindtijdapostel, net zoals de twaalf discipelen en Paulus apostelen waren bij het begin van Gods Kerk. Hij was ook Gods eindtijd-Elia. Mr. Armstrong begreep in welke tijd hij leefde. Hij wist dat God hem geroepen had om deze opdracht uit te voeren. Hij citeerde vaak een specifiek vers, waarin de timing en de opdracht voor dit werk aangegeven werden - het werk dat God hem opgedragen had.

“En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn” (Matteus 24:14). God gaf hem de opdracht het Evangelie aan de wereld te prediken, vlak voordat “het einde” zou komen. Het woord Evangelie komt uit het Grieks en betekent “goed

nieuws”. De boodschap van het Evangelie is altijd Gods Woord aan de mensheid geweest over het goede nieuws van zijn Koninkrijk, dat Hij op een dag, met de Messias als Koning, naar deze aarde zou brengen.

Die boodschap ging in die mate over de gehele wereld uit als God het noodzakelijk achtte om een getuigenis te vervullen dat de mensheid na 6.000 jaar menselijke geschiedenis nog steeds hetzelfde was. Merk op hoe deze Evangelieboodschap ontvangen werd. Indien u nog nooit van zijn naam heeft gehoord, neem dan op zijn minst een aantal van de dingen die hem tijdens de laatste tien tot vijftien jaar van zijn leven overkwamen., in overweging.

Het Evangelie - het goede nieuws van Gods spoedig komend Koninkrijk - werd door middel van het massaal gedrukte magazine *‘de Echte Waarheid’* (the Plain Truth), over de gehele wereld verspreid. Het werd in landen over de gehele wereld gedistribueerd. (Hier dient vermeld te worden dat gedurende de jaren 90 de inhoud van dit tijdschrift en alle andere publicaties van de Wereldwijde Kerk van God verdraaid en bezoedeld werd, nadat de leiding van die Kerkorganisatie zich van Gods waarheid afkeerde naar de valse leringen en tradities van het wereldse christendom).

De ware boodschap van het Evangelie werd via radio en televisie ook op wereldwijde schaal onder de naam *‘de Wereld van Morgen’* (The World Tomorrow), uitgezonden. Dit programma kende een grotere verspreiding over de gehele wereld, dan gelijk welk ander religieus programma in die tijd ook. Mr. Armstrong bezocht tevens persoonlijk staatshoofden, met diezelfde boodschap.

Het zou goed zijn als eenieder hierbij even zou stilstaan, om te overdenken in welke mate deze boodschap die als “een getuigenis” naar de wereld uitging - een getuigenis bleek dat de mensheid als boodschap zou verwerpen! Het is ook nuttig om te beschouwen wie de staatshoofden waren die deze boodschap als getuigenis te horen kregen. Alhoewel Mr. Armstrong onderscheidingen en eerbewijzen ontving van staatshoofden van verschillende landen, waarbij velen zich met een merkwaardige genegenheid tot hem aangetrokken voelden, verwierpen allen de Evangelieboodschap die hij hun verkondigde over het Koninkrijk van God dat nu snel naar deze aarde zal komen.

Lang geleden ontving Mr. Armstrong een zeer unieke onderscheiding van koning Leopold III van België. Het was een

horloge dat gemaakt was uit een kanonskogel die van het slagveld van Wereldoorlog I was meegenomen door Leopolds vader, koning Albert I. Koning Albert had uit die kanonskogel vier horlogekasten laten gieten, met de wens dat deze aan de vier personen zouden worden aangeboden die naar zijn mening de belangrijkste bijdrage aan de wereldvrede hadden geleverd. De koning vond nooit iemand die in zijn ogen waardig was om het vierde horloge te ontvangen. Dus liet hij het horloge aan zijn zoon na, die verkoos dit vierde exemplaar voor Mr. Armstrong te bestemmen. Dat was in 1970. Toch kennen tegenwoordig velen de naam Herbert W. Armstrong niet, ook al voelde eens vele wereldleiders zich tot hem aangetrokken. God is degene die genade geeft aan wie Hij wil. Hij verleende Mr. Armstrong gunst in de ogen van wereldleiders, die desondanks de boodschap die hij hun bracht over het Koninkrijk van God dat nu snel zal komen, niet aannamen

Mr. Armstrong stond bij velen bekend als “ambassadeur zonder portefeuille voor de wereldvrede”. Hij verkondigde de boodschap van het Evangelie aan Prins Makasa en een aantal leden van het Japanse parlement. Keizer Hirohito verleende de orde in de tweede graad van ‘de Heilige Schat’ aan Mr. Herbert W. Armstrong – één van de hoogste onderscheidingen die aan een niet-Japans ingezetene kunnen worden verleend. Gedurende een periode van zeker twee decennia, beschouwden zeven opeenvolgende Japanse eerste ministers Mr. Armstrong als hun persoonlijke vriend en raadgever. Sommige leden van het Japanse parlement noemden zichzelf de ‘Japanse zonen’ van Mr. Armstrong. Maar toch nam niet een van deze leiders de boodschap over het komende Koninkrijk van God aan.

Mr. Armstrong had een dierbare vriendschap met koning Hussein van Jordanië, koning Bhumibol Adulyadej en koningin Sirikit van Thailand, en de eerste ministers van Israël, waaronder mevrouw Golda Meir en Menachem Begin. Nog anderen die hem als een persoonlijke vriend beschouwden waren de Egyptische president Anwar Sadat, Jomo Kenyatta (stichter en eerste president van Kenia), keizer Haile Selassie van Ethiopië, burgemeester Teddy Kollek van Jeruzalem, en zijn oude vriend Nagendra Singh, die rechter was aan het Internationale Gerechtshof in Den Haag.

Mr. Armstrong had ook persoonlijke ontmoetingen met staats-
hoofden als eerste minister Margaret Thatcher van Groot Britannië,

Juan Carlos de koning van Spanje, president van Egypte Hosni Mubarak en de Indiase eerste minister Indira Gandhi. Maar van al deze wereldleiders was er niet een die de boodschap die hij uitdroeg over het nu snel komende Koninkrijk van God, aanvaardde.

President Ferdinand Marcos decoreerde Mr. Armstrong met de Presidentiële Medaille voor Verdienste “voor zijn onweerstaanbare morele invloed om mensen aan te zetten tot het vormen van een rechtvaardige en vreedzame wereldorde”. Ook ontving hij de medaille van “Gezagvoerder van Onze Meest Nobele Orde van de Kroon van Thailand”. Maar, noch de leiders, noch het volk van dit land aanvaardden de boodschap van het nu snel komende Koninkrijk van God.

Nog andere staatshoofden die Mr. Armstrong ontmoette, waren president Allende van Chili, president Suharto van Indonesië en de president van Zuid Vietnam Nguyen van Thieu. Mr. Armstrong werd ook uitgenodigd door president Nicolae Ceausescu van Roemenië. Tevens ontmoette Mr. Armstrong Deng Ziaoping van de Volksrepubliek China en was hij de eerste christelijke vertegenwoordiger die officieel leiders in China ontmoette. Hieraan werd echter geen aandacht besteed in de wereldpers. Tijdens dit unieke bezoek richtte hij zich tot vertegenwoordigers van 76 landen in de Grote Volkszaal te Beijing. Hij sprak daar over de weg die leidt tot echte vrede en waarom de mensheid er maar niet in slaagt om die te bereiken. Mr. Armstrong ontving nog veel meer eerbewijzen en bezocht nog tal van andere wereldleiders.

Niemand uit de hedendaagse geschiedenis, van welke religieuze organisatie dan ook, heeft met uitzondering van de paus ooit zó'n bekendheid bij zó vele wereldleiders genoten als Mr. Armstrong. De paus heeft altijd de volle aandacht van de pers genoten en de mensen werden goed op de hoogte gehouden van zijn wereldreizen. Bij Herbert W. Armstrong was hiervan geen sprake. De wereld was grotendeels onwetend over deze eindtijd-Elia, omdat hij genegeerd werd door de pers en onbeduidend werd gevonden in de ogen van de maatschappij. Ook al verleende God hem gunsten van de kant van vele wereldleiders om hem in staat te stellen Gods boodschap aan hen over te brengen, toch werd hij door de meesten van hen gemedend. Ongeacht de grootte van het publiek dat hij had kunnen bereiken, zou het resultaat hetzelfde zijn geweest: men zou God nog steeds verworpen hebben evenals zijn

boodschap aan hen.

Maar de Evangelieboodschap die God door Mr. Armstrong over de gehele wereld zond, dient als getuigenis voor deze eindtijd (aan het einde van 6.000 jaar van de mens op aarde), dat hij nog altijd dezelfde is sinds de schepping - hij verwerpt de boodschap van God, het goede nieuws van zijn Koninkrijk dat naar deze aarde komt.

Aan het einde van onze tijd ging naar vele wereldleiders een Evangelieboodschap uit, die vele jaren lang eveneens via radio en televisie werd gepredikt en in talloze publicaties - hoofdzakelijk via het magazine *de Echte Waarheid* – werd verspreid. Maar deze getuigenis die in de gehele wereld gepredikt was, werd door de wereld verworpen! Dat is dan die getuigenis! De mens is nog altijd dezelfde als die hij in den beginne was. Slechts enkelingen namen de boodschap aan, en wel degenen die God persoonlijk riep tot een relatie met Hem, om deel uit te maken van zijn Kerk.

Welbeschouwd, ontmoette Mr. Armstrong tijdens zijn leven niet alle wereldleiders. Ook bereikten het tijdschrift '*de Echte Waarheid*' en de uitzendingen van '*de Wereld van Morgen*' ('*the World Tomorrow*'), in zijn tijd niet de gehele wereldbevolking. In werkelijkheid gingen er elke maand slechts enkele miljoenen exemplaren van '*de Echte Waarheid*' de deur uit, en dat vooral in de Verenigde Staten en de Engelssprekende landen. Maar dit alles diende als een afdoende getuigenis tegen de mensheid aan het einde van deze tijden - de mens verwierp nog steeds de boodschap van het Evangelie van God.

Door Mr. Armstrong richtte God drie hogescholen genaamd "Ambassador College" op. Ze waren niet groot, en telden elk slechts een paar honderd studenten. Maar daar leidde God dienaars op om zijn volk te onderwijzen, hoofdzakelijk op de wekelijkse Sabbatten en de jaarlijkse Heilige Dagen.

God deed zijn Kerk, die als organisatie bekend stond als de 'Wereldwijde Kerk van God', weer door Mr. Armstrong opleven. Zij had naar wereldse maatstaven een klein ledenaantal (150.000), maar daarmee verkoos God in de eindtijd te werken. Het was nooit de bedoeling dat zij een grote Kerk zou zijn. Dat was niet Gods doel. Zijn plan is om er een grote Kerk van te maken als zijn Koninkrijk binnenkort op aarde gaat regeren. Zij zal dan de enige Kerk zijn en al de bewoners van de aarde kunnen er deel van gaan uitmaken.

Vandaag de dag is de naam Herbert W. Armstrong niet bekend op deze aarde, maar de wereld zal deze naam spoedig opnieuw te horen krijgen. Zijn naam zal genoemd worden door de twee getuigen, die aan alle volkeren op aarde zullen vertellen dat zij de boodschap van de Elia die komen zou, verworpen hebben - ze verwierpen de boodschap van God over zijn Koninkrijk dat nu op het punt staat op deze aarde gevestigd te worden.

Het laatste deel van het vers dat gewag maakt van de opdracht die Mr. Armstrong had gekregen, bevat ook een beklemmende bevestiging van de timing van de gebeurtenissen op deze aarde. *“En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn”* (Matteüs 24:14). Die Evangelieboodschap werd in de gehele wereld als een getuigenis aan alle naties verkondigd, en nú is het einde gekomen.

De eindtijd wordt in de opening van de zegels van Openbaring geopenbaard. Het tweede hoofdstuk behandelde het zevende zegel en de gebeurtenissen na de opening van dit zegel. Zoals we reeds hebben uitgelegd is (op het moment dat dit geschreven wordt), het wachten slechts op de opening van het zevende zegel, daar de zes voorafgaande zegels reeds geopend zijn. De opening van de eerste zes zegels wordt in hoofdstuk 5 behandeld. De eindtijd is reeds over deze wereld gekomen en er zijn al zes profetische zegels van Openbaring geopend! Die eindtijd begon toen het Evangelie in de gehele wereld als een getuigenis voor alle natiën was verkondigd.

Hoofdstuk 4

DE EINDTIJD KERK

De geschiedenis van Gods ware Kerk is vervuld geweest van tegenstand, vervolging en verdrukking. Vanaf de tijd van de oorspronkelijke apostelen tot op heden, zijn degenen die tot Gods levensweg werden geroepen, allerm minst goed ontvangen door de wereld om hen heen.

Dit mag geen verrassing heten, omdat de mensheid zich voortdurend tegen God en zijn levenswijze heeft verzet. Leraren en profeten uit vervlogen tijden, werden gehaat en gedood door diegenen naar wie ze waren uitgezonden om de wegen en waarheid van God te verkondigen. Het is niet verwonderlijk dat zelfs zij die beweerden dat ze God geloofden en volgden en zijn wegen onderwezen, dezelfden waren die Jezus ter dood wilden brengen. Vandaag de dag geloven mensen dat zij op een of andere manier anders zijn dan de mensen uit het verleden. Een overweldigende meerderheid van de mensen die vandaag beweren God te volgen, zijn precies hetzelfde als de mensen in de tijd van Jezus Christus. Door de eeuwen heen hebben zogenaamd “gelovige mensen” altijd Gods ware volk belachelijk gemaakt, vervolgd, en zelfs vermoord.

We hebben reeds besproken hoe de mensheid altijd heeft gereageerd op de Sabbatdag, die nochtans het teken van Gods volk is. Niet allen die vasthouden aan de leer van de zevendedags Sabbat zijn van God, maar allen die van God zijn, zullen getrouw gehoorzamen aan de zevendedags Sabbat. Deze kennis wordt zeer belangrijk al we de echte geschiedenis van Gods ware Kerk gaan bestuderen.

De geschiedenis van de eerste zeventig jaar van de Kerk is gedeeltelijk in de Geschriften opgenomen. De vroege Kerk gehoorzaamde aan de geboden van God inclusief de zevendedags'-Sabbat. Uit voorbeelden blijkt duidelijk dat Paulus tot de heidenen predikte op de zevendedags Sabbat. Het is duidelijk dat Paulus de Korintiërs gebod het Pascha op de juiste wijze te vieren en gehoorzaam het Feest der Ongezuurde Broden te houden. Maar

vandaag weten de meeste traditionele christenen niet eens wat de betekenis van het Pascha en het Feest der Ongezuurde Broden is, laat staan dat zij ze vieren naar Gods gebod.

De zevendedags Sabbat en de viering van de jaarlijkse Sabbatten zijn van groot belang als we ons verdiepen in de geschiedenis van Gods ware Kerk. Na de dood van de apostel Johannes werd de geschiedschrijving van Gods Kerk vaag en duister in de enige overgebleven geschriften die verslag doen van de tweede en derde eeuw AD. In bijna al deze geschriften begon de aandacht te verschuiven naar een andere kerk dan die van de vroege apostelen. Deze “nieuwe” kerk is er een die een geheel andere sabbat viert en andere religieuze vieringen voorstaat dan die van de vroege apostelen. Deze nieuwe kerk die op het toneel verscheen, is degene die groeide en bekend kwam te staan als de katholieke kerk. Haar religieuze leiders werden ondermeer bekend onder de namen priester, kardinaal, vader en paus. Dergelijke titels bestonden niet in de tijd van de vroege Kerk.

Degenen die God dienden in de vroege Kerk hadden ambten die omschreven werden als apostel, evangelist en dienaar. Dergelijke omschrijvingen zijn belangrijk omdat ze ons openbaren hoe God zijn Kerk organiseerde en hoe Hij ermee werkt.

Specifieke functiebeschrijvingen zijn belangrijk in Gods Kerk en mogen nooit als een religieuze eretitel worden gebruikt. De “nieuwe” kerk, die op het toneel verscheen, gebruikte religieuze titels, maar deze titels waren geen getrouwe weergave van de echte organisatie van Gods Kerk. Religieuze leraars en leiders van de Kerk van God gehoorzaamden aan wat Jezus zei.

Toen Jezus de schijnheiligheid van de religieuze leiders van die tijd beschreef, gaf hij nauwkeurige instructies over het gebruik van een religieuze titel. *“Zij houden van de eerste plaats bij de maaltijden en van de eezetels in de synagogen, en van de begroetingen op de markten en om door de mensen rabbi genoemd te worden. Gij zult u niet rabbi laten noemen want één is uw Meester en gij zijt allen broeders. En gij zult op aarde niemand uw vader noemen, want één is uw Vader, Hij, die in de hemelen is. Laat u ook geen leidlieden noemen, want één is uw Leidsman, de Christus”* (Matteus 23:6-10).

Wie heeft er gehoor gegeven aan de meest elementaire instructies, die door Jezus zijn Christus gegeven? Zij die beweren religieuze

leiders te zijn, blijken erg van religieuze titels te houden - titels die alleen Jezus Christus en God de Vader zelf zouden mogen worden gebruikt. Deze op zich eenvoudige test zou moeten volstaan om onderscheid te maken tussen religieuze oplichters en de ware dienaars van God. Dus, net zoals in de dagen van Jezus Christus, houden ook vandaag de meesten die beweren religieuze leiders te zijn, ervan om titels voor hun naam te dragen - titels zoals vader, dominee, pastoor en ja, na bijna 2.000 jaar nog steeds rabbi.

Wat titels betreft is Gods Kerk vandaag de dag nog net zoals in de Kerk ten tijde van de oorspronkelijke apostelen. Ook viert zij nog steeds dezelfde Sabbatten en onderwijst nog steeds dezelfde doctrines. En zij zal ook altijd dezelfde naam dragen en dezelfde doctrines onderwijzen!

Een van de laatste dingen waarover Jezus bad voordat Hij ter dood werd gebracht, betrof degenen die aan Jezus Christus zouden worden gegeven om een deel te worden van het Lichaam van Christus. *“En Ik ben niet meer in de wereld, maar zij zijn in de wereld en Ik kom tot U. Heilige Vader, bewaar hen in uw naam, welke Gij Mij gegeven hebt, dat zij één zijn zoals Wij”* (Johannes 17:11). *“En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen, die door hun woord in Mij geloven, opdat zij alleen één zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt”* (verzen 20-21).

Jezus Christus vroeg zijn Vader om allen, die deel van de Kerk zouden gaan uitmaken, in Zijn naam te bewaren. De Kerk draagt zoals altijd de naam van de Vader. Dus een andere manier om de Kerk te identificeren is, dat zij de Kerk van God wordt genoemd. Zij kan geen andere naam dragen. Zij hoort niemand anders toe, en ook niet tot een organisatie. Zij is niet luthers of van wesley. Zij staat door haar structuur niet bekend als universeel of katholiek, noch als methodistisch door haar trouw aan systematische procedures. Zij behoort niet aan een land toe, zoals de kerk van Engeland. Zij is niet vernoemd naar een hoofddoctrine, zoals de pinkstergemeente of de baptisten. Zelfs Jezus Christus zei expliciet wanneer hij tot de Vader bad, dat zij naar de Vader vernoemd moest worden en niet naar Hemzelf - zij draagt dan ook niet de naam ‘Kerk van Christus’.

Aanvaardt mensen Gods onderricht met blijdschap? Nemen zij

dankbaar Gods correctie aan - dankbaar dat zij niet langer misleid zijn door het vieren van de verkeerde dag of door de onjuiste naam van Gods eigen Kerk? Veranderen mensen snel als zij de waarheid leren kennen? NEEN! In plaats daarvan haten zij degenen die hun de waarheid tonen, net zoals de religieuze gemeenschap Jezus Christus haatte en alles wat Hij onderwees. Mensen vandaag de dag verschillen niet met die van 2.000 jaar geleden. Dat is de waarheid over de mensheid. Zij verwerpt God nog steeds. Dat is de reden waarom de mens uiteindelijk in deze tijd is aangeland: de eindtijd.

De Kerk van God is nu nog net zo als de Kerk gedurende de tijd van de vroege apostelen. Zij viert de zevendedags Sabbat en de jaarlijkse Sabbatten en zij draagt Gods naam om haar te identificeren.

Hoe groot is de religieuze trots vandaag de dag? U krijgt nu de gelegenheid om te weten te komen hoe groot die van u is, en misschien ook die van anderen. Ja, mensen haten wat God zegt. Religieuze leiders houden niet van het onderricht van Jezus Christus. Zij verkiezen om het te negeren of beweren dat Hij eigenlijk iets anders bedoelde met de dingen waar Hij zo openlijk over sprak.

Er zij nadrukkelijk vermeld dat de kerk die opkwam in de tweede en derde eeuw AD, zoals geschiedkundig is vastgelegd, niet de Kerk van God was. Het is de kerk die bekend kwam te staan als de katholieke kerk. Deze kerk groeide uit tot een grote organisatie, en bestond vele honderden jaren onafgebroken tot ver in de duistere middeleeuwen in Europa. Toen, ongeveer 500 jaar geleden, begon er zich iets anders te manifesteren in de zogenaamde religieuze wereld. Het wordt dan het “traditionele christendom” genoemd. De ware Kerk van God bleef echter altijd vanaf de dagen der apostelen voortbestaan, zij het klein in getal, onderdrukt en onbekend voor de wereld.

Bijna alle leringen en geloofsovertuigingen in het traditionele christendom zijn afkomstig van de oorspronkelijke kerk die zichzelf katholiek noemt. Zelfs een van de grootste religieuze feesten van het traditionele christendom dankt zijn naam aan een religieus feest van de katholieke kerk. Het betreft de mis van Christus – beter bekend als kerstmis. Vreemd genoeg geven vele geleerden vandaag de dag toe dat Jezus Christus helemaal niet omstreeks deze tijd van het jaar geboren werd, maar in de vroege herfst van het jaar zoals de Geschriften aantonen.

Zelfs pasen werd door deze “nieuwe kerk” toegevoegd, terwijl zij steeds verder uitgroeide in de wereld. Een grote controverse die in de geschiedschrijving staat opgetekend, betreft het concilie van Nicea in 325 AD, waarin religieuze leiders van die tijd de viering van het Pascha verwierpen en de wereld naar de viering van pasen begonnen te leiden. pasen werd altijd op een zondag gevierd, terwijl het Pascha altijd op de 14^e dag van de eerste bijbelse maand gevierd wordt, en die kon op verschillende dagen van de week vallen. Het was door deze verandering van het Pascha naar pasen (waarbij pasen op zondag wordt gevierd), dat men begon te onderwijzen dat de zondag (de eerste dag van de week), de christelijke sabbat was.

Het was ook tijdens het concilie van Nicea van de katholieke kerk, dat de valse leer van de drie-eenheid werd aangenomen, die de Heilige Geest als een “wezen” beschouwde, in plaats van de kracht van God. Gods Heilige Geest is de kracht die van Hem uitgaat. De Heilige Geest is geen apart wezen!

Dus waar heeft het traditionele christendom haar wortels? Als zij geloven in de zondag als hun de dag van aanbidding, als zij geloven in pasen als jaarlijkse viering, en als zij zich houden aan de leer van de drie-eenheid, waar ligt dat hun loyaliteit? Inderdaad, bij de katholieke kerk.

Hoevelen zullen opgetogen zijn en deze waarheid in dank aanvaarden? Hoevelen zullen dankbaar zijn om uiteindelijk tot het besef te komen dat zij gedurende lange tijd misleid zijn geweest? Hoevelen zullen tot bekering komen en snel tot de zevendedags'-Sabbat terugkeren? Denkt u dat de mens van de waarheid houdt - dat de mensheid houdt van wat God hun als waarheid verkondigt? NEEN! En dat is nu precies de reden waarom de eindtijd is gekomen.

Het doet er niet toe of iemand het op prijs stelt of niet, of iemand het aanvaardt of niet en of iemand het gelooft of niet. We zijn aan het eind van de zelfzuchtige heerschappij van de mensheid op aarde gekomen. Dit is het einde van de menselijke toegevendheid om zich te laten misleiden en ringeloren - met zijn gemakzuchtige aanvaarding van leugens en fabels. zondag, kerstmis, pasen, de drie-eenheid en al die andere religieuze fabels zullen nu aan de kaak gesteld worden als de leugens die ze zijn, en voor de pijn en het lijden die dit soort van nonsens over de wereld heeft gebracht.

Zal men met vreugde de terechtwijzing van zijn Schepper aanvaarden? Zeker niet! Zij zullen die haten en ze zullen ertegen vechten. Maar God de Almachtige zal winnen! Degenen die weigeren zich te bekeren, zullen u haten als u de waarheid omhelst. Maar dit zal niet lang duren, omdat hun regering tot een eind komt. Dat is het Evangelie (het goede nieuws), dat God nu naar deze aarde brengt. Zijn Koninkrijk komt nu om de waarheid over de gehele aarde te herstellen.

De “eindtijd-Elia” (de Elia die komen zou), bracht deze boodschap in de eindtijd aan de wereld - een boodschap over het goede nieuws dat de eindtijd gekomen is en dat Gods Koninkrijk deze wereld zou worden binnengeleid. Maar de wereld haatte hem, zoals de wereld altijd de waarheid van God heeft gehaat. De eindtijd-Elia werd gehaat, de waarheid die hij bracht werd gehaat en dus werd God in de eindtijd verworpen, net zoals dat de afgelopen 6.000 jaar van de mensheid gebeurd is.

Als u de naam Herbert W. Armstrong op het internet opzoekt zult u een grote lading haat over u heen krijgen. Vele mensen hebben geprobeerd alles wat van de hand van Herbert W. Armstrong kwam, uit te roeien en in diskrediet te brengen. De gebeurtenissen in zijn leven zijn door vele mensen verdraaid, belogen en belasterd, omdat zij haten wat hij onderwees. Maar toch zijn er in het doolhof van het internet door sommigen stukken geplaatst die hij geschreven heeft. Sommigen geloven dat zij hiermee laten zien hoe verkeerd hij was. Zij begrijpen niet wat waar is. Integendeel, zij geloven leugens, misleidingen en fabels. Als u hem opzoekt op het internet, probeer dan een kopie te krijgen van het boek dat hij schreef: *Mystery of the Ages* (in het Nederlands: *Mysterie der Eeuwen*). Dat boek is een verzameling van meer dan vijftig jaar aan openbaringen en waarheid die God door middel van de eindtijd-Elia heeft bezorgd. Maar laat u niet in met degenen die beweren dat zij zijn werk hebben voortgezet, want dat hebben ze niet!

De waarheid is, dat mensen deze boodschap nu niet gewilliger zullen ontvangen dan in enige andere tijd dat God zijn dienaars in de wereld uitzond. Maar het doet er niet werkelijk toe of zij de waarheid met vreugde ontvangen of niet – Gods Koninkrijk komt nu en alles zal geschieden zoals in dit boek geschreven staat!

Deze waarheid kan alleen een verschil maken voor degenen die haar

ontvangen. Dat verschil is het begin van de enige mogelijkheid om gespaard te worden van wat op het punt staat te gebeuren. Nogmaals, dit boek probeert niet iemand te overtuigen of iets te bewijzen. God en de tijd zullen daarvoor zorgen! Uw leven en de relatie met God is iets tussen u en uw God - en niemand anders!

Laten we nu verder gaan met de geschiedenis van Gods ware Kerk.

Gods Boodschap aan Zijn Kerk

We gaan ons nu verdiepen in een samengevatte versie van de geschiedenis van Gods ware Kerk. Die is vanaf het begin van haar bestaan tot de komst van Jezus Christus in zijn Koninkrijk, vervat in zijn eigen persoonlijke boodschap aan zijn Kerk. Deze persoonlijke boodschap is opgesteld in een profetie en deze profetische geschiedenis staat in het boek Openbaring opgetekend.

Johannes schrijft *“Ik kwam in vervoering des geestes op de dag des Heren, en ik hoorde achter mij een luide stem, als een bazuin, zeggende: Hetgeen gij ziet, schrijf dat in een boek en zend het aan de zeven gemeenten: naar Efeze, en naar Smyrna, en naar Pergamum, en naar Tyatira, en naar Sardis, en naar Filadelfia en naar Laodicea”* (Openbaring 1:10-11).

In dit visioen werd Johannes als het ware vooruitgeprojecteerd in de tijd, naar de eindtijd toe, en meer specifiek naar de grote dag van de almachtige God waarnaar hier wordt verwezen als de “dag des Heren”.

Als we hier een ogenblik bij stilstaan, moeten we terzijde opmerken dat velen in het traditionele christendom zullen zeggen dat deze dag des Heren over de zondag gaat. Een dergelijke opvatting heeft geen betekenis in verband met wat God openbaart in samenhang met wat er staat te gebeuren. Er is al aangetoond dat de zevendedags Sabbat Gods dag is voor de mensheid. De geschriften verduidelijken dit alles met een andere simpele verklaring. *“Want de Zoon des mensen is Heer over de Sabbat”* (Matteüs 12:8). Jezus Christus is duidelijk de Heer over de zevendedags Sabbat, niet van de eerste dag van de week (zondag), die de mens verkiest de dag des Heren te noemen.

Terugkomend op wat Johannes schreef, staat er dat toen hij vooruitgeprojecteerd werd naar de eindtijd, God hem de opdracht gaf een speciale boodschap te schrijven, die aan de zeven Kerken moest worden gegeven. Deze Kerken waren gevestigd in steden in Klein Azië,

en Johannes schreef over de bepaalde kenmerken van elk van deze zeven Kerken. Toch waren dit in de tijd van Johannes niet de enige kerkgebieden ter wereld. De Kerk had zich in de tijd van Johannes in vele delen van de wereld gevestigd. Deze boodschap was een uitdrukkelijke profetische boodschap aan Gods Kerk door de tijden heen. Het was een samengebalde boodschap van de voornaamste gebeurtenissen die de volgende 2.000 jaar de zeven verschillende tijdperken (era's), van Gods Kerk zouden overkomen.

“Schrijf dan hetgeen gij gezien hebt en hetgeen is en hetgeen na deze geschieden zal. Het geheimenis der zeven sterren, die gij gezien hebt in mijn rechter hand, en de zeven gouden kandelaren: de zeven sterren zijn de engelen der zeven gemeenten, en de kandelaren zijn de zeven gemeenten” (Openbaring 1:19-20). God openbaarde wat er met de Kerk in die tijd, in het Efezetijdperk, zou gebeuren en wat er zou geschieden in de tijdperken die nog zouden volgen.

De Kerk was klein, maar verspreidde zich verder gedurende de eerste drie tijdperken (Efeze, Smyrna en Pergamum). Het vierde tijdperk, Tyatira, was een langdurig Kerktijdperk. Haar boodschap was er een die verschillende honderden jaren van Gods Kerk en voor Gods volk zou bestrijken. Het was een Kerk die tijdens de duistere Middeleeuwen zwaar werd vervolgd, terwijl een andere kerk die zichzelf christelijk noemde steeds meer in macht toenam - en zelfs macht over naties uitoefende. Die kerk was de katholieke kerk. Zij voerde heerschappij over wat door velen het 'Heilige Roomde Rijk' wordt genoemd, een rijk dat overigens verre van heilig was!

Tegen de tijd dat het tijdperk van de Sardiskerk aanbrak, hadden zich nieuwe religieuze groeperingen op het wereldtoneel aangemeld. Sommige daarvan hadden zich afgescheurd van de katholieke kerk. Daarnaast vormden er zich nog steeds andere, die met de oorspronkelijke groeperingen hadden gebroken en die weer eerder de katholieke kerk verworpen hadden. Er was een massale religieuze verwarring over de wereld gekomen. Vervolgens kwamen de technische middelen voor massapublicatie beschikbaar om de toenemende overvloed aan religieuze ideeën en leerstellingen te helpen verspreiden.

Het Sardistijdperk begon te bezwijken onder de druk van zovelen in de wereld die zichzelf "christelijk" noemden en deze met hun vele valse

leerstellingen onder vuur namen. De kracht van een dergelijke religieuze verwarring, die voortkwam uit de toenemende vrijheid van religieuze meningsuiting, begon een sterk verzwakkend effect op Gods Kerk te krijgen.

De boodschap aan Sardes, het vijfde Kerktijdperk, was dan ook waarlijk ontzuiverend. *“En schrijf aan de engel der gemeente te Sardes: Dit zegt Hij, die de zeven Geesten Gods en de zeven sterren heeft; Ik weet uw werken, dat gij de naam hebt, dat gij leeft, maar gij zijt dood. Wees wakker en versterk het overige, dat dreigde te sterven, want Ik heb geen van uw werken vol bevonden voor mijn God”* (Openbaring 3:1-2).

Dit tijdperk droeg nog steeds de naam “Kerk van God” maar de waarschuwing van God was, dat de mensen geestelijk zo zwak waren gevonden dat Hij ze als “geestelijk” dood beschreef. Zij werden vermaand geestelijk waakzaam te zijn door zich te bekeren en de waarheid die zij nog over hadden te versterken. God had laten blijken dat zelfs de waarheid die nog was overgebleven op het punt stond geheel uit te sterven.

Het was in dit tijdsgewricht, tegen het einde van dit tijdperk, dat God moest ingrijpen voordat zijn Kerk op aarde geheel zou uitsterven. Andere zogenaamde christelijke organisaties tierden welig in die tijden, maar niet de ware Kerk van God. Tegen het begin van de 20ste eeuw was het geestelijk lichaam dan ook bijna uitgestorven. Maar Jezus Christus had krachtige woorden gesproken over de toekomst van de Kerk.

Jezus vroeg aan de discipelen wat de mensen dachten wie Hij was, en uiteindelijk vroeg Hij hun of zij werkelijk wisten wie Hij was. *“Hij zeide tot hen: maar gij, wie zegt gij, dat Ik ben? Simon Petrus antwoordde en zeide: Gij zijt de Christus, de zoon van de levende God! Jezus antwoordde en zeide: zalig zijt gij, Simon Barjona, want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar mijn vader, die in de hemelen is. En Ik zeg u, dat gij Petrijs [Het Griekse woord “Petros” betekent kleine steen of rots] zijt, en op deze petra [Het Griekse woord “Petra” betekent grote steen of grote rots] zal Ik mijn gemeente bouwen en de poorten van het dodenrijk [Grieks: graf] zullen haar niet overweldigen”* (Matteüs 16:15-18).

Jezus Christus antwoordde door Petrus te vertellen dat zijn naam

kleine steen of rots betekende, en dat Hij zijn Kerk zou bouwen op de rots Petra, hetgeen een grote steen of rots betekende. Dit had diepe betekenis voor de discipelen, omdat de geschriften van het Oude Testament vele verwijzingen bevatten naar een rots (het Hebreeuwse woord hiervoor is “cela”, uitgesproken als “sehla”), dat in het Hebreeuws hetzelfde woord is voor een “grote rots”. In dit verband wil dat zeggen, dat God onze steenrots (Cela of Petra) is. Jezus maakte duidelijk dat Hij de Kerk op de steenrots ‘Petra’ die God is, zou bouwen en niet op een mens. Hij bekrachtigde wat hij gezegd had met de uitleg dat deze Kerk nimmer zou uitsterven. Hij verklaarde dat de poorten van hades, hetgeen de dood en het graf betekent, de Kerk nooit zouden kunnen overweldigen.

Tegen het jaar 1900 was de Kerk aan het uitsterven en bijna aan haar einde gekomen. Om de Kerk te bewaren, waarover God duidelijk had geprofeteerd dat zij zou blijven bestaan tot de wederkomst van Jezus Christus, zou God haar weer moeten doen opleven.

Een Nieuw Kerktijdperk

Gods plan voor de mensheid is net als de timing ervan heel specifiek. God wees 6.000 jaar toe voor de eigen egoïstische regeringswijze van de mens. Nadat die tijd is afgelopen, zo openbaart God, zal zijn Koninkrijk op aarde worden gevestigd met de als Koning der koningen regerende Messias. Er zullen geen regeringen op aarde heersen, behalve die ene wereldwijde regering, die wordt bestuurd door het Koninkrijk van God.

Tegen het einde van het Sardestijdperk van de Kerk van God, had de Kerk het merendeel van de waarheid verloren die God haar in het begin gegeven had. Hierdoor waren de broeders zwak geworden en zij waren geestelijk aan het sterven. Dit speelde zich af in het midden van de jaren 20 van de vorige eeuw. Gods tijd was nu aangebroken om een aanvang te maken met de wederopwekking van zijn Kerk en haar gereed te maken voor de eindtjik en de komst van zijn Koninkrijk.

Slechts drie fundamentele waarheden waren in het Sardestijdperk bewaard gebleven. Zij bezaten de ware naam, die identificeerde wie zij waren: ‘Kerk van God’. Zij begrepen de zevendedags Sabbat en bleven die getrouw. Bovendien hanteerden zij nog steeds de fundamentele waarheid van de tienden. Tien procent van hun inkomen moest aan God

worden gegeven, aan Gods ware dienaars op aarde.

God begon met een man te werken die de belangrijke eindtijdrol om de Kerk te doen heropleven moest vervullen - en nog veel meer. Die man was Herbert W. Armstrong. Dezelfde man die werd aangewezen om de rol van de profetische eindtijd-Elia te vervullen. Hij zou de enige leider van een nieuw tijdperk van de Kerk van God worden : het Filadelfiatijdperk.

In de eerste week van hun huwelijk, in juli 1917, ontving Herbert Armstrongs echtgenote Loma, in een droom een boodschap van een engel. Zij zag een engel uit de hemel nederdalen, die zijn armen om de Armstrongs heensloeg. Daarop maakte de engel bekend dat Jezus Christus in “deze generatie” zou wederkomen en dat Hij ter voorbereiding van zijn komst, belangrijk werk voor hen te doen had.

Dit voorval vond plaats lang voordat een van beiden nog maar iets afwist van de eindtijd of dat Jezus Christus zou komen om zijn Koninkrijk op aarde te vestigen. Alhoewel hij een sterke Quakerachtergrond had, bezat Mr. Armstrong geen uitgebreide bijbelkennis en was hij niet bepaald een “religieus” man. Maar Jezus Christus had veel werk voor hen in petto. Laten we nu de boodschap over Christus’ komst in “deze generatie” nader uitleggen. Dit gebeurde in 1917, en er zijn niet veel mensen van die generatie meer in leven. Iedereen die in dat jaar was geboren zou nu 87 jaar oud zijn. Zal het uitkomen? Zal Jezus Christus wederkeren terwijl sommigen van die generatie nog steeds in leven zijn? U zult het antwoord spoedig vernemen!

Enige jaren later, in 1924, verhuisden Herbert en Loma Armstrong naar de Staat Oregon, waar Loma bevriend raakte met mevrouw Runcorn, die lid was van de Kerk van God in het Sardestijdperk. Door middel van deze vriendschap liet God Loma kennis maken met de waarheid over de zevendedags Sabbat. Dientengevolge daagde Loma haar echtgenoot uit over de juiste dag, die gevierd moest worden.

Deze uitdaging leidde ertoe dat Mr. Armstrong gedurende zes maanden dag en nacht de Bijbel ging bestuderen. God begon zijn geest voor de waarheid te openen - de waarheid die in de Kerk van God aan het uitsterven was. Tijdens de zomer van 1928 gaf Mr. Armstrong zijn eerste preek, met als onderwerp het Sabbatverbond, aan die kleine groep mensen in het Sardestijdperk van de Kerk van God te Oregon.

Na deze eerste preek werd hem door een groep van slechts een

dozijn mensen in Oregon City gevraagd, om voor hen te prediken. God was de oprichting van een nieuw tijdperk van de Kerk aan het voorbereiden - het Filadelfiatijdperk. Aan het begin van zijn dienaarschap, verzetten velen in de Sardesgroep zich tegen wat God door Mr. Armstrong openbaarde. Degenen die zouden aannemen wat God nu begon te openbaren, zouden in staat worden gesteld voort te gaan in hun groei en ontwikkeling in een nieuw Kerktijdperk. Degenen die dit weigerden, stierven zonder meer geestelijk uit.

Na hem ten volle tot bekering te hebben gebracht, trainde, kneedde en vormde God Mr. Armstrong gedurende een periode van drie en een half jaar, waarna hij in juni 1931 tot dienaar gerordineerd werd. God zou de Kerk weer doen opleven en opnieuw zijn Evangelie van het Koninkrijk over de gehele wereld uitzenden als een getuigenis voor alle naties.

God is nauwkeurig in alles wat Hij doet. Hij voert alles ordelijk uit, volgens zijn plan, doelstelling en timing. Vooral de timing is belangrijk en God volgt een nauwgezet plan. De oprichting van een nieuw tijdperk en het uitkiezen van de daarbijbehorende leider was geen sinecure voor God.

In zijn autobiografie, deel I, legde de Heer Armstrong de betekenis van de 100 tijdcycli uit. Hij legde uit hoe God de aarde, zon en maan in hun respectieve banen plaatste om een onderscheid in de tijdverdeling op aarde te maken. Een omwenteling van de aarde is een dag. Een omloop van de maan rond de aarde is een maanmaand (volgens Gods heilige kalender). Een omloop van de aarde om de zon is een zonnejaar. Maar de aarde, de zon en de maan komen slechts eenmaal in de 19 jaar in een bijna exacte conjunctie. Zo vormen 19 jaren een volledige tijdscyclus!

Zoals Mr. Armstrong in zijn autobiografie uiteenzette vond de feitelijke aanstelling van de oorspronkelijke apostelen waarbij zij met de kracht vervuld werden voor hun dienaarschap, pas plaats na een proces van drie en een half jaar waarin zij intensief onderricht kregen en ervaring opdeden. Vervolgens op Pinksteren in het jaar 31 na Christus, nam de Kerk een aanvang met het Efezetijdperk en begon het Evangelie van het Koninkrijk naar de wereld uit te gaan.

Op dezelfde wijze deed God 100 tijdcycli later het Evangelie van het Koninkrijk heropleven om opnieuw in de gehele wereld gepredikt te

worden - ditmaal als een getuigenis aan alle naties. Dit zal later nog meer betekenis krijgen, maar Herbert W. Armstrong begreep dat hij de profetieën vervulde rond de eindtijd-Elia die komen zou - dat hij de eindtijdapostel van het Filadelfiatijdperk was en dat zijn opdracht was samengevat in Matteüs 24:14: *“En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn”* (Matteus 24:14).

Deze aangelegenheid van “19-jarige tijdcycli” en “100-jarige tijdcycli” zal betekenisvol blijven in verband met andere voorbeelden van Gods timing inzake profetische gebeurtenissen, die volbracht en vervuld moeten worden. Deze zullen te gelegener tijd worden besproken. Al deze informatie is niet bedoeld om iets te bewijzen, maar is eenvoudig een kwestie van openbaring.

Het Filadelfiatijdperk

Gods boodschap aan de eindtijdera van Filadelfia beslaat een tijds-panne van zo'n 55 jaar. Het was een tijdperk van een krachtig herstel van de waarheid en een geestelijke verjonging van de Kerk. In dit tijdperk was men werkelijk vurig op zijn werk geconcentreerd en alles wat men nastreefde om te volbrengen werd “het werk van God” genoemd. Maar die vurige concentratie op “Gods werk” werd later echter voor velen een struikelblok, omdat zij geen onderscheid konden maken tussen datgene waar God aan werkte om gedurende het Filadelfiatijdperk tot stand te brengen en datgene wat Hij begon uit te werken in het laatste tijdperk van Laodicea.

De boodschap aan het Filadelfia tijdperk begint met de woorden: *“En schrijf aan de engel [Grieks: boodschapper] der gemeente te Filadelfia: Dit zegt de Heilige, de Waarachtige, die de sleutel Davids heeft, die opent en niemand zal sluiten, en Hij sluit en niemand opent. Ik weet uw werken: zie Ik heb een geopende deur voor uw aangezicht gegeven, die niemand kan sluiten; want gij hebt kleine kracht, maar gij hebt mijn woord bewaard en mijn naam niet verloochend”* (Openbaring 3:7-8).

Het werk van dit tijdperk werd mogelijk gemaakt door deuren die alleen God kon openen. Deze deuren maakten de prediking van het Evangelie als een getuigenis in de gehele wereld mogelijk. God zou erop toezien dat er deuren voor de prediking van dat Evangelie geopend

zouden worden. Niemand zou in staat zijn te sluiten wat Hij had geopend. Toch probeerde velen dat wel, omdat zij de boodschap haatten. De deuren bleven echter geopend totdat God zijn doelstellingen in de door Hem gewenste mate bereikt had. Daarna werden ze weer gesloten.

De Kerk was maar klein in de ogen van de wereld en beschikte niet over financiële macht, prestige en invloed die vele grote religieuze organisaties bezitten. De Kerk van God had een kleine kracht om de taak te volbrengen die voor haar lag. Daarom zei God dat Hij deuren voor haar zou openen zodat die volbracht zou kunnen worden.

Het publiceren van een tijdschrift, en het verzorgen van radio- en televisieuitzendingen met een krachtige boodschap die tegen de populaire religieuze overtuigingen inging, was geen gemakkelijke taak. Het werk dat in dit tijdperk gedaan moest worden, ging gepaard met veel tegenstand, maar het werk van God vorderde en groeide uit tot een krachtige eindtijdgetuigenis.

Op 7 Januari 1934 ging het radioprogramma "*The World Tomorrow*" (*De Wereld van Morgen*), de ether in. In Februari 1934 begon de publicatie van het tijdschrift "*The Plain Truth*" (*de Echte Waarheid*). Beide bleken krachtige werktuigen te zijn om dit nieuwe werk van God in de eindtijd tot stand te brengen. Tegen de beginjaren 80 werd "*The Plain Truth*" door meer dan 20 miljoen mensen, uit meer dan 200 landen, gelezen. Het programma "*The World Tomorrow*" was gegroeid en kon via meer dan 270 radio- en 250 televisiestations in de gehele wereld worden ontvangen. Er werd een krachtige eindtijdgetuigenis over de wereld uitgezonden. Maar de wereld nam de boodschap over het spoedig komende Koninkrijk van God niet aan.

De technologische ontwikkeling van de radio en later de televisie in dit eindtijdperk, maakte de prediking van het Evangelie op aarde op een nog krachtiger wijze mogelijk. Precies een 19-jarige tijdscyclus nadat het eerste "*World Tomorrow*"-programma op de radio van start was gegaan, begon men de uitzendingen op een van de meest krachtige radiostations van Europa: Radio Luxemburg!

Precies een 19-jarige tijdscyclus nadat de discipelen begonnen met de prediking van het Evangelie van Gods Koninkrijk in 31 na Christus, opende God een deur voor de apostel Paulus om hetzelfde Evangelie in Europa uit te dragen. Het was precies 100 tijdscycli later dat de

boodschap van het Evangelie opnieuw in Europa gepredikt begon te worden.

Het Filadelfiatijdperk van de Kerk begon met minder dan twee dozijn mensen. Tegen de tijd dat het ten einde liep, was de Kerk (bekend onder de naam 'Worldwide Church of God' of 'Wereldwijde Kerk van God'), uitgegroeid tot meer dan 150.000 mensen wereldwijd. Dat is nog altijd heel klein vergeleken met religieuze organisaties van deze wereld, maar toch groot voor degenen die waren geroepen om in de eindtijd in Gods wegen en waarheid te delen.

In 1947 startte Mr. Armstrong een 'college' (hogeschool), dat mensen zou onderwijzen en trainen om dienstbaar te zijn in het Werk van God. 'Ambassador College' in Pasadena (Californië), was het eerste van drie colleges. De dienaars van de Kerk ontvingen hun opleiding aan deze colleges. Vele anderen ontvingen daar ook hun opleiding om in diverse andere facetten van het 'eindtijdwerk' te dienen.

Jezus Christus zei over de eindtijd-Elia dat hij alle dingen zou herstellen. In het vorige hoofdstuk is aangetoond dat Jezus Christus degene is waarvan in het boek Handelingen wordt gesproken, die de profetie over de tijd van het herstel van alle dingen over de gehele aarde zal vervullen. In die tijd zal God zijn waarheid en zijn regering over de gehele aarde herstellen. Maar in de profetie over de eindtijd-Elia, die voor de komst van Gods Koninkrijk zou komen, is alleen sprake van dingen die ten aanzien van de Kerk hersteld zouden worden. Het leven van Mr. Armstrong bestond uit het herstellen van de waarheid en Gods bestuur in de Kerk, omdat die tegen het einde van het Sardestijdperk bijna was uitgestorven.

Het Filadelfiatijdperk was een tijd voor herstel van de waarheid teneinde Gods Kerk te doen heropleven. Sardes was geestelijk dood. De Kerk leefde weer op, omdat God zijn eindtijdapostel gebruikte om de waarheid te herstellen. Dit was noodzakelijk om drie primaire eindtijddoelstellingen te bereiken. We geven ze hier niet in orde van belangrijkheid weer.

Een eerste doel was mensen op te wekken die de Kerk konden dienen en de prediking van het Evangelie in de gehele wereld als een eindtijdgetuigenis voor alle natiën ondersteunen. God verkoos zijn werk door zijn Kerk en onder leiding van zijn eindtijdapostel te volbrengen.

Een tweede doelstelling was om degenen te roepen die nog nodig

waren om gekneed en gevormd te worden, om deel te gaan uitmaken van het spoedig komende Koninkrijk en het getal van de 144.000 die met Jezus Christus bij zijn wederkomst zullen terugkeren, te completeren.

Een derde hoofddoel inzake het herstellen van de waarheid was de Kerk te helpen zich voor te bereiden op de ergste tijd van onrust die zij in haar hele geschiedenis had meegemaakt. Het was om haar gereed te maken voor het laatste tijdperk - Laodicea.

Het werk van de eindtijd-Elia was klaar toen Mr. Armstrong in Januari 1986 overleed. Het Evangelie van het Koninkrijk van God was uitgegaan naar de wereld, in precies die mate die nodig was om een getuigenis aan alle naties in de eindtijd te vervullen. Die getuigenis is dat de mens nog steeds hetzelfde is en dat hij nog steeds God verwerpt, net zoals hij dat 6.000 jaar lang gedaan heeft.

De Sleutel van David

Een belangrijk gedeelte van de boodschap aan Filadelfia had te maken met de "sleutel van David". *"En schrijf aan de engel [Grieks: Boodschapper] der gemeente te Filadelfia: Dit zegt de Heilige, de Waarachtige, die de sleutel Davids heeft, die opent en niemand zal sluiten, en Hij sluit en niemand opent"* (Openbaring 3:7).

De "sleutel van David" was aan Mr. Armstrong gegeven om hem in staat te stellen vele profetieën die over de eindtijd gaan, te begrijpen. Een deel van het mysterie rondom de "sleutel van David" was al bekend, maar niet waar het de toepassing op vele eindtijd-gebeurtenissen betreft noch aangaande de profetieën over specifieke naties in de eindtijd. Deze sleutel die bestemd was voor het Filadelfiatijdperk, was qua timing essentieel om de eindtijd te kunnen begrijpen. Slechts een beknopt overzicht van deze aangelegenheid zal hier behandeld worden. Nogmaals, het is niet de bedoeling van dit boek om deze zaken te bewijzen, doch slechts om weer te geven wat waar is.

Het Oude Testament bevat beloften en profetieën van God over de natie Israël, die aan het einde van het menselijke tijdperk op aarde vervuld zouden worden - aan het einde van 6.000 jaar. Veel profetieën betreffende de Messias zijn nooit door het Joodse volk begrepen, omdat zij niet over de "sleutel van David" beschikten. Het traditionele christendom heeft niet begrepen wat de Bijbel leert over de vervulling

van profetische gebeurtenissen die reeds hebben plaatsgevonden - gebeurtenissen die op het punt staan een nog grotere vervulling te krijgen in de hedendaagse naties, zoals vele honderden jaren geleden profetisch beschreven werd.

Een groot gedeelte van het Oude Testament is gewijd aan God die met een specifieke fysieke familie werkte, die uitgroeide tot een grote natie. Het verhaal begint met de aandacht te vestigen op Gods omgang met Abraham en zijn echtgenote Sara. Naarmate de tijd vorderde, begon God hem en zijn nakomelingen beloften te doen, voornamelijk aan Isaak en Jakob. God ging verder door aan deze profetische verklaringen en beloften aan Isaak en Jakob nog meer toe te voegen.

Uiteindelijk werd Jacobs naam veranderd in Israël. Jozef, een van zijn twaalf zonen, werd verkocht en kwam in Egypte terecht, en uiteindelijk verhuisde de gehele familie daarheen. Na verloop van tijd groeiden zij in dat land uit tot een natie van slaven. Velen hebben gehoord van het verhaal van de Exodus en hoe God Mozes deed opstaan om zijn volk te bevrijden.

Na vele jaren in het beloofde land te hebben gewoond, verlangde dit volk ernaar om een natie te worden zoals alle andere om hen heen. Zij wilden een koning. De eerste koning van Israël was Saul, maar die schoot tekort tegenover God en het volk. Daarop verhief God David. En het was met David dat een groot mysterie begon; een mysterie dat voor de wereld verborgen bleef. Een mysterie dat pas in de eindtijd geopenbaard zou worden.

David was koning over de natie Israël. Deze koning werd door God beschreven als “een man naar zijn hart”. Eindtijdprofetieën over aangelegenheden die in verband staan met deze koning bleven in nevelen gehuld (verzegeld), opdat ze niet begrepen zouden worden. God gaf Mr. Armstrong de sleutel om deze mysteries te doorgronden.

Als mensen heden ten dage de naam Israël horen, vestigen ze hun aandacht op een zeer onrustig deel van de wereld in het Midden Oosten en denken daarbij aan het Joodse volk. In dat geval kunnen zij dan ook niet begrijpen wat God zegt in de profetieën van het Oude Testament. Vandaag de dag zijn de mensen, inclusief de religieuze onderwijzers en geleerden, enorm onwetend wat de bijbelse geschiedenis betreft.

God veranderde Jacobs naam in Israël, en die naam werd doorgegeven aan zijn zoons en hun nakomelingen. Jakob had twaalf

zonen en alle twaalf droegen de naam Israël. Toen David koning van Israël was, was die natie samengesteld uit de nakomelingen van de twaalf zonen van Israël: - de “twaalf stammen van Israël”.

Laat ons, op dit punt aangekomen, een verhaal te berde brengen dat een tweeledig doel zal dienen. Het zal ertoe bijdragen om deze historische aangelegenheid op te helderen, die behoorlijk vertroebeld en voor het begrip verborgen was geraakt. Het zal ook helpen om enige dingen uit het boek Openbaring te verklaren, die later behandeld zullen worden. We hebben al een gedeelte van dat verhaal besproken. Het gaat over degenen die na de opstanding met Jezus Christus zullen terugkomen in zijn Koninkrijk. Zij worden op heel specifieke wijze in het boek Openbaring beschreven, maar laten we voortbouwen op wat we reeds behandeld hebben.

In Openbaring 14 wordt het volgende over deze 144.000 gezegd: “... *de losgekochten van de aarde. Dezen zijn het, die zich niet met vrouwen [valse kerken] hebben bevlekt, want zij zijn maagdelijk [een geestelijke beschrijving]. Dezen zijn het, die het Lam volgen, waar Hij ook heengaat. Dezen zijn gekocht uit de mensen..* ” (Openbaring 14:3-4). Dezen die zijn gekocht uit de mensen worden verder beschreven in Openbaring 5: “... *en Gij hebt (hen) voor God gekocht met uw bloed, uit elke stam en taal en volk en natie; en Gij hebt hen voor onze God gemaakt tot een koninkrijk en tot priesters, en zij zullen als koningen heersen op de aarde*” (Openbaring 5:9-10). Degenen die met Jezus Christus zullen regeren worden beschreven als ‘losgekocht’ uit elke stam en taal en volk en natie.

Dit bracht degenen die lid waren van de ware Kerk van God enigszins in verlegenheid, omdat zij geloofden dat de 144.000 alleen konden worden samengesteld uit fysieke Israëlieten. Dat is niet waar! Een zeer fundamentele waarheid die al heel vroeg aan de Kerk was geopenbaard, was dat God ook heidenen riep die nu deel konden gaan uitmaken van de Kerk, die ook beschreven wordt als het geestelijke “Israël van God”. De mogelijkheid om deel te worden van het Koninkrijk van God staat open voor de gehele mensheid, op Gods tijd. Het Koninkrijk van God is niet beperkt tot een specifieke nationaliteit of volk. Hetzelfde geldt voor zijn Kerk.

Dit geldt derhalve ook voor de 144.000 die zijn losgekocht uit verschillende naties, stammen, talen en volkeren op aarde. De Kerk

draagt de geestelijke naam “het Israël van God”, en zo ook Gods Koninkrijk. De opbouw van zijn Koninkrijk is in feite geestelijk verdeeld in twaalf specifieke delen waarbij elk gebied de naam van een stam van Israël draagt, net zoals het geheel van deze oorspronkelijke twaalf stammen de naam Israël droeg.

Openbaring 7 beschrijft de verdeling van de 144.000 in twaalf stammen. De naam Dan is in deze verdeling van het geestelijk Koninkrijk van Israël weggelaten. Manasse, een van de zonen van Jozef, wordt in de plaats van Dan toegevoegd.

Voor veel mensen zal dit nog steeds niets uitmaken, maar iedereen zou toch nota moeten nemen van een van de namen - Juda. Zoals reeds eerder werd uitgelegd, had Jakob, wiens naam was veranderd in Israël, twaalf zonen, die later de twaalf stammen van Israël vormden. Zelfs in zijn Koninkrijk zal God gebruik blijven maken van deze indeling in twaalf stammen, maar God heeft de namen gedetailleerd aangegeven die model staan om de organisatie (verdeling), van zijn Koninkrijk te beschrijven.

Als mensen heden ten dage de naam Israël horen, denken zij aan de Joden (Juda). Maar dat is een groot misverstand! Deze onwetendheid heeft de wereld verblind voor de profetieën die over Israël gaan.

Het is interessant de plaats in de geschriften te vermelden waar het woord “Jood” voor de eerste keer gebruikt wordt. Dat is in 2 Koningen 16. Het geeft een verslag waar Israël in oorlog is met Juda (de Joden). Het vermeldt dat Ahaz koning van Juda was en Pekah koning van Israël. Het verslag vervolgt met de mededeling dat Israël een bondgenootschap met Syrië aanging om naar Jeruzalem te trekken en tegen de Joden te strijden. Vers 6 beschrijft hoe de koning van Syrië (de bondgenoot van Israël, die met Israël tegen Juda streed), de “Joden” (degenen uit de stam Juda), uit Eilath verdreef.

Hoe kwam het dat Israël tegen de Joden (Juda), vocht? Nadat Salomon (Davids zoon), stierf, splitsten de twaalf stammen die samen de natie Israël vormden zich in twee naties. De ene in het Zuiden droeg de naam Juda, met Jeruzalem als hoofdstad. Deze Zuidelijk gelegen natie bestond hoofdzakelijk uit de stam Juda (de Joden), maar omvatte ook een deel van Benjamin en Levi. De koningen van Juda (het zuiden), zetten de lijn van koning David van de stam Juda voort.

Het koninkrijk in het noorden kwam bekend te staan als Israël. Het

was samengesteld uit tien stammen, en de eerste koning die er over regeerde kwam uit het huis Jozef (I Koningen 11:26). De tien stammen van het huis Israël die dit nieuwe koninkrijk van Israël vormden, waren geen Joden. Dat zijn ze nooit geweest.

Het is belangrijk om te begrijpen hoe deze verwarring is begonnen. De bijbelboeken Koningen en Kronieken bevatten voor het grootste deel het verhaal van beide koninkrijken Juda en Israël, en hun respectieve koningen. Het relaas over het Tienstammenrijk Israël eindigt toen ze werden gevangengenomen door de Assyriërs en naar het noordwesten in gebieden van Europa verhuisden. Als de Assyriërs volkeren gevangen namen, verhuisden ze deze naar andere streken. In de dagen van Jezus Christus leefden er in het noordelijk gebied waar eens Israël woonde, mensen naar wie wordt verwezen als Samaritanen. Dit gebied kwam bekend te staan als Samaria nadat de Assyriërs de natie Israël had verdreven (hen daarbij naar Europa verhuisde), en de Samaritanen binnenhaalden om daar in hun plaats te wonen.

U moet wel de reden weten waarom de verblijfplaats van de oud-testamentische natie Israël heden ten dage niet bekend is. Na hun gevangenneming stonden ze alleen nog bekend als de verloren tien stammen van Israël. Wat gebeurde er echter met de miljoenen die ooit gevangen genomen waren? De Assyriërs uit die tijd zijn het Duitse volk van vandaag. Maar waar zijn al die Israëlieten gebleven? Nogmaals, zij zijn niet het Joodse volk van de staat Israël van vandaag. De Noordelijke natie Israël bevatte niemand van de stam Juda - geen van die Israëlieten was Joods.

De reden waarom deze natie werd gevangengenomen, staat opgetekend in het Oude Testament. Israël was ermee opgehouden zich aan de Heilige Dagen en de wekelijkse Sabbat (de zevende dag), te houden. In plaats van God te gehoorzamen, keerden zij zich tot andere religieuze vieringen en begonnen Baäl, een zonnegod, te aanbidden. En zij deden dit onder het voorwendsel Jehova (JHWH), de enige God, te dienen. Hun nieuwe vorm van religieuze aanbidding behield sommige gewoonten uit het verleden. Men gebruikte nog steeds Gods naam, maar men nam ook heidense ideeën en opvattingen over die verwant waren aan de aanbidding van Baäl. Het meest ongelofelijke van alles is dat waar het hier om Baäl-aanbidding ging, zij de viering van de Sabbat op de zevende dag veranderden in de aanbidding op de eerste dag van

de week – de zondag – de dag waarop de zonnegod Baäl werd aanbeden.

De zondagsviering van het traditionele christendom vindt zijn oorsprong niet in een opstanding op zondag. Zoals we reeds hebben behandeld, vond Jezus Christus' opstanding vlak voor zonsondergang op de zevende dag van de week plaats. Dit staat gelijk aan laat op de zaterdagmiddag. Toen men op zondagochtend bij het graf kwam, was Hij alreeds opgestaan - niet diezelfde ochtend, maar tegen de avond van de voorgaande dag!

Laten wij voordat we voortat we hierover verdergaan, eerst eens een ander opmerkelijk verhaal bekijken om u een beter inzicht te verschaffen hoe tradities en gewoonten gedurende honderden jaren, van de ene op de andere generatie, worden doorgegeven;

Dit is het verhaal over de kinderen van Israël in het Oude Testament, die na de Exodus rondzwierven in de woestijn. Zij waren opstandig tegen God geweest, en daarom zond Hij giftige slangen onder hen. De mensen stierven bij duizenden (Numeri 21). Nadat er eige duizendtallen gestorven waren, ging het volk naar Mozes en toonde berouw over alles wat het gedaan had. Vervolgens gaf God aan Mozes en Aäron de opdracht een metalen staaf te maken en rondom die staaf een metalen slang te bevestigen. Toen dit werk voltooid was, richtten zij die in het kamp van Israël op. Aan het volk werd verteld dat als ze door een giftige slang waren gebeten, zij hun blik op dat koperen serpent moesten richten. Dan zouden zij blijven leven. Het volk deed wat hun gezegd was en herstelde van de giftige slangenbeten. Zij stierven niet.

Ten gevolge van deze ervaring begonnen mensen te geloven dat er mystieke krachten in dit koperen serpent schuilgingen. Zij begonnen ernaar op te zien als een symbool van genezing. Het werd dusdanig bekend onder de Israëlieten dat zij deze afbeelding begonnen te dupliceren en ernaar opkeken voor genezing. Met hun vleselijke, menselijke natuur vonden zij het gemakkelijker om voor genezing naar een fysiek object op te kijken, dan hun blik op God te richten, die zij niet konden zien om hun genezing te schenken.

Hoe diep was dit geworteld geraakt? Merk op wat er veel later gebeurde, in de tijd dat Ahaz koning van Juda werd. Er staat over Ahaz geschreven: *“Hij deed wat recht is in de ogen des HEREN, geheel zoals zijn vader David gedaan had. Hij verwijderde de offerhoogten,*

verbrijzelde de gewijde stenen en hieuw de gewijde palen om; ook sloeg hij de koperen slang stuk, die Mozes gemaakt had, omdat tot op die tijd de Israëlieten daaraan plachten te offeren. En men noemde haar *Nehushtan* [Hebreeuws: “stuk koper”]” (II Koningen 18:3-4). Ahaz vernietigde de koperen slang. Dit geschiedde ruim zevenhonderd jaar nadat zij, tijdens de Exodus, vervaardigd was.

Het is soms moeilijk te geloven voor mensen dat diep gewortelde overtuigingen (met name die van religieuze aard), samen met allerlei tradities en gewoonten, met weinig of geen veranderingen van generatie op generatie kunnen worden doorgegeven. Dit is wat er in die tijd exact gebeurde ten aanzien van de slang op een staak. Maar hield het verhaal daar op? Tot op vandaag is ditzelfde symbool dat voor genezing staat nog onder ons. Het staat op bijna elke ambulance die u ziet en is overal in ziekenhuizen terug te vinden. Men kijkt er niet meer naar op in de hoop op genezing, maar het is een hedendaags symbool voor genezing dat stamt uit de tijd van de Exodus.

Terug naar ons verhaal over de reden waarom het Noordelijk koninkrijk van Israël gevangen was genomen en waarom zij hun identiteit verloren. God leverde hen omstreeks 725 voor Christus over aan de Assyriërs om gevangen te worden genomen, omdat zij zich in hadden afgekeerd van de gehoorzaamheid aan zijn jaarlijkse Sabbatten (Heilige Dagen), en de zevendedags Sabbat. Ditzelfde volk viert nog steeds de zondag! Zij begonnen lang geleden met deze traditie, reeds lang voordat ze door de Assyriërs gevangengenomen werden.

En waar houdt dit volk zich vandaag de dag op? Dat maakt deel uit van wat de “sleutel van David” openbaart. Er valt veel meer over dit onderwerp te zeggen. Mr. Armstrong schreef een boek getiteld “*The United States and Britain in Prophecy*” (in het Nederlands vertaald als “*De Verenigde Staten en Groot Brittannië in de Profetieën*”), dat dit onderwerp grondig behandelt. Misschien kunt u hiervan op het internet een exemplaar vinden. Verschillende organisaties bieden dit op hun websites aan. Het kan “online” gelezen worden, maar ook worden gedownload. Maar nogmaals, een woord ter waarschuwing! De organisaties die zijn werken aanbieden, hebben zich afgewend van de waarheden die God hun door zijn eindtijd-Elia gegeven heeft (althoewel velen beweren dat zij diezelfde geloofsovertuigingen navolgen). Leer wat u leren kunt van de boeken van Mr. Armstrong, maar wees op uw

hoede voor anderen die beweren zijn leringen na te volgen. Luister in plaats daarvan aandachtig naar die twee getuigen, die spoedig ten tonele zullen verschijnen.

Het was Gods bedoeling dat de stammen van het Noordelijk koninkrijk Israël, vanwege hun ongehoorzaamheid aangaande zijn Sabbatten, hun identiteit zou verliezen tot in de eindtijd. Zult u van deze les uit de geschiedenis leren en een begin maken met het helen van de breuk, door u in gehoorzaamheid tot Gods Sabbatten te bekeren?

Deze tien stammen die uitgroeiden tot verschillende miljoenen in het koninkrijk Israël, emigreerden verder vanuit de plek waar zij in gevangenschap gebracht waren. Er zijn enige zeer specifieke eindtijdprofetieën die betrekking hebben op de twee stammen die afstamden van Jozef: Efraïm en Manasse. De stam Manasse is de Verenigde Staten van Amerika. Efraïm is het Verenigd Koninkrijk en haar bijbehorende Gemenebestlanden. Jozef bestaat uit de hedendaagse Engelssprekende naties. Zij vormen het grootste bestanddeel van het Noordelijke koninkrijk Israël. Deze naties zijn meer Israëlitisch dan de huidige staat Israël. En de rest van de verloren stammen? Zij zijn verspreid over het gehele westelijke deel van West Europa.

De hedendaagse staat Israël is het Zuidelijke koninkrijk van Juda (Joods). Het heeft nooit deel uitgemaakt van die Noordelijke oud-testamentische natie Israël. Is het dan verwonderlijk dat er altijd een inniger verwantschap tussen de broeders van Israël heeft bestaan dan met andere naties? Maar de mensen hebben het waarom nooit begrepen. Wie heeft er zelfs heden ten dage duidelijk de grootste affiniteit met de naties van Israël? Het is de Verenigde Staten, de natie waarvan God lang geleden reeds profeteerde dat zij de grootste autonome natie zou worden die de wereld ooit had gekend - in de eindtijd.

Het nieuws over deze afstamming werd niet met enthousiasme en dankbaarheid ontvangen, maar met minachting en bittere ontkenning. Daarvan getuigde de armzalige reactie op de meer dan 5.000.000 exemplaren (in de Engelse taal alleen al), van "*The United States and Britain in Prophecy*" ("*De Verenigde Staten en Groot Brittannië in de Profetieën*"), die sinds de eerste druk in 1942 waren uitgegeven. Men was toen niet bepaald enthousiast om over zijn 'roots' (herkomst), te vernemen, en dat is men nog steeds niet. Maar te zijner tijd zullen allen dat wel zijn! Israël is nu van trots vervuld. Maar God zal de

hedendaagse naties van Israël vernederen om ze van hun trots te ontdoen. De Verenigde Staten, die zich hoogmoedig en uitdagend tegenover God opstelt, is een bewijs van die trots. En, samen met al de hedendaagse naties van Israël, zal God dan ook de rest van de wereld vernederen.

De eindtijdprofetieën en vele van de zaken die we door de “sleutel van David” te weten kunnen komen, leiden tot het begrip dat de hedendaagse naties van Israël het eerst te lijden zullen hebben in de tijd van de Grote Verdrukking, die op het punt staat op aarde los te barsten. Als u tot een van deze landen behoort, dan kunt u nu weten dat deze verdrukking bij u zal beginnen. Verwacht het! Bereid u erop voor! Zoek God opdat Hij u spoedig moge verlossen.

In het relaas van de oudtestamentische naties Juda en Israël, werd het Zuidelijke koninkrijk Juda eveneens gevangen genomen, maar het verloor haar identiteit niet. God stond Babylon toe om Juda vanwege haar ongehoorzaamheid voor zeventig jaar gevangen te houden (kort na 600 na Christus), maar het huis van Juda keerde zich nimmer af van de viering van de jaarlijkse en wekelijkse Sabbatten. Dat is de reden waarom God hun, hun identiteit liet behouden. Het Joodse volk heeft altijd zijn identiteit gekend en zij houden zich nog steeds aan de Sabbat. Maar het huis van Israël kent zij identiteit niet, omdat het zich tot op de dag van vandaag van Gods Sabbatten heeft afgekeerd.

Christus' Komst naar een Bestaande Troon

We kunnen nog meer waarheid omtrent de komst van de Messias te weten komen dankzij deze “sleutel van David”.

Maria werd een profetische verklaring gegeven over de zoon die zij zou gaan baren. Lees dit aandachtig! *”En zie, gij zult zwanger worden en een zoon baren, en gij zult Hem de naam JEZUS geven. Deze zal groot en Zoon des Allerhoogsten genoemd worden, en de Here God zal Hem de troon van zijn vader David geven”* (Lukas 1:31-32).

De troon van David bevond zich in die tijd niet in Juda, omdat zij bijna 600 jaar eerder ophield met over het huis van Juda te regeren, toen de laatste koning van Juda, Zedekia, gevangelijk naar Babylon was weggevoerd, en al zijn zonen waren gedood.

Konjahu, een andere koning van Juda was voordien als gevangene naar Babylon weggevoerd, maar hij bleef in leven nadat Zedekia

gestorven was. Zijn zonen zouden echter nooit over de natie Juda regeren, nadat deze was veroverd. God voorzegde wat er met deze lijn van koningen zou gebeuren.

“Zo waar Ik leef, luidt het woord des HEREN, al was Konjahu, de zoon van Jojakim, de koning van Juda, een zegelring aan mijn rechterhand, toch zou Ik u daar afrukken en u geven in de macht van wie u naar het leven staan, in de macht van hen voor wie gij vrees koestert, in de macht van Nebukadressar, de koning van Babel, en de Chaldeeën” (Jeremia 22:24-25). God verklaarde ten aanzien van Konjahu dat Hij de kroon zou verwijderen - en de troon ten gunste van een andere tak van Juda's familie zou neerhalen. *“Zo zegt de HERE: Schrijf deze man in als kinderloos, een man die in zijn dagen geen geluk heeft, want het zal aan geen van zijn nakomelingen gelukken om te zitten op de troon van David en weer over Juda te regeren”* (Jeremia 22:30).

Het is een lang, omstandig verhaal. De profeet Jeremia werd een grootse opdracht gegeven. Hij zou een direct aandeel hebben in de omverwerping van de troon zodat die niet langer over het huis van Juda zou heersen, maar wel over het huis van Israël. Houd voor ogen dat toentertijd Israël reeds in ballingschap naar Europa was afgevoerd.

God verkondigde herhaaldelijk en op krachtige wijze de betekenis van deze troon, die nooit zou eindigen. God begon met deze profetische aankondigingen lang voordat Israël een natie ten noorden van die van Juda werd.

“De scepter zal van Juda [de Joden] niet wijken, noch de heersersstaf zussen zijn voeten, totdat Silo [de Messias] komt, en hem zullen de volken gehoorzaam zijn” (Genesis 49:10). Toen Jakob, wiens naam in Israël was veranderd, op sterven lag, riep hij zijn twaalf zonen bijeen en gaf hun Gods profetie door. Deze profetie zou in hun specifieke nageslacht, als zij zich tot aparte volkeren hadden gevormd, vervuld worden en wel helemaal in de eindtijd ten tijde van de komst van Gods Koninkrijk. De beloften inzake het geboorterecht werden via Jozef doorgegeven aan zijn twee zonen Efraïm en Manasse, maar de scepterbelofte viel aan Juda ten deel. Uit Juda (de Joden), zou er een lijn van regerende koningen voortkomen, die rechtstreeks tot aan de Koning der koningen zou leiden. De scepter – de belofte van de Messias en van genade – werd via de Joden doorgegeven. Jezus

Christus werd uit de stam Juda geboren, was Joods, en was een afstammeling van koning David.

“Met mijn uitverkorene heb Ik een verbond gesloten, aan mijn knecht David heb Ik gezworen: voor altoos zal Ik uw nakroost bevestigen, en uw troon bouwen van geslacht tot geslacht” (Psalm 89:4-5). God verkondigde niet alleen dat de scepter nooit van Juda zou worden weggenomen, maar Hij zei dat deze door David van geslacht tot geslacht bevestigd zou worden. Als God almachtig is en zijn woord waarheid, betekent dit dat de troon van David nooit kon ophouden te bestaan! Wederom sprekend over David zegt God: *“Voor altoos zal ik jegens Hem mijn goedertierenheid bewaren en mijn verbond zal voor hem vast blijven; zijn nakroost zal Ik voor immer doen voortbestaan, en zijn troon als de dagen des hemels”* (Psalm 89:29-30). Het woord “nakroost” betreffende David wordt in sommige vertalingen weergegeven als “dynastie” of als “zijn [Davids] lijn”, hetgeen een voortdurende lijn van opvolging van zonen betekent, van generatie op generatie.

God verkondigde deze aangelegenheid op nog krachtiger wijze door te zeggen: *“Zo zegt de HERE: Indien gij mijn verbond aangaande de dag en de nacht kunt verbreken, zodat er geen dag en nacht meer zou zijn op hun tijd, dan zal ook mijn verbond met mijn knecht David verbroken worden, dat hij geen zoon meer hebben zal, die koning is op zijn troon...”* (Jeremia 33:20-21).

Met andere woorden: als u de aarde kunt tegenhouden om haar as te draaien, of als u de zon, maan en sterren uit de hemel kunt wegvagen, dan en alleen dan, zal iemand in staat zijn God af te houden van zijn verbond. Een onafgebroken in stand gehouden verbond, dat er voor altijd, generatie na generatie, vanaf de tijd van David tot de wederkomst van Jezus Christus als Koning der koningen, een regeringstroon zal zijn.

Maar zoals we hebben gezien, kon die troon niet langer over Juda regeren toen die stam in gevangenschap naar Babylon was weggevoerd. Hoe zat het nu met Gods belofte? (Het relaas is lang en enigszins gecompliceerd, maar de meeste mensen hechten er toch geen geloof aan). De profeet Jeremia ontvluchtte samen met enige dochters van Zedekia het gevallen koninkrijk Juda. Zij reisden naar een deel van de wereld dat ver verwijderd lag van de problemen in die tijd. Vandaag

heet dat gebied Ierland.

Alhoewel vele dingen in nevelen der geschiedenis zijn gehuld, bleef de stam Juda voortregeren, alleen niet over het huis van Juda. Ten slotte trok er later een volk door Europa, dat bekend kwam te staan als Saksen. Dit deel van de wereld heeft door de hele geschiedenis heen een lange lijn van koningen en koninginnen gekend. Alhoewel zij het niet altijd geweten hebben (of dit niet wilden toegeven), waren hun heersers van Juda (Joods). Deze lijn van koningen op wie de scepterbelofte van toepassing was, heerste nu over een volk dat lang geleden door de Assyriërs gevangen was genomen. Deze Saksen waren niemand anders dan de zonen Isaak (Isaak's zonen). Door het onder Assyrische invloed weglaten van de klinker "i" bleef de klank "Saak's zonen" (Engels: 'Saac's sons) over.

Is het Europese volk blij met deze kennis? Is het Verenigd Koninkrijk ermee ingenomen dat hun koninklijke familie, via Zedekia de laatste koning van Juda, direct afstamt van koning David? U kent het antwoord! Maar datzelfde volk draagt een naam die hen duidelijk identificeert. Zelfs het woord "Brits" (Engels – "British") verklaart wie ze zijn, alhoewel ze niet trouw zijn gebleven aan hun naam. Integendeel, zij ontkennen die. Zij zijn Israëlieten, maar niet van Juda. Zij behoren tot een van de verloren tien stammen die gevangen genomen waren. Maar hun heersers zijn van de stam van Juda.

Het huis Israël is het "verbondsvolk". Het Hebreeuwse woord voor "verbond" (berith of b'rith) wordt uitgesproken als "brit". Het woord "ish" in het Hebreeuws betekent "man" of "volk".

Een steen waarvan men gelooft dat hij lang geleden door een profeet naar Ierland werd gebracht, wordt "lia-fail" of "steen der bestemming" genoemd. Vele koningen van Ierland, Schotland en Engeland zijn zittend op diezelfde steen gekroond – met inbegrip van de huidige koningin Elisabeth. Alhoewel het opschrift en daarna de steen zelf in de afgelopen jaren zijn verwijderd, zat er onderin de kroningszetel in Westminster Abbey een steen waarop de tekst te lezen stond: "Jacob's pillar stone" (Jakobs stenen hoofdkussen). Zeker, dezelfde steen 'lia-fail', de "steen der bestemming", die ook gekend was als Jakobs stenen hoofdkussen (Genesis 28:18).

Een voortdurende lijn van koningen van de stam Juda, heeft vanaf de tijd van koning David tot op heden ononderbroken geregeerd. Er is

nooit een einde aan gekomen - precies zoals God had gezegd. Het is deze troon die Jezus Christus, de Koning der koningen, nogmaals “omver” zal werpen, wanneer hij aan Hem zal worden overgedragen bij zijn komst om over de gehele wereld in het Koninkrijk van God te regeren.

Zoals we in Hoofdstuk 1 hebben gelezen, predikte Petrus op de Pinksterdag van 31 na Christus tot het volk waarbij hij verschillende Psalmen aanhaalde die door David geschreven waren, en deze in verband bracht met bekende profetieën van Jesaja en Jeremia. Op een bepaald punt legde hij uit: *“Daar hij nu een profeet was en wist, dat God hem onder ede gezworen had een uit de vrucht zijner lendenen [een afstammeling van David] op zijn troon [Davids troon] te doen zitten, heeft hij in de toekomst gezien en gesproken van de opstanding van de Christus [de Messias], dat Hij niet aan het dodenrijk [Grieks: “graf”] is overgelaten, noch zijn vlees ontbinding heeft gezien”* (Handelingen 2:30-31). Het is iets ongelofelijks, om tot het besef te komen dat God door de eeuwen heen gewerkt heeft om de mensheid op zekere dag een koninkrijk te bereiden, dat door de Messias (Jezus, de Christus), geregeerd wordt.

Nog Meer Openbaringen aan Filadelfia

Terugkerend naar het verhaal over Gods boodschap aan het Filadelfia-tijdperk, stoten we op een vers dat spreekt van een ongelofelijke openbaring die God aan Mr. Armstrong bekend deed. Een bijzonder diepgaande waarheid die in de Kerk hersteld werd.

Het traditionele christendom heeft er geen idee van waarom de mens op aarde is geplaatst. Het meeste wat zij ervan lijken te weten, is dat de mens na dit fysieke leven kan voortleven. Maar tot welk doel? Zij geloven dat het leven dat de mens in zich heeft, een onsterfelijke ziel is. Deze opvatting staat haaks op de bijbelse leer. Desondanks onderwijst de mens dergelijke onzin, omdat hij geen weet heeft van het grote doel waarvoor hij geschapen is.

Vele wereldreligies leren dat de mens een hoger leven moet bereiken. Velen geloven dat zo'n leven een soort van euforische gelukzaligheid is, of het nu de hemel of enige andere plaats van eeuwig leven betreft. Het is niet duidelijk hoe iemand daar gedijs, maar op de een of andere manier is er sprake van eeuwig leven; misschien door

maar een beetje op hemelse wolken rond te drijven, engelenmuziek te beluisteren of voor alle eeuwigheid het gelaat van de een of andere godheid te aanschouwen. Klinkt dat opwindend?

Neen, dat klinkt bepaald niet erg opwindend. Integendeel, de meeste religies hebben het leven na de dood op dusdanige wijze afgeschilderd, dat het wat bizar overkomt. Een dergelijke voorstelling van zaken heeft meer weg van de verhalen over de effecten van hallucinogene drugs. Er wordt zonder iets te verwezenlijken maar wat met een verdoofde geest in een soort van kleurrijke gelukzaligheid rondgedobberd. Alleen maar stuurloos zwalken door ruimte en tijd zonder lijden of pijn, omringd door een soort van ingebeeelde schoonheid. Dat is bizar! God is niet zo. God heeft grootse dingen voor de mensheid in het verschiet.

Laten we nu dieper ingaan op de boodschap aan Filadelfia. *“Zie, Ik geef sommigen uit de synagoge des satans, van hen, die zeggen, dat zij Joden zijn en het niet zijn, maar liegen; zie, Ik zal maken, dat zij zullen komen en zich nederwerpen voor uw voeten en erkennen, dat Ik u heb liefgehad”* (Openbaring 3:9). Dit vers duidt niet op een ras of een volk. Het heeft niets van doen met iemand die beweert joods te zijn. Hoeveel mensen heeft u gekend die beweren joods te zijn en het in feite niet zijn? Dit vers maakt gewag van hen die beweren religieus te zijn: een “geestelijke jood”.

Dit is hetzelfde als wat Paulus aan de heidenen uitlegde toen hij zei *“Want niet hij is een Jood, die het uiterlijk is, en niet dát is besnijdenis, wat uiterlijk, aan het vlees, geschiedt, maar hij is een Jood, die het in het verborgen is, en de (ware) besnijdenis is die van het hart, naar de Geest, niet naar de letter. Dan komt zijn lof niet van mensen, maar van God”* (Romeinen 2:28-29). Paulus legde uit dat het geen kwestie van ras is, maar een kwestie van de geest. God is begaan met de houding en de geest van degenen die tot de Kerk behoren. Gerechtigheid en genade is geen zaak van “recht” door afstamming, maar een zaak van een berouwvolle en bekeerde geest (houding en hart).

Dit gedeelte van de boodschap aan Filadelfia gaat over de sterke tegenstand die zij zouden ondervinden. Zij die beweerden gelovig te zijn, of ze nu van het traditionele christendom waren of beweerden lid te zijn van de ware Kerk, waren in feite gekant tegen de waarheid die God door zijn dienaar Herbert W. Armstrong in de Kerk aan het herstellen was. Dit verzet was zeer heftig. We zullen dit later

gedetailleerder bespreken.

Maar de voornaamste drijfveer in dit vers betreft een belangrijke waarheid die God aan Mr. Armstrong openbaarde. De meeste mensen lezen over een vers als dit heen, zonder de tijd te nemen om een voor de hand liggende vraag te stellen. Hoe kan iemand een ander toelaten om zich in aanbidding voor diens voeten neder te werpen? Hoe is zoiets mogelijk bij God?

De geschriften zijn er van het begin tot het einde zeer duidelijk over, dat God alleen aanbeden mag worden. Hoe is het dan mogelijk dat God zoiets gewichtigs zou laten neerschrijven over Mr. Armstrong en andere getrouwe broeders van het Filadelfiatijdperk? In die vraag ligt een van de meest ongelofelijke waarheden besloten die God via Mr. Armstrong heeft hersteld.

Alles draait om het doel van het menselijk bestaan op aarde. Koning David stelde deze vraag in een Psalm: *“Aanschouw ik uw hemel, het werk van uw vingers, de maan en de sterren, die Gij bereid hebt: Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt, en het mensenkind, dat Gij naar hem omziet?”* (Psalm 8:4-5). Dit is de kardinale vraag waar David mee zat. Hij gaat verder met hem te beantwoorden, maar de mensen begrijpen het nog steeds niet. Deze vraag van David wordt ook door Paulus aangehaald in het boek Hebrreeën: *“Maar, iemand heeft ergens betuigd, zeggende: Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt, of des mensen zoon, dat Gij naar hem omziet?”* (Hebrreeën 2:6).

Paulus heeft net aan een Joods publiek het belang uitgelegd van het plan dat God hier op deze aarde aan het uitwerken is, en hoe dit zich eerst en vooral concentreert op Jezus Christus. Laten we teruggaan naar het begin van dit verhaal dat Paulus verteld.

“Nadat God eertijds vele malen en op vele wijzen tot de vaderen gesproken had in de profeten, heeft Hij nu in het laatst der dagen tot ons gesproken in de Zoon, die Hij gesteld heeft tot erfgenaam van alle dingen, door wie Hij ook de wereld geschapen heeft” (Hebrreeën 1:1-2).

Paulus begint eenvoudig met uit te leggen dat God in verschillende tijden en op verschillende manieren door alle profeten tot hun voorvaderen had gesproken, maar dat Hij nu door zijn eigen Zoon tot hen spreekt. Paulus zei ook dat Gods Zoon in de laatste dagen tot hen gesproken had. Hij verwees hier niet naar de eindtijd, aan het einde van de 6.000 jaar. In die tijd waren reeds 4.000 jaar van de mensheid

voorbij. Volgens Gods plan zouden daar nog 2.000 jaar van menselijk zelfbestuur op volgen. De afgelopen 2.000 jaar van de Kerk behoren tot die “laatste dagen”. Twee derde van de aan de mensheid toegemeten tijd was nu voorbij - het laatste derde deel resteerde nog, dat naar een zeker einde zou leiden!

Paulus zei dat Gods Zoon uitverkoren was als erfgenaam aller dingen. En “alle dingen” betekent in bijbelse zin alles wat God in het gehele universum geschapen heeft - alles wat van God de Vader is. Maar hij legde ook nog iets anders uit wat de mensen niet begrijpen. Hij zei dat God de ‘wereld’ door Jezus Christus had gemaakt. Hier wordt gesproken van “het begin der tijden” en niet over fysieke werelden. Met andere woorden, Gods plan voor zijn schepping draait om zijn doel, dat in en door Jezus Christus zijn afwerking vond.

Dankzij Jezus Christus kan de mens door de vergeving van zonden, een relatie met God aangaan. Door Jezus Christus kan zijn leven en dat van de Vader in de mens gaan wonen, om er een volledige verandering van hart en geest teweeg te brengen, zodat de mens één met God kan worden. Het is door Jezus Christus dat de mens door een opstanding tenslotte van sterfelijk in onsterfelijk veranderd kan worden. In dit komende tijdperk zal de mens tot het Koninkrijk van God kunnen toetreden om deel te hebben aan de regering van Jezus Christus. Dat zijn de dingen die Paulus hier uitlegt.

“Deze, de afstraling zijner heerlijkheid en de afdruk van zijn wezen, die alle dingen draagt door het woord zijner kracht, heeft, na de reiniging der zonden tot stand gebracht te hebben, zich gezet aan de rechterhand van de majesteit in den hoge” (Hebreeën 1:3). Paulus verduidelijkt dat wij door Gods eigen Zoon van onze zonden kunnen worden gereinigd en dat Christus thans aan de rechterhand van God de Almachtige in de hemel zit.

“Zoveel machtiger geworden dan de engelen als Hij uitnemender naam boven hen als erfdeel ontvangen heeft. Immers, tot wie der engelen heeft Hij ooit gezegd: Mijn Zoon zijt Gij; Ik heb U heden verwekt? En wederom: Ik zal Hem tot Vader zijn, en Hij zal Mij tot Zoon zijn. En wanneer Hij wederom de eerstgeborene in de wereld brengt, spreekt Hij: En Hem moeten alle engelen Gods huldigen” (Hebreeën 1:4-6).

Het verhaal dat hier wordt verteld, gaat erover dat de Zoon van God

boven de engelen is gesteld. De engelen moeten Hem aanbidden zoals zij de Vader zouden aanbidden, want de Zoon is God - van Gods Familie - op Gods niveau - van Gods domein - van Gods Koninkrijk. Als de Zoon vormt Hij, apart een verschillend, een eigen persoonlijkheid. Hij is opgewekt uit het aardrijk van de fysieke mens naar het geestelijk rijk van God, dat boven het engelenrijk staat - het koninkrijk der engelen. Engelen werden geschapen, niet verwekt. Als een kind verwekt wordt in de baarmoeder, groeit het totdat het uiteindelijk in de wereld geboren kan worden als een fysiek menselijk wezen, net zoals zijn ouders.

Dit is het verhaal van God voor de mensheid. Het is een verhaal dat het traditionele christendom nooit heeft begrepen. De Joden in de dagen van Christus begrepen deze lering niet. Zelfs Nicodémus, een leider en leraar onder de Joden met een meer ontvankelijke geest, begreep niet wat Jezus hem vertelde.

“Jezus antwoordde en zeide tot hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien” (Johannes 3:3). Heden ten dage zijn velen misleid en ervan overtuigd dat “wederom geboren worden” een soort van religieuze ervaring is, een ‘aanvaarden’ van Jezus Christus. Dat is zelfs geen benadering van wat Jezus Christus zei. Hij legde Nicodemus uit dat er een volledige verandering moest plaatsvinden, omdat een menselijk wezen niet in het Koninkrijk van God kan zijn. Nicodemus dacht alleen aan de fysieke geboorte en kon het geestelijke concept niet bevatten. Hij vroeg hoe een mens tweemaal geboren kon worden. Jezus ging voort met zijn uitleg:

“Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan. Wat uit het vlees geboren is, is vlees, en wat uit de Geest geboren is, is geest” (Johannes 3:5-6).

Nogmaals, Jezus Christus legt hier duidelijk aan Nicodemus uit dat een fysiek mens het Koninkrijk van God - het Rijk van God - kan “binnengaan”, maar niet terwijl hij nog steeds in het vlees (vleselijk), is. Hij maakt overvloedig duidelijk dat er sprake is van een ‘proces’ waardoor men het Koninkrijk van God kan “binnengaan”. Dat ‘proces’ begint met fysieke menselijke wezens. Wat verwekt is uit het vlees kan enkel dat voorbrengen i.e. leven schenken aan wat uit het vlees is - een

fysiek menselijk wezen. Dat wat uit geest verwekt is - de Geest van God - kan datgene voortbrengen wat tenslotte als een geestelijk wezen in het Koninkrijk van God geboren kan worden en deel kan gaan uitmaken van de geestelijke familie van God. Dit is de enige manier waarop een fysiek menselijk wezen het Koninkrijk van God kan “binnengaan”.

Een menselijk leven begint als er fysiek leven in de baarmoeder verwekt is. Onder normale omstandigheden zal dit fysieke leven uitgroeien tot een levend menselijk wezen. Een geestelijk leven begint wanneer een persoon door de Geest van God verwekt wordt. Dan, na verloop van tijd en door groei en ontwikkeling, kan dit leven tenslotte geboren worden in de God-familie - het Koninkrijk van God - Gods Rijk - als een geestelijk wezen. Net zoals Jezus Christus een geestelijk wezen in de God-familie werd.

In Hebreeën wordt ons verteld dat Jezus Christus de Zoon van God, machtiger gemaakt werd dan de engelen, omdat God Hem als zijn Zoon had verwekt. Dan staat er dat Christus nu in het geestelijke rijk is – Gods rijk – het Koninkrijk van God, dat boven de engelen staat.

Paulus legde in het eerste hoofdstuk van Hebreeën uit dat de engelen als geestelijke wezens werden geschapen om degenen behulpzaam te zijn die erfgenamen des heils zouden worden. Let op! “*Maar van de Zoon: Uw troon, o God, is in alle eeuwigheid en de scepter der rechtmatigheid is de scepter van zijn koningschap*” (Hebreeën 1:8). De opgewekte Zoon van God, die nu in het Koninkrijk van God is, wordt “God” genoemd! Hij is niet God de Vader, maar Jezus is nu God de Christus in het Rijk van God, in de God-familie, in het Koninkrijk van God. Hij is de Zoon van de Vader, een zelfstandig lid van de God-familie. Hij is de eerstgeborene in deze familie.

“*Want die Hij tevoren gekend heeft, heeft Hij ook tevoren bestemd [voorbested als onderdeel van zijn plan van redding van de mensheid, nog voordat de mens was geschapen] tot gelijkvormigheid aan het beeld zijns Zoons, opdat Hij de eerstgeborene zou zijn onder vele broeders*” (Romeinen 8:29). Jezus Christus wordt hier beschreven als de “eerstgeborene” onder vele broeders. God openbaart dat er nog velen zullen volgen die deel zullen worden van het Koninkrijk van God. Kunt u het zich voorstellen? Begint u te begrijpen wat de bestemming van de mens is? Gods doel was altijd dat de mens deel van zijn eigen

Familie zou worden, niet van vlees en bloed, maar uit geest en met eeuwig leven, in het Koninkrijk van God – als afzonderlijke individuele leden van die Familie. God is een Familie met de Almachtige Eeuwige God als Vader.

Terugkerend naar Hebreëen, komen we nogmaals op koning David uit. *“Want niet aan engelen heeft Hij de toekomstige wereld, waarvan wij spreken, onderworpen. Maar, iemand heeft ergens betuigd, zeggende: Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt, of des mensen zoon, dat Gij naar hem omziet?”* (Hebreëen 2:5-6). Hier wordt geopenbaard dat het nooit Gods bedoeling is geweest dat in dat toekomstige tijdperk alle dingen aan het engelenrijk onderworpen zou zijn, maar wel aan het Rijk van God. Dat is de reden waarom deze vraag van koning David hier door Paulus wordt aangehaald.

Merk op wat Paulus aanhaalde uit wat David zei : *“Gij hebt hem voor een korte tijd beneden de engelen gesteld, met heerlijkheid en eer hebt Gij hem gekroond, alle dingen hebt Gij onder zijn voeten onderworpen ...”* (Hebreëen 2:7-8). David stelde een vraag die de gehele mensheid aanging. Het antwoord is, dat het Gods doel was om alle dingen tenslotte aan hem te onderwerpen. Lees nu aandachtig, met de hele context van vers 8 in het hoofd, wat Paulus verder nog aan dit vers toevoegde. *“...alle dingen hebt Gij onder zijn voeten onderworpen [de aanvulling van hetgeen van David werd aangehaald] Want bij dit: alle dingen [hem] onderworpen, heeft Hij niets uitgezonderd, dat hem niet onderworpen zou zijn. Doch thans zien wij nog niet, dat hem alle dingen onderworpen zijn”* (vers 8). Paulus zei dat alhoewel het in Gods bedoeling ligt om alle dingen aan de mens te onderwerpen, wij de vervulling daarvan nu nog niet zien. Paulus ging verder met te tonen wat zij in die bepaalde tijd wel konden zien.

“Maar wij zien Jezus, die voor een korte tijd beneden de engelen gesteld was vanwege het lijden des doods, opdat Hij door de genade Gods voor een ieder de dood zou smaken, met heerlijkheid en eer gekroond. Want het voegde Hem, om wie en door wie alle dingen bestaan, dat Hij om vele zonen tot heerlijkheid te brengen, de Leidsman hunner behoudenis door lijden heen zou volmaken” (Hebreëen 2:9-10).

God openbaarde via Paulus dat een deel van Gods doel met de mensheid thans in en door Jezus Christus vervuld was, omdat Christus nu in het Koninkrijk van God was. Precies volgens Gods timing, zullen

alle dingen aan God onderworpen worden in het Koninkrijk van God. Jezus Christus is de eerste die met heerlijkheid en eer in de God-familie gekroond werd, en zoals er geschreven staat, is het door Christus dat vele zonen tot dezelfde heerlijkheid zullen worden gebracht. Vele zonen die in de God-familie geboren zullen worden.

We weten nu, dat een gedeelte van de boodschap aan Filadelfia draait om een zaak die betrekking heeft op een van de grootste waarheden die ooit in de Kerk hersteld is. Die waarheid is dat het Gods doel voor de mens is om hem eeuwig leven te schenken in zijn Familie - de Familie van God.

Het is een ongelofelijk verhaal. De mysteries van Gods plan en doel door de eeuwen heen, worden in een fundamenteel en makkelijk te volgen verhaallijn geopenbaard in het belangrijkste boek dat Herbert W. Armstrong ooit geschreven heeft. Het was zijn laatste boek, een uitgebreid geschrift over alles wat God via hem gedurende meer dan vijftig jaar geopenbaard en hersteld had. Nogmaals, dit boek heet "*Mystery of the Ages*" (in het Nederlands vertaald als "*Mysterie der Eeuwen*").

Filadelfia's Laatste Waarschuwing

Het volgende gedeelte van de boodschap aan Filadelfia bevat een belofte van bescherming en een dreigende waarschuwing. "*Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten, zal ook Ik u bewaren voor de ure der verzoeking [beproeving], die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen*" (Openbaring 3:10).

Een profetie is dikwijls tweeledig, met een fysieke en geestelijke vervulling. De profetieën maken heel duidelijk dat de mensheid gedurende de periode van de eindtijd en de grote verdrukking op aarde, grote beproevingen zal moeten doorstaan. Hierbij moeten we eraan herinneren, dat de boodschappen aan de zeven Kerken profetische boodschappen zijn voor zeven specifieke era's van de Kerk gedurende 2.000 jaar. Ieder van deze boodschappen is "aan" de Kerk gericht en gaat in de eerste plaats "over" de Kerk in die specifieke era.

De boodschap aan Filadelfia bevatte een belofte aan Mr. Armstrong en degenen die gedurende die tijdsperiode leefden en God getrouw dienden. God liet Filadelfia weten dat zij tijdens het Filadelfiatijdperk

bewaard zouden blijven voor dit “uur” oftewel deze “tijd” van beproeving, die over de gehele aarde zou komen.

Of dit tweeledig is of niet, is van weinig of geen belang, al blijven sommigen hierover redetwisten. God maakte hun vanuit een louter fysiek standpunt duidelijk, dat zij, Filadelfia, de tijd van verzoeking niet zouden meemaken. De fysieke eindtijdverdrukking zou vast en zeker niet gedurende het Filadelfiatijdperk plaatsvinden. Maar het gaat hier om veel meer dan dat! Profetisch gezien is dit een zaak die voor de Kerk van veel groter belang zou worden - het belang van haar eigen voortbestaan!

Het Filadelfiatijdperk kende een aantal grote beproevingen die gekenmerkt werden door grote tegenkating zowel van buitenaf als van binnenuit. Maar dit was niets in vergelijking met de omvang en hevigheid van de beproevingen die het volgend tijdperk (Laodicea), het hoofd zou moeten bieden.

God beloofde Filadelfia te sparen voor wat er nog over de Kerk zou komen. Tegen de tijd dat Filadelfia ten einde liep, had zij met leden in landen overal ter wereld, haar naam als Wereldwijde Kerk van God waargemaakt. De grootste tijd van verdrukking ooit, in de geschiedenis van Gods Kerk, zou tijdens Laodicea komen. Dit zou de tijd van beproeving zijn die de Kerk wereldwijd zou ondergaan.

Aan het einde van het Filadelfiatijdperk werd nog een heel belangrijke, maar jammer genoeg “weinig ter harte genomen” waarschuwing gegeven. *“Ik kom spoedig, houd vast wat gij hebt, opdat niemand uw kroon neme”* (Openbaring 3:11).

Wat had Filadelfia, waaraan God hun zei vast te houden? Dit zou volkomen duidelijk moeten zijn als men nog maar het geringste begrip van de geschiedenis van dit tijdperk zou hebben. Velen die voortleefden in het volgende tijdperk, vergaten hun geschiedenis. Zij begrepen de waarschuwing niet die hun door hun liefhebbende oudere broer Jezus Christus en hun Vader gegeven werd.

De geschiedenis van Filadelfia is een aaneensluiting van opwindende openbaring van de waarheid. Het werk dat God tijdens Filadelfia verrichtte, was een direct gevolg van wat zich gedurende enkele honderden jaren tijdens Sardes had afgespeeld. Aan het einde van het Sardestijdperk zei God: *“... Ik weet van uw werken, dat gij de naam hebt, dat gij leeft, maar gij zijt dood. Wees wakker en versterk het*

overige, dat dreigde te sterven ...” (Openbaring 3:1-2). Zoals we voorheen al hebben besproken, was Sardes op het punt gekomen dat de mensen geestelijk dood waren en dat de waarheid die zij bezaten aan het uitsterven was. God vertelde hun dat zij zich moesten bekeren en datgene wat van de waarheid overgebleven was te versterken. Enkelen kwamen tot berouw. Maar de Kerk was zo klein geworden en bevond zich in zo'n gevaar om geheel uit te sterven, dat God van koers veranderde. God begon met een nieuw tijdperk - Filadelfia!

God had zijn waarheid in de Kerk, gedurende Filadelfia, volledig hersteld. Gods laatste grote waarschuwing aan Filadelfia was om “vast te houden” wat zij nu hadden.

Het is gebleken dat de taak om “vast te houden” erg moeilijke was. Slechts weinigen zijn er in deze tijd overgebleven die “vasthielden” aan de fundamentele waarheden die God via Mr. Armstrong gaf.

Het Laatste Tijdperk

Het zevende en laatste tijdperk van de Kerk is dat van Laodicea. Tijdens dit tijdperk zal de mensheid het einde van zijn 6.000 jaar van zelfbestuur op aarde bereiken. Tijdens Laodicea zal Jezus Christus naar de aarde komen - in zijn Koninkrijk.

De geschiedenis van de Kerk in de vervulling van de laatste drie tijdperken is een grote waarschuwing en getuigenis aan de wereld, dat de eindtijd nabij is. In feite behelst de huidige geschiedenis van de Laodiceakerk een van de grootste bewijzen en getuigenissen, dat de grote fysieke verdrukking op het punt staat op aarde ontketend te worden. Veel van deze zaken zullen in het volgende hoofdstuk vollediger behandeld worden, maar nu moeten we deze laatste boodschap aan de Kerk voltooien.

“En schrijf aan de engel der gemeente te Laodicea: Dit zegt de Amen, de getrouwe en waarachtige getuige, het begin der schepping Gods. Ik weet uw werken, dat gij noch koud zijt, noch heet. Waart gij maar koud of heet! Zo dan, omdat gij lauw zijt en noch heet, noch koud, zal Ik u uit mijn mond spuwen” (Openbaring 3:14-16).

Dit is gespierde taal, vooral als u zich realiseert dat God dit tegen zijn eigen Kerk zegt. Na slechts enkele jaren in het Laodiceatijdperk, vond er een gebeurtenis met verregaande gevolgen plaats. De Kerk werd “uitgespuwd”, of zoals andere bijbelvertalingen zeggen,

“uitgebraakt” uit Gods mond. Dit betekent een volledige verwijdering uit de aanwezigheid van God. Afgesneden zijn van de levensstroom van Gods Geest in het leven van de leden van Gods Kerk. “Afgesneden” zijn van God is altijd het resultaat van zonde. En die zonde zal berouwvol beleden moeten worden om weer tot een juiste relatie met God te komen en door Hem in genade te worden aangenomen.

Dit is gebeurd! En het gebeurde precies zoals God had gezegd dat het zou gebeuren. De Kerk kwam op een gegeven moment op een punt dat zij niet langer vurig stond tegenover God en de waarheid die Hij had hersteld. In plaats daarvan, begon een verwaterde, sluimerende en zelfvoldane geest, bezit van de Kerk te nemen.

Mr. Armstrong stierf in januari 1986. De laatste tien tot twaalf jaar van zijn leven waren vol overwinningen en successen, maar ook vermengd met spanningen, tegenkating en beproevingen. Het waren erg bewogen tijden met grote hoogte- en dieptepunten, die elkaar betrekkelijk snel opvolgden.

In die tijd kwamen de grootste prestaties van Mr. Armstrong duidelijk tot uiting in zijn schrijven, in de erkenning die hij van wereldleiders ontving, in de groei van de Kerk, en in de stekking van alles wat verwezenlijkt werd om het Evangelie aan de wereld te verkondigen. Zijn leiderschap bracht een groot besef van urgentie in de Kerk voort en hij benadrukte altijd de noodzaak van eenheid. Maar onderhuids bestond er grote onrust en een groeiende geest van opstandigheid waartegen de Mr. Armstrong regelmatig moest optreden en strijden. Maar dankzij zijn dynamische leiderschap, dat altijd even krachtig was, voerde hij deze voortdurende strijd met standvastigheid. Dat voorbeeld straalde af over de gehele Kerk en zette anderen tot moed, toewijding en bereidvaardigheid aan. Dit is des te verbazingwekkender, als men zich realiseert dat hij een man van achter in de tachtig was. Men moest hem kennen om dat te geloven. Mr. Armstrong stierf op 93-jarige leeftijd.

Mr. Armstrong rekende met een sterke arm af met verdeeldheid en tegenstand. Hij was ijverig in zijn opdracht om de kudde te beschermen en de Kerk voor kwaad te behoeden. Alleen door deze vorm van leiderschap, gesterkt door God, kon de Kerk zo sterk en krachtig staande blijven in het Filadelfiatijdperk.

In 1978 moest Mr. Armstrong zijn eigen zoon, Garner Ted, samen

met nog andere dienaars uit de Kerk verwijderen, omdat zij verdeeldheid zaaiden in de Kerk. De dienaars raakten in toenemende mate betrokken bij intern politiek getouwtrek, hebzucht en het streven naar macht en prestige, in plaats van nederig de broeders en God te dienen. Mr. Armstrong wist dat er onenigheid onder de leiding bestond. Sommigen onder de leidinggevendenden schoven zichzelf reeds naar voren voor hogere posities tegen de tijd dat Mr. Armstrong stierf. Het is duidelijk dat dergelijke figuren niet langer trouwe leden van het Lichaam van Christus waren. Misschien waren ze dat wel nooit geweest. Maar God stond toe dat dit gebeurde, in plaats van in te grijpen en het te voorkomen. Hij had een groot doel voor ogen door toe te staan dat de dingen hun beloop zouden hebben, zodat nog een ander deel van een grote getuigenis aan het einde van dit tijdperk vervuld zou worden. Gods Kerk heeft altijd geworsteld tegen degenen die geprobeerd hebben haar van binnenuit te vernietigen.

Mr. Armstrong bleef altijd boven de strijdende partijen staan. Tegen de tijd dat hij stierf, waren er verschillende groepen die of de Kerk waren uitgezet of haar verlaten hadden. Hieruit vormden zich dan weer nieuwe organisaties. Het merendeel van hen noemden zichzelf de 'Kerk van God'. Maar geen van hen maakte deel uit van de ware Kerk van God. Zonde had hen reeds lang voordien van God afgesneden.

Mr. Armstrong wist dat zijn dood nabij was en hij maakte een zeer moeilijke tijd door waarin hij trachtte de Kerk op een wisseling van het leiderschap voor te bereiden. Hij koos Joseph W. Tkach sr. als zijn opvolger. Mr. Tkach had vele jaren op het hoofdkwartier van de Kerk gediend en had Mr. Armstrongs in de laatste jaren voor zijn dood meer persoonlijk terzijde gestaan.

Mr. Tkach begon nederig aan zijn leiderschap van de Kerk, zijn voorganger in ere houdend. Al gauw voerde hij enkele veranderingen door, maar zij waren niet doctrinair van aard. Dit werd een test voor velen om uit te maken of zij al dan niet getrouw achter de nieuwe leider zouden gaan staan. Sommigen deden dat niet, omdat zij zelfs de geringste verandering of afwijking van de manier waarop Mr. Armstrong de dingen deed, als een zaak van doctrinaire verandering opvatten - als een soort ketterij. Voor sommigen leek het alsof alles wat Mr. Armstrong had gedaan, niet aan verandering onderhevig kon zijn.

Mr. Armstrong had zijn eigen stijl van leidinggeven en Mr. Tkach

had de zijne. In het begin waren er zaken die aangepakt moesten worden, die eenvoudigweg met de geestelijke groei en volwassenheid van de Kerk te maken hadden. Maar sommigen wilden daar niet aan, en begonnen verdeeldheid te zaaien. Sommigen verlieten de Kerk vroegtijdig, om de verkeerde redenen! Zij hadden zichzelf onbewust tegen Gods bestuur gekant en zij bemoeiden zich met de wijze waarop God zijn Kerk leidde.

Maar er gebeurde wel degelijk iets met Mr. Tkach. Hij verloor zijn nederigheid en trots sloop zijn leiderschap binnen. Hij begon een zekere jaloezie ten aanzien van Mr. Armstrong uit te stralen en leende zijn oor aan jongere, onervaren mannen. Mr. Tkach' eigen zoon was al in een zeer vroeg stadium vastbesloten om de Kerk weg te leiden van de leringen van Mr. Armstrong, die in feite Gods wegen waren.

Aan het einde van de jaren 80 en in het begin van de jaren 90 waren veranderingen een heel gewone zaak geworden en namen ze in steeds grotere mate toe. Gedurende deze periode werd de Kerk al zwakker en zwakker. Een dienovereenkomstige houding die in die tijd groeide, was er een van "geestelijke verlichting" ten aanzien van de nieuwe doctrinaire veranderingen. Deze veranderingen waren tegenstrijdig aan de waarheid die God tijdens Filadelfia had hersteld.

Dit alles bereikte een kritiek punt op 17 december 1994. Het ondenkbare gebeurde. Mr. Joseph W. Tkach sr. bezocht de Kerk in Atlanta (Georgia), en gaf die Sabbat een preek die de Kerk op haar grondvesten deed schudden. Hij kondigde een verandering aan in de meest fundamentele doctrines van de Kerk. Mr. Tkach verklaarde dat de zevendedags Sabbat en de jaarlijkse Sabbatten (Heilige Dagen van God), niet langer bindend waren voor Gods Kerk. De zondagsviering om God te aanbidden, werd nu aanvaardbaar geacht. Hij verklaarde ook dat de wet inzake de tienden niet langer van kracht was en dat de Kerk zich niet meer hoefde te houden aan de wetten van "rein en onrein" voedsel, zoals in Leviticus 11 wordt uiteengezet. De waarheid over de wekelijkse Sabbat en het systeem van de tienden waren twee van de drie fundamentele waarheden die de Kerk in Sardes nog restten toen God verkondigde dat haar leden geestelijk dood waren.

De Kerk uit Gods Mond Gespuwd

De gevolgen voor Gods Kerk waren verwoestend. Maar wat nu volgde

was het allergrootste bewijs dat de wederkomst van Jezus Christus thans zeer nabij was en dat er nu profetische openbaringen gegeven zouden worden. De daadwerkelijke opening van de zegels van Openbaring zou nu volgen en de eindtijd zou over de wereld komen.

De Kerk beseftte niet dat dit het begin van de eindtijdgebeurtenissen inluide en het startpunt vormde voor de uiteindelijke vervulling van talloze profetieën, die zich duidelijk op de eindtijd richten. Ze zijn het teken dat nu de tijd voor de komst van Jezus Christus is aangebroken.

Na die schandelijke preek in Atlanta, bevond de Kerk zich in de ergste tijd van ontredde sedert haar bijna 2.000-jarig bestaan. Maar alles waarmee de Kerk te maken begon te krijgen, was niet slechts een kwestie van tijd en toeval of iets dat God niet had voorzien. In tegendeel, over deze dingen was geprofeteerd dat ze zouden gebeuren. Ze zouden zich voordoen aan het einde van dit tijdperk, vlak voor de komst van Jezus Christus.

Binnen dertig dagen na de preek van Mr. Tkach in Atlanta, werd het ondenkbare en het ongelooflijke werkelijkheid. Bijna een derde van alle leden van de Wereldwijde Kerk van God keerde zich van de waarheid af waarvan God hun gezegd had die "vast te houden". Van dit derde deel gaven velen er eenvoudig de brui aan zich nog langer met de organisatie bezig te houden. Men wendde zich tot andere kerken van het traditionele christendom, die de eerste dag van de week als hun sabbat houden - hun dag van aanbidding. Anderen verkozen in de organisatie te blijven en haar in de richting van andere kerken te dwingen, die de zondag als hun dag van aanbidding houden. Dit zou voor hen een eenvoudige taak blijken te zijn, daar Mr. Tkach en de leiding die hem omringde deze veranderingen ook wilden. Zij hadden de leiding over de organisatie en konden elke kant op die zij maar wensten.

In de eerstvolgende maanden gaf nog eens een derde van de kerkleden plompverloren op en hield het voor gezien. Deze mensen waren gedesillusioneerd en ontmoedigd geraakt, omdat zij niet konden begrijpen hoe zoiets de Kerk, als het inderdaad Gods Kerk was, kon overkomen. Zij hadden geen antwoord op hoe en waarom dit alles had kunnen gebeuren. Men verloor eenvoudigweg zijn geloof. Dit bracht echter een veel diepliggender probleem, dat reeds langer bestond, aan het licht. Dergelijke dingen ontstaan niet van de ene dag op de andere,

maar komen gedurende een lange tijdsperiode tot stand. De kerkleden waren al zo zwak en geestelijk lauw geworden, dat er van het geloof van velen niets meer was overgebleven. De Kerk was zoals vele kerken in het traditionele christendom geworden. Zij had een uiterlijke schijn van religie, maar zonder naar Gods Woord te leven. Het blijkt maar al te gemakkelijk onszelf wijs te maken dat we gelovig zijn door mee te gaan met de stroming van wat religieus lijkt.

Spoedig werd een allesvernietigende slag toegebracht, en viel de meerderheid van de Kerk de waarheid af. Op zeer korte tijd hadden de meesten de waarheid losgelaten. Er had een grote afval plaatsgevonden. Een afvalligheid van enorme proporties had de Kerk gedecimeerd... Maar van dit alles was geprofeteerd dat het in de eindtijd zou gebeuren.

Het was in deze tijd dat God zijn wil en oordeel ten aanzien van deze kwesties kenbaar maakte. God oefent geen controle over het menselijk leven uit. God schiep ons met een vrije wil - een vrije morele onafhankelijkheid. Wij moeten voor onszelf beslissen of we Gods levenswijze of onze eigen levenswijze verkiezen. Dat is onze keuze! God zal ons niet dwingen zijn weg te kiezen. Als hij dat wel deed, zou het duidelijk niet onze eigen keuze vanuit een oprecht hart zijn, en zouden we in een leugen leven. God wil geen compromis sluiten met degenen die Hem volgen. Hij wil geen mensen die "zich wel willen schikken". Een oud spreekwoord luidt "iemand die tegen zijn wil is overtuigd, heeft nog steeds dezelfde mening".

God gaf de mensheid een 'vrije keuze'. Hij verlangt dat degenen die Hem aanbidden, dat in geest en waarheid doen. Al het andere zou een leugen zijn - een schikking, meeloperij, een compromis. In Gods tijd, zal God ieder mens de gelegenheid geven voor zijn weg te kiezen, als men dat echt wil. Wanneer die keuze gesteld wordt, is het er een tussen de levensweg van "nemen" die wordt ingegeven door zelfzucht, of de levensweg van "geven" die van Gods zuivere uitgaande liefde getuigt.

De tijd om die keuze te maken is gedurende de afgelopen 2.000 jaar aan de Kerk voorbehouden geweest. Als deel van Gods plan en volgens zijn timing, zal die keuze spoedig aan de gehele wereld worden voorgehouden.

Tegen de tijd dat Mr. Tkach zijn preek in Atlanta gaf, was de Kerk zwak en lauw geworden. God was niet ingenomen met de keuzes die zij hadden gemaakt! Hij wist wat er zou gebeuren met verwende kinderen

aan wie zo'n grote geestelijke rijkdom was gegeven. Kinderen worden gewoonlijk heel erg verwend als ze grote materiële rijkdom krijgen. God wist dat zelfs met zijn Geest, zijn Kerk verwend zou worden door alles wat haar gedurende het Filadelfiatijdperk was gegeven. Door hun eigen keuzes raakten de mensen opgeblazen van trots. Zij zagen zichzelf als beter dan ze in werkelijkheid waren, keken op anderen neer, waren ondankbaar en hadden geen waardering voor de offers die gebracht werden om hun te kunnen geven wat zij hadden. Er moest nog een belangrijke les geleerd worden die zou dienen om volgende generaties tot voorbeeld te zijn. Het was noodzakelijk om hen die in Laodicea leefden, hun eigen keuzes te laten maken. Ondanks het feit dat zij Gods Geest bezaten, leidden hun keuzes tot een lauwe instelling. Dankzij dit voorbeeld kunnen zij die in de komende eeuwen zullen leven, in staat te worden gesteld enkele van de meest belangrijke geestelijke lessen te leren die de mens goed dient te begrijpen.

Het gebeurde precies zo als waarvoor God zo lang geleden reeds vooraf had gewaarschuwd. God wist wat de mensen zouden doen nadat hun gedurende het Filadelfiatijdperk zoveel gegeven was. Na de dood van Mr. Armstrong duurde het niet lang of trots, politieke spelletjes, hebzucht, machtswellust, arrogantie, lethargie, zelfvoldaanheid en een houding van geestelijke verwenning deden zich in alle geledingen van de Kerk voelen. Dit was allemaal zonde. En daar God niet in de nabijheid van zonde kan leven, scheidde Hij de Kerk van Zichzelf af.

God waarschuwde Laodicea vooraf. *“Ik weet uw werken, dat gij noch koud zijt, noch heet. Waart gij maar koud of heet! Zo dan, omdat gij lauw zijt en noch heet, noch koud, zal ik u uit mijn mond spuwen. Omdat gij zegt: ik ben rijk en gij weet niet, dat gij zijt de ellendige en jammerlijke en arme en blinde en naakte”* (Openbaring 3:15-17).

Het eerste derde deel van de Kerk accepteerde de valse leer, en scheidde zichzelf van God af. Hun keuzes sneden hen af van hun God. Het volgende derde deel dat zonder meer opgaf en wegging, werd eveneens van elke relatie met God gescheiden. Zij waren nu ook afgesneden. Het laatste derde deel van de Kerk raakte verstrooid. Mensen vluchtten naar sommige van de organisaties die zich voordien van de Wereldwijde Kerk van God hadden afgescheiden. Anderen begonnen zelf groepen te vormen of werden lid van een der nieuw gevormde groepen. Het was een en al chaos! Op dit punt aangekomen

was de gehele Kerk op de een of andere manier uitgebraakt uit Gods mond - van zijn aanwezigheid verdreven.

Er is voor iemand maar een manier om weer tot een relatie met God te komen als men ooit is afgesneden. Het antwoord zou voor de hand moeten liggen, maar jammer genoeg was dat voor de meesten in de Kerk niet het geval. Als iemand van Gods nabijheid is afgesneden, dan is daar slechts een reden voor. Die reden is de zonde! Als iemand een relatie met God wil hebben, moet er altijd sprake zijn van het gegeven dat men zich met berouw van zijn zonden bekeert om in een relatie met God verder te kunnen gaan.

Dit is precies wat God aan Laodicea zei. *“Raad Ik u aan van Mij te kopen goud, dat in het vuur gelouterd is, opdat gij rijk moogt worden, en witte klederen, opdat gij die aandoet en de schande uwer naaktheid niet zichtbaar worde; en ogenzalf om uw oogleden te bestrijken, opdat gij zien moogt. Allen, die Ik liefheb, bestraf Ik en tuchtig Ik; wees dan ijverig en bekeer u”*. (Openbaring 3:18-19).

Als iemand, na te zijn afgescheiden van Gods nabijheid, opnieuw in een relatie met God zou willen komen, is het noodzakelijk eerst door een proces van berouw en bekering te gaan. Zij zouden zich dan moeten afvragen wat hun lauwe houding veroorzaakt had. Waarom overkwam dit Gods Kerk? Waarom waren zij verstrooid en uitgespuwd? Hoe kon dit met Gods Kerk gebeuren? De antwoorden op deze vragen onthullen de zonden van de Kerk.

God vragen om zoals goud in het vuur gelouterd te worden, is vragen om door beproevingen en moeilijkheden heen te gaan, om de onzuiverheden gewaar te worden waarvan men zich met berouw voor God moet bekeren. Als goud verhit wordt (beproevingen), komen de onzuiverheden (zonden), aan de oppervlakte en als die gezien worden, kunnen ze worden afgeschuimd (berouw en bekering). Als mensen eenmaal zo zwak geworden zijn dat God zegt dat zij geestelijk blind zijn, dan moeten zij hulp zoeken om te kunnen “zien” wat waar of vals is in hun leven, omdat zij zelf niet meer in staat zijn om dit te onderscheiden. God moet het openbaren. Dat is wat er bedoeld wordt met het zalven van iemands ogen met ogenzalf, zodat men weer kan beginnen te zien. Velen begonnen aanvankelijk dit proces te doorlopen, maar zij maakten het niet af.

Als mensen geestelijk naakt zijn, maar zichzelf als gekleed zien,

dan bestaat er een groot geestelijk probleem. Kunnen zulke mensen zich vernederen en accepteren wat God hun zegt? Dat is de boodschap aan Laodicea. Zij moeten ernaar streven witte klederen te bekommen opdat de schande van hun naaktheid niet zichtbaar wordt. Zij moeten berouw hebbenn over de zonden in hun leven. Laodicea's strijd is of men al dan niet zal aannemen wat God hun verteld. Zal men vurig Gods woord aannemen en berouw tonen? Zullen mensen ernaar streven weer vurig te worden? Lauw zijn, is niet heet – niet vurig tegenover God.

De geschiedenis van Laodicea op dit moment, is precies zoals God had gezegd dat ze zou zijn. De hoogmoedigheid is zo groot binnen de geledingen van de Kerk dat dienaars en broeders zich niet kunnen vernederen en toegeven dat zij ongelijk hebben - dat zij gezondigd hebben. De meesten van hen ontkennen dat de Kerk verstrooid is. De meesten ontkennen dat zij Laodiceanen zijn, maar beweren nog steeds Filadelfianen te zijn. Ze bezien anderen en geloven dat die Laodiceanen zijn. Zij zien zichzelf als “beter dan dat” (rijk en verrijkt). Zij beschouwen zichzelf als Filadelfianen en geloven dat die beter zijn dan Laodiceanen. Alhoewel zij onderwijs kregen over de tijdperken van de Kerk, zijn velen de overtuiging toegedaan dat Filadelfia en Laodicea zich als twee verschiendene tijdperken zij aan zij voortbewegen., maar toch op de een of andere manier deel uitmaken van dezelfde tijdsperiode. Een tijdperk is echter een tijdperk! Als het ene eindigt, begint het andere. Maar trots zal velen niet toestaan die waarheid onder ogen te zien.

Het boek Openbaring verkondigt dat de woorden die het bevat, het getuigenis van Jezus Christus zijn en dat zijn getuigenis waar is. Christus' boodschap aan het laatste kerktijdperk is precies zo uitgekomen als Hij gezegd had. De Kerk werd afgescheiden van God - uit zijn mond gebrakt. Maar de meesten zijn geestelijk zo zwak (lauw), dat zij van trots vervuld en hoogmoedig geworden zijn. Zij achten zichzelf beter dan wat God over hen zegt! Slechts weinigen komen tot berouw en bekering - en zelfs dat is geprofeteerd. God heeft voorzeggd hoeveel hier doorheen zullen komen, maar elk van hen moet uit zijn geestelijke slaap en luiheid wakker gemaakt worden. Dit is een geestelijke gesteldheid. Alleen God kan iemand uit die geestelijk verblinde toestand doen ontwaken. God heeft voorzeggd hoevelen Hij zal doen ontwaken om het uiteindelijk overblijfsel van het geheel te

vormen. Ook dit dient tot een getuigenis over de Kerk, net zoals er een getuigenis is over hoe het na 6.000 jaar van menselijk zelfbestuur met de wereld is gesteld.

Iedereen die dit leest zou tot het beserf moeten komen, dat enkele van de belangrijkste profetieën betreffende de eindtijd over Gods eigen Kerk gaan. Als u kunt beginnen in te zien dat er kerktijdperken zijn, weet dan dat we het einde van Laodicea naderen, het laatste tijdperk (era), en dan zal Jezus terugkeren.

Meer over dit tijdperk en de eindtijdprofetieën die reeds vervuld zijn, wordt in het volgende hoofdstuk behandeld. Als u gaat inzien hoeveel eindtijdprofetieën er reeds vervuld zijn, dan ult u versted staan, omdat u dan begrijpt dat de volgende grote profetie die vervuld moet worden, de grote fysieke verdrukking op deze aarde is!

Hoofdstuk 5

DE OPENING VAN DE ZEGELS VAN OPENBARING

Het tijdstip waarmee het schrijven van dit hoofdstuk samenvalt, is voor mij persoonlijk van grote betekenis. Dit hoofdstuk behandelt de opening van de eerste zes zegels van Openbaring. Zoals we zullen uitleggen, waren deze zes zegels reeds geopend ten tijde dat dit boek geschreven werd. Het laatste, het zevende zegel, moet nog geopend worden. Dan zal de grote fysieke verdrukking beginnen.

De beste manier om dit hoofdstuk te beginnen, is met de aanhaling van het vers dat het schrijven van dit hoofdstuk voor mij persoonlijk zo betekenisvol maakt.

“Ik, Johannes, uw broeder en deelgenoot in de verdrukking en in het Koninkrijk en de volharding in Jezus, was op het eiland, genaamd Patmos, om het woord Gods en het getuigenis van Jezus. Ik kwam in vervoering des geestes op de dag des Heren, en ik hoorde achter mij een luide stem, als van een bazuin, zeggende: Hetgeen gij ziet, schrijf dat in een boek en zend het aan de zeven gemeenten: naar Efeze, en naar Smyrna, en naar Pergamum, en naar Tyatira, en naar Sardes, en naar Filadelfia en naar Laodicea” (Openbaring 1:9-11).

Deze verzen zullen later nader worden uitgelegd. Eerst moeten we er op wijzen dat Johannes zich op het eiland Patmos in de Egeïsche Zee bevond, toen God hem dit visioen gaf over de dingen die in het boek Openbaring opgetekend moesten worden. Johannes kreeg een visioen over de dingen die in de eindtijd zouden gebeuren en die zouden leiden tot de wederkomst van Jezus Christus en de vestiging van het Koninkrijk van God op aarde.

Mijn vrouw en ik zijn momenteel op een cruise. We bezoeken enkele van de streken waar Johannes en Paulus reisden. Terwijl ik dit schrijf, kan ik uit de patrijspoort van mijn kajuit het eiland Patmos zien liggen. Vandaag, op de wekelijkse Sabbat, hadden we de gelegenheid het eiland Patmos te bezoeken. Het is voor mij persoonlijk zeer

aangrijpend te beseffen wat God zo'n 1907 jaar geleden aan Johannes gaf.

Gedurende de afgelopen zeven jaar heeft God mij de diepere betekenis geopenbaard van het visioen dat hij aan Johannes gaf. Er zijn honderd tijdscycli van negentien jaar voorbijgegaan, sinds de tijd dat Johannes dit visioen optekende tot de tijd, dat God de betekenis en de timing van de opening van de zegels van Openbaring begon te onthullen. Nu, zeven jaar later, wordt dit boek geschreven om die openbaring te verkondigen en te getuigen dat de eerste zes zegels reeds geopend zijn. Er rest nog slechts een korte tijd voordat het zevende en laatste zegel geopend zal worden.

Dit heeft voor mij persoonlijk een diepe betekenis. Het doet mij denken aan Herbert W. Armstrongs persoonlijke ervaring. Het raakte hem toen hij zich realiseerde dat hij persoonlijk door God gebruikt werd om na 1900 jaar (honderd tijdscycli van 19 jaar), van onderdrukking opnieuw de boodschap van het Evangelie over de gehele wereld uit te zenden.

Het bewijs dat dit boek waar is - dat het de openbaring van God zelf is - zal binnenkort bevestigd worden wanneer het zevende zegel geopend wordt en de twee eindtijdgetuigen ten tonele verschijnen. Indien de dingen die in dit boek geschreven staan nu niet spoedig gaan gebeuren, dan is alles wat hier geschreven staat onwaar en ben ik niet meer geloofwaardig.

De Zegels worden Geopend in de Eindtijd

Het boek Openbaring begint en eindigt met krachtige verklaringen die getuigen van het door God gegeven gezag over wat hier geschreven staat. Het begint met de woorden: *“De openbaring van Jezus Christus, welke God Hem gegeven heeft om zijn dienstknechten te tonen, hetgeen weldra moet geschieden, en welke Hij door de zending van zijn engel aan zijn dienstknecht Johannes heeft te kennen gegeven”* (Openbaring 1:1).

Hier staat dat dit een openbaring is van Jezus Christus en niet van Johannes. Er staat ook duidelijk vermeld dat dit door God aan Jezus Christus werd gegeven om de dingen te tonen die weldra zouden geschieden. Die dingen zouden niet plaatsvinden in Johannes' tijd of gedurende de generaties die daar onmiddellijk op volgden. De diepere

betekenis van deze woorden ligt in de korte tijdspanne, die - zowel profetisch als letterlijk - nodig is voor de vervulling van deze dingen nadat de eindtijdgebeurtenissen waarvan in Openbaring wordt gesproken, zich beginnen te ontvouwen.

“Openbaring van Jezus Christus, welke God Hem gegeven heeft om zijn dienstknechten te tonen hetgeen weldra moet geschieden, en welke Hij door de zending van zijn engel aan zijn dienstknecht Johannes heeft te kennen gegeven. Deze heeft van het woord Gods getuigd en van het getuigenis van Jezus Christus, alles wat hij gezien heeft” (Openbaring 1:1-2).

Vers twee gaat verder met te verduidelijken dat wat Johannes op het punt stond op te tekenen, een getuigenis was van het woord van God en het getuigenis van Jezus Christus. Geen enkel ander bijbelboek begint met een dergelijke nadruk van autoriteit, die verkondigt dat wat hier werd opgetekend een directe getuigenis van God en Jezus Christus is. Wat in Openbaring geschreven staat, is van groot belang voor de onthulling van Gods plan en werk gedurende de afgelopen 6.000 jaar, alsook voor de overgang naar een nieuwe wereldorde die zal volgen in de 1.000 jaar dat zijn Koninkrijk op aarde zal regeren.

Het laatste hoofdstuk herhaalt het belang van deze dingen die in Openbaring gegeven worden: *“En Hij zeide tot mij: Deze woorden zijn getrouw en waarachtig, en de Here, de God van de geesten der profeten, heeft zijn engel gezonden om zijn knechten te tonen hetgeen weldra geschieden moet. En zie, Ik kom spoedig, Zalig hij, die de woorden der profetie van dit boek bewaart!”* (Openbaring 22:6-7).

Als deze dingen bij de opening van de zegels van Openbaring gaan gebeuren, zal het niet lang meer duren voordat Jezus Christus terugkomt. God heeft door zijn getuigenis geboekstaafd dat dit zo is en dat zijn woorden “getrouw en waarachtig” zijn.

“Ik, Jezus, heb mijn engel gezonden, om ulieden dit te betuigen voor de gemeenten. Ik ben de wortel en het geslacht van David, de blinkende morgenster. En de Geest en de bruid zeggen: Kom! En wie het hoort, zegge: Kom! En wie dorst heeft, kome, en wie wil, neme het water des levens, om niet. Ik betuig aan een ieder, die de woorden der profetie van dit boek hoort: Indien iemand hieraan toevoegt, God zal hem toevoegen de plagen, die in dit boek beschreven zijn; en indien iemand afneemt van de woorden van het boek dezer profetie, God zal zijn deel

afnemen van het geboomte des levens en van de heilige stad, welke in dit boek beschreven zijn” (Openbaring 22:16-19).

Al deze woorden houden een krachtige getuigenis in over de autoriteit en de kracht van de almachtige God en zijn Zoon Jezus Christus. Wanneer hun woorden geopenbaard gaan worden, kunnen zij die ze ontvangen en de waarheid ervan verstaan, zich met deze boodschap voor ogen aansluiten bij de gemeenschappelijke roep: “Kom Here Jezus!”.

Zoals reeds is verklaard, bevestigt en voert het eerste hoofdstuk van Openbaring aan wat Johannes gegeven gaat worden. De macht en autoriteit van wat hij gaat schrijven, komt rechtstreeks van God. De hoofdstukken 2 en 3 zijn boodschappen aan elk van de zeven kerktijdperken, die vanaf het begin van de Kerk tot aan de wederkomst van Jezus Christus zouden bestaan.

Het eerste kerktijdperk behandelt de tijd van de vroege Kerk en het leven van de discipelen. Johannes, die Openbaring schreef, was de langst levende discipel van die eerste era. Daarna zou datgene wat Johannes geschreven had, geopenbaard worden en duidelijk worden gemaakt om zich tijdens het laatste tijdperk van de Kerk i.e. Laodicea te manifesteren.

De eindtijdprofetieën zouden tijdens Laodicea plaatsvinden. Dit tijdperk zal tot en met de terugkomst van Jezus Christus duren. Het boek Openbaring wordt ook tijdens deze laatste era geopenbaard, omdat in die tijd de zaken die voor de eindtijd geschreven werden, vervuld zullen worden. Laodicea is inderdaad het tijdperk van de eindtijd-Kerk en die era is nu bijna voorbij.

Nadat onderricht, profetische openbaringen, vermaningen en waarschuwingen aan ieder kerktijdperk waren gegeven, gaat het boek in op de openbaring van de dingen die zich in de eindtijd zouden ontvouwen.

In hoofdstuk 4 werpt Johannes in zijn visioen een blik vooruit naar de dingen die direct op de eindtijd gericht zijn. “*Na deze dingen zag ik, en zie, er was een deur geopend in de hemel; en de eerste stem, die ik gehoord had, alsof een bazuin met mij sprak, zeide: Klim hierheen op en ik zal u tonen, wat na dezen geschieden moet” (Openbaring 4:1).* Wanneer de Kerk het laatste tijdperk bereikt (zes tijdperken zijn reeds voorbij gegaan), is de tijd gekomen dat de eindtijd zich ontplooit en werkelijkheid wordt.

Vervolgens schrijft Johannes wat er zich aan het einde op aarde zal afspelen. Hij ziet in een visioen wat er echt gebeuren gaat. *“En ik zag in de rechterhand van Hem, die op de troon zat, een boekrol, beschreven van binnen en van buiten, wel verzegeld met zeven zegels. En ik zag een sterke engel, die met luider stem uitriep: Wie is waardig de boekrol te openen en haar zegels te verbreken? En niemand in de hemel, noch op de aarde, noch onder de aarde kon de boekrol openen of haar inzien. En ik weende zeer, omdat niemand waardig was gebleken de boekrol te openen of die in te zien. En een uit de oudsten zeide tot mij: Ween niet, zie, de leeuw uit de stam Juda, de wortel Davids, heeft overwonnen om de boekrol en haar zeven zegels te openen”* (Openbaring 5:1-5). Hier staat geschreven dat Jezus Christus de zegels zal openen. Ze zijn tot in deze tijd verzegeld gebleven. Dit betekent ook dat niemand kan weten wat deze zegels zijn of wat zij betekenen totdat ze door Jezus Christus worden geopend. Dit betekent ook dat deze dingen niet kunnen plaatsvinden totdat Jezus Christus de zegels verbreekt. Wanneer ze eenmaal geopend zijn, zullen al deze dingen ook werkelijk plaatsvinden.

Alles wat in deze hoofdstukken over de eindtijd geschreven staat, vertoont grote gelijkenis met een verhaal in Daniël. Of het nu gaat over eindtijdprofetieën uit het Oude Testament of de talloze profetieën die door het Nieuwe Testament heen staan opgetekend, mensen door alle eeuwen heen hebben altijd willen weten wat deze dingen betekenen. Zelfs de profeten uit vervlogen tijden verlangden zeer om meer te weten over de profetieën die zij moesten neerschrijven.

In het boek Daniël vinden we zo'n verhaal terug. Het was met het oog op het einde van de profetieën die aan Daniël over de eindtijd gegeven waren, dat hij God te kennen gaf niet te begrijpen wat hem gegeven was. *“Ik nu hoorde het wel, maar begreep het niet en zeide: Mijn heer, waarop zullen deze dingen uitlopen? Doch hij zeide: Ga heen, Daniël, want deze dingen blijven verborgen en verzegeld tot de eindtijd”* (Daniël 12: 8-9). Alhoewel de Bijbel vol staat met profetische geschriften over de eindtijd, zijn het begrip en de openbaring van deze dingen altijd verborgen gebleven; verzegeld en afgesloten tot de tijd van hun ontsluiting en vervulling. Die tijd is nu aangebroken!

Daarom staat in Openbaring 5 opgetekend dat het Jezus Christus is die de zegels zal openen en de betekenis van deze profetieën, evenals

de tijd van hun vervulling zal openbaren. Sommigen begrijpen de naam die aan het boek Openbaring gegeven is verkeerd. Omdat er gesteld wordt dat het om een “openbaring” van God aan de mens gaat, hebben sommigen hierin de betekenis gelegd dat God aan de mens vertelde wat er zou gaan gebeuren en wat deze profetieën betekenen. Dat is niet zo! Het is een openbaring van God aan de mens over wat er in de eindtijd zal gaan gebeuren. Echter met dien verstande, dat de kennis hiervan tot op heden verzegeld is gebleven tot de tijd voor de openbaring van de feitelijke gebeurtenissen - de tijd om deze profetieën te openbaren en te vervullen.

Het Eerste Zegel geopend

Als we vorsen naar de betekenis van het eerste zegel zou elkeen die dit leest tot bezinning moeten komen in het besef, dat dit zegel reeds geopend is. Deze kennis zou eenieder die dit leest tot nadenken moeten stemmen. Het feit dat dit zegel reeds geopend is, is een van de eerste en grootste bewijzen dat wij reeds het tijdperk zijn ingegaan waarin de eindtijdprofetieën zullen worden vervuld. U zou zelfs nog veel meer tot nadenken moeten worden gestemd als u zich realiseert dat vijf andere zegels ook reeds geopend zijn. Deze zes zegels leiden ons tot ver in de vervulling van de eindtijdprofetieën. Er rest ons nog slechts een korte tijd voordat de grote fysieke verdrukking begint.

“En ik zag, toen het Lam een van de zeven zegels opende, en ik hoorde een van de vier dieren zeggen met een stem als van een donderslag: Kom! En ik zag, en zie, een wit paard, en die erop zat, had een boog en hem werd een kroon gegeven, en hij trok uit, overwinnende en om te overwinnen” (Openbaring 6:1-2).

Sommige bijbelgeleerden verwarren wat in deze twee verzen geschreven staat met wat later in verband met de tweede komst van Jezus Christus in Openbaring 19 wordt aangehaald. *“En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard; en Hij, die daarop zat, wordt genoemd Getrouw en Waarachtig, en Hij velt vonnis en voert oorlog in gerechtigheid”* (Openbaring 19:11).

Openbaring 19:11 spreekt weliswaar over de tweede komst van Jezus Christus zoals in de context te lezen is, maar het eerste zegel heeft het niet over Jezus Christus als er gesproken wordt over iemand die komt en op een wit paard is gezeten.

Dit zegel gaat over een vervalsing! Het openbaart een tijd van grote religieuze misleiding, die op de aarde ontketend wordt. Maar zoals reeds in dit boek besproken is, heeft er altijd grote religieuze misleiding op deze aarde bestaan. Dus wat kan dit dan betekenen? Indien de wereld altijd al misleid is geweest, wie kan er dan nog misleid worden? Enkel en alleen degenen aan wie de waarheid geopenbaard is, kunnen misleid worden! Dit gaat over de Kerk! Dit is geen profetie over de wereld. Dit is niet iets wat zich op een fysiek maar op een geestelijk niveau afspeelt. Het gaat over de Kerk.

Om dit alles beter te kunnen begrijpen moeten we teruggaan naar de recente geschiedenis van Gods Kerk in deze eindtijd. Mr. Armstrong, de eindtijd-Elia, werd door God gebruikt om de waarheid in de Kerk te herstellen, de waarheid die bijna uitgestorven was tegen de tijd dat het Sardestijdperk ten einde liep. Vervolgens richtte God het Filadelfiatijdperk op. Alhoewel de waarheid door Mr. Armstrong in de Kerk werd hersteld, openbaarde God slechts een fundamentele grondslag van begrip over de profetische eindtijdgebeurtenissen.

Een van de meest fundamentele waarheden die aan Mr. Armstrong geopenbaard werden, was de identificatie van de hedendaagse naties van het oudtestamentische Israël. Dit verhaal is lang en ingewikkeld. We hebben hierover in het vorige hoofdstuk slechts een tip van de sluier opgelicht. Maar dankzij de kennis van deze waarheid kwam Mr. Armstrong veel te weten over wat bepaalde naties aan het einde tijdens de grote fysieke verdrukking, vlak voor de wederkomst van Jezus Christus zou overkomen. Maar geen van de zegels werd geopend tijdens het leven van Mr. Armstrong. Het was toen ook de tijd nog niet om hierover meer bijzonderheden te openbaren. Deze dingen zijn bewaard voor de tijd dat de werkelijke gebeurtenissen vervuld moeten gaan worden - als ze tot realiteit gaan komen.

God gaf Mr. Armstrong een zeer bijzondere profetische sleutel voor de eerste vier zegels van Openbaring. Hij begreep dat de Olijfbergprofetieën de sleutel waren om deze zegels te begrijpen. Alhoewel deze sleutel aan Mr. Armstrong gegeven werd, openbaarde God hem deze profetieën niet ten volle. Gods apostel kreeg deze sleutel, maar het vermogen om die "sleutel" te gebruiken werd hem niet gegeven, omdat de tijd voor de opening van de zegels nog niet gekomen was. Zodoende werd Mr. Armstrongs inzicht in deze zegels beperkt tot hun fysieke

vervulling. Het was hem niet gegeven in te zien dat het hier om een profetische aangelegenheid over de Kerk van God ging en niet over de fysieke “religieuze” wereld.

Matteus 24 en de andere verslagen over de Olijfbergprofetie lopen parallel met deze uiteenzetting over de zegels in Openbaring 6. Ook in de Kerk kon men de eerste vier zegels van Openbaring 6 alleen in het licht van een fysieke vervulling zien. Het is dan ook niet verwonderlijk dat deze dingen zelfs in de wereld, in het licht van een fysieke vervulling gezien werden. Naar de eerste vier zegels is vaak verwezen als naar de vier ruiters van de Apocalyps, omdat zij vanwege hun verwoestende kracht over de aarde als apocalyptisch zijn beschouwd. Wanneer het zevende zegel geopend wordt, zal er zeker een apocalyptische vernietiging over deze wereld komen tijdens de grote fysieke verdrukking, maar deze eerdere zegels gaan over een vernietigende kracht in Gods Kerk. Zij zijn geestelijk van een apocalyptisch gehalte.

Laten we nu de sleutel tot de zegels eens nader bekijken in de Olijfbergprofetie. De discipelen wandelden met Jezus Christus in de omgeving van de tempel. Terwijl zij over haar schoonheid spraken, nam het gesprek een wending en ontspon zich een gesprek over de eindtijd.

“En Jezus ging de tempel uit en vertrok. En zijn discipelen kwamen tot Hem om Hem op de gebouwen van de tempel te wijzen. En Hij antwoordde en zeide tot hen: Ziet gij dit alles niet? Voorwaar, Ik zeg u, er zal hier geen steen op de andere gelaten worden, die niet zal worden weggebroken” (Matteus 24:1-2).

Deze dingen die Jezus aan zijn discipelen begon te beschrijven zien de meeste mensen als puur fysieke zaken. Dat was ook de meest voorkomende respons op het onderwijs van Jezus Christus. En het is ook de meest natuurlijke menselijke reactie, omdat de mensheid het geestelijke niet kan zien of begrijpen en zich daarom van nature richt op de fysieke zaken die hem omringen.

Het boek Johannes staat vol met zulke voorbeelden. In hoofdstuk 3 sprak Jezus met Nicodemus, een groot Joods leider. Hij kon niet begrijpen wat Jezus bedoelde toen Hij sprak over de noodzaak om “wedergeboren” te worden uit geest. Nicodemus vroeg hoe iemand opnieuw geboren kon worden als hij reeds oud is. Hij wist dat hij niet

opnieuw in de baarmoeder van zijn moeder kon kruipen, om een tweede keer geboren te worden. Zelfs het traditionele christendom hangt een fysieke interpretatie hierover aan. Zij geloven dat wedergeboren worden een soort van “geestelijke ervaring” is, terwijl men nog steeds in zijn fysieke lichaam verkeert. Maar Jezus legde uit dat er een letterlijke verandering in ons fysieke leven moet plaatsvinden. Die verandering maakt deel uit van Gods doel met de mensheid. De mens krijgt de gelegenheid geboren te worden uit geest, in de Familie van God, als een eeuwig levend geestelijk wezen.

Hoofdstuk 4 van Johannes beschrijft het verhaal van een Samaritaanse vrouw, die Jezus ontmoette bij een waterput. Jezus legde haar uit dat ze van het water uit die bron kon drinken, maar dat ze steeds opnieuw dorstig zou worden. Hij zei dat Hij levend water kon geven en wanneer iemand daarvan dronk, zou die nooit meer dorstig worden. Toen vroeg zij om dat water te krijgen, opdat zij nooit meer dorstig zou zijn en ook niet meer naar de bron zou moeten terugkeren om water te putten. Ze begreep niet dat Hij niet over fysiek water sprak, maar van het geestelijke water van Gods Woord.

Verder in Johannes 6 gaf Jezus meer uitleg over de toekomstsymboliek van de viering van het Pascha. Dit wordt later door Paulus verder uitgelegd in 1 Korintiërs 11. Jezus vertelde aan zijn discipelen dat zij zijn vlees moesten eten en zijn bloed moesten drinken. In vers 66 van Johannes 6 staat dat velen van zijn discipelen (niet de twaalf), Hem hierna niet meer volgden omdat zij gruwelden van wat Hij had gezegd. Het Joodse volk heeft altijd de wetten van rein en onrein voedsel nageleefd. Als hun verteld werd dat zij letterlijk menselijk vlees zouden moeten eten of menselijk bloed moesten drinken, dan zouden zij zoiets als een flagrante en overduidelijke overtreding van Gods wet beschouwen. Maar Jezus sprak niet over een letterlijke, fysieke interpretatie hiervan. Hij onderwees zijn discipelen over de toekomstige viering van het Pascha, wanneer wijn een deel van de ceremonie zou uitmaken om ons te herinneren aan het vergoten bloed van ons Pascha. Het eten van een stuk ongezuurd brood zou zijn vlees uitbeelden - zijn fysieke leven als ons Pascha, geofferd voor de zonden van de mensheid.

In het boek Johannes staan nog meer van zulke verhalen die fysiek uitgelegd werden, maar bedoeld waren om geestelijk geïnterpreteerd te

worden. Als we terugkeren naar het verhaal van Jezus Christus die met de discipelen sprak over de stenen van de Tempel die zouden worden afgebroken, is hetzelfde van toepassing. Het ging hier niet om een fysieke interpretatie, maar om een geestelijke. Velen in de verstrooide Kerk van God geloven evenals de traditionele christenen, domweg dat dit alles fysiek geïnterpreteerd moet worden. Alhoewel de tempel gedurende het eerste kerktijdperk (Efeze), door de Romeinen werd vernietigd, verwees Christus niet naar die gebeurtenis. Deze profetie ging over de Kerk in een toekomstige tijd - de eindtijd.

De stenen van de Tempel zijn geestelijk. Zij zijn Gods eigen Kerk. *“Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is. In Hem wast elk bouwwerk, goed ineensluitend, op tot een tempel, heilig in de Here, in wie ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest”* (Efeziërs 2:19-22). Paulus legde hier uit dat degenen die God in zijn Kerk geroepen heeft, worden beschreven als een deel van een geestelijke Tempel; een heilige Tempel in de Here.

De apostel Petrus legde dit op een soortgelijke manier uit: *“En komt tot Hem, de levende steen, door de mensen wel verworpen, maar bij God uitverkoren en kostbaar, en laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis, om een heilig priesterschap te vormen, tot het brengen van geestelijke offers, die Gode welgevallig zijn door Jezus Christus”* (1 Petrus 2:4-5). Leden van de Kerk van God worden beschreven als zijnde “levende stenen” (geestelijk), die opgebouwd worden tot een geestelijk huis. Dat geestelijke huis is de Tempel van God.

Toen Jezus Christus in de Olijfbergprofetie uitlegde dat de stenen van de Tempel nedergeworpen zouden worden, sprak Hij over een toekomstige tijd voor de Kerk. Op een gelijkaardige manier sprak Hij ook tot de Joden, toen Hij tot hen zei: “breek deze Tempel af en in drie dagen zal Ik haar wederoprichten”. Bij die gelegenheid sprak Hij over Zichzelf en voorspelde zijn eigen dood en de opstanding, die daarop zou volgen.

Laten we verder gaan met de Olijfbergprofetie. *“Toen Hij op de Olijfberg gezeten was, kwamen zijn discipelen alleen tot Hem en zeiden: Zeg ons, wanneer zal dat geschieden, en wat is het teken van uw*

komst en van de voleinding der wereld [tijdperk]?” (Matteüs 24:3). Ziet u de context van deze profetie? Ze gaat niet alleen de Kerk aan, maar hier wordt ook de vastgestelde tijd onthuld wanneer deze dingen zullen geschieden. De discipelen vroegen Jezus naar de timing van de gebeurtenissen die zouden plaatsvinden ten tijde dat de stenen van de Tempel afgebroken en neergeworpen zouden worden. Uit hun vraagstelling blijkt dat de discipelen duidelijk wisten dat Hij sprak over de tijd van zijn komst (in zijn Koninkrijk), aan het einde der tijden. De Olijfbergprofetie gaat over de dingen die tijdens de eindtijd in de Kerk zouden gebeuren, vlak voor de wederkomst van Jezus Christus om zijn Koninkrijk te vestigen.

Lees aandachtig hoe Marcus dit voorval beschrijft. *“Zeg ons, wanneer zal dat geschieden en wat is het teken, wanneer al deze dingen in vervulling zullen gaan?” (Marcus 13:4).*

De samenhang van alles wat Jezus Christus aan zijn discipelen vertelde, betrof de timing voor zijn wederkomst als Koning der koningen in het Koninkrijk van God, en het teken zelf dat die tijd zou inleiden. Het teken dat Hij gaf, had betrekking op de Kerk (gebeurtenissen en tekens die in de Kerk van God zouden plaatsvinden), en niet op tekens in deze wereld.

Jezus Christus begon met zijn discipelen over een waarschuwing te vertellen. Deze zou door alle tijden heen een waardevol richtsnoer voor de Kerk blijken te zijn. Maar wat nog belangrijker was, het zou een heel uitdrukkelijke waarschuwing voor de Kerk in de eindtijd blijken te zijn. *“En Jezus antwoordde en zeide tot hen: Ziet toe, dat niemand u verleide! Want velen zullen komen onder mijn naam en zeggen: Ik ben de Christus, en zij zullen velen verleiden” (Matteüs 24:4-5).*

Bedenk wel, dit gaat over de Kerk. Het gaat niet over de wereld. Deze waarschuwing is niet aan de wereld gericht. Jezus geeft een waarschuwing dat we ons niet moeten laten misleiden. De wereld is altijd misleid geweest; alleen zij die in de Kerk zijn, kunnen misleid worden. Wie kon de Kerk misleiden? Hij waarschuwde over misleiding, die van binnenuit zou komen, niet van buitenaf. Hij waarschuwde dat “velen” zouden komen in zijn naam. Wie kan er tot de Kerk komen in de naam van Jezus Christus? Alleen de dienaars van de Kerk! Jezus voorspelde een tijd waarin de Kerk de waarschuwing om niet misleid te worden ter harte zou moeten nemen. “Velen” zouden

misleid worden door de talrijke dienaars in de Kerk die zouden komen met de bewering dat zij de waarheid onderwijzen, en die de mensen naar Jezus Christus zouden verwijzen. Deze dienaars zouden spreken over waarheid die de Kerk welbekend was en vele ware dingen over Jezus Christus verhalen, maar zij zouden anderen kunnen misleiden. Zo'n misleiding is alleen mogelijk als iemand valse doctrines vermengd met de waarheid, begint te onderwijzen.

Dit teken dat Jezus Christus aan de discipelen gaf, zou openbaren wanneer de eindtijd op handen was. Deze valse dienaars zouden deel uitmaken van de vernietigende gebeurtenissen die aan het einde over de Kerk zouden komen. Deze eindtijdprofetie zou zich als enig in zijn soort onderscheiden en, zij het niet voor de wereld, maar voor de Kerk gruwelijke verwoesting met zich meebrengen. Dat is de reden waarom de profetische eindtijdgebeurtenissen die reeds vervuld zijn, totaal onopgemerkt aan de wereld voorbij zijn gegaan. De wereld heeft Gods Kerk niet gekend - zijn kleine Kerk gedurende de zeven tijdperken van haar bestaan. Toch is dit hét teken dat Jezus Christus gaf voor zijn wederkomst in het Koninkrijk van God.

Naargelang de Olijfbergprofetie zich ontvouwt, des te meer wordt datgene belicht wat in de Kerk zal plaatsvinden als de eindtijd naderbij komt. *“Ook zult gij horen van oorlogen en van geruchten van oorlogen. Ziet toe, weest niet verontrust, want dat moet geschieden, maar het einde is het nog niet. Want volk zal opstaan tegen volk, en koninkrijk tegen koninkrijk, en er zullen nu hier, dan daar, hongersnoden en aardbevingen zijn”* (Matteüs 24:6-7).

In de laatste tien tot vijftien jaar van Mr. Armstrongs leven ondervond de Kerk op verschillende tijdstippen en plaatsen grote opschudding. Sommige dienaars begonnen zich af te keren van de waarheid die hun gegeven was. Dat is de tijd waarnaar deze verzen verwijzen. Deze verzen spreken niet over geruchten van oorlog in de wereld. Als er oorlog uitbreekt in de wereld zal iedereen het weten. Nogmaals, deze verzen gaan niet over fysieke gebeurtenissen maar over geestelijke.

Er bestaan geestelijke wezens die tegen God, zijn engelen en zijn Kerk vechten. Die wezens zijn de satan en de engelen die hem in zijn rebellie tegen God volgden - gevallen engelen die als demonen bekend kwamen te staan. Zij zijn echte geestelijke wezens die nog steeds op

deze aarde zijn.

De consequentie voor een ieder van Gods volk (inclusief de dienaars), die geestelijk nalatig wordt, is dat zij ten prooi vallen aan de satan en zijn demonen. Zij worden vatbaar voor hun ideeën en hun geestelijke perversie. Als dat gebeurt volgen er grote problemen. Toen sommige dienaars in de jaren 70 en 80 tegen God rebelleerden, begonnen zij leugens te onderwijzen. Zij werden geestelijk bezoedeld. Het resultaat van dit proces, dat gedurende lange tijd plaatsvond, was dat de broeders zwak en geestelijk uitgehongerd (hongersnood), werden. De verwoesting was enorm tegen de tijd dat deze rebellie duidelijk zichtbaar werd.

Zo ontstonden er overal op de meest onverwachte plaatsen problemen, vaak voorafgegaan door geruchten over onrust, onenigheid en verdeeldheid - geestelijke oorlogen en geruchten van oorlog. Oorlogen van geestelijke aard deden zich in sommige gemeenten en verschillende delen van de wereld voor. Deze toestanden zouden altijd een schokgolf door de gehele Kerk veroorzaken. Het woord "aardbeving" zoals het vertaald is in het Nederlands, komt van het Griekse woord dat de eigenlijke betekenis aardbeving kan hebben, maar ook vertaald kan worden als "commotie of opschudding".

Al deze dingen die Jezus aan de discipelen vertelde, waren profetieën over de omstandigheden waarin de Kerk en haar onmiddellijke omgeving zich zouden bevinden, die op hun beurt tot nog meer specifieke profetieën zouden leiden die in de eindtijd moesten plaatsvinden.

Gedurende deze tijd van groeiende onrust ging de Kerk eigenlijk door de beginfase van een overgangperiode heen, die even later realiteit zou worden. Deze overgang begon het geestelijke leven van de broeders te beïnvloeden. Er begon een Laodiceaanse geest en houding te groeien. De overgang van het ene tijdperk naar het andere was geen plotselinge verandering die van de ene dag op de andere plaatsvond, maar geschiedde geleidelijk. Gedurende de vroege jaren 80 herkende Mr. Armstrong deze veranderende geestelijke gesteldheid in de Kerk. In reactie hierop gaf hij preken om de broeders te waarschuwen tegen een lauwe geestelijke houding die de Kerk begon te infiltreren. Voor zijn dood in 1986, waarschuwde hij krachtig in zijn preken tegen de Laodiceaanse houding die van de Kerk bezit begon te nemen. Hij

geloofde dat bij minstens vijftig procent van de kerkleden deze geest reeds werkzaam was. De tijd naderde met rasse schreden dat alweer een kerktijdperk, nu dat van Filadelfia, zou eindigen. De laatste era van de Kerk lag aan de horizon - Laodicea.

Deze overgang van Filadelfia naar Laodicea was het “begin der weeën”, precies zoals Christus het aan zijn discipelen onderwees.

Jezus legde uit dat deze periode van weeën in feite tot nog veel grotere weeën binnen de Kerk zou leiden, omdat deze profetieën uitsluitend over de Kerk gingen. We zullen op deze verzen nog terugkomen, maar om een beter begrip te krijgen van de volgorde van de gebeurtenissen, moeten wij ons op een specifiek vers concentreren, dat Mr. Armstrong als zijn door God gegeven opdracht zag. Hij citeerde dit vers vaak, terwijl hij de Kerk voortdurend voorhield wat het werk was dat hem gegeven was te doen, “het werk” waartoe de Kerk geroepen was om dit te ondersteunen.

“*En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn*” (Matteüs 24:14). Mr. Armstrong wist dat dit zijn werk was, zijn opdracht; het Evangelie verkondigen aan de wereld, het goede nieuws van het Koninkrijk Gods. Maar al wist hij wat zijn werk als eindtijd-Elia was, de meeste van de eindtijdprofetieën over de Kerk waren nooit aan hem geopenbaard. De boodschap van het Evangelie ging inderdaad uit naar de gehele wereld, om een “getuigenis aan alle naties” te vervullen. Die getuigenis was dat de mensheid na 6.000 jaar nog steeds dezelfde was. De mens blijft Gods woord en zijn goede nieuws voor hem verwerpen. Vele miljoenen mensen hebben Mr. Armstrong gedurende tientallen jaren via radio en televisie gehoord. Zij lazen zijn woorden in het tijdschrift *The Plain Truth* (in Nederland en België uitgegeven onder de naam *De Echte Waarheid*), maar zij verwierpen die boodschap. Dat was de getuigenis aan alle naties! God riep evenwel een aantal duizenden mensen om deel te gaan uitmaken van dat werk waartoe Hij Mr. Armstrong had geroepen.

De Laatste Era Begint

Toen brak de tijd aan voor de volledige overgang van het ene tijdperk naar het andere. Dat was in januari 1986 toen Mr. Armstrong stierf. Hij wist dat hij op het punt stond te sterven en dat hij de

eindtijdgebeurtenissen die zouden leiden tot de komst van Gods Koninkrijk naar deze aarde, niet meer zou meemaken - gebeurtenissen die hij gedurende meer dan vijftig jaar verkondigd had. Het Filadelfiatijdperk kwam ten einde en het Laodiceatijdperk begon.

Toen Mr. Armstrong zag dat zijn dood ophanden was, gaf hij de verantwoordelijkheid van het leiderschap door aan Joseph W. Tkach sr. Mr. Tkach begon zeer getrouw aan deze taak en hield de waarheden hoog die de Kerk en hem waren overgeleverd. Precies zoals Jezus Christus het aan de discipelen vertelde, zou het Evangelie in de gehele wereld gepredikt worden als een getuigenis voor alle naties, en dan zou het einde komen. Toen Mr. Armstrongs overleed, eindigde het zesde tijdperk van de Kerk en begon het laatste (het zevende), tijdperk van het einde! Tijdens deze zevende era zouden alle eindtijdgebeurtenissen ontsluit worden en de uiteindelijke eindtijdverdrukking zou over de gehele wereld losbarsten.

Het teken van zijn komst draait om al de “afzonderlijke tekenen” van specifieke gebeurtenissen die in de omgeving van de Kerk in de eindtijd zouden gaan plaatsvinden. Dit teken betrof de Kerk! Maar de wereld en zelfs velen in de verstrooide Kerk van God hebben hun blik gericht gehouden op de algehele toestand van de wereld als het teken voor Christus' komst.

De Kerk begon een nieuwe houding en instelling aan te nemen door toedoen van hen die door Mr. Tkach in leidinggevende posities werden aangesteld, waaronder zijn eigen zoon. Het was een air van gewichtigheid, van geestelijke arrogantie en trots. Men voelde zich geestelijk “rijk en verrijkt”. Dit alles ging samen met een alreeds verzwakte conditie van geestelijke lauwheid en zelfvoldaanheid in de Kerk. Deze mengeling was rampzalig voor de Kerk.

Langzaam maar zeker werden gedurende de late jaren 80 en de vroege jaren 90 voortdurend veranderingen aangebracht in de verschillende tradities, in bestuursvormen en later zelfs in de doctrines.

Gedurende deze periode kregen de woorden van Jezus Christus zelfs nog meer betekenis voor de eindtijd-Kerk. Nadat Jezus aan de discipelen verteld had, over deze dingen die “het begin der weeën” waren, ging Hij verder met die dingen te beschrijven die zouden plaatsvinden tijdens de vroege fasen van Laodicea, terwijl de weeën zouden blijven toenemen.

154 *De Opening van de Zegels van Openbaring*

“Dan zullen zij u overleveren aan verdrukking en zij zullen u doden, en gij zult door alle volken gehaat worden om mijns naams wil. En dan zullen velen ten val komen en zij zullen elkander overleveren en elkander haten. En vele valse profeten zullen opstaan en velen zullen zij verleiden. En omdat de wetsverachting [wetteloosheid] toeneemt, zal de liefde van de meesten verkillen” (Matteüs 24:9-12).

Deze verzen beschrijven een toenemende toestand die een plaag zou zijn voor het Laodiceatijdperk. Terwijl de broeders als gevolg van hun lauwe houding geestelijk zwakker werden, begonnen zij geestelijk in slaap te vallen en waren zij niet langer in staat geestelijk waakzaam te blijven zoals God het zijn Kerk geboden had. Deze verzwakte toestand leidde tot het wegwijnen van de kracht van Gods Geest in het leven van de broeders. Dit leidde vervolgens tot “wetteloosheid” - zonden schoten wortel in de Kerk - zonden waarvan men zich niet bekeerde. Terwijl deze toestand verergerde, kon God noch zijn Geest noch zijn liefde aan de broeders geven. Daarom raakten zij afgesneden van een oprechte relatie met God en met elkaar.

Wat was het resultaat? Meer en meer dienaars traden tot de rangen van een vals leiderschap toe. Deze dienaars waren aangewezen op hun eigen kennis, omdat zij niet langer door God geleid werden.

De doctrinaire verschillen die uit deze verzwakte situatie voortkwamen, leidden ertoe dat broeders elkaar begonnen te bedriegen, terwijl zij aanstoot aan elkaar en de waarheid namen. Terwijl de leiding almaar verslapte, werd de Kerk ook zwakker. Dit alles zorgde ervoor dat de Kerk in een diepe geestelijke verdrukking terechtkwam, die in geestelijke zin in een nog groter dodental resulteerde. Hierdoor maakten de dienaars en de broeders zich allen schuldig aan het geestelijk vermoorden van elkaar.

Het gevolg van deze periode van groeiende geestelijke verdrukking en onrust in de Kerk was dat sommige dienaars en broeders de Wereldwijde Kerk van God begonnen te verlaten. Sommigen vormden andere organisaties die gebruik maakten van de naam ‘Kerk van God’

Deze verziende geestelijke toestand zette zich in de Kerk voort totdat hij uiteindelijk op 17 december 1994 tot een groot breekpunt leidde. Op die bewuste Sabbatdag in Atlanta, Georgia, gaf Mr. Tkach sr. een preek op een grote bijeenkomst van broeders uit de omgeving. In die preek kondigde hij grote doctrinaire veranderingen aan die in rechtstreekse

tegenstelling tot de waarheid stonden zoals hij die ontvangen had toen God hem voor het eerst in zijn Kerk riep.

Hij verkondigde de meest afschuwelijke ketterij waartoe een dienaar van God zich mogelijkwerwijs kan verlagen. Hij verklaarde dat de zevendedags Sabbat en de jaarlijkse Sabbatten (de Heilige Dagen), niet langer bindend en niet langer een teken voor Gods volk waren. Dit was de grootste vorm van verraad jegens God die ooit gedurende de gehele 6.000-jarige geschiedenis van de mens door een van zijn dienaars was gepleegd. Maar het bleek ook het voornaamste teken voor Gods Kerk te zijn, dat de eindtijd was gekomen en dat het aftellen voor Christus' wederkomst begonnen was. Deze gebeurtenis hield de vervulling van verscheidene profetieën in en vormde het begin van de opening van de zegels van Openbaring.

Jezus Christus vertelde zijn discipelen dat het Evangelie van het Koninkrijk eerst in de gehele wereld verkondigd zou worden als een getuigenis aan alle naties, en dan zou het einde zou komen. Nadat Mr. Armstrong het werk dat God hem te doen had gegeven voltooid had, stierf hij en kwam het Filadelfiatijdperk tot een einde. Het einde kwam dan ook bij het begin van het laatste tijdperk van de Kerk - Laodicea. In minder dan tien jaar werd Laodicea in de geprofeteerde eindtijd-gebeurtenissen gestort. Deze gebeurtenissen zouden vervuld worden binnen een specifiek tijdsschema dat God lang geleden voorbeschikt had.

De Gruwel der Verwoesting

Sla acht op wat Jezus zei dat er zou volgen nadat Mr. Armstrong zijn werk voltooid had. *“En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn. Wanneer gij dan de gruwel der verwoesting, waarvan door de profeet Daniël gesproken is, op de heilige plaats ziet staan – wie het leest, geve er acht op – laten dan wie in Judea zijn, vluchten naar de bergen”* (Matteüs 24:14-16).

Vele profetieën hebben een “fysieke” en een “geestelijke” vorm van vervulling. In de dagen van Antiochus Epifanus was er een “fysieke” vervulling van de ontwijding van Gods fysieke tempel. Hij bracht een “gruwel der verwoesting” over de fysieke tempel door deze van zijn schatten te beroven en een varken op het altaar te offeren. Niets kon

afschuwelijker en goddelozer zijn binnen de tempel van God dan een niet-Leviet (de priesterlijke stam die de verantwoordelijkheid was gegeven over de taken in de tempel), die een onrein dier op het altaar offerde.

Dit verslag in Matteüs gaat over een “geestelijk type” van vervulling. Maar velen die dit lezen, waaronder ook vele verstrooide broeders uit Gods ware Kerk, geloven dat er op de Tempelberg een tweede tempel gebouwd moet worden of dat er op zijn minst een altaar opgericht moet worden teneinde deze profetie te vervullen. Zij vatten het niet dat het hier niet over een fysieke tempel gaat, maar over een geestelijke, namelijk de ‘Kerk van God’.

Wie kon er dan de Tempel van God bezoedelen en vervolgens aan het werk gaan om haar te vernietigen? Zou het iemand van buiten de Kerk kunnen zijn? Onmogelijk! Alleen iemand binnen de Kerk kon zo’n verraderlijke daad stellen. Dat is een verhaal dat opgetekend staat in een profetie van de apostel Paulus, die we terugvinden in 2 Tessalonicenzen 2.

“Maar wij verzoeken u, broeders, met betrekking tot de komst van [onze] Here Jezus Christus en onze vereniging met Hem, dat gij niet spoedig uw bezinning verliest of in onrust verkeert, hetzij door een geestesuiting, hetzij door een prediking, hetzij door een brief, die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag des Heren (reeds) aanbrak. Laat niemand u misleiden, op welke wijze ook, want eerst moet de afval komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren, de zoon des verderfs” (2 Tessalonicenzen 2:1-3).

De context van de profetie van Paulus is heel duidelijk omdat zij op vier verschillende plaatsen uitdrukkelijk naar het tijdstip voor haar vervulling verwijst. Let op de volgende zinnen: 1) *“door de komst van onze Here Jezus”* 2) *“onze vereniging met Hem”* [Het verzamelen van de Kerk (de 144.000) bij de wederkomst van Christus], 3) *“alsof de dag des Heren reeds aanbrak”* en 4) *“want die dag zal zeker niet komen, tenzij”*. Deze profetie, die bij monde van Paulus gegeven wordt, is zeer nauwkeurig in haar tijdsbepaling.

Paulus legt de Kerk uit dat enkele zeer specifieke gebeurtenissen binnen de Kerk moeten plaatsvinden voordat het einde komt - voordat de wederkomst van Jezus Christus kan plaatsvinden - voor het Koninkrijk van God gevestigd wordt (“onze vereniging met Hem”).

Deze waarschuwing aan de Kerk is dezelfde als die Jezus Christus in de Olijfbergprofetie gaf, betreffende het tijdstip van zijn komst en de vervulling van de eindtijdgebeurtenissen. *“En Jezus antwoordde en zeide tot hen: Ziet toe, dat niemand u verleide! Want velen zullen komen onder mijn naam en zeggen: Ik ben de Christus, en zij zullen velen verleiden”* (Matteüs 24:4-5). Deze toestand verergerde mettertijd, totdat de profetische gebeurtenis die door Paulus beschreven werd, vervuld was. Het zou het hoogtepunt van de misleiding in de Kerk blijken te zijn.

Het aftellen voor de wederkomst van Jezus Christus en de uiteindelijke vervulling van de eindtijdgebeurtenissen zou niet beginnen totdat er twee zeer specifieke dingen in de Kerk zouden plaatsvinden. Paulus vermeldde reeds dat het einde niet kon komen *“tenzij er eerst een grote afval zou komen”*.

De broeders wisten alreeds lange tijd dat er in de eindtijd een *“afval”* of een grote *“apostase”* (Grieks), in de Kerk zou plaatsvinden, maar van de enorme omvang van deze gebeurtenis hadden ze zich nooit een voorstelling kunnen maken. Het is de afgelopen 2.000 jaar wel vaker voorgekomen dat broeders de waarheid verloochenden.. Dat gebeurde altijd als zij die waarheden verlieten die God hun eerder door de kracht van zijn geest geopenbaard had. Maar deze *“afval”* zou anders zijn dan in het verleden en dit zou de ergste tijd van onrust (geestelijke verdrukking), teweegbrengen die de Kerk ooit ervaren had.

Deze *“afval”* zou gepaard gaan met de openbaring van de *“mens der wetteloosheid”*, de zoon des verderfs. Het individu dat dit vers zou vervullen, is een bepaald persoon en die vervulling zou op een zeer bepaald tijdstip plaatsvinden. Er is slechts een ander verhaal waarin sprake is van iemand die de *“zoon des verderfs”* wordt genoemd. En dat was Judas Iskariot, die zo genoemd werd, omdat hij Jezus rechtstreeks verried. Hij was gekozen om een van de twaalf discipelen te zijn, maar hij gaf toe aan zijn eigen egoïstische natuur en verried de Zoon van God.

Paulus vertelt ons meer over deze *“mens der zonde”* die geopenbaard zou worden in de eindtijd: *“De tegenstander, die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om aan zich te laten zien, dat hij een god is”* (2 Tessalonicenzen 2:4).

Onder welke omstandigheden zou men iemand kunnen beschrijven als ‘hij die zit in de Tempel van God’? Moet men in een fysieke tempel gezeten zijn, die nog gebouwd moet worden? U zou het antwoord nu toch moeten weten. Het gaat over iemand in de geestelijke Tempel!

Niemand kon in Gods geestelijke Tempel zijn, tenzij men deel uitmaakte van het Lichaam van Christus, de Kerk van God. Dit vers spreekt niet over iemand die neerzit, zoals je op een stoel zit om je te ontspannen, maar iemand met autoriteit die in de Kerk geplaatst is en gezag draagt. Dit woord betekent in het Grieks letterlijk “aangewezen om te zitten” zoals in “zich zetten, aanstellen of een koninkrijk verlenen aan iemand”.

Ziehier zes voorbeelden van hoe ditzelfde woord in de volgende verzen wordt gebruikt.

1) “Jezus zeide tot hen: *Voorwaar, Ik zeg u, gij, die Mij gevolgd zijt, zult in de wedergeboorte, wanneer de Zoon des mensen op de troon zijner heerlijkheid zal zitten, ook op de twaalf tronen zitten om de twaalf stammen van Israël te richten*” (Matteüs 19:28).

2) “Hij zeide tot haar: *Wat wilt gij? Zij zeide tot Hem: zeg, dat deze mijn twee zonen mogen zitten, één aan uw rechterzijde en één aan uw linkerzijde in uw Koninkrijk*” (Matteüs 20:21).

3) “Toen sprak Jezus tot de scharen en tot zijn discipelen, zeggende: *De schriftgeleerden en de Farizeeën hebben zich gezet op de stoel van Mozes*” (Matteüs 23:1-2).

4) “Pilatus dan hoorde deze woorden en hij liet Jezus naar buiten brengen en zette zich op de rechterstoel, op de plaats, genaamd Litostrotos, in het Hebreeuws Gabbata” (Johannes 19:13).

5) “Indien gij alledaagse geschillen te berechten hebt, laat gij dan hen zitting nemen, die in de gemeente niet in tel zijn?” (1 Korintiërs 6:4).

6) “Wie overwint, hem zal ik geven met Mij te zitten op mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezet ben met mijn Vader op zijn troon” (Openbaring 3:21).

Slechts een man was in onze moderne tijd aangesteld – “gezeten” in de Kerk van God. Die man was Joseph W. Tkach sr. Hem was groot vertrouwen en autoriteit gegeven, maar hij verried Jezus Christus in de preek die hij gaf in Atlanta, Georgia, op 17 december 1994. “De tegenstander, die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van

verering heet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om aan zich te laten zien [“te laten zien” in het Grieks betekent “zich laten zien, tentoonstellen, laten bezichtigen, onthullen”], *dat hij God is*” (2 Tessalonicenzen 2:4). Zijn daden brachten zijn rebellie aan het licht. Die preek onthulde dat hij zichzelf boven God verheven had door te verkondigen dat de Kerk niet langer Gods Sabbatten moest onderhouden. Deze profetie, gegeven door Paulus, begon in vervulling te gaan op de Sabbat dat Mr. Tkach die bewuste preek gaf. *“Laat niemand u misleiden, op welke wijze ook, want eerst moet de afval komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren, de zoon des verderfs”* (2 Tess. 2:3). Hierna volgde een massale “afval” van de waarheid.

Die houding en geest om zichzelf boven God te stellen, is iets wat de mens ‘van in den beginne’ altijd gedaan heeft. Adam en Eva begonnen voor zichzelf te bepalen wat juist en fout was. Zij keken niet langer naar God op als de ware bron van alles wat juist en goed is. God alleen bepaalt wat goed of kwaad is: Hij alleen kan wetten instellen. Door zichzelf een privilege aan te meten, dat alleen aan God toebehoort, verhieven zij zichzelf boven God. *“En de HERE God zeide; zie, de mens is geworden als Onzer een door de kennis van goed en kwaad; nu dan, laat hij zijn hand niet uitstrekken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij in eeuwigheid zou leven. Toen zond de HERE God hem weg uit de hof van Eden om de aardbodem te bewerken, waaruit hij genomen was. En Hij verdreef de mens en Hij stelde ten oosten van de hof van Eden de cherubs met een flikkerend zwaard, dat zich heen en weer wendde, om de weg tot de boom des levens te bewaken”* (Genesis 3:22-24). Vanaf die tijd en om die reden werd de mensheid afgesneden van God - afgesneden van Gods Geest. Vanaf die tijd tot heden konden alleen zij die door God geroepen werden tot een geestelijke relatie met Hem komen. De boom des levens zou niet langer ter beschikking van de gehele mensheid staan, maar slechts voor enkelen, tot aan de tijd van de wederkomst van de Messias.

De Mens der Wetteloosheid (Zonde) geopenbaard

Alhoewel Mr. Tkach zijn verzet tegen God openlijk toonde door een preek te geven die tegen de zuivere leerstelling inging, had God nog niet geopenbaard dat hij inderdaad de “mens der wetteloosheid”, de “zoon des verderfs” was. Alhoewel de broeders zich misschien hebben

160 *De Opening van de Zegels van Openbaring*

afgevraagd of hij hiermee deze profetie vervulde, kon alleen God dit bevestigen. Eenieder die dit buiten een openbaring van God om eenzijdig zou verkondigen, zou aanmatigend zijn en zich onrechtmatig een voorrecht toekennen dat alleen God toebehoort.

Maar er zit meer in Paulus' profetie. Als men het verhaal in 2 Tessalonicenzen verder leest, zou men duidelijker moeten gaan inzien waarom deze unieke gebeurtenis zo cruciaal is voor de eindtijd-profetieën.

“En gij weet thans wel, wat hem weerhoudt [Grieks: “weerhoudt, tegenhoudt, afhoudt”], totdat hij [de mens der wetteloosheid; zonde] zich openbaart [Grieks: “bekend maken, onthullen wat voorheen niet bekend was] op zijn tijd. Want het geheimenis der wetteloosheid is reeds in werking; (wacht) slechts totdat hij, die op het ogenblik nog weerhoudt [zelfde Griekse woord: “weerhoudt, tegenhoudt, afhoudt”] verwijderd is. Dan zal de wetteloze zich openbaren [Grieks: “bekendmaken, onthullen wat voorheen niet bekend was”]; hem zal de Here (Jezus) doden door de adem zijnsmonds en machteloos maken door zijn verschijning, als Hij komt” (2 Tessalonicenzen 2:6-8).

Wat wordt er weerhouden, tegengehouden en afgehouden om te gebeuren? Dit alles verwijst naar wat Paulus vanaf het begin van deze profetie onder de aandacht wilde brengen. *“Maar wij verzoeken u, broeders, met betrekking tot de komst van onze Here Jezus Christus en onze vereniging met Hem, dat gij niet spoedig uw bezinning verliest of in onrust verkeert, hetzij door een geestesuiting, hetzij door een prediking, hetzij door een brief, die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag des Heren aanbrak. Laat niemand u misleiden, op welke wijze ook, want eerst moet de afval komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren, de zoon des verderfs” (2 Tess. 2:1-3).* Paulus was niet aan het uitleggen dat deze gebeurtenis de wederkomst van Christus uitstelde, maar dat de wederkomst van Christus niet zou plaatsvinden totdat deze dingen waren geschied. De wederkomst van Jezus Christus werd weerhouden, afgehouden totdat deze gebeurtenissen in de Kerk plaatsvonden. Dit verhinderde evenwel niet de specifieke timing van de komst van Jezus Christus in zijn Koninkrijk. Deze dingen moesten echter eerst plaatsvinden voordat de Kerk geopenbaard zou worden dat de eindtijd gekomen was en dat het nu de tijd was voor Christus wederkomst.

Deze profetie toont aan dat de mens der wetteloosheid (de wetteloze), geopenbaard zou worden “*hem zal de Here doden, door de adem zijns monds en machteloos maken door zijn verschijning, als Hij komt*” Velen die eens lid waren van de Kerk van God zijn nooit in staat geweest om dit vers te begrijpen, omdat zij de vervulling ervan alleen op een letterlijke fysieke manier kunnen zien. Zij geloven dat deze profetie alleen vervuld kan worden bij de daadwerkelijke komst van Jezus Christus op de dag dat de eindtijd wordt afgesloten.

Maar het is juist dit vers dat aantoonde dat alleen God zou openbaren wie de mens der wetteloosheid was en wat dit voor de Kerk betekende. Alhoewel de meesten geen oren om te horen hadden of ogen om te zien, maakte God het overduidelijk dat Hij degene was die zou openbaren wie de mens der wetteloosheid zou zijn. Nadat Mr. Tkach het hem gegeven vertrouwen had beschaamd door die verachtelijke preek in Atlanta te houden, werd de geestelijke Tempel van God bezoedeld. Een gruwel van ongekende omvang had in de Kerk gewoed. Zoals we later zullen uitleggen, leidde dit tot grote verwoesting en leegloop in de geestelijke Tempel zelf. Herinnert u zich Jezus eigen woorden van de Olijfbergprofetie? “*Wanneer gij dan de gruwel der verwoesting, waarvan door de profeet Daniël gesproken is, op de heilige plaats ziet staan (wie het leest, geve er acht op)*” (Matteüs 24:15).

Precies veertig Sabbatten (op de dag en het uur af), nadat Mr. Tkach die bewuste preek gegeven had, stierf hij. Dit was Gods eigen bekendmaking. Door hem het leven te ontnemen, openbaarde God dat Mr. Tkach inderdaad de “zoon des verderfs” en “de mens der wetteloosheid” was. Hiermee openbaarde God ook dat de eindtijd voor de Kerk en voor de wereld was aangebroken. Nu was eindelijk, na 6.000 jaar, de tijd gekomen dat de eindtijdprofetieën vervuld zouden worden. Het proces was in gang gezet. Dit begon op dezelfde dag dat Mr. Tkach zijn allesbezoedelende preek gaf, maar het was God die dit moest openbaren.

“*Dan zal de wetteloze zich openbaren* [Grieks: “bekendmaken, onthullen wat voordien niet geweten was”]: *hem zal de Here doden* [Het was God zelf die hem het leven ontnam], *door de adem zijns monds en machteloos maken door zijn verschijning* [stralend licht], *als Hij komt*” (2 Tess. 2:8). Deze profetische vervulling van God die de

mens der wetteloosheid vernietigt, is de gebeurtenis die de wederkomst van Jezus Christus aankondigde en verlichtte. Nu was zijn tijd aangebroken en werd deze niet langer tegengehouden of aan het zicht van de Kerk onttrokken. De tijd was gekomen en de eindtijd begon!

Het getal 40 wordt gebruikt als aankondiging van een godsoordeel. Herinnert u zich de zondevloed die veertig dagen en veertig nachten duurde vanwege de rebellie van de mens? Herinnert u zich de omzwerving in de woestijn door het volk Israël die veertig jaar duurde vanwege hun opstandigheid? De man die direct onder Christus was aangesteld in Gods Kerk op aarde, verkondigde dat de zevendedags Sabbat niet langer een teken voor Gods volk was. Is het dan verwonderlijk dat God een oordeel uitsprak over Mr. Tkach, dat exact veertig sabbatten later (op het uur af), gerekend vanaf die bewuste Sabbat dat Dhr. Tkach dit verkondigde, voltrokken zou worden?

De Invloed van de Apostase (Afvalligheid)

In de Olijfbergprofetie voorspelde Jezus wat er in de eindtijd in de Kerk zou gebeuren. Voordat Mr. Armstrong overleed, ondervond de Kerk nu en dan geestelijke verdrukking. Nadat Mr. Tkach de teugels in handen had gekregen en de leiding in de Kerk overnam, kwam dit steeds vaker voor en begon het de overhand in de Kerk te krijgen. Maar nadat Mr. Tkach de preek in Atlanta gegeven had, kwam er een grote geestelijke verdrukking over de gehele Kerk. Al deze dingen, waarvan Jezus Christus voorspeld had dat zij met groeiende intensiteit tot de eindtijd zouden leiden, waren nu tot een hoogtepunt gekomen.

Twee tot drie jaar voor deze gebeurtenis waren sommige dienaars en broeders de ketterse doctrines die hun tol begonnen te eisen in de Kerk, ontvlucht. Sommigen van hen kregen op verschillende manieren lucht van de doctrinaire veranderingen, nog voordat zij officieel in de Kerk verkondigd werden. Daarom vluchtten zij naar andere organisaties die de Wereldwijde Kerk van God reeds eerder verlaten hadden. Binnen het jaar na de bewuste preek van Mr. Tkach rezen er verschillende andere organisaties op. Broeders begonnen naar deze andere kerken te vluchten in een poging aan de leerstellingen vast te houden die zij bij het begin van hun roeping tot de waarheid, hadden geleerd. Binnen slechts twee tot drie jaar vormden zich meer dan driehonderd verschillende splintergroeperingen uit degenen die de ketterijen van de

“nieuwe” zogenaamde Wereldwijde Kerk van God ontvlucht waren - een kerkorganisatie die niet langer Gods geest in zich werkzaam had.

En dit vervulde weer andere profetieën. *“Wanneer gij dan de gruwel der verwoesting, waarvan door de profeet Daniël gesproken is, op de heilige plaats ziet staan – wie het leest, geve er acht op – laten dan wie in Judea zijn, vluchten naar de bergen”* (Matteüs 24:15-16). De vlucht die plaatsvond toen de fysieke tempel vernietigd werd, was van het “fysieke type” - het vluchtten naar de bergen. Nu kwam de vervulling van het “geestelijke type”. De tijd was voor het geestelijk Judea (de Kerk) gekomen, om naar de bergen te vluchten. “Bergen” worden profetisch gebruikt als type om landen en naties uit te drukken, alsook voor regeringen zowel klein als groot. Toen dit met de fysieke tempel gebeurde, was voor de mensen de tijd aangebroken om te ontkomen door naar andere landen dan Judea te vluchten. Toen het “geestelijke type” de Kerk overkwam, was voor die mensen eveneens de tijd gekomen om de Wereldwijde Kerk van God te ontvluchten. Zij was niet langer een geestelijk veilige plaats om in te vertoeven.

Voor de broeders was de tijd aangebroken om te vluchten naar een van de andere organisaties waar fragmenten van het vroegere bestuur van God waren verstrooid.

Dit duidde ook de tijd aan voor de vervulling van Christus’ parabel over de tien maagden. Deze parabel openbaart in feite een toestand die in de Kerk zou heersen tegen de tijd dat de aankondiging zou worden gedaan dat Jezus Christus’ wederkomst nakende was. Deze toestand is dezelfde lauwe staat als die van Laodicea. Aan het begin van de jaren 90 begon de Kerk in slaap te vallen. Vlak voordat Mr. Tkach openlijk rebelleerde, werden de broeders wakker geschud uit hun sluimering en slaap, maar toen hij zijn preek in Atlanta gaf, schudde de Kerk op haar grondvesten. Deze gebeurtenis diende als een soort wekker voor de Kerk. Dit was dan ook de ware aankondiging aan Gods Kerk dat de komst van Jezus Christus nu ophanden was en niet langer weerhouden werd. De eindtijd was aangebroken.

De profetieën van Ezechiël 5 begonnen nu in vervulling te gaan. Deze profetieën begonnen zich nu snel te voltrekken voor zover het geestelijk Israël (de Kerk), betrof. Eén derde van de broeders in de Kerk raakte afvallig en werd bijna meteen ontrouw aan de waarheid. In feite werd één derde van de Tempel in sneltreinvaart afgebroken.

Gedurende de maanden die hierop volgden, gaf nog één derde deel van de Kerk het uit wanhoop en een totaal verlies van geloof, gewoonweg op. Zij lieten alles achter. Zij konden niet begrijpen hoe of waarom dit toch kon gebeuren met een Kerk die van God was. Zij hadden geen antwoord en geen hoop. Er bleef voor hen niets over om voor te strijden.

Maar hoe zit het met het laatste derde? Er bestaan vele profetieën rond deze groep. In die tijd maakte God zijn ongenoegen tegenover zijn volk duidelijk, omdat zij niet langer geestelijk vasthielden wat zij hadden. Zij waren geestelijk lauw geworden en niet geestelijk waakzaam geweest. In plaats daarvan hadden zij gesluimerd en geslapen en waren zij van trots vervuld geraakt. De tijd was gekomen dat God hen zou kastijden. Zij moesten wakker gemaakt worden en tot berouw en bekering worden gebracht.

Laodicea moest uit haar slaap wakker geschud worden. God zou hen op machtige wijze moeten vernederen opdat er nog enige hoop voor hen zou bestaan en zij zich van hun zelfvernietigende koers zouden afkeren. *“Zo dan, omdat gij lauw zijt en noch heet, noch koud, zal Ik u uit mijn mond spuwen [braken]”* (Openbaring 3:16). God scheidde de Kerk van zijn nabijheid af. Deze beschrijving is weinig complimenteus, maar dat was ook niet de bedoeling. Het was Gods verlangen dat allen uit hun slaap zouden ontwaken, zich zouden bekeren van hun lauwe geestesgesteldheid en opnieuw vurig zijn levenswijze zouden gaan nastreven. *“Allen die Ik liefheb, bestraf Ik en tuchtig Ik, wees dan ijverig en bekeer u”* (vers 19).

Ditzelfde voorval wordt ook in de Olijfbergprofetie beschreven wanneer Jezus zegt: *“Er zal hier geen steen op de andere gelaten worden, die niet zal worden weggebroken”* (Matteüs 24:2). Elke steen was van zijn plaats geschud en neergeworpen. De Kerk was verstrooid. Zij was uitgespuwd, uitgebraakt uit Gods mond, uit zijn aanwezigheid verwijderd. Alleen door bekering konden broeders weer een relatie met Hem opbouwen en daardoor verder gaan met hun geestelijke ontwikkeling.

Verscheidene profetieën over de Kerk worden in samenhang met haar verstrooiing besproken. Een zo'n voorbeeld van een profetie over de Kerk ligt in het ontzuierende woord dat in Daniël 12:7 vertaald wordt als “verstrooiing”. Dit woord betekent verbrijzelen, zoals de

pottenbakker een stuk aardewerk afkeurt en het op de grond gooit, waar het verbrijzeld wordt en de stukken verstrooid worden.

Terug naar het Eerste Zegel

Een groot deel van de geschiedenis van de Kerk is thans behandeld en voert ons terug naar het uitgangspunt waarmee dit hoofdstuk begon. We moeten gaan inzien wat er met Gods Kerk gebeurd is en welke profetieën reeds vervuld zijn in de werkelijke geschiedenis van de Kerk, vooral tegen het einde van Filadelfia en verdergaand in het Laodiceatijdperk.

Nu moeten we terug naar de profetie in het bijbelboek Openbaring waar het over de opening van het eerste zegel gaat. *“En ik zag, toen het Lam een van de zeven zegels opende, en ik hoorde een van de vier dieren zeggen met een stem als van een donderslag; Kom! En ik zag, en zie, een wit paard, en die erop zat, had een boog en hem werd een kroon gegeven, en hij trok uit, overwinnende en om te overwinnen”* (Openbaring 6:1-2).

Er is al eerder aangetoond dat Mr. Armstrong wist dat de sleutel tot inzicht in de zegels van Openbaring, in de Olijfbergprofetie was vervat. Als men weet dat de Olijfbergprofetie over de Kerk gaat, dan zal het duidelijk zijn dat de opening van de eerste zes zegels van Openbaring ook over de Kerk gaat.

De “gruwel der verwoesting” die over de vernietiging van de geestelijke Tempel gaat, begon toen dit zegel door Jezus Christus geopend werd. De opening van dit zegel kenmerkt, openbaart en kondigt in feite het begin van de eindtijd aan. Het openbaart dat het aftellen is begonnen en dat Jezus Christus nu zeer spoedig zal terugkeren. Het duidt het begin van de grote verdrukking in deze wereld aan. De eindtijd is reeds hier. Het openen van de zegels van Openbaring is reeds begonnen. Maar de wereld en het grootste gedeelte van de verstrooide Kerk heeft dit niet opgemerkt.

Deze eindtijdverdrukking betrof de Kerk en daarom heeft de wereld dit niet opgemerkt, omdat zij geen notie had van Gods Kerk. De Kerk is door een grote geestelijke verdrukking heengegaan. De meeste van de zegels zijn reeds geopend. De tekens waarvan Jezus zei dat zij over de Kerk zouden komen, zijn bijna volledig vervuld. Een grote fysieke verdrukking zal nu gauw over de gehele aarde worden uitgestort.

Het eerste zegel gaat over de Kerk. Het gaat over een leider die in Gods Tempel was aangesteld en grote macht en autoriteit kreeg. Toen de tijd gekomen was dat dit zegel geopend zou worden, ging deze leider uit om te overwinnen, om de Kerk te vernietigen en de “gruwel der verwoesting” te plegen.

God beëindigde het leven van deze man precies veertig weken nadat dit zegel geopend was en openbaarde daarmee dat deze gebeurtenis inderdaad het begin aangaf van de komst van Jezus Christus. De eindtijdprophetieën zouden nu gestaag volgens een exacte timing verder in vervulling gaan, totdat de laatste gebeurtenis, de laatste openbaring aan het einde van het zevende zegel, vervuld is in de uiteindelijke komst van Jezus Christus in het Koninkrijk van God.

Maar de wereld weet niet dat de aftelling reeds begonnen is. Zelfs in de verstrooide kerk weten de meeste mensen dit niet. De reden waarom volgt op dit eerste zegel.

De Opening van het Tweede en Derde Zegel

De aantasting door de bezoedelde preek van Mr. Tkach, maakte de weg vrij voor een nog veel grotere opeenvolgende verwoesting. De sluisen stonden wijd open voor het ongehinderd binnenstromen van doctrinaire perversies en alom verspreide persoonlijke interpretaties van Gods woord. Deze waren gebaseerd op menselijke redeneringen en demonische invloeden.

De opening van de volgende twee zegels was een rechtstreeks gevolg en een natuurlijke consequentie van de bij de opening van het eerste zegel ontketende verwoesting.

“En toen Hij het tweede zegel opende, hoorde ik het tweede dier zeggen: Kom! En een tweede, een rossig paard, kwam, en hem, die erop zat, werd gegeven de vrede van de aarde weg te nemen, en dat zij elkander zouden slachten, en hem werd een groot zwaard gegeven” (Openbaring 6:3-4).

Nadat het eerste zegel was geopend, werd de vrede van de Kerk weggenomen. De toenemende onrust gedurende het voorgaande decennium, de doctrinaire oorlog en de strijd tussen broeders en dienaars die hoe langer hoe meer zwichtten voor verdraaide leerstellingen, werden nu bijna van de ene op de andere dag in één massale aanval op de Kerk losgelaten. Dienaars en broeders begonnen

partij te trekken en over doctrinaire verschillen te strijden.

De opening van dit tweede zegel volgde onmiddellijk op het eerste. Bijna drie kwart van de dienaars zwichtte voor deze nieuwe vormen van leerstellingen. Zij keerden zich tot deze nieuw aangenomen valse weg en keerden zich van de waarheid af. Vele dienaars accepteerden de nieuwe leer van Mr. Tkach volledig, terwijl anderen er slechts delen van overnamen. Desondanks ontstond er een brede beweging die zich naar de aan de Kerk opgedrongen valse doctrines voegde.

De opkomst van zo vele valse dienaars leidde tot een nog snellere verspreiding van valse doctrines en onderwijs. Deze dienaars hanteerden niet langer het zwaard van Gods woord in geest en in waarheid, maar een vals zwaard dat diende om de waarheid van de broeders weg te nemen en geestelijke levens te vernietigen.

Naarmate Gods vrede door dit alles uit hun midden werd weggenomen, begon voor de broeders de ergste tijd van ‘geestelijke oorlog’ die de Kerk ooit had ervaren, sinds haar oprichting op de Pinksterdag van 31 na Christus. Vele duizenden broeders verloren hun geestelijke leven toen men elkaar geestelijk begon te vermoorden.

Als valse dienaars op geestelijk vlak ontmaskerd werden, was het resultaat strijd, vernietiging, haat en geestelijke dood. Het zwaard van de valse dienaars waren de valse doctrines en daar ging grote verwoesting en geestelijke moord mee gepaard.

“En toen Hij het derde zegel opende, hoorde ik het derde dier zeggen; Kom! En ik zag, en zie, een zwart paard, en die erop zat had een weegschaal in zijn hand. En ik hoorde als een stem te midden van de vier dieren zeggen: Een maat tarwe voor een schelling en drie maten gerst voor een schelling; en breng geen schade toe aan de olie en de wijn” (Openbaring 6:5-6).

Deze twee verzen worden door de meesten goed begrepen als zij ze lezen met betrekking tot hongersnood. De Kerk heeft altijd begrepen dat dit over een tijd van hongersnood gaat die in de eindtijd over de wereld zou komen, maar die werd alleen gezien als een tijd van fysieke hongersnood. Zo’n tijd van fysieke hongersnood zal inderdaad over de gehele wereld komen, maar deze verzen gaan over de Kerk en over geestelijke hongersnood.

Zij vervullen in feite een oudtestamentische profetie die in de eindtijd zou plaatsvinden. *“Zie, de dagen komen, luidt het woord van de*

Here HERE, dat Ik een honger in het land zal zenden – geen honger naar brood, en geen dorst naar water, maar om de woorden des HEREN te horen” (Amos 8:11).

Naar mate de valse dienaars en de valse doctrines in kracht toenamen, werden de broeders steeds zwakker en zwakker, om tenslotte aan een grote hongersnood ten prooi te vallen. De waarheid van God (het woord van God), dat de broeders moeten eten en verteren om geestelijk gevoed te worden, werd zeer schaars. Er was inderdaad een tijd van grote geestelijke hongersnood over Gods volk gekomen.

De eerste drie zegels waren een tijd van gruwel en verwoesting binnen de geestelijke Tempel van God. Deze verwoesting was ongekend, en toch wist de wereld er niets van. Maar dat zou nu gaan veranderen.

De opening van het Vierde Zegel

Net zoals de opening van het tweede en derde zegel voortvloeide uit de opening het eerste zegel, was de opening van het vierde zegel het gevolg van de opening van de eerste drie zegels. Een nadere toelichting op de geschiedenis zal u meer inzicht in dit zegel geven.

“En toen Hij het vierde zegel opende, hoorde ik de stem van het vierde dier zeggen: Kom! En ik zag, en zie, een vaal paard, en die daarop zat, zijn naam was [de] dood, en het dodenrijk [Grieks: “graf”] volgde achter hem. En hun werd macht gegeven over het vierde deel der aarde om te doden, met het zwaard, met de honger, met de zwarte dood en door de wilde dieren der aarde” (Openbaring 6:7-8).

De zaken die in dit zegel vermeld worden, zijn gelijk aan die in de eerste drie zegels worden aangehaald. De macht om te veroveren, het valse zwaard om levens te verwoesten en de honger als gevolg van de hongersnood, werkten allemaal samen om de broeders hun geestelijk leven te ontnemen.

Om dit beter te begrijpen moeten we de lijn van het verhaal weer oppakken over wat er in de Kerk gebeurde, samen met de profetieën in Ezechiël 5, die zowel een fysieke als geestelijke vervulling in de wereld hebben. De fysieke vervulling van Ezechiël 5 betreft fysieke vernietiging en grote verdrukking die over de hedendaagse naties van oudtestamentisch Israël zullen komen. De geestelijke vervulling voor de Kerk van God is bijna voltooid.

De eerste vier zegels van Openbaring beschrijven de eerste vervulling van Ezechiël 5, die over de Kerk komt. *“Een derde deel zult gij midden in de stad met vuur verbranden, wanneer de dagen der belegering ten einde zijn, en een derde deel zult gij nemen en daar met het zwaard omheen slaan; en een derde deel zult gij in de wind strooien, want achter hen zal Ik het zwaard trekken”* (Ezechiël 5:2).

Dit beschrijft wat er binnen de Kerk gebeurde, toen het eerste zegel geopend werd. Reeds vroeg in het verloop van deze gebeurtenissen, gaf ongeveer een derde van de Kerk eenvoudigweg op en verliet de Kerk. Zij waren geestelijke verslagen. Een ander derde liet zich meeslepen door de valse doctrines (het valse zwaard), en werd zo geestelijk vernietigd. Maar er was nog een laatste derde dat naar de bergen vluchtte (Matteüs 24:16), naar de diverse organisaties die bestonden uit verstrooide leden van de Wereldwijde Kerk van God. Zoals God gezegd had aan Laodicea, zou Hij de Kerk uit zijn mond spuwen of braken. Ezechiël vertelt ons dat een derde deel naar alle windrichtingen verstrooid zou worden.

Maar er wordt nog meer over dit laatste derde deel gezegd. God zegt: *“achter hen zal ik het zwaard trekken”*. De eerste twee derde delen werden geestelijk vernietigd. Het laatste derde deel werd verstrooid, en dat diende een groot doel. Het Laodiceatijdperk van de Kerk werd geestelijk zo zwak (viel in een diepe slaap), dat zelfs toen de eindtijdgebeurtenissen zich voordeden, deze de Kerk niet ten volle wakker maakten. De mensen werd de kans gegeven om (door zich af te scheiden), te ontsnappen aan deze vernietigende kracht die nu in de Wereldwijde Kerk van God aan het werk was. Nu konden zij zich bekeren.

Iedereen was uit Gods mond gespuwd (gebraakt), maar alleen zij die ontsnapt waren (gevlucht uit de Wereldwijde Kerk van God), hadden de mogelijkheid om door bekering weer geestelijk “heet” te worden - in vuur en vlam te raken voor Gods manier van leven - ijverig te zijn voor God. Laodicea was slechts “lauw” en werd bestraft. God schonk Laodicea de mogelijkheid om tot berouw te komen en de kans om opnieuw een relatie met Hem aan te gaan. Er bestond geen andere manier voor hen om tot God terug te keren dan deze. Berouw was de enige optie.

Velen van dit laatste derde deel begonnen aan een proces van

berouw en bekering, maar na korte tijd begonnen velen van hen weer in slaap te vallen en eens te meer geestelijk lauw te worden. Dat is de voortdurende strijd van Laodicea. De meesten bekeerden zich nooit helemaal, omdat zij de waarheid over hun eigen geestelijke gesteldheid niet konden aanvaarden. Het resultaat was, dat sommige organisaties door het aannemen en onderwijzen van valse doctrines, tot dezelfde toestand vervielen waarin de Wereldwijde Kerk van God zich bevond.

Andere organisaties concentreerden zich op het verrichten van hetzelfde “werk” dat zij tijdens het Filadelfiatijdperk gewoon waren te doen en hervatten dezelfde dingen die Mr. Armstrong gedaan had. Zij konden niet aannemen dat het werk van Filadelfia beëindigd was. God had zijn werk voor dat tijdperk echter met Mr. Armstrong beëindigd. Daardoor richtten zij hun aandacht volledig op de wederopbouw van “het werk” van Filadelfia, in plaats van zich bezig te houden met wat er werkelijk in de Kerk van Laodicea aan de hand was.

De meeste broeders keerden terug naar een toestand die op het verleden geleek. Zij stelden zichzelf tevreden door met veel inspanning hetzelfde werk van vroeger dagen weer op te pakken. Dit bracht de meesten van hen tot rust, omdat zij nu niet langer de strijd die zich nog steeds om hen heen afspeelde, het hoofd hoefden te bieden. Hun hoogmoedige houding weerhield hen ervan de waarheid onder ogen zien. Alleen als men de waarheid onder ogen ziet, kan men zich bekeren van wat verkeerd is.

Binnen enkele jaren was bijna de helft van hen die verstrooid waren, gezwicht voor de valse doctrines en konden zo niet meer een relatie met God aangaan. De vernietiging van de geestelijke Tempel duurde voort. Dit laatste derde overleefde in eerste instantie de eerste vernietigingsgolf, maar het vierde zegel openbaarde dat het zwaard opnieuw achter hen getrokken zou worden, met als gevolg dood en hongersnood voor hen die overbleven.

De andere helft van dit laatste derde deel was hoofdzakelijk verbonden aan een van de twee grootste organisaties die uit de Wereldwijde Kerk van God waren voortgekomen. Een van deze organisaties gebruikte de naam ‘Living Church of God’ (Levende Kerk van God), en de ander gebruikte de naam ‘United Church of God’ (Verenigde Kerk van God). Beide hebben er hard aan gewerkt om het “werk” uit het verleden te doen heropleven, een werk dat God reeds

voltooid had met zijn eindtijd-Elia, Mr. Herbert W. Armstrong.

Beide organisaties schoten tekort om de werkelijkheid onder ogen te zien over wat er met de Kerk was gebeurd. God kastijdde hen, maar zij hebben niet geluisterd.

Zij zijn niet in staat geweest zich te bekeren, omdat zij hun ware geestelijke toestand niet onder ogen hebben gezien. De meeste broeders en dienaars in deze groeperingen willen enkele fundamentele waarheden niet onder ogen zien. Indien ze dit alleen al zouden kunnen toegeven, zouden zij tot bekering gebracht kunnen worden. Ze vertonen een zekere gelijkenis met de Kerk van God, maar blijven afgesneden van de mogelijkheid om terug te keren tot een relatie met God, omdat zij zich niet bekeerd hebben. Zij zijn afgesneden van het Lichaam van Christus.

Zij kunnen niet aanvaarden dat zij van Laodicea zijn. Zij geloven dat zij nog steeds Filadelfianen zijn. Ze zien zichzelf in een “beter” daglicht dan wat God over hen zegt. Ze zien zichzelf als “rijk en verrijkt”; in plaats van geestelijk blind, naakt en lauw.

Ze kunnen niet aanvaarden dat alle stenen van de Tempel terneer geworpen zijn. De meesten van hen geloven eigenlijk dat de Olijfbergprofetie over een fysieke tempel en over de wereld gaat, maar niet over de Kerk. Zij zullen nooit toegeven dat zij uit Gods mond zijn uitgebraakt. Om zoiets te erkennen, is ware nederigheid nodig en de volledige aanvaarding van wat God zegt. Maar de meesten van hen houden staande dat zij Filadelfianen zijn, die het “werk” doen en het Evangelie aan de wereld prediken. Zij zullen nooit aanvaarden uit Gods mond te zijn gespuugd.

De meesten geven niet toe dat zij verstrooid zijn, toch is ieder van ons het product van de verstrooiing. Zij geloven niet dat de zegels nu geopend worden, laat staan dat zes ervan reeds zzijn geopend. Zij geloven niet dat Herbert W. Armstrong de eindtijd-Elia was. Zij geloven niet dat alle fundamentele waarheid door hem volledig hersteld werd. Zij geloven niet dat hij Matteüs 24:14 vervuld heeft door het verkondigen van het evangelie in de gehele wereld als een getuigenis aan alle naties. Zij geloven niet dat de gruwel der verwoesting in de Kerk heeft plaatsgevonden. Zij geloven niet dat Joseph Tkach sr. de mens der wetteloosheid en de zoon des verderfs was. Zij geloven niet dat de eindtijdprofetieën het einde van hun vervulling naderen.

172 *De Opening van de Zegels van Openbaring*

Bijna alle verstrooiden hebben God en zijn Zoon Jezus Christus niet willen geloven. Zij zijn niet volledig wakker geschud na uit Gods mond gespuwd te zijn.

God verkondigde met het vierde zegel dat nog veel meer mensen in de omgeving van de Kerk geestelijk vernietigd zouden worden. Dit was allemaal te wijten aan hun weigering om tot berouw en bekering te komen. Maar niet allen zouden vernietigd worden. God ging in Ezechiël 5 verder met de woorden: “*Dan zult gij enkele van die haren nemen en die vastbinden in uw slippen [Hebreeuws woord voor ‘vleugels’, dat gebruikt wordt om ‘bescherming’ uit te drukken]” (vers 3).*

De Kerk viel in slaap. Zij werd verstrooid en gelast te ontwaken, maar keerde spoedig daarna terug in dezelfde toestand als voorheen. Alleen God kan iemand die geestelijk in slaap gevallen is weer wakker maken en alleen Hij kan hen ook wakker houden. Op deze manier zou God speciale bescherming geven aan enkelen, een groep die het “overblijfsel” zou worden van wat verstrooid was. Daarvan spreekt Ezechiël 6:8: “*Maar Ik zal een rest doen overblijven, doordat enigen van u, aan het zwaard ontkomen, onder de volken zullen wonen, wanneer gij in de landen verstrooid wordt*” (Ezechiël 6:8). Maar deze groep zou ook door veel beproevingen en een geestelijk ziftingsproces moeten gaan: “*En gij zult er nog enige nemen, die midden in het vuur werpen en met vuur verbranden; daaruit zal vuur voortkomen tegen het gehele huis Israëls*” (Ezechiël 5:4).

Op dit tijdstip zijn deze dingen nog niet volledig vervuld. God zal nog broeders uit hun slaap wekken. Verschillende profetieën openbaren dat van allen die verstrooid werden slechts een tiende (tien procent), van dit laatste derde deel gered zou worden. Op dit ogenblik heeft nog slechts een tiende (tien procent), van dat tiende de kans gekregen op verlossing. Nadat dit boek is uitgegeven, zullen er nog meer toegevoegd worden. Dit overblijfsel wordt door het gehele tiende gevormd, en velen van hen zullen bevrijd worden nadat de grote fysieke verdrukking over de aarde losbarst.

De eerste vier zegels van Openbaring gaan over de Kerk en de gebeurtenissen die haar in de eindtijd met grote vernietigende kracht zouden overkomen. Naarmate de zegels geopend worden, vindt er echter stilaan een verschuiving plaats als de vernietigende kracht die

geopenbaard is, zich van de Kerk begint af te wenden en zich op deze wereld richt. De eerste vier zegels openbaren een vernietigende kracht die op de Kerk wordt losgelaten. Dit is een grote geestelijke verdrukking.

Er is een verschrikkelijke macht aan de het werk geweest om de Kerk te vernietigen. Maar God zal niet toestaan dat deze gruwel der verwoesting het overblijvende gedeelte van de Tempel dat nu nog bestaat, volledig zal verwoesten. Dit alles maakt deel uit van een algeheel proces waarin de Kerk beproefd en gezuiverd wordt. Een gedeelte van dit overblijfsel zal overleven en veranderd worden bij de wederkomst van Jezus Christus. Een ander gedeelte van dit overblijfsel zal op dat moment niet veranderd worden, maar verder leven in de nieuwe wereld die komt.

Anderen die zich van de waarheid hebben afgekeerd en geweigerd hebben tot berouw te komen, zullen sterven. Enkelen van hen wacht een laatste opstanding om een definitief oordeel te ontvangen, maar voor velen wacht een opstanding tot leven aan het einde van de 1.000-jarige regering van Jezus Christus. Dan zullen zij tot berouw kunnen komen over die dingen waar dat tijdens Laodicea voor hen onmogelijk was. Zij zullen voor een tweede maal in een sterfelijk lichaam kunnen leven om tot berouw te komen en geestelijk verder te groeien indien zij dat dan willen, om tenslotte deel van Gods eeuwige familie te worden. Deze dingen komen uitgebreider aan bod in het zesde hoofdstuk.

Een Overgang in de Tijd

Het vijfde en zesde zegel onthullen dat de aandacht wordt afgewend van de dingen die in de Kerk gebeurd zijn (geestelijk Israël), en vervolgens gericht wordt op gebeurtenissen die in de wereld zullen gaan plaatsvinden en wel met name in fysiek Israël (de hedendaagse naties van het oudtestamentische Israël).

“En toen Hij het vijfde zegel opende, zag ik onder het altaar de zielen van hen, die geslacht waren om het woord van God en om het getuigenis, dat zij hadden. En zij riepen met luider stem en zeiden: Tot hoelang, o heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt Gij ons bloed niet aan hen, die op de aarde wonen? En aan elk hunner werd een wit gewaad gegeven, en hun werd gezegd, dat zij nog een korte tijd moesten rusten, totdat ook het getal vol zou zijn van hun broeders, die

gedood zouden worden evenals zij” (Openbaring 6:9-11).

Na de vernietiging van de Kerk ten gevolge van de opening van de eerste vier zegels, is er een tijd van bezinning om te erkennen dat er slechts een ‘korte tijd’ overblijft voordat alles voleindigd wordt en het Koninkrijk van God op aarde zal worden gevestigd. Het is duidelijk dat zij die in Christus gestorven zijn, nog steeds dood zijn. Zij spreken niet. Maar er is een lange tijd voorbijgegaan nu wij nu definitief het einde naderen. Zij die nog steeds in leven zijn, hebben zwaar te lijden gehad onder de gebeurtenissen uit de eerste vier zegels. Dit uit zich in hun eendrachtige geestelijke uitroep: *“Tot hoelang, o heilige en waarachtige Heerser?”*.

Op dat moment troost God zijn volk, degenen die Hij roept om deel uit te maken van een laatste overblijfsel. Hij vertelt hun dat allen die geleden hebben nu gauw beloond zullen worden. Wij naderen nu het einde van de volledige vervulling van zijn doel dat Hij aan het verwezenlijken is in de eerste fase van zijn plan voor de redding van de mensheid. Allen die lijden en vasthouden aan het woord van God en het getuigenis dat zij hebben, zullen bekleed worden met witte klederen.

Pas na de opening van dit zegel is het overblijfsel in staat om zich meer en beter te concentreren op het doel van die zaken die eraan voorafgegaan zijn - vooral gedurende de opening van de eerste vier zegels. Pas bij de opening van dit zegel begint het overblijfsel zich voor te bereiden en zijn aandacht te vestigen op wat nog voor hen ligt.

Het Zesde Zegel

Het zesde zegel van Openbaring geeft een uiterst dramatische tijd in de menselijke geschiedenis aan. Het opent de weg voor de beslissende gebeurtenissen die plaats moeten vinden voordat het Koninkrijk van God uiteindelijk naar deze aarde kan komen. Dit zegel bestempelt de voltooiing van een zeer specifiek werk dat God gedurende de afgelopen 6.000 jaar heeft gedaan. Dit is de tijd dat de roeping en uitverkiezing van allen die als eersten in dat Koninkrijk zullen worden opgewekt, door God volledig vastgelegd zal zijn.

Deze gewichtige gebeurtenis wordt onthuld tegen de achtergrond van de openbaring dat de tijd voor Gods toorn (in de eindtijd), nu aangebroken is en op het punt staat over deze aarde ontketend te worden. Maar voordat deze laatste tijd van grote rampspoed op de

aarde uitbreekt, zal het volledige getal van allen die in de eerste opstanding zullen zijn, verzegeld zijn. God vestigt alle aandacht hierop, vlak voordat het laatste zegel geopend wordt. Maar eerst richt God onze aandacht nog op een waarschuwing die hier gegeven wordt, die zal leiden tot de opening van het zevende zegel.

“En ik zag, toen Hij het zesde zegel opende, en daar geschiedde een grote aardbeving [door elkaar schudden] en de zon werd zwart als een haren zak en de maan werd geheel als bloed. En de sterren des hemels vielen op de aarde, gelijk een vijgeboom zijn wintervijgen laat vallen, wanneer hij door een harde wind geschud wordt. En de hemel week terug, als een boekrol, die wordt opgerold, en alle berg en eiland werd van zijn plaats gerukt. En de koningen der aarde en de groten en de oversten over duizend en de rijken en de machtigen en iedere slaaf en vrije verborgen zich in de holen en de rotsen der bergen; en zij zeiden tot de bergen en tot de rotsen: Valt op ons en verbergt ons voor het aangezicht van Hem, die gezeten is op de troon, en voor de toorn van het Lam; want de grote dag van hun toorn is gekomen en wie kan bestaan?” (Openbaring 6:12-17).

De opening van het zesde zegel is de aankondiging van een overgang in de tijd. Het moment van de grote fysieke verdrukking is uiteindelijk gekomen en staat op het punt te beginnen. Daarmee komt er ook een einde aan een grote geestelijke verdrukking, daar het definitieve oordeel over de Kerk is geveld. Aan het einde van de haar toebedeelde 6.000 jaar van zelfbestuur, is de eindtijd uiteindelijk voor de gehele mensheid aangebroken. De wereld zal op haar grondvesten schudden. De mensheid is bijna zover dat ze oog in oog komt te staan met de dreiging van haar eigen uitroeiing indien God niet ingrijpt.

Dit laatste gedeelte van Openbaring 6 geeft ons een overzicht van de rampen die nu gaan volgen en de gevolgen ervan voor de gehele mensheid in alle uithoeken van de wereld. Zij zullen zich “in dat laatste deel van de eindtijd, nadat het zevende zegel geopend is”, trachten te verbergen om aan deze toorn te ontsnappen.

Maar eerst een onheilsboodschap. Veel mensen zullen niet graag lezen wat er nu geschreven gaat worden, omdat het met veel lijden en pijn gepaard gaat.

11 September 2001 is een datum die de gehele wereld kent! Zeg “11 september” (9/11) en iedereen zal aan de twee ingestorte torens in New

York City denken, waarbij honderden mensen omkwamen. Diezelfde dag boorde een straalvliegtuig zich in het Pentagon. Dit was een profetische gebeurtenis die aan de wereld vervuld werd, niet in de Kerk! Dit geeft, wat de vervulling van de eindtijdprofetieën betreft, een tijdsovergang aan. Deze verschuiving waarbij de aandacht steeds meer op de wereld wordt gericht, zal nog verder toenemen en uiteindelijk tot Wereld Oorlog III leiden.

Als ik dit schrijf valt het me zwaar te moede, omdat wat ik nu moet gaan schrijven mij heel erg bedroeft. Ik heb een opdracht van God gekregen. Dit schrijven is een deel daarvan. Ik schep er geen vreugde in, integendeel, het doet mij pijn, omdat God mij duidelijk heeft laten zien wat komen gaat. Het is ook nog om andere redenen moeilijk.

Zou u graag de taak krijgen om dingen aan de mensen te vertellen die waar zijn, wetende dat wanneer u ze vertelt velen van hen u zullen haten? Sommigen zullen me dood wensen om hetgeen ik hier schrijf. Ook dat heeft God mij getoond. Maar dat is slechts bijzaak in vergelijking met datgene waardoor ik mij van binnen zo beklemd voel. De pijn die ik onderga betreft niet mijzelf.

Terwijl ik dit schrijf, zit ik op het balkon van de binnenplaats van het Gaylord Opryland Hotel in Nashville, Tennessee. Deze plek heeft een enorm glazen dak en is voorzien van weelderige, tropische beplanting, een aangelegd watervalletje, kabbelende beekjes en overal wandelpaadjes. Het is hier vredig en mooi. Mensen van alle leeftijden wandelen hier rond en vandaag zijn er zelfs honderden jonge kinderen aanwezig. Het zijn de beste leerlingen van ongeveer elf tot twaalf jaar van scholen hier uit de buurt, die hier mogen vertoeven. Het is om deze kinderen en voor miljoenen anderen zoals zij in heel Amerika, dat ik treur.

Binnen afzienbare tijd zullen de meesten van hen sterven. De tragedie van 11 september was een voorbode van dit alles wat komen gaat. Er zit geen goed nieuws in wat nu te gebeuren staat, maar er ligt na dit alles wel goed nieuws in het verschiet - het Evangelie van Gods komende Koninkrijk. En op de komst van dat Koninkrijk moet u zich concentreren. Want wat God zegt, dat nu gauw gaat gebeuren, gaat gebeuren, en wel zeer spoedig.

11 September veranderde de wereld. Velen weten dat dit waar is, maar zij bevatten de volle omvang ervan niet. De gevolgen van de aan

demonische breinen ontsproten gruweldaden op die dag, zullen leiden tot Wereld Oorlog III. Deze gebeurtenissen en de reactie hierop van de Verenigde Staten (Manasse), en die van zijn broer het Verenigd Koninkrijk (Efraïm), zijn de factoren bij uitstek die in dit laatste tijdperk de standpunten en de bondgenootschappen onder de naties voorgoed veranderd hebben. De moslimwereld, het Midden Oosten, Europa en Azië zijn erdoor beroerd. Deze dag schokte de wereld en bracht verandering in de koers van deze wereld, hetgeen volgens de profetieën voorspeld was.

Gedurende de laatste eeuw hebben de Verenigde Staten van Amerika de grootste rijkdom en macht ontvangen, die ooit ten deel vielen aan welke natie dan ook in heel de geschiedenis van de aarde. Zij hebben de beloften ontvangen die God aan Abraham, Isaak en Jakob deed. Deze voorspoed is het gevolg van de vervulling van Gods beloften, die tot aan het einde van het tijdperk voor de mensheid van 6.000 jaar zelfbestuur, precies zouden uitkomen zoals Hij ze gedaan had. Alles wat deze natie bezit kwam van God, maar net zoals de Kerk van Laodicea is Amerika vervuld geraakt van trots en “rijk en verrijkt” (verwend), geworden. Alle landen zijn getuige van deze waarheid. Dat is de primaire reden waarom zovelen Amerika haten.

Dit land, een van de stammen van oudtestamentisch Israël, gaat door God vernederd worden. Dit zal gebeuren voordat Wereld Oorlog III begint. Er zal verdrukking komen over dit land en de andere verstrooide naties van oudtestamentisch Israël.

De dingen die symbool staan voor de grootsheid van Amerika (rijkdom, macht, regering), werd op die zwarte septemberdag een grote symbolische slag toegebracht. Het financiële hart van dit land - een land waar ik met heel mijn hart van houd - kreeg een bijna fatale slag te verwerken. Het kwam zo dichtbij! Dit had onze gehele natie economisch kunnen verlammen en zelfs de gehele wereld. Sommige financiële markten moesten tijdelijk de deuren sluiten om weer orde op zaken te stellen.

Twee torens die zich eens zo fier verhieven, werden tot puin herleid. Dit is een voorproef en waarschuwing van wat spoedig zal volgen. Alles in deze natie wat “hoogmoedig” is, zal terneergeslagen worden. Deze natie zal als eerste vallen. Het zal symbool staan voor de ondergang van alle naties voordat Jezus Christus in het Koninkrijk van

God komt.

Washington D.C. zal hieraan niet ontsnappen. Deze volledige regering en haar legermacht zullen ten val gebracht worden en tot een einde komen.

Datgene wat over deze natie en de andere hedendaagse naties van het oudtestamentische Israël ontketend zal worden, zal beginnen zodra het zevende zegel geopend is. U kunt deze dingen nu nauwelijks aannemen, maar spoedig - als dit alles begint - zult u wel in staat zijn dit alles ten volle te bevatten en te geloven. Op dat moment zult u voor de keuze staan om al dan niet tot berouw en bekering te komen. U kan Gods vergiffenis, genade en hulp te zoeken om zijn levensweg te kunnen volgen en verlossing te vinden in zijn nieuwe wereld, die door zijn Zoon geregeerd zal worden.

Op die dag van 11 september (9/11), was elke natie en elk land zowel groot als klein (profetische bergen en eilanden), aangedaan door wat er gebeurde. Zij waren ontsteld en ontgoocheld. Het was een voorbode van de tijd die nu op het punt staat aan te breken. De tijd van Gods grote toorn is nakende. Wie zal stand kunnen houden? Dat is wat dit zesde zegel verkondigt!

Na het instorten van de twee torens zag men een angstaanjagend grote wolk, die zich ontvouwde en New York bedekte. Onder deze wolk, verduisterde de hemel en de zon verdween. Het effect van stof in de atmosfeer geeft dat het licht van maan en sterren rood kleurt. Al deze dingen zijn een voorproef van wat nu spoedig in overweldigende mate over grote delen van de aarde zal komen.

De opening van het zesde zegel is een waarschuwing van wat over de gehele aarde zal volgen wanneer het zevende zegel geopend wordt.

We bevinden ons in de eindtijd. We zijn er al een heel eind in gevorderd. U zou tot diep in uw binnenste geraakt moeten zijn als u beseft dat de eindtijdprofetieën, die vele eeuwen lang voor de mens verzegeld zijn geweest, nu ontsluit zijn. Zes van de zeven zegels opgesomd in Openbaring, zijn reeds geopend.

Het Langdurige Werk van Pinksteren

Het zesde zegel geeft niet alleen een overzicht van wat er in deze wereld staat te gebeuren, nu er een verschuiving van de aandacht van de Kerk naar de wereld plaatsvindt, maar het openbaart tevens de

voltooiing van het werk dat God gedurende de afgelopen 6.000 jaar heeft gedaan. In het tijdsbestek tussen de opening van het zesde en zevende zegel wordt dit grote werk voleindigd.

Gedurende bijna zes millennia heeft God mensen geroepen om zich van hun eigen wegen te bekeren en zijn heilig, rechtvaardig karakter te ontwikkelen. Dat is het werk van Pinksteren geweest waarvan het grootste gedeelte gedurende de afgelopen 2.000 jaar binnen de Kerk is uitgevoerd. Eerstelingen werden door God geroepen om deel van zijn Koninkrijk te zijn, dat komt als Jezus Christus als Koning der koningen terugkeert. God heeft lange tijd gewerkt om tot dit moment te geraken waarop het zesde zegel geopend kan worden en dit gehele proces voltooid zal zijn, en allen die zijn Koninkrijk zullen vormen, zullen zijn verzegeld.

Het zevende zegel kan niet geopend worden totdat dit proces voltooid is. Momenteel zijn er engelen die weerhouden worden van het ontketenen van hun aandeel in de eindtijdverschrikking totdat allen die voor de eerste opstanding bestemd zijn, gereed gemaakt zijn, door God verkozen en verzegeld zijn.

“Daarna zag ik vier engelen staan aan de vier hoeken der aarde, die de vier winden der aarde vasthielden, opdat er geen wind zou waaien over de aarde, of over de zee, of over enige boom. En ik zag een andere engel opkomen van de opgang der zon, hebbende het zegel van de levende God; en hij riep met luider stem tot de vier engelen, aan wie gegeven was aan de aarde en de zee schade toe te brengen, en hij zeide: Brengt geen schade toe aan de aarde, noch aan de bomen, voordat wij de knechten van onze God aan hun voorhoofd verzegeld hebben” (Openbaring 7:1-3).

Deze vier engelen, die weerhouden worden van het ontketenen van verschrikkingen over de aarde, zijn de eerste vier engelen die hun trompetten zullen laten weerklinken nadat het zevende zegel geopend is. Dit zal het begin van de laatste drie en een half jaar van grote “fysieke” verdrukking aankondigen.

De eerste vier engelen van het zevende zegel worden weerhouden van het ontketenen van de fysieke verdrukking over deze wereld, totdat God de definitieve verzegeling voltooid heeft van allen die in de eerste opstanding zullen zijn. Allen die in Christus stierven zijn reeds bevestigd en maken deel uit van de telling van Pinksteren - als

eerstelingen die in de eerste opstanding zullen zijn. Hun bestemming is reeds verzegeld en nu is de tijd gekomen om die van de overigen te verzegelen die nog in leven zijn - die door God uitverkoren zullen worden om samen met hen hierin te delen.

Degenen die samen met Jezus Christus als deel van zijn Koninkrijk terugkeren, vormen het werk van Pinksteren, degenen die deel uitmaken van de Tempel waar God gedurende 6.000 jaar aan heeft gewerkt. Omdat God bouwheer is, is de bouw van deze structuur exact! God heeft er de blauwdruk van gemaakt en heeft elke steen zelf gevormd. Het aantal stenen is nauwkeurig bepaald; niet teveel en niet te weinig. En ze zullen allen in de Tempel passen, precies zoals Hij ze gevormd heeft. Het vermogen om zo'n kunststuk te verwezenlijken strekt tot meerdere glorie van de grootsheid van God en zijn macht om dit ten uitvoer te brengen. Deze Tempel is precies tot in de kleinste details afgewerkt, net zoals God het reeds vóór de grondlegging der wereld had voorbestemd. *“Hij heeft ons [sprekende over de Kerk] immers in Hem uitverkoren vóór de grondlegging der wereld, opdat wij heilig en onberispelijk zouden zijn voor zijn aangezicht. In liefde heeft Hij ons tevoren ertoe bestemd [Grieks: “voorbested” plan] als zonen van Hem te worden aangenomen door Jezus Christus, naar het welbehagen van zijn wil, tot lof van de heerlijkheid zijner genade, waarmede Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde”* (Efeziërs 1:4-6).

De opening van het zesde zegel openbaart een tijd van ontzagwekkende vervulling van het werk van God gedurende de afgelopen 6.000 jaar. Allen van de eerste oogst uit de gehele mensheid die lid zullen worden van zijn familie, zullen bevestigd en verzegeld zijn voordat de definitieve verdrukking over deze wereld komt. Maar voordat deze eerstelingen tot de God-familie kunnen toetreden, moet de wereld eerst een tijd van moeilijkheden doorstaan zoals ze nog nooit in haar hele geschiedenis heeft meegemaakt.

Precies zoals we een precies aantal dagen moeten tellen om te weten wanneer we Pinksteren moeten vieren, is er een afgestemd aantal eerstelingen die het werk van Pinksteren vormen (over hoe deze dag gehouden moet worden vindt u meer in hoofdstuk 6). God is perfect in al zijn wegen en wat Hij bouwt is exact! Gedurende de afgelopen 6.000 jaar is God bezig geweest met het bouwen van een geestelijke Tempel. Deze Tempel is samengesteld uit allen die de eerstelingen zullen zijn in

zijn familie, wanneer zijn Koninkrijk naar de aarde komt.

“En ik hoorde het getal van hen, die verzegeld waren: honderdvierenveertigduizend waren verzegeld uit alle stammen der kinderen Israëls” (Openbaring 7:4).

Dit getal van 144.000 is nauwkeurig, en volkomen in overeenstemming met de wil van God. Zij alleen zullen als deel van Gods Familie bij Jezus Christus' wederkomst worden opgewekt. Het getal twaalf staat symbool voor perfectie en wordt door God gebruikt om de eerstelingen te beschrijven; namelijk 12.000 uit elk van de 12 stammen van Israël. Dit is geestelijk Israël, niet de fysieke stammen van Israël.

Hoewel dit alles reeds eerder ten dele behandeld is, zullen we er hier nog meer aan toevoegen omdat deze dingen in Openbaring besproken worden en deel uitmaken van de opening van dit zegel.

De 144.000 Die Met Christus Terugkeren

“En ik zag en zie, het Lam stond op de berg Sion en met Hem honderdvierenveertigduizend, op wier voorhoofden zijn naam en de naam zijns Vaders geschreven stonden. En ik hoorde een stem uit de hemel als de stem van vele wateren en als de stem van zware donder. En de stem, die ik hoorde, was als van citerspellers, spelende op hun citers; en zij zongen een nieuw gezang vóór de troon en vóór de vier dieren en de oudsten; en niemand kon het gezang leren dan de honderdvierenveertigduizend, de losgekochten van de aarde. Deze zijn het, die zich niet met vrouwen hebben bevekt, want zij zijn maagdelijk. Dezen zijn het, die het lam volgen, waar Hij ook heengaat. Dezen zijn gekocht uit de mensen als eerstelingen voor God en het Lam. En in hun mond is geen leugen gevonden; zij zijn onberispelijk” (Openbaring 14:1-5).

Het verslag is duidelijk. Het getal is nauwkeurig bepaald! Dit zijn geroepen eerstelingen, die uit de mensheid gekocht zijn. Het proces is voltooid. Dit zijn allen die gedurende de afgelopen 6.000 jaar uit de mensheid gekocht zijn.

In werkelijkheid zijn deze beide verslagen over de 144.000 (Openbaring 7 en 14), een en dezelfde. In Openbaring 7:4 is dit aantal nog niet volledig bereikt, maar staat het op het punt om voltooid te worden. Als we bij Openbaring 14 aankomen, is dit getal wel verwezenlijkt en zijn zij bij Jezus Christus nadat zij zijn opgewekt.

De groep waarvan in Openbaring 7 sprake is, gaat niet over een specifiek aantal fysieke Israëlieten die een fysieke bescherming tegen de eindtijdverdrinking zullen ontvangen. Het gaat hier ook niet over een speciaal aantal in de Kerk dat beschermd zal worden.

Lees aandachtig wat er na de opsomming van de twaalf stammen, geschreven staat. *“Daarna zag ik, en zie, een grote schare, die niemand tellen kon, uit alle volk en stammen en natieën en talen stonden voor de troon en voor het Lam, bekleed met witte gewaden en met palmtakken in hun hand”* (Openbaring 7:9).

Het gaat hier niet over een of andere mysterieuze nieuwe groep. Dit is geen groep heidenen noch de Kerk van Laodicea, die uit de grote eindtijdverdrinking bevrijd zullen worden, zoals sommigen nog steeds geloven. Dit vers blijkt alleen maar vooruit in de tijd en toont ons het eindresultaat van de 144.000 die reeds in vers 3 verzegeld werden.

Niemand kon deze ‘tellen’ (Grieks: arithmeo). Hier wordt duidelijk gesteld dat alleen God het getal kent, omdat ook God dit getal verwezenlijkte. We kunnen met geen mogelijkheid weten hoeveel God er uit elk millennium gekocht heeft, maar Hij vertelde ons wel het totale aantal. (vers 4).

Toch staat deze menigte duidelijk op dezelfde plaats als diegenen die in Openbaring 14 genoemd worden - degenen die zijn losgekocht uit de mensheid. Dit zijn dezelfde, omdat zij in het wit gekleed zijn en *“hun lange klederen wit gemaakt hebben in het bloed van het lam”* (Openbaring 7:14).

De vraag wordt zelfs gesteld wie deze ‘grote menigte’ is: *“En een van de oudsten antwoordde en zeide tot mij: Wie zijn dezen, die bekleed zijn met witte gewaden, en vanwaar zijn zij gekomen? En ik sprak tot hem: Mijn heer, gij weet het. En Hij zeide tot mij: Deze zijn het die komen uit de grote verdrinking; en zij hebben hun gewaden gewassen en die wit gemaakt in het bloed des Lams. Daarom zijn zij voor de troon van God en zij vereren Hem dag en nacht in zijn tempel; en Hij, die op de troon gezeten is, zal zijn tent over hen uitspreiden.”* (Openbaring 7:13-15).

Deze groep vormt de Tempel van God. De volgende verzen tonen duidelijk aan dat zij van sterfelijk naar onsterfelijk veranderd zijn. Zij zijn nu geest, in de geestelijke familie van God. Zij zijn daar niet gemakkelijk toe gekomen. Allen die in de geestelijke Familie van God

geroepen én verwekt worden, moeten door een intensief zuiveringsproces vol beproevingen en verzoekingën gaan, om tot stenen voor de Tempel te worden gekneet en gevormd.

Bij de laatste instructies die Jezus Christus op de Pascha-avond aan de Kerk gaf, zei Hij: *“Dit heb Ik tot u gesproken, opdat gij in Mij vrede hebt. In de wereld lijdt gij verdrukking, maar houdt goede moed. Ik heb de wereld overwonnen.”* (Johannes 16:33).

Later sprak Paulus over dezelfde dingen toen hij zei: *“Daarom hebben wij, - want wij konden het niet langer uithouden, - besloten alleen te Athene achter te blijven, en wij hebben Timoteüs onze broeder, en een medewerker Gods in het evangelie van Christus, gezonden om u te versterken en u te vermanen inzake uw geloof, dat niemand zou wankelen onder deze verdrukking. Gij weet immers zelf, dat wij daartoe bestemd zijn; want ook toen wij bij u waren, zeiden wij u reeds, dat wij zouden verdrukt worden, zoals gij ook weet, dat geschied is.”* (I Thessalonicenzen 3:1-4).

Verdrukking en lijden zijn niets nieuws voor Gods volk. Het maakt deel uit van hun roeping. Daarom zijn ook de voorbeelden van vuur en het zuiveringsproces van goud en zilver zo betekenisvol. Er is veel vuur voor nodig, om broeders te testen teneinde hun verandering te bewerkstelligen - om heilig en rechtvaardig karakter in hen te vormen. Zoals Petrus het zei: *“Opdat de echtheid van uw geloof, kostbaarder dan vergankelijk goud, dat door vuur beproefd wordt, tot lof en heerlijkheid en eer blijke te zijn bij de openbaring van Jezus Christus.”* (I Petrus 1:7).

Dus als ons over deze grote menigte verteld wordt, *“deze zijn het die uit de grote verdrukking komen”* (Openbaring 7:14), moeten we begrijpen dat allen die in de eerste opstanding lid van de God-familie kunnen worden, in de wereld door grote verdrukking moeten gaan. Dat is het proces waardoor iemand veranderd kan worden. Zodoende zijn zij die uit de ‘grote verdrukking’ komen niet slechts beperkt tot de periode van hen die uit de fysieke eindtijdverdrukking komen (die de gehele wereld omvat). Alle 144.000 zijn tijdens hun leven door grote verdrukking gegaan om tot degenen te kunnen behoren die in de eerste opstanding zijn.

Voordat het zevende zegel geopend wordt en de fysieke eindtijdverdrukking op aarde wordt ontketend, zal het werk van

184 *De Opening van de Zegels van Openbaring*

Pinksteren voleindigd zijn. Allen die in de eerste opstanding zijn, zullen da vastgesteld en verzegeld zijn.

Het zou een ontgoocheling moeten zijn als u zich realiseert dat we ons op het tijdstip dat dit boek geschreven wordt, reeds in de tijd bevinden dat het zesde zegel geopend is. We bevinden ons nu in een tijdsovergang waarin de geestelijke eindtijdverdrukking van de Kerk ten einde loopt en de fysieke eindtijdverdrukking op het punt staat over deze wereld los te barsten.

Deze tijd tussen de opening van het zesde en het zevende zegel is het moment waarop de definitieve vaststelling van allen die eerstelingen zullen zijn in de Tempel van God wordt bepaald. Als de verzegeling voltooid is, zal er grote verwoesting over deze aarde komen vanwege de vier engelen van het zevende zegel, die dan niet langer meer tegengehouden zullen worden.

Hoofdstuk 6

DE OPENBARING VAN GODS PLAN

Mensen uit alle mogelijke religies op aarde geloven dat zij de waarheid begrijpen. Dat is het probleem. Duizenden mensen in verschillende religieuze groeperingen onderwijzen doctrines waarvan zij geloven dat ze waar zijn - doctrines die soms gedeeltelijk en soms radicaal verschillen met die van andere religies.

Er zullen altijd grote religieuze struikelblokken en tegenstrijdige geloofsovertuigingen blijven bestaan, zelfs als we de religies elimineren die zich niet beroepen op de God van Abraham zoals het boeddhisme, het confucianisme, het hindoeïsme, het taoïsme en de rest. Er is slechts één God van Abraham. Maar moslims, joden en christenen beweren allen de bewakers van het meest ware geloof te zijn en degenen die daarom het dichtst bij Gods wil staan. Toch kunnen deze drie groeperingen onderling niet tot overeenstemming komen.

Deze religieuze verwarring is er de oorzaak van dat de mens ten aanzien van het ware doel en plan van God misleid is gebleven. Dat plan is sinds de dagen van Adam en Eva altijd een mysterie gebleven voor de wereld, uitgezonderd voor die enkelingen die God geroepen heeft. Sinds de schepping van de mens heeft God slechts een klein aantal van hen geroepen en inzicht gegeven om hen te trainen, te vormen en te kneden voor een tijd in de toekomst. De tijd waarin Hij zou ingrijpen om alle onwetendheid, misleiding en verwarring voor de gehele mensheid uit de weg te ruimen.

Die tijd is nu gekomen. God staat op het punt om alle onwetendheid weg te nemen, en zichzelf en de waarheid over zijn doel met de mensheid te openbaren. Hij zal dit doen voor allen die verder zullen leven in de nieuwe wereld, die op komst is en die geregeerd zal worden door het Koninkrijk van God. Het mooie van dit alles is dat het niet uitmaakt of men dit nu gelooft of niet, het zal toch gebeuren en wel precies zoals het in dit boek beschreven staat.

Ook al menen religieuze organisaties dat zij God en zijn wegen kennen, toch zijn het doel en het plan van God altijd een mysterie gebleven. Het is de afgelopen 6.000 jaar slechts aan een klein aantal mensen geopenbaard. Dat gaat nu veranderen. U kunt één van hen zijn die nu de gelegenheid krijgen om Gods waarheden te ZIEN. U zou voor de eerste maal het vermogen kunnen ontvangen om Gods plan en het doel te gaan begrijpen, omdat God zichzelf nu gaat openbaren aan degenen die in zijn nieuwe wereld zullen voortleven.

Nadat de Kerk in 31 na Christus was opgericht, begon God Zijn waarheid aan meer mensen te openbaren, maar nog altijd bleef de Kerk klein. God riep slechts enkelen tot inzicht. Zij zouden een training krijgen waardoor degenen die zich daaraan volledig overgaven, een deel zouden kunnen worden van hen die het Koninkrijk van God zullen helpen vestigen als Jezus Christus het bij zijn wederkomst naar de aarde brengt. Gods waarheid is altijd een mysterie voor de rest van de mensheid gebleven. Lees hoe Paulus dit gedeeltelijk beschreef in de brief aan de Korintiërs.

“Maar wat wij [de dienaars] spreken, als een geheimenis [een mysterie voor de wereld; mensen kunnen de waarheid van God niet kennen tenzij God die aan hen openbaart] , is de verborgen wijsheid Gods, die God (reeds) van eeuwigheid voorbeschikt heeft [van vóór het “tijdperk” dat de mens op aarde geplaatst werd] tot onze heerlijkheid [voor degenen die Hij geroepen heeft om zijn waarheid te zien; zij die in de Kerk geroepen werden] En geen van de beheersers dezer eeuw heeft van haar geweten, want indien zij van haar geweten hadden, zouden zij de Here der heerlijkheid niet gekruisigd hebben. Maar, gelijk geschreven staat: wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben. [aanhaling van Jesaja 64:4] Want óns heeft God het geopenbaard [degenen die Hij in de Kerk geroepen heeft] door de Geest. Want de Geest doorzoekt alle dingen, zelfs de diepten Gods. Wie toch onder de mensen weet, wat in een mens is, dan des mensen eigen geest, die in hem is? [...enkel door zijn eigen natuurlijke fysieke vermogen om zijn fysieke omgeving te beredeneren] Zo weet ook niemand, wat in God is, dan de Geest Gods [God kiest zelf aan wie Hij zijn waarheid zal openbaren. Alleen door middel van zijn Geest, werkzaam in individuen, zal men in staat zijn om te ZIEN wat

waar is]. *Want nu hebben wij niet de geest der wereld ontvangen, maar de Geest uit God, opdat wij zouden weten, wat ons door God in genade geschonken is*" (I Korintiërs 2: 7-12).

Paulus zei hun dat Gods waarheid en zijn levensweg een mysterie gebleven zijn voor de gehele wereld, behalve voor degenen aan wie God zijn Geest had gegeven, omdat alleen op die manier datgene wat geestelijk is begrepen kan worden. De mens is fysiek en kan alleen maar omgaan met de fysieke realiteit rondom hem, tenzij God hem de hulp geeft die hem ontbreekt, zijn Geest.

Dat is wat God nu op aarde begint te doen. In de eerste 4.000 jaar van de mensheid werkte God slechts met enkelen die Hij inzicht gaf en die Hij voorbereidde op een toekomstige tijd waarin zij in staat zouden zijn Hem te dienen in het Koninkrijk van God, dat komen gaat. Na het dienaarschap, de dood en de opstanding van Jezus Christus, begon God te werken met grotere aantallen mensen die door Hem in zijn Kerk geroepen werden. Maar de Kerk was nog steeds zeer klein in aantal. Het is interessant om op dit punt gekomen een zeer fundamentele waarheid uit te leggen die de mensen nooit begrepen hebben, vooral de traditionele christenen niet.

Velen in het traditionele christendom geloven dat een persoon overtuigd kan worden zich te bekeren en "zijn hart aan de Heer te geven". Dat is de reden waarom zoveel groeperingen aan "bekering" doen. Zij geloven dat ze door hun inspanningen sommigen zover kunnen krijgen dat zij zich "tot Christus keren". Ze geloven dat ze hen kunnen helpen tot bekering te komen. Maar zo werkt God niet. Lees wat Jezus Christus zei over degenen die tot Hem konden komen.

"Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekke, en Ik zal hem opwekken ten jongste dage" (Johannes 6:44). De meeste mensen begrijpent dit vers niet. Jezus Christus vertelt ons dat niemand op eigen kracht of door enige vorm van dwang, redenering of prediking, tot Jezus Christus kan komen, tenzij God de Vader hen persoonlijk trekt (hen roept), met zijn Geest. En dat heeft God niet gedaan, behalve bij de weinigen die geroepen zijn om deel uit te maken van Gods Koninkrijk - om te regeren met Jezus Christus wanneer Hij komt. Degenen die God roept, zullen samen de 144.000 vormen die met Christus zullen terugkeren. Alleen God de Vader roept!

Vervolgens zei Christus dat Hij op de laatste dag degenen die de

Vader Hem zou geven, opwekken zou. Dat is de tijd die we nu snel naderen. We zijn nú in de eindtijd. Op de laatste dag van de grote verdrukking zullen de 144.000 opgewekt worden en met Christus naar de aarde terugkeren.

Dit alles is een groot mysterie gebleven voor de mensheid. Maar nu zal het aan de gehele wereld geopenbaard worden. Gods tijd om dit te doen is nu gekomen. Dit hoofdstuk concentreert zich op Gods plan en doel met de mensheid en hoe Hij dit alles tot stand zal brengen.

Alhoewel we nu leven aan het einde van 6.000 jaar van menselijk zelfbestuur, in een tijd waarin de wereld de ergste verschrikkingen en verdrukking ooit zal ondergaan, is dit ook de tijd waarin de meest boeiende dingen die de mensheid ooit heeft meegemaakt, op het punt staan te gebeuren. U leeft in de meest gewichtige tijd van de menselijke geschiedenis! De tijd die volgt op deze grote verdrukking zal de meest interessante tijd van vervulling ooit in de geschiedenis van de mens zijn. Het gaat ons vermogen te boven om dit te begrijpen. Een wereld met èchte vrede, geluk en voorspoed voor allen staat ons te wachten.

DE ZEVENDEDAGS SABBAT

God gaat beginnen met het verstand van alle mensen te openen, wanneer Hij aanvangt deze wereld door een grote verdrukking te vernederen. Aan die verdrukking zal een einde komen bij de wederkomst van Jezus Christus als Koning der koningen over alle naties.

God zal beginnen zijn waarheid, plan en doel voor de mensheid aan een klein percentage van de wereldbevolking dat door deze grote verdrukking zal komen, te introduceren. Als God zijn Koninkrijk op deze aarde vestigt, zal zijn waarheid voor de mens niet langer een mysterie blijven. De mensheid is 6.000 jaar lang door de satan misleid geweest, maar daar gaat nu een einde aan komen.

De basisstructuur van Gods plan wordt geopenbaard in een fundamentele waarheid. Die waarheid heeft te maken met Gods Sabbat! Het overzicht van dat plan is vervat in de wekelijkse Sabbat, terwijl de details van dat plan in de jaarlijkse Sabbatten besloten liggen.

Alhoewel het Joodse volk altijd begrepen heeft wanneer de wekelijkse Sabbat gehouden moest worden, hebben zij deze niet opgevat of gehouden zoals God bedoelt. Jezus Christus veroordeelde

hun hypocriete en dwaze toepassing van de wet, en zei hun dat zij de wegen van God tot een last voor anderen maakten, in plaats van een vreugde zoals door God bedoeld was. De Joodse leiders zaten constant op Jezus Christus te vitten in zaken die de Sabbat betroffen, omdat zij die eenvoudige weg niet begrepen! Zij begrijpen het nog steeds niet.

De satan heeft de mensheid aangaande de Sabbat misleid. De Arabieren, hoofdzakelijk de afstammelingen van Abrahams zoon Ishmael, geloven dat ze God moeten aanbidden op vrijdag. Het Joodse volk dat ook afstamt van Abraham, heeft altijd de juiste dag voor de Sabbat gekend, maar slaagde er niet in deze te begrijpen. Zij hebben hem tot een last gemaakt.

De meeste christenen vieren de eerste dag van de week (zondag), om God te aanbidden. Zoals we reeds eerder besproken hebben, hebben zij sinds de dagen van het Oude Testament de weg van de aanbidding van de Baäl gevolgd. Ze noemen het erediens ten voor God en Jezus Christus, maar het betreft nog steeds dezelfde aanbidding van de oude zonnegod.

En dus blijft het plan van God, dat door de zevendedags Sabbat wordt geopenbaard, een mysterie voor de mens.

Allen hebben het fout. Iedereen is misleid geweest! Nu is de tijd voor de mens gekomen om een begin te maken om tot berouw en bekering te komen en te leren wat waarheid is! Als God zijn waarheid omtrent de Sabbat openbaart, moeten mensen kiezen of zij zich al dan niet zullen bekeren of hun eigen wegen blijven gaan. De meeste mensen leven gewoon verder in de religieuze overtuigingen die ze van hun ouders hebben meegekregen. Zo wordt de misleiding van generatie op generatie doorgegeven. Als u de waarheid leert kennen, zult u dan tot berouw en bekering komen en God beginnen te gehoorzamen? Uw leven hangt hiervan af. Het leven van uw familie en geliefden kan afhangen van de beslissing die u maakt.

Indien u ook maar enige aandrang gevoelt om de grote verdrukking te overleven en in die nieuwe wereld die komen gaat voort te bestaan, dan rest u geen andere keuze dan u tot gehoorzaamheid aan God te bekeren. Dat proces begint bij het houden van de zevendedags Sabbat! Als u God nu ongehoorzaam bent, betekent dit slechts dat u de beslissing over deze kwestie voor u uitschuift tot aan het einde van de 1.000-jarige regering van Jezus Christus. Dan zult u voor een tweede

maal tot fysiek leven worden opgewekt om een keuze te maken of u God al dan niet zult gehoorzamen. De keuze is aan u. Niemand kan dit voor u beslissen. We zullen dit later in dit hoofdstuk verder uitleggen.

Of u dit nu of later aanpakt, u moet bij de Sabbat beginnen. Indien u niet bereid bent deze fundamentele waarheid van God te aanvaarden, dan bent u ook niet bereid om u te vernederen en toe te geven dat u misleid bent geweest en het bij het verkeerde eind had. Dat is een van de moeilijkste dingen voor ons om te doen - toegeven dat we verkeerd zaten. De trots die in onze menselijke natuur huist, maakt dit welhaast onmogelijk. Maar bij God zijn alle dingen mogelijk. Dat is dan ook de reden waarom God deze wereld gaat vernederen. Als het van ons afhangt, gaan we gewoon door met Hem te verwerpen en zullen we ons nooit bekeren. Tenzij u bereid bent met berouw tot bekering te komen, kunt u niet hopen op Gods genade om de grote verdrukking te overleven en verder te leven in zijn nieuwe wereld.

De wekelijkse Sabbat valt op de zevende dag van de week. Dat is altijd zo geweest, al vanaf de dagen van Adam en Eva. Net zoals tijdens de scheppingsweek bepaald werd dat een week zeven dagen zou tellen, werd ook bepaald dat Gods plan voor de mensheid 7.000 jaar zou omvatten. De eerste zes dagen waren voor de mens om daarop zijn eigen werk te doen, maar de zevende dag was Gods tijd - de Sabbat. De mens heeft 6.000 jaar lang volgens zijn eigen wegen kunnen leven, maar precies zoals de zevende dag, behoren de laatste 1.000 jaar God toe! Het is Gods tijd!

Weinigen geloven het verhaal van God die Noach spaarde en verder liet leven in een nieuwe wereld. Wij leven nu in een tijd waarin de mens het nog moeilijker zal vinden om te geloven dat God op het punt staat de mensheid te verlossen, om haar in een nieuwe wereld te brengen waarin het Koninkrijk van God over alle naties zal regeren. Toch is dat precies wat ons nú te wachten staat!

De Sabbat, Vanaf het Begin

Laat ons over de Sabbat leren. Om dat te doen, moeten we bij het begin beginnen. *“Alzo werden voltooid de hemel en de aarde en al hun heer. Toen God op de zevende dag het werk voltooid had, dat Hij gemaakt had, rustte Hij op de zevende dag van al het werk, dat Hij gemaakt had. En God zegende de zevende dag en heiligde die, omdat Hij daarop*

gerust heeft van al het werk, dat God scheppende tot stand had gebracht” (Genesis 2:1-3).

Het zou nu voor iedereen duidelijk moeten zijn dat God de zevende dag apart zette van de andere dagen door hem persoonlijk te heiligen. God deed dit niet met enige andere dag van de week. Heiligen betekent apart zetten voor heilig gebruik en een heilig doel. God zette niet de zesde dag (vrijdag), of de eerste dag (zondag), apart voor heilig gebruik en een heilig doel. Het was vanaf het begin altijd Gods bedoeling om de zevende dag voor eeuwig apart te zetten, als een Sabbat voor de mensheid.

Lees aandachtig wat God zelf zei over de instelling van onze tijdsrekening. *“En God zeide: dat er lichten zijn aan het uitspansel des hemels om scheiding te maken tussen de dag en de nacht, en dat zij dienen tot aanwijzing [het “aangeven” van een bepaalde tijd] zowel van vaste tijden [Hebreeuws: “afgesproken tijden”] als van dagen en jaren”* (Genesis 1:14).

Het Hebreeuwse woord voor “vaste tijden” betekent “afgesproken tijden”, precies zoals wij heden ten dage een tijd vaststellen voor een afspraak. Tijd is exact. God maakte dat de tijd een berekenbare factor in ons leven zou zijn. We kunnen tijdstippen afspreken en vastleggen voor elk doel dat we maar willen. Vanaf het begin, tijdens de scheppingsweek, stelde God de tijd in en legde Hij persoonlijk specifieke tijdstippen voor de mens vast die we als afspraken met Hem moesten onderhouden. De wekelijkse Sabbat is een zo’n afspraak die nooit verandert. Iedere zevende dag behoort de mensheid deze afspraak met God te houden!

God gaat hier nader op in, in het boek Leviticus. *“De HERE sprak tot Mozes: Spreek tot de Israëlieten en zeg tot hen: De feesttijden [Hebreeuws: “afgesproken tijden”] des HEREN, die gij zult uitroepen als heilige samenkomsten [“geboden bijeenkomsten”], zijn mijn feesttijden [“afgesproken tijden”]. Zes dagen mag arbeid verricht worden, maar op de zevende dag zal er een volkomen sabbat zijn: een heilige samenkomst [Hebreeuws: “geboden bijeenkomsten”]; generlei arbeid zult gij verrichten; het is een sabbat voor de HERE in al uw woonplaatsen. Dit zijn de feesttijden [“afgesproken tijden”] des HEREN, heilige samenkomsten, [“geboden bijeenkomsten”] die gij uitroepen zult op de daarvoor bepaalde tijd [Hebreeuws: “afgesproken*

tijden”]. *In de eerste maand, in de avondschemering, is het pascha voor de HERE. En op de vijftiende dag [jaarlijkse Heilige Dag: “jaarlijkse Sabbat”] van deze maand is het Feest [Dit woord in Hebreeuws betekent wel “feest”] der ongezuurde broden voor de HERE, zeven dagen zult gij ongezuurde broden eten*” (Leviticus 23:1-6).

Het traditionele christendom heeft getracht zich van dit gebod over de zevendedags Sabbat te ontdoen. Zij hebben geen aanmerkingen op negen van de tien geboden, maar zij hebben geprobeerd om het vierde gebod “af te schaffen”, dat zegt: “*Gedenk de sabbatdag, dat gij die heiligt*” (Exodus 20:8). Zij hebben getracht het sabbatsgebod af te schaffen of ze beweren dat de Sabbat nu op zondag valt. Een paar verzen later staat er geschreven: “*Want in zes dagen heeft de HERE de hemel en de aarde gemaakt, de zee en al wat daarin is, en Hij rustte op de zevende dag; daarom zegende de HERE de sabbatdag en heiligde die*” (Exodus 20:11). Toch heeft de mens geprobeerd andere dagen voor heilig gebruik en doel apart te zetten . Maar God zei dat het houden van de zevendedags Sabbat een eeuwig verbond is! (Exodus 31:15-17).

Het Levitische systeem, met haar ceremonies en offers, werd door Jezus Christus bij de overgang van de zogeheten oudtestamentische tijd naar de nieuwtestamentische tijd veranderd. Gedurende die periode werd de wet van God die vervat zit in de Tien Geboden, echter nooit veranderd.

De apostelen en de nieuwtestamentische Kerk onderhielden de zevendedags Sabbat en de jaarlijkse Sabbatten. Zo’n dertig jaar na de dood van Jezus Christus onderwees de apostel Paulus Gods mensen over het belang van het onderhouden van de Sabbat.

“*Want Hij heeft ergens van de zevende dag aldus gesproken: en God rustte op de zevende dag van al zijn werken*” (Hebreeën 4:4). Paulus legde uit dat Israël geweigerd had naar Gods instructies te luisteren en ook niet in staat was om dat te doen, omdat hun het geloof ontbrak dat enkel op te brengen is na het ontvangen van Gods Geest. Paulus toonde aan dat er een speciale dag voor de mens apart was gezet om naar Gods stem te luisteren - naar zijn instructie. “*Stelt Hij wederom een dag vast [God stelde deze specifieke dag vast en heiligde die], heden als Hij door David na zo lange tijd spreekt, zoals boven gezegd werd: Heden, indien gij zijn stem hoort, verhardt dan uw harten niet.*” (vers 7).

Paulus legt de Kerk vervolgens uit: “*Er blijft dus een sabbatsrust [Grieks woord: - sabbatismos - het houden van de Sabbat] voor het volk van God. Want wie tot Zijn rust [tot Gods wekelijkse zevendedags Sabbatrust] is ingegaan, is ook zelf tot rust gekomen van zijn werken [opgehouden met het najagen van zijn eigen wegen door te trachten Gods wegen te bewandelen], *evenals God van de zijne*” [op dezelfde manier dat God rustte op de zevende dag, vanaf het begin]” (Vers 9-10).*

Gods Sabbatten (zowel de wekelijkse als jaarlijkse), zijn een teken ter identificatie van Gods volk, omdat alleen zijn volk de Sabbatten in geest en waarheid kent en onderhoudt, zoals Hij het gebiedt.

“*Heiligt mijn sabbatten, dan zullen deze een teken zijn tussen Mij en u, opdat gij weet dat Ik, de HERE, uw God ben*” (Ezechiël 20:20). U moet bij de Sabbat beginnen als u God wilt leren kennen.

HET PASCHA

De Eerste Jaarlijkse Feestdag

De wekelijkse Sabbat openbaart Gods 7.000-jarig plan voor de mensheid. De eerste 6.000 jaar behoren de mens toe. Maar gedurende de laatste 1.000-jarige periode zal God over de mens regeren.

Gods plan wordt ten volle geopenbaard in de jaarlijkse feestdagen die Hij ons gaf als “gezette tijden”, die wij met Hem moeten houden. De eerste jaarlijkse feestdag is geen jaarlijkse Sabbat, maar dient elk jaar vlak voor de jaarlijkse Sabbatten beginnen, gehouden te worden. Die feestdag is het Pascha. Gods plan van behoud voor de mensheid begint met deze dag. De mensheid kan geen relatie met God aanknopen zonder het Pascha te aanvaarden. Door het Pascha te aanvaarden, wordt de mensheid in de gelegenheid gesteld een begin te maken met het plan van behoud, dat zegeningen voortbrengt die God haar toewent.

Het enorme belang van de exacte timing van het Pascha wordt verder besproken aan het einde van hoofdstuk 7. Die timing is des te belangrijker omdat zij het enige middel blijkt te zijn waardoor men de ware Messias kan leren kennen en kan leren onderscheiden wat vals is. Dankzij diezelfde middelen kunt u valse leraren, valse religies en organisaties die valse leringen vergoelijken en gedogen, ontmaskeren. Hierover dient te worden opgemerkt dat het judaïsme het Pascha momenteel een dag te laat viert. De huidige datum van het Pascha op de

Romeinse kalender is fout. Hierover wordt verder in dit boek meer uitleg gegeven.

Leviticus 23 somt al Gods gezette tijden op. De jaarlijkse feestdagen beginnen met het Pascha. *“In de eerste maand, op de veertiende der maand, in de avondschemering, is het Pascha voor de HERE”* (Leviticus 23:5).

Velen zijn bekend met het verhaal van de uittocht (exodus), uit Egypte. Bij die gelegenheid gaf God het Pascha tot feestdag aan de Israëlieten. *“En de HERE zeide tot Mozes en tot Aäron in het land Egypte: deze maand zal u het begin der maanden zijn [beginnend in de lente]; zij zal u de eerste der maanden van het jaar zijn. Spreekt tot de gehele vergadering van Israël als volgt: op de tiende van deze maand zal ieder voor zich een stuk kleinvee nemen, familiegewijs, een stuk kleinvee per gezin: ... Een gaaf mannelijk, éénjarig stuk kleinvee moet gij nemen, gij kunt dit nemen van de schapen of van de geiten”* (Exodus 12:1-5).

Dit “gaaf lam” was een symbool voor Jezus Christus die zonder zonden was. De apostel Petrus legde dit uit aan de Kerk met de volgende woorden: *“Wetende, dat gij niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, zijt vrijgekocht van uw ijdele wandel, die (u) van de vaderen overgeleverd is, maar met het kostbare bloed van Christus, als van een onberispelijk en vlekkeloos lam”* (1 Petrus 1:18-19).

Het relaas in Exodus gaat verder: *“Vervolgens zal men van het bloed nemen en dit strijken aan de beide deurposten en de bovendorpel, aan die huizen, waarin men het eet”* (Exodus 12:7).

“Want Ik zal in deze nacht het land Egypte doortrekken en alle eerstgeborenen, zowel van mens als dier, in het land Egypte slaan en aan alle goden van Egypte zal Ik gerichten oefenen, Ik, de HERE. En het bloed zal u dienen als een teken aan de huizen, waar gij zijt, en wanneer Ik het bloed zie, dan ga Ik u voorbij. Aldus zal er geen verdervende plaag onder u zijn, wanneer Ik het land Egypte sla” (verzen 12-13). Dit beeldt uit wat Jezus Christus voor de mensheid zou gaan doen. Hij is ons Pascha en door zijn bloed kunnen wij gespaard worden van de straf voor de zonde, en dat is de eeuwige dood, een definitief en eeuwig oordeel. *“Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood, maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze HERE”* (Romeinen 6:23). De straf voor zonden die

niet vergeven worden, is de dood, een eeuwig oordeel, de eeuwige dood.

Jezus Christus, de Zoon van God, het Lam Gods, was Gods Pascha-offer voor de mensheid, waardoor wij gered kunnen worden van de dood. De dood gaat aan ons voorbij. Hier moeten we beginnen met Gods plan van behoud. Het begint met Jezus Christus. Allen verdienen wij de doodstraf voor onze zonden, totdat wij het offer van Christus aanvaardden om onze deze te verwijderen. Alleen het bloed van Christus, in onze plaats vergoten, kan deze straf wegnemen. Dit is Gods Pascha-offer voor ons.

“Daarom, gelijk door één mens de zonde de wereld is binnengekomen en door de zonde de dood, zo is ook de dood tot alle mensen doorgedaan, omdat allen gezondigd hebben” (Romeinen 5:12).

Het Pascha is het begin van Gods plan van behoud voor de mensheid. Onze zonden moeten ons eerst vergeven worden voordat wij met God de Vader een relatie kunnen aangaan. Alleen na bekering en doop kunnen wij beginnen aan het proces van bevrijding uit de greep van onze eigen menselijke zelfzuchtige natuur en uit de macht van de satan, die de mens in duisternis en misleiding gebonden houdt. Dit is Gods plan van verlossing uit het geestelijke Egypte. *“Die ons getrokken heeft uit de macht der duisternis, en overgezet heeft in het Koninkrijk van den Zoon Zijner liefde; in denwelken wij de verlossing hebben door Zijn bloed, namelijk de vergeving der zonden”* (Kolossenzen 1:13-14).

Gods Kerk viert deze jaarlijkse herdenking op dezelfde manier als Christus dit op de Pascha-avond met zijn discipelen deed, nadat Hij zijn laatste avondmaal met hen at.

De apostel Paulus gaf instructies over deze feestdag: *“Want zelf heb ik bij overlevering van de HERE ontvangen, wat ik u weder overgegeven heb* [de instructies betreffende het Pascha], *dat de HERE Jezus in dezelfde nacht* [de Paschanacht], *waarin Hij werd overgeleverd, een brood nam, de dankzegging uitsprak, het brak en zeide: dit is mijn lichaam voor u, doet dit* [ieder jaar met het Pascha] *tot mijn gedachtenis, evenzo ook de beker, nadat de maaltijd afgelopen was, en Hij zeide: deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed, doet dit, zo dikwijls gij die drinkt, tot mijn gedachtenis. Want zo dikwijls gij dit brood eet en de beker drinkt, verkondigt gij de dood des Heren, totdat Hij komt”* (1 Korintiërs 11:23-26).

In deze instructies aan de Kerk (het geestelijke Israël van God), stelde Jezus Christus de nieuwe symbolen voor het Pascha in op dezelfde avond dat het Paschalam geslacht, gebraden en gegeten werd. Op de avond van de veertiende dag van de eerste maand moesten de Israëlieten deze jaarlijkse gebeurtenis vieren door het lam te slachten en en te nuttigen. Vandaag moet de Kerk van God jaarlijks deelnemen aan het symbolische eten van het vlees en drinken van het bloed van het Lam Gods. Het vlees wordt gesymboliseerd door het eten van een stukje ongezuurd brood. Het bloed wordt gesymboliseerd door het drinken van een kleine hoeveelheid wijn.

Zoals reeds eerder is uitgelegd, gaf God de mens de middelen om de ene dag van de andere te onderscheiden door een nieuwe dag te laten beginnen op het moment dat de zon ondergaat aan het einde van de voorgaande dag. Het avondgedeelte van de Paschafeestdag valt dus aan het begin van die nieuwe dag. De bezigheden die daarop volgden tijdens het daggedeelte van diezelfde Paschadag, werden ook vervuld in Jezus Christus.

Toen Israël het Pascha hield, werd het slachten van het lam dat hun families moesten eten, in de Geschriften omschreven als “het offer van het Pascha des HEREN”. Zowel het eten van het lam door de Israëlieten op de avond van de veertiende, als later de feestdag van de Kerk met de symbolen van brood en wijn, staan symbool voor God die zijn Zoon aan de mensheid geeft om geofferd te worden. Het beeldt ook de instemming van de Messias zelf uit die akkoord ging zijn leven te geven voor dat offer. God de Vader en Jezus Christus gaven vrijwillig dit offer aan de mensheid en daarom was het ook waarlijk “het offer van het Pascha des HEREN”.

Maar het tijdstip van Jezus Christus' overlijden lag in de late namiddag op de Paschadag. Dit was op zich ook een vervulling van de activiteiten waar de Israëlieten gedurende dat deel van de Paschadag druk mee bezig waren. Tijdens de namiddag van het Pascha bereidden de Israëlieten zich voor op de eerste dag van het Feest der Ongezuurde Broden, die zou volgen na zonsondergang van de Paschadag. Het feitelijke slachten van de offerdieren en hun voorbereiding op het Feest dat volgde, vond in zijn geheel gedurende de middag van de Paschadag plaats. Maar de festiviteiten en het offeren op de altaren konden niet eerder dan na zonsondergang beginnen. De dieren die tijdens de

namiddag van de Paschadag, ter voorbereiding op de eerste dag van het Feest der Ongezuurde Broden werden geslacht, worden in de Geschriften de Pascha-offeranden genoemd. Dus waar de Geschriften spraken over “het slachten van het Paschalam”, hield dit datgene in wat gesymboliseerd wordt in het “Pascha des HEREN” dat gedood en gegeten werd in de nacht van de veertiende. Hierbij behoort ook de symboliek van het slachten van de dieren op de Paschadag, die na zonsondergang aan God geofferd moesten worden en waarvan ook feestelijk gegeten zou worden.

Het gehele Pascha, zowel in het avond- als in het daggedeelte, is zeer betekenisvol door al zijn symboliek die wezenlijk door Jezus Christus in zijn leven en dood vervuld werd.

De Jaarlijkse Sabbatten – Jaarlijkse Heilige Dagen

HET FEEST DER ONGEZUURDE BRODEN

Zodra we het Pascha-offer van Jezus Christus hebben aanvaard, om voor de straf voor onze zonden te betalen, kunnen we verdergaan in het plan van God. Ons volgende punt van aandacht is de betekenis van de viering van het Feest der Ongezuurde Broden.

De eerste en de zevende dag van het Feest der Ongezuurde Broden zijn jaarlijkse Sabbatten, jaarlijkse Heilige Dagen. De eerste Jaarlijkse Sabbat, die dus de eerste dag van het Feest der Ongezuurde Broden is, begint meteen na zonsondergang van de Paschadag.

“En op de vijftiende dag van deze maand is het feest der ongezuurde broden voor de HERE, zeven dagen zult gij ongezuurde broden eten. Op de eerste dag zult gij een heilige samenkomst [zoals de wekelijkse Sabbat, geldt er voor deze dag ook een ‘gebod tot samenkomst’] hebben; dan zult gij generlei slaafse arbeid verrichten [het is een Sabbatdag]. Gij zult de HERE een vuuroffer brengen gedurende zeven dagen; op de zevende dag zal er een heilige samenkomst [Hebreeuws: ‘gebod tot samenkomst’] zijn; generlei slaafse arbeid zult gij verrichten” (Leviticus 23:6-8).

De gehele periode van deze ‘gezette tijd’ duurt een week. Tijdens deze week moeten we ongezuurd brood eten. Er mag gedurende deze periode geen zuurdesem (gist), in onze huizen zijn en we dienen ons te

onthouden van gerezen deegproducten zoals brood, gebak, cake en alles wat maar zuurdesem (gist), bevat.

De symboliek van dit feest is dat zuurdesem (gist), opblaast, net zoals trots of hoogmoed opblaast. Zuurdesem (gist), staat symbool voor zonde. Het is een uiting van hoogmoed tegen Gods wetten. Liever dan Gods wil in ons leven tot uiting te laten komen, leven wij zoals we dat zelf willen. Het eten van ongezuurd brood symboliseert ons verlangen om God te gehoorzamen en van zijn manier van leven - het geestelijke ongezuurde brood des levens - te proeven.

Deze symboliek staat ook voor Jezus Christus die zonder zonden was, ongezuurd. De Kerk beeldt dit uit in de Paschanacht, wanneer ongezuurd brood wordt gegeten als symbool voor Jezus Christus' gebroken lichaam. Jezus Christus gaf in het boek Johannes uitgebreid uitleg over deze ceremonie. Kijk nu, met deze fundamentele kennis van het Pascha en het Feest der Ongezuurde Broden in het achterhoofd, hoe onthullend de volgende verzen zijn.

“Zij zeiden dan tot Hem; Wat moeten wij doen, opdat wij de werken Gods mogen werken? Jezus antwoordde en zeide tot hen: Dit is het werk Gods, dat gij gelooft in Hem, die Hij gezonden heeft. Zij zeiden dan tot Hem: Wat voor teken doet Gij dan, opdat wij mogen zien en U geloven? Wat voor werk doet Gij? Onze vaders hebben het manna in de woestijn gegeten, zoals geschreven is: Brood uit de hemel gaf Hij hun te eten. Jezus zeide dan tot hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, niet Mozes heeft u het brood uit de hemel gegeven, maar mijn Vader geeft u het ware brood uit de hemel; want dát is het brood Gods, dat uit de hemel nederdaalt en aan de wereld het leven geeft. Zij zeiden dan tot Hem: Here geef ons altijd dit brood. Jezus zeide tot hen: Ik ben het brood des levens, wie tot Mij komt, zal nimmermeer hongeren en wie in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten. Maar, Ik heb u gezegd, dat gij niet gelooft, ook al hebt gij Mij gezien. Alles wat Mij de Vader geeft, zal tot mij komen, en wie tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen. Want Ik ben van de hemel nedergedaald, niet om mijn wil te doen, maar de wil van Hem, die Mij gezonden heeft” (Johannes 6:28-38).

“De Joden dan morden over Hem, omdat Hij gezegd had: Ik ben het brood, dat uit de hemel nedergedaald is, en zij zeiden: Is dit niet Jezus, de zoon van Jozef, wiens vader en moeder wij kennen? Hoe zegt Hij nu: Ik ben uit de hemel nedergedaald? Jezus antwoordde en zeide tot hen:

Mort niet onder elkander. Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekke, en Ik zal hem opwekken ten jongsten dage” (Johannes 6:41-44).

“Ik ben het brood des levens. Uw vaderen hebben in de woestijn het manna gegeten en zij zijn gestorven; dit is het brood, dat uit de hemel nederdaalt, opdat wie ervan eet, niet sterve. Ik ben het levende brood, dat uit de hemel nedergedaald is. Indien iemand van dit brood eet, hij zal in eeuwigheid leven; en het brood, dat Ik geven zal, is mijn vlees, voor het leven der wereld. De Joden dan streden onderling en zeiden: hoe kan deze ons zijn vlees te eten geven? Jezus dan zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij gij het vlees van de Zoon des mensen eet en zijn bloed drinkt, hebt gij geen leven in uzelf” (Johannes 6: 48-53).

Jezus Christus legde uit dat indien iemand het Pascha niet ontving (“het vlees van de Zoon des Mensen eet en zijn bloed drinkt”) deze ook niet de inwoning van Gods leven in zichzelf kon ontvangen (“hebt gij geen leven in uzelf”), door middel van de kracht van zijn Geest. Zij zouden in de zonde blijven totdat dit in hun leven verwezenlijkt werd. U moet dus eerst het Pascha ontvangen om uit de zonden te kunnen komen en Gods levenswijze gaan leven om ongezuurd te worden.

Nadat we gedoopt zijn en onze zonden zijn vergeven, moeten we beginnen ons leven te veranderen. In tegenstelling tot de leringen van het traditionele christendom, behoren wij niet te blijven zoals we zijn en enkel genade te ontvangen, maar moeten we veranderen door een nieuw creatuur (Grieks: ‘schepsel’), te worden in God. We moeten dus niet ons leven blijven leiden zoals wij dat voor onze doop deden, maar we zullen echter wel diezelfde natuur in ons hebben waar we ons hele verdere leven tegen moeten blijven vechten.

Paulus berispte de Korintiërs over een verwickeling tussen twee personen in hun midden, die binnen de Kerk openlijk met hun ongehoorzaamheid te koop liepen. De Kerk bereidde zich voor op de viering van het Paschaseizoen en het Feest der Ongezuurde Broden. Daarom gebruikte Paulus deze gelegenheid hen op hun fouten te wijzen.

“Uw roem deugt niet. Weet gij niet, dat een weinig zuurdeeg het gehele deeg zuur maakt? [Hun zonde van het gedogen van ongehoorzaamheid aan God was net als zuurdesem (gist). Het zou zich

door de gehele Kerk verspreiden, indien het niet rechtgezet werd] *Doet het oude zuurdeeg weg, opdat gij een vers deeg moogt zijn* [Zij moesten zich ontdoen van deze zonde en een nieuwe levenswijze gaan leiden]; *want gij zijt immers ongezuurd* [Zij hadden zich niet volledig ontdaan van de zonden uit hun leven. Mensen zullen altijd zuurdesem (gist is zonde), in hun leven terugvinden, maar we moeten ons daarvan ontdoen, zodra dit ons geopenbaard wordt. Hier wordt gesproken over het feit dat zij het Feest der Ongezuurde Broden vierden en voor deze periode alle gist uit hun huizen hadden verwijderd... “gij zijt immers ongezuurd”]. *Want ook ons paaslam is geslacht: Christus. Laten wij derhalve feest vieren* [Paulus leerde hun hoe zij het Feest der Ongezuurde Broden moesten vieren en dat ze de lessen die zij hieruit konden leren, moesten doortrekken naar hun dagelijkse leven], *niet met oud zuurdeeg, noch met zuurdeeg van slechtheid en boosheid, maar met het ongezuurde brood van reinheid en waarheid* [zonder zonden, een leven leiden van ware gehoorzaamheid aan God en zijn levenswandel]” (1 Korintiërs 5:6-8).

Alhoewel de traditionele christenen leren dat de oudtestamentische wetten niet meer gelden, zou het ons duidelijk moeten zijn dat ze nog wel gelden, omdat de vroege Kerk in het Nieuwe Testament de wekelijkse zevendedags Sabbat onderhield en Paulus’ instructies aan de Korintiërs duidelijk aantonen dat de Kerk de jaarlijkse Sabbatten ook vierde. Gehoorzaamheid aan God in dezen was de normaalste zaak van de wereld voor de Kerk. Hiervan zijn in de Geschriften meerdere bewijzen te vinden. Het Nieuwe Testament is niet op dezelfde wijze geschreven als het Oude Testament, toen Israël de wet van God kreeg. Het Nieuwe Testament is gewoon een getuigenis van hoe de Kerk ernaar streefde naar Gods wetten te leven. Het is niet geschreven om mensen ervan te overtuigen dat deze wet van God nog steeds geldt. Dat is gewoon vanzelfsprekend.

Het Feest der Ongezuurde Broden leert ons dat wij na de vergeving van onze zonden dankzij het offer van Jezus Christus, moeten beginnen aan een reis uit het geestelijke Egypte - uit de zonden en haar banden die onze levens in gevangenschap houden. Wij moeten beginnen aan een veranderingsproces, een nieuwe levenswijze. Als de Geschriften spreken over ‘bekeerd worden’, betekent dit, dat wij moeten veranderen van onze oude levenswijze (onze vleeselijke menselijke natuur), naar

een nieuwe levenswandel van rechtvaardigheid, gebaseerd op Gods levenswijze.

De kerken van deze wereld blijven in gebreke en verkondigen deze waarheid niet. In plaats daarvan leren zij dat we leven onder de genade van het offer van Christus en dat de wet is afgeschaft. Zij geloven dat genade het vrij zijn van de wetten van God betekent.

“Wat zullen wij dan zeggen? Mogen wij bij de zonde blijven, opdat de genade toeneme? [Paulus vraagt: “als genade de wet heeft afgeschaft, moeten wij dan niet des te meer zondigen zodat Gods genade nog meer tot uiting zou kunnen komen in onze levens”?] Volstrekt niet! Immers, hoe zullen wij, die der zonde gestorven zijn, daarin nog leven? Of weet gij niet, dat wij allen, die in Christus Jezus gedoopt zijn, in zijn dood gedoopt [Grieks: “volledig ondergedompeld in water”] zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden, opgewekt is door de majesteit des Vaders, zo ook wij in nieuwheid des levens zouden wandelen. Want indien wij samengegroeid zijn (met hetgeen gelijk is) aan zijn opstanding; dit weten wij immers, dat onze oude mens medegekruisigd is, opdat aan het lichaam der zonde zijn kracht zou ontnomen worden [Grieks: “weggedaan”] en wij niet langer slaven der zonde zouden zijn” (Romeinen 6:1-6).

Het is niet de wet van God die afgeschaft is, maar het is de oude mens der zonde die weggedaan moet worden. Wij moeten uit het watergraf van onze doop komen en een nieuwe levenswandel beginnen als een nieuw schepsel (Grieks: ‘nieuwe schepping’) in God, precies zoals Paulus het de Efeziërs vertelde “... wat uw vroegere wandel betreft, de oude mens aflegt, die ten verderve gaat, naar zijn misleidende begeerten, dat gij verjongd wordt door de geest van uw denken, en de nieuwe mens aandoet, die naar (de wil van) God geschapen is in waarachtige gerechtigheid en heiligheid” (Efeziërs 4:22-24).

Uit geestelijk Egypte komen, het ongezuurd worden in onze levenswandel, is een levenslange strijd. Zoals Paulus uitlegde in Romeinen 7, vindt er binnenin ons een constante strijd plaats tegen onze fysieke menselijke geest, maar deze fase in Gods plan toont ons het begin van een proces van bevrijding van de slavernij als wij de strijd tegen de zonden beginnen. We moeten vechten tegen onze

menselijke natuur en ernaar streven om volgens Gods ware weg van rechtvaardigheid te leven. Door dit proces, deze worsteling, kan er heilig en rechtvaardig karakter in ons ontwikkeld worden.

Net zoals God ons beveelt om het gist uit onze huizen te verwijderen en gedurende de zeven dagen van het Feest der Ongezuurde Broden enkel ongezuurd brood te eten, zegt Hij ons ook het zuurdesem (gist is zonde), uit onze levens weg te doen en alleen nog te eten van het ware ongezuurde brood des levens dat in en door Jezus Christus komt.

PINKSTEREN

De volgende stap in Gods plan van redding wordt uitgebeeld door Pinksteren. Pinksteren betekent in het Grieks “vijftig tellen”. De datum waarop deze gezette tijd met God gehouden moet worden, kunnen we alleen te weten komen als we het Pascha en het Feest der Ongezuurde Broden begrijpen en vieren. God vertelt ons heel nauwkeurig wanneer we moeten beginnen te tellen, vanaf een bepaald punt tijdens het Feest der Ongezuurde Broden, opdat we zouden weten wanneer we op deze derde jaarlijkse Sabbat voor Hem moeten samenkomen.

Gods plan verloopt ordelijk en zinvol en vordert gestaag met de viering van de jaarlijkse feestdagen, waarbij elk ervan ons meer openbaart over het proces waardoor de mens in staat gesteld wordt redding te ontvangen en deel van zijn geestelijke Familie te worden. Laten we beginnen met in Leviticus over Pinksteren te leren. In dit bijbelboek worden al Gods ‘gezette tijden’ opgesomd.

“Spreek tot de Israëlieten en zeg tot hen: wanneer gij komt in het land dat Ik u geef, en de oogst daarvan binnenhaalt, dan zult gij de eerstelingsgarve [Hebreeuws: ‘eerste’ of ‘begin’] van uw oogst naar de priester brengen, en hij zal de garve voor het aangezicht des HEREN bewegen, opdat gij welgevallig zijt; daags na de sabbat zal de priester die bewegen” (Leviticus 23:10-11).

De tijdsperiode waarvan in deze verzen sprake is, is het Pascha-seizoen, meer bepaald tijdens het Feest der Ongezuurde Broden. De kleinere, vroege oogst in Israël begon in de lente. De grotere herfstoogst, die ook symbolisch wordt weergegeven in Gods plan van redding, zal bij de behandeling van een andere jaarlijkse Sabbat worden besproken.

In Israël zijn veel lentegewassen reeds voor het Pascha rijp en

gereed om geoogst te worden. Aan Israël waren uitdrukkelijke voorschriften gegeven over de ceremonies rond deze vroege oogst. Die moesten tijdens het Feest der Ongezuurde Broden worden gehouden.

“Tot op die dag zult gij geen brood, geen geroosterd of vers koren eten, totdat gij de offergave van uw God gebracht hebt; het is een altoosdurende inzetting voor uw geslachten, in al uw woonplaatsen” (Vers 14). Een gedeelte van deze instructies hield in dat de Israëlieten een schoof of bundel moesten meebrengen van het eerste (het begin), van deze oogst. Die moest gebruikt worden in een ceremonie die zou plaatsvinden tijdens het Feest der Ongezuurde Broden. Alhoewel het oogsten reeds vóór deze dag kon beginnen, was het hun niet geoorloofd om ook maar iets van deze nieuwe oogst te eten, totdat deze ceremonie gehouden was. De zaken die tijdens dit gehele verloop gesymboliseerd worden, zijn ongelofelijk onthullend.

Tijdens deze ceremonie die altijd gehouden werd op de eerste dag van de week tijdens het Feest der Ongezuurde Broden, moest de schoof of bundel als een offer voor Gods aangezicht heen en weer worden bewogen. Het ‘beweegoffer’ stond symbool voor Jezus Christus. Christus moest voor God verschijnen om voor ons ‘aanvaard’ te worden, precies zoals Hij deze symboliek vervulde toen Hij na zijn opstanding door de Vader aanvaard en opgenomen werd.

We hebben reeds het feit besproken dat Jezus Christus aan het einde van de zevendedags Sabbat uit de dood werd opgewekt. Maar Christus voer pas later op die eerste dag van de week tot God op. Lees dat verhaal. Maria was, vroeg in de ochtend op de eerste dag van de week, tijdens het Feest der Ongezuurde Broden naar de graftombe gekomen. Maria vroeg zich af waar Jezus naartoe gebracht was. Ze wist niet dat Hij uit de dood was opgewekt.

“En Maria stond buiten dicht bij het graf, wenende. Terwijl zij dan weende, boog zij zich voorover naar het graf, en zij zag twee engelen zitten, in witte klederen, een aan het hoofdeinde en een aan het voeteneinde, waar het lichaam van Jezus gelegen had. En zij zeiden tot haar: Vrouw, waarom weent gij? Zij zeide tot hen: Om dat zij mijn HERE weggenomen hebben en ik weet niet waar zij Hem neergelegd hebben. Na deze woorden keerde zij zich om en zag Jezus staan, maar zij wist niet, dat het Jezus was. Jezus zeide tot haar: Vrouw, waarom weent gij? Wie zoekt gij? Zij meende, dat het de hovenier was, en zeide

*tot Hem: Heer, als gij Hem weggedragen hebt, zeg mij dan, waar gij Hem hebt neergelegd en ik zal Hem wegnemen. Jezus zeide tot haar: Maria! Zij keerde zich om en zeide tot Hem in het Hebreeuws: Rabboeni, dat wil zeggen: Meester! Jezus zeide tot haar: Houd Mij niet vast, want Ik ben nog niet opgevaren naar de Vader; maar ga naar mijn broeders en zeg hun: Ik vaar op naar mijn Vader en uw Vader, naar mijn God en uw God. Maria van Magdala ging heen en boodschapte de discipelen, dat zij de HERE had gezien en dat Hij haar dit gezegd had. Toen het dan avond was [Dit was tegen zonsondergang, aan het einde van de eerste dag van de week, vlak voor het begin van de tweede dag] op die eerste dag der week [... nog steeds de eerste dag van de week] en ter plaatse, waar de discipelen zich bevonden, de deuren gesloten waren uit vrees voor de Joden, kwam Jezus en stond in hun midden en zeide tot hen: *Vrede zij u!*” (Johannes 20:11-19).*

Tussen deze twee tijdstippen, tussen de tijd dat Hij 's morgens met Maria sprak en deze tijd in de late namiddag, was Christus opgevaren naar de Vader. Dit vervulde de symboliek van het beweegoffer dat heen en weer werd bewogen voor God, op de eerste dag van de week, tijdens het Feest der Ongezuurde Broden en het opvaren tot God om voor ons ‘aanvaard’ te worden.

Het is duidelijk dat zijn aanvaarding door God plaatsvond nadat Maria met Hem gesproken had, omdat Maria Hem niet mocht aanraken. Maar later, diezelfde middag, gaf Jezus zijn discipelen wel toestemming om Hem aan te raken toen Hij aan hen verscheen.

“En terwijl zij hierover spraken, stond Hij zelf in hun midden; en zij werden ontzet en verschrikt en meenden een geest te aanschouwen. Doch Hij zeide tot hen; waarom zijt gij ontsteld en waarom komen er overwegingen op in uw hart? Ziet mijn handen en mijn voeten, dat Ik het zelf ben; betast Mij en ziet, dat een geest geen vlees en beenderen heeft, zoals gij ziet, dat Ik heb” (Lucas 24:36-39).

Jezus Christus vervulde perfect al de symboliek die vervat zit in de feestdag van het Pascha, en Hij vervulde ook net zo de symboliek van het ‘garfoffer’ dat op de eerste dag van de week, tijdens het Feest der Ongezuurde Broden aan God getoond werd.

Nu kunnen we verdergaan met de opdracht over hoe we Pinksteren moeten berekenen, zoals beschreven wordt in Leviticus.

“Dan zult gij tellen van de dag na de sabbat, van de dag waarop gij

de garve van het beweegoffer gebracht hebt: zeven volle weken zullen het zijn [De ‘garve van het beweegoffer’, welke Jezus Christus voorstelde, was een specifiek onderdeel van de ceremonies die uitgevoerd moesten worden tijdens het Feest der Ongezuurde Broden. Daarom viel deze eerste dag van de week altijd tijdens deze feestdagen]; *tot de dag na de zevende sabbat zult gij tellen, vijftig dagen; dan zult gij een nieuw spijsoffer de HERE brengen*” (Leviticus 23:15-16).

Nogmaals, God is heel nauwkeurig wat betreft de timing van deze jaarlijkse Sabbat. Deze jaarlijkse Heilige Pinksterdag, moest berekend worden vanaf een specifieke dag (de eerste dag van de week), tijdens het Feest der Ongezuurde Broden. Zeven wekelijkse Sabbatten, vanaf die dag geteld, maakt negenenvertig dagen. Als we daar nog een dag aan toe voegen, wat ons op een totaal van vijftig dagen brengt, voert dit ons op een latere periode terug naar de eerste dag van de week. Pinksteren valt altijd op de eerste dag van de week (de zondag op de Romeinse kalender), maar die dag moet altijd berekend worden vanaf de eerste dag van de week (zondag), tijdens het Feest der Ongezuurde broden.

De instructie voor Pinksteren begint nu in Leviticus: *“Uit uw woonplaatsen zult gij twee beweegbroden meebrengen, uit twee tienden efa fijn meel zullen zij bereid worden, gezuurd zullen zij gebakken worden, eerstelingen voor de HERE”* (Leviticus 23:17). *“En de priester zal ze bewegen, bij het brood der eerstelingen, als beweegoffer voor het aangezicht des HEREN bij de twee schapen: zij zullen de HERE heilig zijn, ze zijn voor de priester. Op deze zelfde dag zult gij een oproep doen uitgaan, gij zult een heilige samenkomst hebben, generlei slaafse arbeid zult gij verrichten, het is een altoosdurende inzet, in al uw woonplaatsen, voor uw geslachten”* (Leviticus 23:20-21). De Israëlieten moesten deze ceremonie op de Pinksterdag houden. Deze draait om degenen die de eerstelingen (eerste vruchten), in het Koninkrijk van God zullen zijn.

God heeft een reddingsplan dat de mensheid de zegening aanbiedt deel van zijn Familie te worden en als geestelijke wezens in alle eeuwigheid in de God-familie te leven. Deze Heilige Dag beeldt degenen uit die God reeds vroeg in zijn plan roept om als eersten deel van zijn Familie te gaan uitmaken. Net zoals de vroege lente-oogst in

de Geschriften de “eerste vruchten van het land” wordt genoemd, zijn dezen de eerste vruchten van Gods plan, die eerder dan de grote meerderheid van de mensheid een deel van zijn Familie zullen worden. De veel grotere herfstoogst beeldt de redding uit van het overige grotere deel van de mensheid. Dat komt aan bod in de twee laatste jaarlijkse Sabbatten.

Deze eerste vruchten worden uitgebeeld in de ceremonie van de twee toonbroden. Net zoals tijdens het Feest der Ongezuurde Broden het “garfoffer” dat Christus voorstelt, heen en weer wordt bewogen om door God aanvaard te worden, worden ook de twee “toonbroden” heen en weer bewogen als offerande om door God te worden aanvaard. Deze eerste vruchten die hier als door God aanvaard worden uitgebeeld, zullen deel van Gods Familie uitmaken als zij eeuwig leven hebben ontvangen .

Er schuilt ook een grote symboliek in het feit dat deze twee toonbroden met gist vermengd zijn. Jezus Christus wordt altijd als ‘ongezuurd’ voorgesteld - zonder zonden. Maar zij, alhoewel aanvaard door God, worden als gezuurd afgeschilderd - vermengd met zonden.

Deze twee toonbroden beelden de 144.000 uit die God uit de gehele mensheid geroepen en gekozen heeft tijdens de eerste 6.000 jaar van de mensheid op aarde. Zij worden bij de wederkomst van Jezus Christus opgewekt tot eeuwig leven als geestelijke wezens in de God-familie, in het Koninkrijk van God. Lees aandachtig hoe zij in Openbaring beschreven worden.

“En ik zag en zie, het Lam stond op de berg Sion en met Hem honderdvierenveertigduizend, op wier voorhoofden zijn naam en de naam zijns Vaders geschreven stonden. En ik hoorde een stem uit de hemel als de stem van vele wateren en als de stem van zware donder. En de stem, die ik hoorde, was als van citerspelers, spelende op hun citers; en zij zongen een nieuw gezang vóór de troon en vóór de vier dieren en de oudsten; en niemand kon het gezang leren dan de honderdvierenveertigduizend, de losgekochten van de aarde. Dezen zijn het, die zich niet met vrouwen hebben bevlekt, want zij zijn maagdelijk. Dezen zijn het, die het Lam volgen, waar Hij ook heengaat. Dezen zijn gekocht uit de mensen als eerstelingen voor God en het Lam” (Openbaring 14:1-4).

Deze eerstelingen zijn gedurende de eerste 6.000 jaar vrijgekocht uit

de mensheid. Zij werden uit de zonden geleid (hun zonden werden hun vergeven), en waren rein voor God door Jezus Christus. Deze 144.000, die de ‘eerstelingen’ worden genoemd in Openbaring 14:4, zijn dezelfde waarvan gezegd wordt dat zij zijn “vrijgekocht door God”, door het bloed van Christus (Openbaring 5:9) en ook dezelfde die “*hun gewaden gewassen en die wit gemaakt hebben in het bloed des Lams*” (Openbaring 7:14).

Net zoals deze twee broden gemaakt zijn van een hele kleine hoeveelheid van het graan van deze “eerste vruchten van het land”, zijn ook de 144.000 een zeer kleine groep in verhouding tot al de miljarden mensen die tijdens deze zelfde 6.000-jarige tijdsspanne geleefd hebben.

Naarmate men in het plan van God, dat geopenbaard wordt door zijn Sabbatten, een beter inzicht krijgt, gaat men ook begrijpen waarom er in het Oude Testament slechts zo weinigen worden vermeld waarvan gezegd wordt dat ze een oprechte relatie met God hadden. Het Oude Testament bestrijkt de periode van de eerste 4.000 jaar van de mens tot aan de tijd van Christus’ eerste komst als het Paschalam van God. Deze kennis zal u ook helpen in te zien waarom de Kerk tijdens de laatste 2.000 jaar zijn kleine kudde genoemd wordt. De Kerk op aarde is nooit een grote organisatie geweest, omdat er in Gods plan voor deze 6.000-jarige periode slechts sprake is van 144.000 die vrijgekocht worden.

Beide verhalen over Ongezuurde Broden en Pinksteren in Leviticus 23, zijn met elkaar verweven. Beide hebben te maken met de vroege oogst die de “eerste vruchten van het land” genoemd wordt. Jezus Christus is de eerste van de eerste vruchten van Gods oogst. De 144.000 worden afgeschilderd als de rest van de “eerste vruchten van het land”.

Er schuilt nog veel meer betekenis in Pinksteren, maar u hebt nu een basiskennis gekregen over hen die de eerste vruchten worden genoemd.

Het verhaal van Pinksteren is indrukwekkend. God bracht de kinderen Israëls uit Egypte en leidde hen door de wildernis naar de berg Sinaï, waar Hij hun op de dag van Pinksteren zijn wetten in de vorm van de Tien Geboden gaf. Maar de gehele geschiedenis van de Israëlieten komt er op neer, dat zij zich niet aan de wet konden houden. Fysieke mensen zijn niet in staat volledig uit zichzelf Gods rechtvaardige wetten te houden. Zelfs tot op de dag van vandaag is de stam van Israël die bekend staat als Juda, over het algemeen het Joodse

volk genoemd, de personificatie van dit verhaal. Het allerbeste wat de mens op eigen kracht kan presteren, wordt weerspiegeld in het leven van het Joodse volk. Geen van de andere stammen van Israël hield vast aan de wetten van God zoals de stam van Juda dat deed. Alle anderen rebelleerden lang voor Juda tegen God.

Terwijl het beste voorbeeld van trouw aan Gods wetten door de mens, te vinden is bij het Joodse volk, ondervond Christus aan den lijve de vijandigheden van ditzelfde volk. Dit leert ons dat, ondanks het feit dat zij zich uiterlijk aan de wetten van de God van het Oude Testament hielden, zij Hem niet begrepen, noch zijn wegen, noch de wet zelf. Indien zij dit wel begrepen hadden, zouden zij Jezus Christus als de Messias hebben erkend. Verblind als ze waren, verwierpen de Joden het onderwijs en de instructie die hun door de Zoon van God zelf werden gebracht.

Hun leven en het leven van alle Israëlieten getuigt ervan dat de mensheid, uit zichzelf niet in staat is om te leven volgens de wegen en wetten van God. Pinksteren openbaart wat er ontbreekt in hun leven, waarom zij de lessen uit het Oude Testament niet begrepen hebben, en waarom zij de Messias niet herkenden toen Hij kwam en tot hen sprak, nu bijna 2.000 jaar geleden.

Het boek Handelingen openbaart nog meer over het belang van Pinksteren in het plan van God. Nadat Christus stierf en weer opgewekt werd, verscheen Hij aan de discipelen. Hier volgt het verhaal, aan het begin van het boek Handelingen.

“Mijn eerste boek heb ik gemaakt, Teofilus, over al wat Jezus begonnen is te doen en te leren, tot de dag dat Hij werd opgenomen, nadat Hij aan de apostelen, die Hij had uitgekozen, door de heilige Geest zijn bevelen had gegeven; aan wie Hij zich ook na zijn lijden met vele kentekenen levend heeft vertoond, veertig dagen lang hun verschijnende en tot hen sprekende over al wat het Koninkrijk Gods betreft” (Handelingen 1:1-3). Het Evangelie, het goede nieuws, dat Jezus Christus aan de discipelen onderwees, ging over het Koninkrijk van God. We zullen hier dieper op ingaan als we Gods plan verder behandelen.

“En terwijl Hij met hen aanzat, gebod Hij hun Jeruzalem niet te verlaten, maar te blijven wachten op de belofte van de Vader, die gij (zeide Hij) van Mij gehoord hebt. Want Johannes doopte met water,

maar gij zult met de heilige Geest gedoopt worden, niet vele dagen na deze. Zij dan, die daar bijeengekomen waren, vroegen Hem en zeiden: Here, herstelt Gij in deze tijd het koningschap voor Israël?” (vers 4-6). De discipelen begrepen niet dat Jezus Christus de eerste keer kwam om het Pascha te vervullen en dat het bijna 2.000 jaar zou duren voordat het Koninkrijk van God zou komen. Zij dachten dat Hij deze profetie zou vervullen door hen op dat moment het Koninkrijk te brengen.

“Hij zeide tot hen: het is niet uw zaak de tijden of gelegenheden te weten, waarover de Vader beschikking aan Zich gehouden heeft, maar gij zult kracht ontvangen, wanneer de Heilige Geest over u komt, en gij zult mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde” (vers 7-8).

De komst van het Koninkrijk van God naar deze aarde was niet voor hun tijd bedoeld, maar voor onze tijd, voor nu! Er rest ons nog slechts een zeer korte tijd, omdat God geopenbaard heeft dat het openen van de zegels van Openbaring reeds is begonnen. De ontzuisterende realiteit is dat zes zegels reeds geopend zijn en dat er nog slechts een overblijft om geopend te worden op het tijdstip dat dit boek geschreven wordt. Wanneer dit laatste zegel wordt geopend, zullen Gods twee eindtijdgetuigen ten tonele verschijnen en de eerste vier engelen zullen op hun trompetten blazen ter aankondiging van het begin van de grote eindtijdverwoesting. Deze gebeurtenissen vormen het begin van de drie en een half jaar durende periode van grote fysieke verdrukking.

Maar aangaande de Pinksterdag, liet Jezus zijn discipelen overduidelijk weten, dat zij in Jeruzalem moesten blijven totdat zij de belofte van Gods Geest zouden ontvangen. Hierover en over de uitstorting van Gods Geest op de discipelen kunt u meer lezen in Handelingen 2. Vele mensen die getuige waren van deze grote gebeurtenis op de dag van Pinksteren geraakten overtuigd van de woorden die zij hoorden, zo zeer zelfs dat zij meteen vroegen wat zij nu behoorden te doen. *“En Petrus antwoordde hun: Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen” (Handelingen 2:38).*

Alhoewel de wet van God aan de Israëlieten gegeven was op de Pinksterdag, openbaarde God aan de mensheid dat zijn manier van leven niet geleefd kan worden op eigen menselijke kracht alleen, maar

dat de mensheid ook de kracht van zijn levende Geest in zich nodig heeft. Dit ontbrak de kinderen van Israël en dit ontbreekt nog steeds aan de levens van allen die op aarde wonen, uitgezonderd degenen die in de ware Kerk van God zijn en die door de Vader geroepen zijn om zijn waarheid te begrijpen. Gods woord en zijn manier van leven zijn een geestelijke zaak. Men moet eerst die Geest ontvangen teneinde de ware wil van God te begrijpen. Anders blijft de mens bij het lezen van Gods woord beperkt tot zijn eigen menselijke redeneringen en komt hij met zijn eigen ideeën en geloofsovertuigingen over God en Jezus Christus op de proppen. Daarom zijn er ook zoveel verschillende religies op deze aarde, die allemaal tegenstrijdig aan elkaar zijn. Er is slechts één ware Kerk, één waarheid en één manier van leven die van God komt.

Nogmaals, de mensheid is niet in staat om op eigen kracht uit de zonde te komen. Zij kan God niet gehoorzamen door uit de zonde te komen, hetgeen Ongezuurde Broden uitbeeldt, tenzij Gods Geest in hen woont. Enkel en alleen door aanvaarding van Jezus Christus als ons Pascha, kunnen wij vergeving voor onze zonden krijgen. Terwijl het proces van berouw, bekering en vergeving plaatsvindt, staat God klaar om met de hulp van zijn Geest verlossing mogelijk te maken.

Het boek Handelingen vervolgt met ons te tonen dat we na de doop door een dienaar van God een “handoplegging” krijgen en indien we ons bekeren, verwekt worden door Gods Geest. Het is de eigenlijke bevruchting door Gods Geest die ons verwekt. Dit is een geestelijk proces, maar de betekenis ervan wordt ons geopenbaard in de vergelijking met de fysieke menselijke verwekking. Op het moment dat een spermacel de menselijke eicel bevrucht, wordt er een leven verwekt. Dit leven is nog niet in de wereld geboren, maar het groeit als een embryo tot de tijd van zijn effectieve geboorte op de wereld.

Dit proces, waarbij mensen verwekt worden door Gods Geest, lijkt op het menselijke fysieke proces. Nadat wij door Gods Geest verwekt zijn, beginnen wij als geestelijk embryo te groeien. Terwijl wij voortdurend geestelijk groeien door onze eigen egoïstische menselijke natuur te overwinnen, groeien wij naar volwassenheid tot de tijd dat wij in Gods Familie geboren kunnen worden - in het Koninkrijk van God. Het traditionele christendom begrijpt niet wat “wedergeboren” worden betekent.

De uitdrukking “wedergeboren” wordt door de meesten gezien als

een soort van “religieuze ervaring” die leidt tot aanvaarding van Jezus Christus. Alhoewel zulke mensen vaak werkelijk een emotionele verandering ondergaan die gepaard gaat met een veranderde levensvisie, is dit niet de waarheid die God ons openbaart.

Nicodemus, die in zijn tijd erkend werd als een groot religieus leider, ging naar Jezus en vroeg Hem over het Koninkrijk van God. Nicodemus kon niet begrijpen wat hij te horen kreeg. Jezus zei hem: *”Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien”* (Johannes 3:3). Maar Nicodemus kon alleen fysiek denken en vroeg: *“Hoe kan een mens geboren worden, als hij oud is? Kan hij dan voor de tweede maal in de moederschoot ingaan en geboren worden?”* (vers 4). Let nu op Jezus’ antwoord:

“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan. Wat uit het vlees geboren is, is vlees, en wat uit de Geest geboren is, is geest” (Johannes 3:5-6).

De fysieke menselijke geboorte is een type van de geestelijke geboorte. Jezus Christus maakte dit heel duidelijk. Hij zei dat wat fysiek geboren is enkel en alleen kan zijn voortgebracht door iets fysieks. Bij de mens wordt een fysiek embryo geproduceerd wanneer een fysieke spermatozoïde een fysieke eicel bevrucht. Dit alles is fysiek. Uit het fysieke embryo dat in de baarmoeder van de vrouw groeit, wordt een kind geboren.

God heeft de mens een menselijke geest gegeven die ons onderscheidt van de dieren. Die geeft ons individualiteit. Wij zijn niet voorgeprogrammeerd om op de natuur te reageren, zoals God het dierenrijk geschapen heeft. Met deze “geestelijke essentie” in ons menselijke verstand bezitten we net zoals God het vermogen tot denken, creativiteit en herinnering. Dit vermogen maakt ons individueel uniek. Wij hebben de vrijheid van keuze; wij zijn individuen met een eigen vrije wil.

God kan geen perfect rechtvaardig karakter in derden creëren. Dit kan alleen bereikt worden door eigen keuze, uit vrije wil. Anders zouden wij zodanig geprogrammeerd moeten zijn dat we ‘robotachtig’ zouden reageren op morele kwesties om in perfecte harmonie met Gods wetten te leven. Maar God wil dat wij zelf kiezen; Wij moeten kiezen

tussen onze eigen egoïstische levenswandel of Gods wegen. Nogmaals, de gelegenheid tot kiezen, komt als God de tijd gekomen acht. Voordat deze tijd voor de mensheid komt, voordat God deze mogelijkheid aan de mens kan geven, heeft de mensheid er blijk van gegeven dat zij God altijd zullen verwerpen! God zal in zijn perfecte timing derhalve de best mogelijke gelegenheid voor de mens uitkiezen, die hem in staat stelt om Hem en zijn levensweg te ontvangen.

Paulus deelde deze kennis over de menselijke geest met de Korintiërs. Paulus legde uit dat zij die in de Kerk waren Gods mysteries konden begrijpen. Deze “mysteries” kunnen zonder Gods Geest niet begrepen worden en daarom blijven zijn wegen verborgen.

“Want ons heeft God het geopenbaard door de Geest [Men moet door Gods Geest getrokken worden en vervolgens van diezelfde kracht doordrongen worden]. Want de Geest doorzoekt alle dingen, zelfs de diepten Gods [Alleen nadat God mensen begint te trekken, met zijn Geest, kunnen zij Hem beginnen te begrijpen]. Wie toch onder de mensen weet, wat in een mens is, dan des mensen eigen geest, die in hem is? Zo weet ook niemand, wat in God is, dan de Geest Gods [Men moet Gods Geest ontvangen om de geestelijke dingen van God te doorgronden. Daarom begreep Nicodemus het niet. Hij werd niet getrokken door Gods Geest]. Wij [sprekende tot de Kerk] nu hebben niet de geest der wereld ontvangen, maar de Geest uit God [de Geest is de kracht van God. Het is geen “wezen” zoals het traditionele christendom dit leert. De lering van de drie-eenheid is fout! Er is geen wezen dat ‘de geest’ genoemd wordt], opdat wij zouden weten, wat ons door God in genade geschonken is [Alleen God kan dit geven. Niemand kan dit slechts met fysieke menselijke vermogens begrijpen]. Hiervan spreken wij dan ook met de woorden, die niet door menselijke wijsheid [het fysieke menselijke intellect met de fysieke beperkingen van de menselijke geest], maar door de Geest geleerd zijn, zodat wij het geestelijke vergelijken. Doch een ongeestelijk mens [fysiek mens] aanvaardt niet hetgeen van de Geest Gods is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is” (1 Korintiërs 2:10-14).

Dit is de reden waarom de mens altijd God en zijn wegen verworpen heeft. De trots in het egoïstische menselijke redeneren verwerpt Gods waarheid. In plaats daarvan heeft de mensheid haar eigen religieuze

ideeën uitgewerkt en zich concepten over God gevormd die haar meer bevallen. Het getuigenis van de mensheid gedurende 6.000 jaar, is dat zij God verwerpt. Daarom zullen ook zoveel mensen haten wat in dit boek geschreven staat. Zij kunnen hun eigen trots niet inslikken! Dat is ook de reden waarom deze wereld vernederd moet worden voordat Jezus Christus als Koning der koningen komt.

Indien u deze dingen begrijpt dan is er maar een manier waarop dit mogelijk is! God geeft u die kans nu. U wordt getrokken door Gods Geest. Als dit het geval is, dan ligt de keuze bij u. Zult u aanvaarden wat waar is? Het kan zijn dat u door nog meer vernedering heen moet gaan in de grote verdrukking. Hoe langer mensen God weerstaan, hoe minder kans er is dat zij zijn hulp en genade zullen aanvaarden om al de dingen die komen gaan te overleven.

God gaat nu beginnen de gehele wereld te roepen! De meesten zullen zich niet vernederen om het Koninkrijk van God, dat nu op komst is, te ontvangen.

Laten we de draad van het verhaal van Pinksteren weer oppakken. Het fysieke proces van de menselijke geboorte kan alleen dat wat fysiek is, voortbrengen. Hetzelfde geldt voor de geestelijke geboorte. Een mens moet verwekt worden door Gods Geest. Dit is de bevruchting van de ‘menselijke geest’ door Gods Geest, die God aan de mens gaf. Na de ‘waterdoop’ (dopen betekent in het Grieks onderdompelen), komt men uit een symbolisch watergraf om verder te leven in nieuwheid des levens. Meteen na de doop volgt de ‘handoplegging’ door een dienaar en worden wij verwekt door de bevruchting met Gods Heilige Geest.

Enmaal verwekt door Gods Heilige Geest beginnen we geestelijk te groeien, maar slechts als een embryo binnen de Kerk. We moeten leven in een ‘fysiek lichaam’ dat bevrucht is met Gods Heilige Geest. We beginnen dan aan een levenslange strijd tegen het vlees, onze menselijke natuur, en ontwikkelen zo rechtvaardig karakter. Dit proces maakt het ons uiteindelijk mogelijk om als geestelijke wezens ‘geboren’ te worden in het Koninkrijk van God, in de God-familie, volledig ‘geboren uit geest’.

Jezus Christus verklaarde aan Nicodemus: “*dat wat geboren is uit het vlees is vlees*”. Hij legde uit dat vlees (dat wat fysiek is), alleen datgene kan voortbrengen wat vleselijk is. Menselijke fysieke verwekking leidt slechts tot menselijke fysieke geboorte. Hij legde

verder uit :”*dat wat uit de Geest geboren wordt is geest*”. Alleen wanneer men door de Heilige Geest van God bevrucht is, kan men mettertijd geboren worden in (binnengaan in), het Koninkrijk van God.

Door dit proces zullen alle eerste vruchten het Koninkrijk van God binnengaan. Als Jezus Christus wederkomt, zullen zij tot geestelijk leven worden opgewekt, als geestelijke wezens in Gods Familie, samengesteld uit geest.

Pinksteren beschrijft de ‘middelen’ waardoor een persoon Gods weg kan leren begrijpen en leren leven. Door geestelijke volwassenheid en tijd kunt u veranderd worden van sterfelijk in onsterfelijk (van fysiek naar geestelijk), en geboren worden in Gods geestelijke Familie. Pinksteren beeldt de eerste vruchten van Gods Familie uit en gaat over hen die als eersten uit de gehele mensheid opgewekt zullen worden. Dat gebeurt aan het eind van de eerste 6.000 jaar van de mens op deze aarde. Maar allen die daarna volgen, zullen ook door ditzelfde proces van getrokken en verwekt worden door zijn Heilige Geest heengaan, hetgeen tot hun geboorte in de God-familie kan leiden.

HET TROMPETTENFEEST

Gods jaarlijkse Sabbatten gaan verder met meer te openbaren over het plan van God. We komen nu bij de vierde jaarlijkse Heilige Dag. Deze dag staat bij de Joden bekend als ‘Rosh Hoshanah’, en het juiste tijdstip om hem te houden situeert zich op de Romeinse kalender rond eind september, begin oktober. Deze jaarlijkse Sabbat valt samen met de gebeurtenissen die aan het einde van de 6.000 jaar die God aan de mensheid heeft toebedeeld, zullen plaatsvinden.

“En de HERE sprak tot Mozes; Spreek tot de Israëlieten: In de zevende maand, op de eerste der maand, zult gij een rustdag hebben, aangekondigd door bazuingeschal, een heilige samenkomst” (Leviticus 23:23-24).

Het Trompettenfeest openbaart een boeiende tijd, omdat het in het teken van de tweede komst van Jezus Christus staat - niet als Lam, maar als Koning die de aarde zal regeren. Dit is de tijd waarin u nu leeft! Deze wereld staat na 6.000 jaar van menselijk zelfbestuur, op het punt om dramatische veranderingen te ondergaan. Ze zal geregeerd worden door het Koninkrijk van God met Jezus Christus als Koning der koningen. Trompetten worden heel vaak gebruikt om koningen aan te

kondigen, zo ook bij de komst van Jezus Christus als Koning der koningen. Paulus spreekt over het Trompettenfeest in zijn eerste brief aan de Tessalonicenzen.

“Doch wij willen u niet onkundig laten, broeders [Paulus richt zich tot de Kerk, zij die geroepen zijn om tot de 144.000 te behoren], wat betreft hen, die ontslapen, [Paulus spreekt over diegenen die geroepen waren en stierven in het geloof, tijdens de afgelopen 6000 jaar], opdat gij niet bedroefd zijt, zoals andere (mensen), die geen hoop hebben. Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zó hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem [Zij zullen worden opgewekt, om met Jezus Christus terug te keren, als Hij komt]. Want dit zeggen wij u met een woord des Heren; wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heren [Degenen in de Kerk in wie Gods Geest leeft en die als eerste vruchten geroepen zijn], zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden [De weinigen die als eerste vruchten geroepen zijn en die op het tijdstip van zijn komst nog in leven zijn in de Kerk], die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen” (1 Tessalonicenzen 4:13-17).

Paulus beschrijft deze zelfde gebeurtenis aan de Kerk te Korinte. *“in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden”* (1 Korintiërs 15:52). Paulus verklaart dezelfde fase in Gods plan, die plaats zal vinden bij het weerklinken van de laatste trompet, de zevende, zoals beschreven staat in het boek Openbaring. Wanneer deze trompet geblazen wordt, worden de 144.000 opgewekt. De doden worden eerst opgewekt en onmiddellijk daarna worden zij, die nog in leven zijn en deel uitmaken van de 144.000 veranderd, en keren nog diezelfde dag terug met Jezus Christus.

Dit is de dag dat alle eerste vruchten zullen worden opgewekt. Bijna allen die deel uitmaken van de eerste vruchten zijn dood, maar dan zullen zij opgewekt worden tot eeuwig leven. De weinigen van de eerste vruchten die op dit tijdstip nog in leven zijn, zullen veranderd

worden van sterfelijke naar onsterfelijke geestelijke wezens om deel te worden van de God-familie - het Koninkrijk van God.

Al de eerste vruchten die gedurende de afgelopen 6.000 jaar geroepen zijn, zullen worden opgewekt op de dag dat de laatste trompet weerklinkt, de zevende trompet van het zevende zegel: *“en de zevende engel blies de bazuin en luide stemmen klonken in de hemel, zeggende: Het koningschap over de wereld is gekomen aan onze Here en aan zijn Gezalfde, en Hij zal als koning heersen tot in alle eeuwigheden”* (Openbaring 11:15). Dit is de dag dat Jezus Christus wederkomt om te heersen over alle naties op deze aarde. En er wordt ons nog meer geopenbaard door de gebeurtenissen van die dag.

De vervulling van het Trompettenfeest vindt plaats op de allerlaatste dag van de drie en een half jaar durende grote verdrukking, die nu op het punt staat over deze aarde te komen. Dit is een dag die ook beschreven wordt als de grote dag van Gods toorn over de mensheid. Zoals reeds eerder in dit boek beschreven werd, zal een machtsblok van tien naties in Europa opkomen als de vijfde trompet van het zevende zegel weerklinkt. Tijdens het zevende zegel worden zeven trompetten geblazen. De laatste trompet weerklinkt op de laatste dag van de grote verdrukking.

De vijfde trompet wordt omschreven als de tijd van het ‘eerste wee’ voor de mensheid. Dat is de tijd wanneer een laatste Europese macht, Wereldoorlog III ontketent. Vele miljoenen op deze aarde zullen door dit grote leger worden vernietigd. In reactie hierop zal in het Verre Oosten een andere grote militaire macht de kop opsteken. Zij telt 200 miljoen man, waarvan het merendeel uit China komt. Dit wordt omschreven als het ‘tweede wee’. Het wordt aangekondigd door het schallen van de zesde trompet gedurende deze grote eindtijd-verdrukking.

“Het eerste wee is voorbijgegaan: zie, nog twee weeën komen hierna. En de zesde engel blies de bazuin, en ik hoorde een stem uit de vier horens van het gouden altaar, dat voor God staat, zeggende tot de zesde engel, die de bazuin had: laat de vier engelen los, die bij de grote rivier, de Eufraat, gebonden zijn. En de vier engelen, die tegen het uur en de dag en de maand en het jaar waren gereed gehouden, werden losgelaten om het derde deel van de mensen te doden. En het getal der legerscharen van de ruitery was tweemaal tienduizend

tienduizendtallen; ik hoorde hun aantal” (Openbaring 9:12-16).

Deze grote legermacht komt op een later tijdstip in deze laatste grote verdrukking naar voren. Zij zal een derde deel van de gehele mensheid vernietigen! Honderden miljoenen zullen sterven door toedoen van deze schrikwekkende macht. Deze Aziatische horde die op de aarde wordt losgelaten, is een directe reactie op de opkomst van de Europese macht.

Dan is de tijd aangebroken voor het ‘derde wee’. Dit is het tijdstip dat de zevende trompet geblazen wordt ter aankondiging van de opstanding van de 144.000 en de komst van Jezus Christus als Koning der koningen. Deze dag wordt omschreven als de dag van Gods grote toorn. Op die dag worden zeven schalen over de aarde uitgegoten. Deze schalen zijn de zeven laatste plagen die uitgegoten zullen worden over degenen die de aarde verwoesten. Het komt over hen die steun betuigen aan en deel uitmaken van het Europese militaire apparaat dat opkwam tijdens het ‘eerste wee’, evenals over degenen van het ‘tweede wee’, die uit het Verre Oosten kwamen.

Op die dag zal God deze mensen vernederen door hen totaal ten val te brengen. Op die dag zullen tientallen miljoenen gedood worden, ja zelfs honderden miljoenen. En op diezelfde dag zal de geprofeteerde oorlog van ‘Armageddon’ plaatsvinden. Dit is het ‘derde wee’, wanneer de zeven schalen met de zeven laatste plagen worden uitgegoten.

“Het tweede wee is voorbijgegaan: zie, het derde wee komt spoedig. En de zevende engel blies de bazuin en luide stemmen klonken in de hemel, zeggende: Het koningschap over de wereld is gekomen aan onze Here en aan zijn Gezalfde, en Hij zal als koning heersen tot in alle eeuwigheden” (Openbaring 11:14-15). Op dat moment wordt verkondigd dat alle koninkrijken van de wereld nu de koninkrijken van Jezus Christus geworden zijn. Hij zal over alle koninkrijken op aarde heersen. Tegen die tijd zullen reeds vele naties vernederd zijn, maar op deze laatste dag zullen de dan op aarde overgebleven naties op hun knieën worden gebracht.

De Europese en Aziatische grootmachten zijn dan woedend. Tegen die tijd zullen atoomwapens reeds grote verwoesting op aarde teweeggebracht hebben. Zich hiervan bewust zijnde, evenals van de mogelijkheid van een totale uitroeiing, zullen deze twee legers voor een rechtstreekse confrontatie van man tegen man, in de streek van

Megiddo samenkomen. Dit is de strijd van Armageddon.

“En de volkeren waren toornig geworden, maar uw toorn is gekomen [de tijd voor Gods grote toorn in de vorm van de zeven laatste plagen] en de tijd voor de doden om geoordeeld te worden en om het loon te geven aan uw knechten, profeten, en aan de heiligen [dezelfde dag dat de 144.000 opgewekt worden] en aan hen, die uw naam vrezen, aan de kleinen en de groten en om te verderven wie [de volkeren uit het Verre Oosten en Europa] de aarde verderven” (Openbaring 11:18)

De zeven laatste plagen worden uitgestort over de volkeren van die specifieke naties die voortgaan met oorlogvoeren en het verwoesten van de aarde. *“En ik zag een ander teken in de hemel, groot en wonderbaar: zeven engelen, die de zeven laatste plagen hadden, want daarmee is de gramschap Gods voleindigd”. “En ik hoorde een luide stem uit de hemel zeggen tot de zeven engelen: Gaat heen en giet de zeven schalen van de gramschap Gods uit op de aarde”* (Openbaring 16:1).

Nadat tientallen miljoenen onder de naties van deze militaire eindtijd machten het leven gelaten hebben en nadat alle schalen uitgegoten zijn, keert Jezus Christus weer. Deze grootmachten, die tegen elkaar opgetrokken zijn om slag te leveren, worden tot staan gebracht bij het zien van wat er zich op deze dag aan de hemel afspeelt. God zegt expliciet dat de komst van Jezus Christus duidelijk aan de hemel, in onze atmosfeer, zichtbaar zal zijn,. Deze twee militaire grootmachten ontvangen op dat moment reeds vele rapporten over miljoenen burgers die door grote plagen sneuvelen, in hun eigen thuisland.

Zij hebben Gods twee eindtijdgetuigen niet geloofd, en derhalve zullen zij ook niet geloven dat Jezus Christus op komst is. Wie kan bevroeden waaraan deze mensen op dat moment zullen denken? Misschien wel aan een invasie van een andere planeet. Het is begrijpelijk dat ze zoiets zouden kunnen denken, want wat zij te zien zullen krijgen, is veel grootser en machtiger dan wat er in de Hollywoodproductie *Independence Day* te zien was. God openbaart dat deze legers hun opmars zullen staken en zich zullen verenigen om als een man te gaan strijden tegen datgene wat ze zien aankomen. Dit is de allerlaatste oorlog - de oorlog van Armageddon.

Tegen het einde van deze dag komt Jezus Christus uiteindelijk uit de hemel binnen onze aardse dampkring. Zijn komst is groots en machtig.

Hij komt om oorlog te voeren tegen de legers die in Megiddo samengekomen zijn.

“En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard; en Hij, die daarop zat, wordt genoemd Getrouw en Waarachtig, en Hij velst vonnis en voert oorlog in gerechtigheid. En zijn ogen waren een vuurvlam en op zijn hoofd waren vele kronen en Hij droeg een geschreven naam, die niemand weet dan Hijzelf. En Hij was bekleed met een kleet, dat in bloed geverfd was, en zijn naam is genoemd: het Woord Gods [Dat is Jezus Christus]. En de heerscharen, die in de hemel zijn, volgden Hem op witte paarden, gehuld in wit en smetteloos fijn linnen [de 144.000, die met Hem wederkeren]. En uit zijn mond komt een scherp zwaard, om daarmede de heidenen te slaan. En Hijzelf zal hen hoeden met een ijzeren staf en Hijzelf treedt de persbak van de wijn der gramschap van de toorn Gods, des Almachtigen. En Hij heeft op zijn kleet en op zijn dij geschreven de naam: KONING DER KONINGEN EN HERE DER HEREN. En ik zag een engel staan op de zon en hij riep met luider stem en zeide tot alle vogels, die in het midden des hemels vlogen: Komt, verzamelt u tot de grote maaltijd Gods, om te eten het vlees van koningen en het vlees van oversten over duizend en het vlees van sterken en het vlees van paarden en van hen, die daarop zitten, en het vlees van allen, vrijen en slaven, kleinen en groten. En ik zag het beest en de koningen der aarde en hun legerscharen verzameld [verzameld in Megiddo] om de oorlog te voeren tegen Hem die op het paard zat, en tegen zijn leger. En het beest werd gegrepen en met hem de valse profeet [een grote valse religieuze leider die door de satan gebruikt wordt om de massa te misleiden], die de tekenen voor zijn ogen gedaan had, waardoor hij hen verleidde, die het merkteken van het beest ontvangen hadden en die zijn beeld aanbaden; levend werden zij beiden geworpen in de poel des vuurs, die van zwavel brandt. En de overigen werden gedood met het zwaard, dat kwam uit de mond van Hem, die op het paard zat; en al de vogels werden verzadigd van hun vlees” (Openbaring 19: 11-21).

Allen die samengekomen zijn om het bij zijn wederkomst tegen Jezus Christus op te nemen, worden nu snel vernietigd.

Op deze grote dag worden alle koninkrijken van deze aarde overgedragen aan Jezus Christus, die gekomen is om Koning der koningen te zijn over de hele aarde.

Het Trompettenfeest (een jaarlijkse Sabbat), geeft de allerlaatste dag aan van de 6.000-jarige periode van zelfbestuur van de mens op aarde. Het is het begin van de regering van Gods Koninkrijk op aarde. Hiermee beginnen de laatste 1.000 jaar van Gods 7.000-jarig plan van redding voor de mens. Dit is Gods tijd, die wordt uitgebeeld in de wekelijkse zevendedags Sabbat. Het einde van de zesde dag is tevens het begin van Gods Sabbat. Het einde van de 6.000 jaar is eveneens het begin van Gods Koninkrijk dat over de mensheid regeert, en hun de weg in Zijn Koninkrijk toont.

Deze dag, waarop de 144.000 eerstgeborenen worden opgewekt, geeft het einde aan van de vervulling van Gods plan van de vroege lente-oogst. Nu is de tijd gekomen om aan de latere oogst te beginnen, die uitgebeeld wordt in de zeer grote herfstoogst.

De wederkomst van Jezus Christus zal een einde maken aan alle oorlogen. De mens heeft zelf geprobeerd om dit te bewerkstelligen, maar heeft hierin jammerlijk gefaald. Het standbeeld in de tuin van de Verenigde Naties, dat de menselijke doelstelling uitbeeldt om een einde aan alle oorlogen te maken, is geïnspireerd op een profetie die uiteindelijk door Jezus Christus vervuld zal worden. *“En Hij zal richten tussen volk en volk en rechtspreken over machtige natiën. Dan zullen zij hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speren tot snoeimessen; geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren”* (Jesaja 2:4).

DE GROTE VERZOENDAG

De vijfde jaarlijkse Sabbat is de Grote Verzoendag. In het judaïsme noemt men deze dag ‘Yom Kippur’. De correcte dag om dit feest te vieren, wordt op de Romeinse kalender over het algemeen ook onder die naam weergegeven.

“En de HERE sprak tot Mozes: maar op de tiende van die zevende maand is de Verzoendag, een heilige samenkomst [geboden samenkomst] zult gij hebben en gij zult u verootmoedigen [dit doet men door volledig te vasten en zich te onthouden van voedsel en drank] en de HERE een vuuroffer brengen. Op die dag zult gij generlei arbeid verrichten, want het is de Verzoendag, om over u verzoening te doen voor het aangezicht van de HERE, uw God. Want ieder die zich op die dag niet zal verootmoedigen, zal uitgeroeid worden uit zijn

volksgenoten. Ieder die enige arbeid verricht op die dag, zal Ik verdelgen uit het midden van zijn volk. Generlei arbeid zult gij verrichten: het is een altoosdurende inzetting voor uw geslachten, in al uw woonplaatsen. Het zal u een volkomen sabbat [jaarlijkse Sabbat] zijn en gij zult u verootmoedigen. Op de negende van de maand, des avonds [te beginnen vanaf zonsondergang op de negende dag], van avond tot avond [gehouden tot zonsondergang van de volgende dag], zult gij uw sabbat vieren” (Leviticus 23:26-32).

Deze jaarlijkse Sabbat beeldt het gehele proces uit dat van Pascha tot en met het Trompettenfeest doorlopen wordt. Het grootste gedeelte van dit proces zal vervuld zijn tegen de tijd dat Christus terugkomt en de satan verwijderd is uit de nabijheid van de mens.

Deze dag beeldt het verzoeningsproces uit - het proces waardoor iedereen met God verzoend kan worden. Gods eerstgeborenen zijn nu, na de vervulling van het Trompettenfeest, volledig verzoend met God. Het hele proces (geopenbaard in het Pascha, Ongezuurde Broden, Pinksteren en Trompettenfeest), toont ons hoe het mogelijk was voor de eerstgeborenen om in Gods Familie geboren te worden en deel te gaan uitmaken van het Koninkrijk van God.

Alhoewel het volledige proces in de eerstgeborenen voltooid is, blijven er nog miljarden over die nog met God verzoend moeten worden. Ieder individueel mens moet nog steeds door hetzelfde proces heengaan als degenen die tijdens de eerste 6.000 jaar geroepen zijn. De Grote Verzoendag beeldt dit gehele proces uit. Iedereen moet in overeenstemming en eenheid met God komen - moet één zijn met God. De verzoening met God de Vader door het bloed van Jezus Christus begint met het Pascha. We moeten ons bekeren, uit het geestelijk Egypte (de zonde) komen, gedoopt worden en met Gods geest bevrucht worden. Terwijl wij geestelijk groeien en onze eigen natuur overwinnen, kan God beginnen met het veranderen (Romeinen 12:1-2), van onze manier van denken en ons in eenheid en harmonie met zijn enige ware manier van leven brengen. Nadat men met succes door dit gehele proces gegaan is, zal men in staat zijn volledig één te worden met God door een verandering van sterfelijk naar onsterfelijk, van fysiek naar geestelijk, in het Koninkrijk van God.

Het Koninkrijk van God is de God-familie. Zij wordt samengesteld uit geestelijke wezens die eens fysiek waren. Zij zullen in alle

eeuwigheid een zijn met God.

Behalve dat deze dag het gehele proces van de volledige verzoening met God uitbeeldt, stelt het ook de vervulling van een grote gebeurtenis voor, die de volledige verwijdering van de zonde uit de nabijheid van de mensheid en haar volledige verzoening met God uitbeeldt. Als het Koninkrijk van God naar de aarde komt, zal iedereen op deze aardbodem de mogelijkheid hebben om te beginnen aan dit proces van verzoening met God, dit in tegenstelling tot de weinigen die deze mogelijkheid reeds eerder hadden tijdens de eerste 6.000 jaar.

Als Gods Koninkrijk komt, zal de mensheid gered zijn van zijn eigen wegen die tot zelfvernietiging leiden. Nu zal Jezus Christus samen met de 144.000, die bij zijn komst werden opgewekt, over de gehele aarde regeren. Gods wegen zullen de koers van de mensheid bepalen. Rechtspraak zal snel en rechtvaardig geschieden. De kennis van God zal de gehele aarde vervullen. Ware vrede zal op de aarde gebracht worden. De mensen zullen leren om in vrede en harmonie met elkaar samen te leven. Er zal slechts een religie op aarde zijn. Er zal slechts een regering over deze aarde heersen. Iedereen zal de zevendedags Sabbat houden en de jaarlijkse Heilige Dagen. Grote harmonie, vrede en oprechte liefde zullen de grondslag zijn van het familieleven, de gemeenschappen en het zakenleven. In alle relaties.

Valse religie, politiek, lobbyisme en de hebzucht van corporaties zullen niet meer bestaan. Concurrentie zal vervangen worden door samenwerking, gericht op het voordeel voor allen. Grote verzekeringsmaatschappijen en grootschalig medisch onderzoeken zullen niet meer nodig zijn. De mensen zullen de talloze ziekenhuizen en eerste hulpposten die er nu zijn niet langer nodig hebben.

Maar zelfs met al deze ongelofelijke verbeteringen voor de mensheid rest er nog steeds een obstakel op de weg naar volledige vrede en harmonie. Dat obstakel is de satan en zijn demonen (de engelen die samen met hem rebelleerden). De Grote Verzoendag beeldt ook de verwijdering van de satan en zijn demonen uit de aanwezigheid van de mensheid uit.

Lucifer was een van Gods aartsengelen. Hij en een derde van het engelenrijk kregen de verantwoordelijkheid om voor de aarde te zorgen. De regering van God op aarde werd door deze grote aartsengel waargenomen. Zijn verhaal is er een van trots en opstandigheid tegen

God. Jesaja 14:12-14 en Ezechiël 28:12-17 geven een algemene beschrijving van dit wezen, maar er valt bij stukjes en beetjes door de gehele Bijbel heen, nog veel meer over hem te vernemen.

God heeft noch de duur, noch de timing van deze verschillende gebeurtenissen geopenbaard. Maar de bewijzen in het ons omringende zonnestelsel en de aardbol zelf, in combinatie met de waarheidsgetrouwe gegevens zoals vastgelegd in de Bijbel, verhelderen een heleboel. Miljoenen jaren geleden schiep God het universum en onze aarde. Maar nogmaals, nergens heeft God het exacte tijdstip, noch de volgorde van deze gebeurtenissen geopenbaard.

God schiep het engelenrijk. God is geest en de wezens die Hij schiep waren geest. Er bestond niets dan de geestenwereld. Met de beperkte vermogens van ons menselijk verstand kunnen wij de fysieke wereld rondom ons bevatten, maar ons vermogen om een geestelijke wereld te begrijpen, blijft beperkt tot fysieke begrippen. God openbaarde dat Hij een fysiek universum schiep waaronder ook deze aarde. Er staat geschreven dat de engelen zich over Gods fysieke schepping verheugden. God openbaarde het engelenrijk delen van zijn plan om zijn eigen familie door middel van menselijke wezens uit te breiden. Het boek Hebreeën openbaart dat het engelenrijk (het koninkrijk der engelen), geschapen werd om mettertijd voor hen die een fysiek leven zouden gaan leiden te zorgen, om uiteindelijk in Gods eigen familie geboren te worden.

Op een zeker punt in de tijd begon Lucifer meer voor zichzelf te verlangen. Hij was het niet eens met Gods plan, noch met zijn doel voor de fysieke schepping. Hij rebelleerde tegen God en bijna een derde van het engelenrijk rebelleerde samen met hem. Dientengevolge ontbrandde er een grote oorlog onder de engelen, die zich uitbreidde naar de fysieke schepping. God verkondigde dat de oorspronkelijke schepping perfect en prachtig gemaakt was. Er was leven op aarde, maar dit was niet het leven dat zou bestaan toen de mens uiteindelijk geschapen zou worden. De aarde bevatte vroeger levensvormen op het land, in de lucht en in de zee. Van sommige van deze creaturen zijn de skeletten in musea te bezichtigen. Als kind groeide ik op in het westen van Kansas. Daar bezocht ik bepaalde plaatsen, niet ver van ons huis, waar eens oceanen geweest waren. Daar kon je prehistorische haaiantanden vinden. Slechts luttele kilometers verder werden op de hoogvlakten

zelfs botten van prehistorische landdieren gevonden. Ooit waren grote delen van het landoppervlakte van Kansas kustgebied.

Wat was er gebeurd? Wetenschappers trachten hun ‘intellectuele’ interpretaties over deze zaken te geven, maar de eenvoudige realiteit is dat er ten tijde van Lucifers opstand een snelle vernietiging plaatsvond. Al het leven op aarde werd plotseling verwoest. Dit gebeurde miljoenen jaren geleden. Het verhaal in Genesis gaat over de schepping van de mens samen met een aangepast planten- en dierenleven om hem aan te vullen. Dit is niet de feitelijke schepping van de aarde zelf. Die vond miljoenen jaren voor de schepping van de mens plaats.

“*In den* [Er staat geen lidwoord in het Hebreeuws. U zou dit moeten lezen als “in een begin...”] *beginne schiep God de hemel en de aarde* [In een begin schiep God de aarde en het gehele universum - miljoenen en miljoenen jaren geleden. Er was geen evolutie, maar gewoonweg een ongelofelijke hoeveelheid tijd]. *De aarde nu was* [In het Hebreeuws “werd” Dit is hetzelfde werkwoord dat gebruikt wordt in Genesis 19:26, waar staat dat de vrouw van Lot een zoutpilaar “werd”] *woest en ledig, en duisternis lag op de vloed, en de Geest Gods zweefde over de wateren*” (Genesis 1:1-2).

In deze verzen bestond de aarde reeds. Ze was leeg en woest geworden. De gehele aarde was in duisternis gehuld. De wateren bestonden al. Toen begon God aan de gehele aarde te werken om die weer leefbaar te maken. Overal was er chaos. God vernieuwde het aardoppervlak zoals beschreven staat in de Psalmen (Psalm 104:30). Zeker, de aarde is miljoenen jaren oud, maar de mens is er pas 6.000 jaar.

Ten tijde van deze rebellie veranderde God Lucifers naam in satan. De engelen die hem volgden werden demonen genoemd. God liet hen op deze aarde. Hun aanwezigheid en invloed op de mensheid zouden als een onderdeel van Gods plan gaan dienen om te openbaren dat alles wat zich tegen zijn rechtvaardige wegen verzet destructief en kwaadaardig is.

Toen Lucifer rebelleerde hield de regering van God op aarde, op te bestaan. En nu in onze tijd, zal de regering van God opnieuw over de gehele aarde hersteld gaan worden. Jezus Christus zal het Koninkrijk van God, de regering van God, op de aarde vestigen.

Ja zeker, deze Grote Verzoendag beeldt ook de verwijdering van de

satan en zijn demonen uit de aanwezigheid van God en de mensen uit. Zij zullen niet langer in staat zijn om de mensheid te beïnvloeden en te misleiden, uitgezonderd een zeer korte tijd helemaal aan het einde van de 1.000-jarige regering van het Koninkrijk van God over de mensheid. In die dagen zal de Verzoendag nog meer inhoud krijgen als de satan en de demonen nogmaals verwijderd worden en deze keer voor altijd (in alle eeuwigheid). Een deel van dit verhaal vinden we terug in Openbaring 20.

“En ik zag een engel nederdalen uit de hemel met de sleutel des afgronds [Grieks “een plaats van gebondenheid”] en een grote keten in zijn hand; en hij greep de draak, de oude slang, dat is de duivel en de satan, en hij bond hem duizend jaren [Dit gebeurt bij de wederkomst van Jezus Christus], en hij wierp hem in de afgrond en sloot en verzegelde die boven hem, opdat hij de volkeren niet meer zou verleiden, voordat de duizend jaren voleindigd waren, daarna moet hij voor een korte tijd worden losgelaten” (Openbaring 20:1-3).

“En wanneer de duizend jaren voleindigd zijn, zal de satan uit zijn gevangenis worden losgelaten, en hij zal uitgaan om de volkeren aan de vier hoeken der aarde te verleiden, Gog en Magog, om hen tot de oorlog te verzamelen, en hun getal is als het zand der zee. En zij kwamen op over de breedte der aarde en omsingelden de legerplaats der heiligen en de geliefde stad; en vuur daalde neder uit de hemel en verslond hen, en de duivel, die hen verleidde, werd geworpen in de poel van vuur en zwavel, waar ook het beest en de valse profeet zijn [“reeds eerder ingeworpen werden”] en zij [de satan en de demonen] zullen dag en nacht gepijnigd worden in alle eeuwigheden” (Openbaring 20:7-10).

Dit laatste vers is de reden bij uitstek dat zovelen geloven dat er een ‘hellevuur’ bestaat waar ‘slechte’ mensen naartoe gaan om eeuwig door demonen gepijnigd te worden. De satan is erin geslaagd de mensheid zo te misleiden, dat zij geloven in een duivelse soort van straf die hun te wachten staat, omdat zij God ontstemd hebben. Maar het is de satan zelf die in alle eeuwigheid zal lijden, als hij en zijn demonen voor alle eeuwigheid uit het bijzijn van de mens en Gods schepping verwijderd zijn. De satan en de demonen zullen geen deel aan Gods toekomst hebben en dat zal door de verkeerde keuzes die zij zovele miljoenen jaren geleden maakten een kwelling voor deze wezens zijn.

Deze jaarlijkse Sabbat beeldt op wonderbaarlijke wijze uit dat deze wereld geheel met God verzoend zal zijn.

HET LOOFHUTTENFEEST

Deze periode is zeer betekenisvol, maar wij zullen hier slechts een beknopte versie van deze heilige feesttijd weergeven. Leviticus 23 vervolgt met de jaarlijkse heilige dagen en beschrijft een laatste feest dat acht dagen duurt. De eerste zeven dagen worden het Loofhuttenfeest genoemd, waarvan de eerste dag een jaarlijkse Sabbat is. Deze periode van zeven dagen wordt gevolgd door nog een achtste feestdag, die ook een jaarlijkse Sabbat is en de laatste dag in de openbaring van het plan van God. Deze dag wordt de Laatste Grote Dag genoemd.

Dit Loofhuttenfeest beeldt de tijd uit dat het Koninkrijk van God zal komen om voor 1.000 jaar over de mensheid te regeren. Er is reeds veel gezegd over de komende Messias en zijn regering op aarde. Dit feestelijke seizoen staat op het punt om op deze aarde te worden binnengeleid. Het zal komen zodra we door de laatste eindtijd-verdrukking heen zijn gegaan.

Zoals reeds besproken is, beeldt de wekelijkse Sabbat de laatste 1.000 jaar in het 7.000-jarige plan van God uit. Het Loofhuttenfeest concentreert zich ook grotendeels op deze zelfde periode. In deze laatste 1.000 jaar zal iedereen onder een regering op aarde leven. De regering van God, het Koninkrijk van God, zal alle naties gedurende die tijd regeren.

Openbaring 20 spreekt van deze tijd, die meteen na de terugkeer van Jezus Christus als Koning der koningen begint (zie Openbaring 19). Het is een tijd waarin de satan niet langer de macht zal hebben om de naties te misleiden (behalve voor een korte tijd, aan het einde van die 1,000 jaar).

“En ik zag een engel nederdalen uit de hemel met de sleutel des afgronds en een grote keten in zijn hand; en hij greep de draak, de oude slang, dat is de duivel en de satan, en hij bond hem duizend jaren [deel van de Verzoendag], en hij wierp hem in de afgrond [abyss : een plaats van gebondenheid] en sloot en verzegelde die boven hem, opdat hij de volkeren niet meer zou verleiden, voordat de duizend jaren voleindigd waren; daarna moet hij voor een korte tijd worden losgelaten. En ik

zag tronen, en zij zetten zich daarop, en het oordeel werd hun [de eerstelingen van Pinksteren, de 144.000] gegeven; en (ik zag) de zielen van hen, die onthoofd waren [Grieks: “afgesneden” van de wereld, door hun roeping] om het getuigenis van Jezus en om het woord van God, en die noch het beest noch zijn beeld hadden aangebeden en die het merkteken niet op hun voorhoofd en op hun hand ontvangen hadden [Het merkteken van de Kerk is de Sabbat, en het onthult wat wij geloven (voorhoofd), wanneer we zullen werken en wanneer wij niet zullen werken (handen). Het teken van het beest wordt onthuld door de zondagsviering]; en zij [eerstelingen] werden weder levend en heersten als koningen met Christus, duizend jaren lang” (Openbaring 20:1-4).

Dit schriftgedeelte beschrijft de tijd van de heerschappij van het Koninkrijk van God over de mensheid, gedurende 1.000 jaar. Het spreekt van Jezus Christus en de 144.000 die met Hem zullen regeren. Zij die opgewekt worden om met Jezus Christus te regeren, zijn in de eerste grote opstanding, die de vroege oogst in Gods plan van redding uitbeeldt. De aanvang van de 1.000 jaren beeldt ook het begin van een veel grotere oogst in Gods plan van redding uit. Miljarden zullen beginnen aan het proces om een deel te worden van het Koninkrijk van God, het uiteindelijk geboren worden in de Familie van God, net zoals de eerste 144.000. Deze weg zal gedurende 1.000 jaar voor iedereen openstaan, en daarna nog honderd jaar (dit wordt verklaard in de laatste jaarlijkse Sabbat).

“De overige doden werden niet weder levend, voordat de duizend jaren voleindigd waren” (Openbaring 20:5). De eerste opstanding verwijst naar de eerstelingen die eerst zijn opgewekt in Gods plan van redding. Zij die in de eerste opstanding zijn, de 144.000, zijn de enige mensen die op dit tijdstip zijn opgewekt. Al de overige miljarden die tot dan toe gedurende de afgelopen 6.000 jaar gestorven zijn, zullen dood blijven tot na de voleinding van de 1.000-jarige regering van het Koninkrijk van God. Het verhaal over deze mensen wordt geopenbaard in de betekenis van de laatste jaarlijkse Sabbat.

“Zalig en heilig is hij, die deel heeft aan de eerste opstanding: over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn en zij zullen met Hem als koningen heersen (die duizend jaren)” (Openbaring 20:6). De 144.000, die in de eerste opstanding zijn, zijn nu geestelijke wezens in de God-familie. Zij zijn

nu onsterfelijke, geestelijke wezens die nooit meer kunnen sterven. Zij zullen tijdens deze periode daadwerkelijk met Jezus Christus regeren.

Eindelijk zal er vrede op deze aarde heersen onder één wereldwijde regering. Iedereen die door de grote eindtijdverdrukking heen is gekomen en allen die daarna geboren worden, zullen de mogelijkheid hebben om Gods ware wegen te leren kennen en begrijpen. Zij zullen gezegend zijn om te leven onder zijn rechtvaardige regering en genade. Deze beknopte beschrijving van de betekenis van het Loofhutzenfeest brengt ons bij de laatste dag in Gods grote plan voor de mensheid.

DE LAATSTE GROTE DAG

Deze bijkomende dag (achtste dag), die volgt op het Loofhutzenfeest, wordt traditioneel de Laatste Grote Dag genoemd. Het is de zevende en laatste jaarlijkse Sabbat. Zij is een boeiende openbaring in het plan van God. Zoals de vroege lente-oogst van de eerste vruchten (eerstelingen), wordt uitgebeeld in Pinksteren, zo wordt de grotere herfstoogst uitgebeeld in het Loofhutzenfeest en de Laatste Grote Dag.

De Laatste Grote Dag beeldt een tijd van een groot oordeel uit, dat volgt na het 7.000-jarige gedeelte van Gods plan. Het is een periode van oordeel die een tijdsspanne van honderd jaar beslaat. Gedurende deze tijd zal er niemand meer geboren worden. Het proces van menselijke verwekking en geboorte kwam na zeventuizend jaar tot een einde.

Laten ons terugkeren naar een vers dat we reeds behandeld hebben in het verhaal over het Loofhutzenfeest. De meeste mensen lezen hier overheen zonder ooit te begrijpen wat God hier over zijn grote doel openbaart. Gedurende de afgelopen 1.000 jaar kreeg de gehele mensheid de gelegenheid om Gods ware wegen aan te nemen. Jezus Christus regeerde rechtvaardig in een wereldwijde regering. De satan en zijn demonen waren verwijderd, weg uit de nabijheid van de mens. Maar allen die leefden en stierven vóór het 1000-jarige rijk van Christus, hadden nooit die kans. Nu is dan ook de tijd gekomen voor een tweede fysiek leven voor deze mensen.

“de overige doden werden niet weder levend, voordat de duizend jaren voleindigd waren” (Openbaring 20:5). Wie zijn deze “overige doden”? Eerder legden we de eerste opstanding van de 144.000 uit, die plaatsvond aan het einde van de 6.000-jarige periode. Maar wat

gebeurde er met al de miljarden die leefden en stierven en nooit werden opgewekt? De Laatste Grote Dag gaat over hen!

De ‘overige doden’ betreft de grote meerderheid van alle mensen die leefden en stierven tot op dit tijdstip. Dit betekent miljarden mensen! Deze mensen hebben God nooit gekend. De tijd is nu voor hen gekomen om opgewekt te worden tot een tweede fysiek leven! Lees nu het volgende vers: *“Zalig en heilig is hij, die deel heeft aan de eerste opstanding: over hen heeft de tweede dood geen macht”* (Openbaring 20:6). De eerstelingen hebben reeds onsterfelijk leven ontvangen. Zij zijn geestelijke wezens in de God-familie. Zij kunnen nooit meer sterven!

Gedurende al deze tijd is er nog nooit iemand in de hemel geweest (behalve Jezus Christus), of in een plaats van eeuwige marteling. Al deze mensen zijn gewoon dood geweest; wedergekeerd tot het stof der aarde. Maar God bezit de macht om voor een tweede keer fysiek leven te geven.

“En ik zag een grote witte troon [de tijd voor het grote witte troonoordeel, de laatste grote dag van de mensheid] en Hem, die daarop gezeten was, voor wiens aangezicht de aarde en de hemel vluchtten, en geen plaats werd voor hen gevonden. En ik zag de doden, de groten en de kleinen, staande voor de troon [Allen die ooit geleefd hebben en gestorven zijn, zullen op dit tijdstip opgewekt worden; allen die vergeten zijn en allen die door de tijden heen herinnerd werden], en er werden boeken geopend [De boeken van de Bijbel worden nu voor iedereen geopend door Gods Geest, zodat allen ze nu ook kunnen begrijpen]. En nog een ander boek werd geopend, het (boek) des levens; en de doden werden geoordeeld op grond van hetgeen in de boeken geschreven stond, naar hun werken [Nu is een tijd van oordeel aangebroken. Een tijd dat hun verstand geopend wordt voor de waarheid. Een tijd om een roeping van God te ontvangen om een relatie met Hem te beginnen. In deze tijd moeten allen die opgewekt worden, kiezen of zij al dan niet in Gods wegen zullen wandelen]. En de zee gaf de doden, die in haar waren, en de dood en het dodenrijk [Grieks: “het graf”] gaven de doden, die in hen waren, en zij werden geoordeeld, een ieder naar zijn werken [En aan het einde van die honderd jaar ...]. En de dood en het dodenrijk [Grieks: “het graf”] werden in de poel des vuurs geworpen. Dat is de tweede dood; de poel des vuurs. En wanneer

230 *De Openbaring van Gods Plan*

iemand niet bevonden werd geschreven te zijn in het boek des levens, werd hij geworpen in de poel des vuurs” (Openbaring 20:11-15).

Gedurende deze 100-jarige periode zal iedereen de kans krijgen om te kiezen en om Gods manier van leven te gaan leven. Zij kunnen deel worden van de Familie van God (het Koninkrijk van God), en net zoals de 144.000 als geestelijke wezens geboren worden. Zij die weigeren, zullen een tweede keer sterven - een dood voor alle eeuwigheid. Gods oordeel over hen die geen deel van zijn Familie willen zijn, is niet een eeuwige marteling. Het is een straf die in alle eeuwigheid zal gelden. Het is de dood - nooit meer opgewekt te worden tot leven - een eeuwige straf.

Tijdens deze laatste 100-jarige periode zullen miljarden worden opgewekt. Zij die geleefd hebben en gestorven zijn, zowel jong als oud, zullen weer leven ontvangen in fysieke menselijke lichamen, die kerngezond zullen zijn. Gaaf en compleet. Dan zullen zij kunnen kiezen om deel te worden van Gods eeuwige familie. Dat is het verhaal van de Laatste Grote Dag!

Hoofdstuk 7

DE WARE MESSIAS

Religie en politiek kunnen grote emoties en passie bij mensen losweken. Het kan een heleboel geld, tijd en energie vergen om iemand in een ambt, of het nu religieus of politiek is, aangesteld te krijgen. Toch houden overal ter wereld mensen zich hier jaar in jaar uit mee bezig.

Uiteraard is het primaire doel van zulke bezigheden leiders uit te kiezen die ons kunnen helpen met het oplossen van onze problemen en ons grotere welvaart zullen verschaffen. Mensen zoeken naar oplossingen voor hun problemen. Ze willen dat het leven makkelijker wordt. Ze willen vrede en veiligheid, maar jammer genoeg kan de mens die niet bezorgen! Het is een eeuwenoude strijd!

Niet een regeringsvorm kan nationale problemen oplossen, of het nu een democratie, een monarchie, of een dictatuur betreft. De mens is niet in staat zijn problemen zelf op te lossen.

In de jaren 60 kreeg onze klas tijdens de lessen Wetenschappen een film te zien over kinderen in hongersnood in de gehele wereld. De film benadrukte de noodzaak voor wetenschappelijke en technologische hulp om oplossingen te vinden voor deze groeiende problemen. Alle leerlingen moesten over de film een opstel schrijven en er potentiële oplossingen in aandragen.

Als teenager was ik geschokt door de harde realiteit in de wereld om me heen en in het bijzonder wat betreft de schijnbaar onoverkomelijke problemen die de toekomst de mensheid zou brengen.

Alhoewel ik nog altijd enigszins naïef was, was het voor mij duidelijk dat de wetenschap nooit al onze problemen zou kunnen oplossen. Het leek mij dat de zwaarste taak die voor ons lag het regeren zou zijn. Dus schreef ik over de noodzaak van een centrale wereldregering. Maar zelfs als jonge tiener wist ik dat de Verenigde Naties ook niet voor een oplossing kon zorgen - althans niet in haar huidige vorm. Zij zou veel sterker moeten zijn. Het was mij ook duidelijk dat de locatie van de Verenigde Naties een grote hinderpaal

van vooroordelen en jaloezie vormde. In mijn ogen lag de oplossing in een enkele wereldregering. Misschien een wereldwijde democratie met het hoofdkwartier van haar regering in een ander werelddeel gevestigd. Maar die zou ook over een sterke militaire macht moeten beschikken om de orde te handhaven.

Maar zelfs daarmee kan de mens geen ware vrede en eenheid bereiken. Misschien dat God mij reeds op jonge leeftijd een voorproefje gaf van het onvermogen van de mens om zichzelf te regeren.

Dat is namelijk precies wat God de mens wil doen inzien. De mens kan zichzelf niet regeren. Onze zelfzuchtige menselijke natuur maakt dit onmogelijk. Dat is de getuigenis die God gedurende de afgelopen 6.000 jaar aan de mensheid gegeven heeft - de mens is niet in staat zichzelf te regeren. Onze wereldgeschiedenis is er het beste bewijs van!

Zelfs deze natie, de Verenigde Staten, voorspoedig en machtig als wij zijn, is niet in staat geweest zichzelf succesvol te regeren. Zij kan haar eigen problemen niet oplossen en zeker niet de problemen van andere naties, maar toch blijft zij dit proberen. Dat de Verenigde Staten blijft geloven dat zij op enigerlei wijze blijvende vrede in andere naties (zoals het Midden Oosten, de beide Koreas of zelfs Europa), kan brengen, is het toppunt van arrogantie. Amerika's arrogantie vormt een groot probleem in haar relaties met andere landen. Zij zien duidelijk wel de arrogantie die wij (de VS), zelf niet zien. Wij geloven simpelweg dat onze manier de beste is. Maar natuurlijk denken anderen precies hetzelfde. Toch straalt Amerika deze arrogantie veel sterker uit dan de andere landen.

Nietteminste staande dat deze natie door God met grote rijkdom gezegend is, zijn velen werkeloos, lijden aan ziekten en kwalen en leven in armoede. Maar de mensen kijken liever de andere kant op als het ze niet direct aangaat.

Dit doet me denken aan een verhaal, waarvan ik niet weet of het echt gebeurd is. Het gaat over een predikant die, naar verluidt, de kortste preek ooit in zijn gemeente gaf. Hij begon met te zeggen: "Ik heb vandaag slechts drie punten voor u". Hij vervolgde met: "punt een is dat er meer dan 400.000 dakloze mensen in dit land wonen. Punt twee is dat dit de meesten van u niet kan verdommen". Hij sloot af met de volgende woorden: "En punt drie is dat de meesten van u zich meer zorgen maken dat ik het woord 'verdommen' gebruikt heb, dan dat u

bezorgd bent voor de meer dan 400.000 daklozen in dit land ”. Daarna ging hij zitten.

Dat is de houding van de meeste mensen. Het kan ze niet schelen. Veel dingen zijn makkelijk te negeren als een houding van hypocrisie en hoogmoed overheerst.

De hypocrisie van dit land is overduidelijk. De media, politiek, het gerecht, lobbyisten en grote bedrijven zijn ervan doordrenkt. Als de media lucht krijgen van een zaak die ze kunnen “sensationaliseren”, dan gaan vaak ook anderen daar aandacht aan besteden en maar al te vaak om zelf aandacht te krijgen. Maar de werkelijke problemen van onze natie, de diepgewortelde en voortdurende problemen - waar geen sensatie in zit - worden genegeerd. Er zijn talloze misstanden die te gênant worden bevonden om aandacht aan te schenken. De redenen hiervoor zijn zelfvoldaanheid, hypocrisie en trots.

De bejaardenzorg, vooral die in tehuizen, is bedroevend in een zo welvarend land als het onze. Er zijn mensen die proberen deze zaken aan te kaarten, maar die pogingen lopen op een frustratie uit. Hun inspanningen zijn als het plakken van een pleister op een opengereten slagader. Het is geen populaire zaak.

En de misdaad? Met al onze rijkdom en macht schijnen we niet in staat te zijn om snel genoeg gevangenis bij te bouwen en zelfs als we dat doen, vindt het rechtssysteem steeds nieuwe manieren om criminelen, nadat ze slechts een klein deel van hun straf hebben uitgezeten, weer vrij te laten.

Het aantal gevallen van doodslag in vrijwel elke grote Amerikaanse stad is op jaarbasis hoger dan dat van vele landen ter wereld. Hoe goed regeren we onszelf eigenlijk?

Elke dag horen we weer over een zinloze moord op onschuldige mensen. Het willekeurig vermoorden van mensen vindt veelvuldig plaats. Heeft u ooit een kreet van verontwaardiging horen uitgaan vanwege dit soort gedrag, dat zich voor onze ogen afspeelt? Neen! Maar het verlies van levens van VS-soldaten en anderen in de naam van de oorlog wordt door sommigen wel openlijk afgekeurd. En hun dood is inderdaad ook een zinloze tragedie. Toch is ook dit weer een getuigenis van de mate van hypocrisie die deze natie overschaduwet.

Een ander voorbeeld is het zinloze dodental op onze snelwegen. Vaak genoeg is de oorzaak van deze tragedies alcohol, drugs, of beide.

En de straf voor deze overtredingen komt neer op een tik op de vingers. Maar wij knijpen een oogje dicht en kijken bij dit soort dingen de andere kant op.

Hoeveel aandacht gaat er werkelijk uit naar zaken zoals veilig rijden? Sommigen zullen misschien zeggen: "een heleboel". Maar er zou veel meer gedaan kunnen worden om onze snelwegen veiliger te maken en alleen al zo levens te redden. Waar is de media-aandacht voor het tragisch verlies van een geliefde, als gevolg van een auto-ongeluk door onoplettendheid? Wat wordt hieraan gedaan? Waar zijn de georganiseerde betogingen die dit soort tragedies in onze natie aanklagen? Wie brengt er fondsen bij elkaar om gezinnen te steunen die hun kostwinnaar verloren hebben? Waar zijn de machtige bedrijven, de filmsterren en atleten om fondsen bijeen te brengen voor de opvoeding en verzorging van kinderen die zulke ongelukken overleefden, maar hun ouders verloren?

In 2002 verloren meer dan 17.000 mensen het leven in auto-ongelukken, waarbij sprake was van alcoholmisbruik. Dat is veel meer dan het aantal mensen dat hun leven verloor tijdens de aanslagen op 11 september (9/11). In de Vietnamoorlog verloren 58.000 VS-soldaten het leven. Er ontstond een stormachtig protest en een ongelofelijke sociale opschudding in dit land vanwege die oorlog. Maar waar blijft de verontwaardiging over het dodental, veroorzaakt door auto-ongelukken onder invloed van alcohol, waardoor jaarlijks veel meer levens verloren gaan dan het jaarlijkse dodental onder VS-soldaten in die Vietnamoorlog? Waar blijven de herdenkingsdiensten voor alle jonge onschuldige slachtoffers van auto-ongevallen? Waar is de hevige verontwaardiging hierover? Dit manifesteert zich zeker niet op nationaal vlak.

Nog veel meer mensen laten jaarlijks het leven als gevolg van medische fouten. Vorig jaar toonden de statistieken aan dat 98.000 mensen door zulke fouten het leven verloren. Nogmaals, waar zijn de media? Waar blijft de verontwaardiging hierover? Wij zijn een natie van hypocrieten. We leven allemaal in ons eigen egoïstische kleine wereldje.

Die hypocriete en geperverteerde levenshouding van ons welvarende volk komt duidelijk aan het licht door het voorbeeld van miljoenen die lintjes dragen, miljoenen dollars doneren, nog meer miljoenen eisen en

in grote betogingen meelopen om wetenschappelijk onderzoek te steunen voor een middel dat een einde moet maken aan een ziekte die wereldwijd miljoenen slachtoffers eist. Deze ziekte verspreidt zich hoofdzakelijk door onze geperverteerde levensstijl, maar niemand durft deze dingen als hoofdzaak voor de verspreiding van deze ziekte te veroordelen. Het illegale gebruik van drugs (gezamenlijk gebruik van naalden), de perversiteit van onnatuurlijke seks en ontrouw tussen partners zijn hier allemaal de schuld van. Maar de eigengerechtigde mens heeft liever een medicijn om zijn problemen op te lossen, zodat hij zijn onnatuurlijke en geperverteerde levensstijl kan voortzetten. Wie durft er tegen hen in te gaan? En wie heeft het lef om in dit verband Gods geboden ter sprake te brengen? ... Wees gerust, God staat op het punt zichzelf te manifesteren! Al dit soort van perversiteiten staat op het punt van de aarde te worden weggevaagd!

De zelfvoldaanheid van onze maatschappij stinkt! De aarde is vervuld met hoogmoed en hypocrisie! Sommige gelovige mensen veroordelen homoseksualiteit, maar ze knippen al gauw een oogje dicht als ze zichzelf aan overspel en andere perversiteiten overgeven. Ook zij zijn schuldig. Met hun ontrouw veroorzaken zij diepgewortelde pijn en leed in de levens van hun naasten. Overspel is even ontwrichtend voor families als homoseksualiteit, en soms zelfs nóg erger. Sommige mensen zullen mij er alleen al om haten dat ik deze ware feiten verkondig.

Men is tegenwoordig bezeten van politieke correctheid. Dat op zich getuigt al van een ongelofelijke hypocrisie. Men moet al bijna een woordenboek vol politiek correcte terminologie bij zich hebben om niemand voor het hoofd te stoten. Hiermee wordt het de mensen makkelijker gemaakt datgene te negeren wat ze liever niet willen horen.

De mens is niet in staat zichzelf te regeren. Het is slechts een kwestie van tijd voordat hij zichzelf zal vernietigen. In feite is dat precies wat de mens zou gaan doen. God zal dit echter voorkomen en zijn regering op aarde brengen. Het is zijn regering die uiteindelijk de mensheid zal redden en bevrijden.

Dus nogmaals, mensen getroosten zich grote moeite om hun leiders te kiezen en maken een groot spektakel van het hele gebeuren. Maar de Enige die hen kan leiden op de weg naar wat zij willen bereiken, hebben zij altijd verworpen.

Waar de mens weinig opheeft met de Enige die bevoegd is hen te leiden, zal God bij zijn komst voor grote opschudding zorgen. Hij zegt dat de gehele wereld zijn komst zal zien. Men zal die even duidelijk kunnen zien als de maan 's nachts en de zon overdag. Hij zal komen met de glorie, eer en kracht van God ... en niet die van de mens.

De Ware Messias

Maar wie is deze nieuwe wereldleider die op het punt staat naar deze aarde te komen? Slechts enkele duizenden mensen in de hele wereldgeschiedenis hebben werkelijk van Hem geweten of hebben Hem persoonlijk gekend. Zoals reeds aan het begin van dit boek is gezegd, hebben de Joden altijd geloofd dat zij de waarheid over de Messias kenden en toch verwierpen zij Hem bij zijn eerste komst. De traditionele christenen hebben altijd geloofd dat zij alles over Hem wisten en velen geloofden zelfs dat zij Hem werkelijk kenden. Maar geen van hen heeft ooit de ware Messias gekend.

De Sabbat en de jaarlijkse Heilige Dagen openbaren Gods plan voor de mensheid. Deze werden behandeld in het voorgaande hoofdstuk. Maar de mens heeft deze dagen altijd verworpen, evenals de lessen die eruit te leren vallen. Hierdoor is de mens nooit in staat geweest de ware Messias te leren kennen en te weten te komen hoe Hij werkelijk is. Deze dagen onthullen de ware Messias. Maar de mensen in deze wereld en vooral de religieuze leiders, hebben hun eigen geest en de geest van anderen vertroebeld door hun eigen verkeerde ideeën te verkondigen of de foutieve ideeën van anderen over wie Hij is en hoe Hij is door te geven.

De rest van dit hoofdstuk wordt gewijd aan de ware Messias - de echte Christus. Het gaat over die dingen die u in staat zullen stellen om Hem te identificeren en om Hem werkelijk te leren kennen.

Eenieder zou er goed aan doen te beginnen de ware Messias werkelijk te leren kennen, want Hij staat op het punt uw Heerser en Koning te worden. Hierin schuilt een diepgaande paradox. Als u tot berouw komt en u van uw wegen gaat bekeren en vervolgens Gods wegen en waarheid in uw leven aanvaardt, dan kunt u van Hem genade ontvangen en in die nieuwe wereld voortleven. Maar zelfs indien u de ware Messias verwerpt en komt te sterven, zult u na 1.000 jaar voor een tweede keer weer tot leven worden gewekt. Tegen die tijd zult u

opnieuw voor de keuze gesteld worden of u de waarheid al dan niet wilt aannemen. De Messias zal gedurende die 1.000 jaar regeren en voor altijd daarna. Oftewel kiest u ervoor Hem nu te leren kennen of u wordt op een later tijdstip voor dezelfde keuze gesteld. Hoe u het ook wendt of keert, u moet Gods weg kiezen of de enige keuze die u rest, zal de eeuwige dood zijn.

De Messias (de Christus), is het middelpunt van Gods plan voor de mensheid en alles begint bij de viering van het Pascha. De nu volgende verzen zijn reeds in het vorige hoofdstuk, in verband met het Pascha aangehaald. Maar we moeten ze hier weer in herinnering brengen en hierop verder bouwen.

“En de HERE sprak tot Mozes: Spreek tot de Israëlieten en zegt tot hen: De feesttijden [Dit Hebreeuwse woord is niet hetzelfde woord voor “feesten” als het woord dat later wordt gebruikt om andere feesten te beschrijven, zoals in vers 6. Dit woord betekent “gezette tijden”. Dit zijn tijden die zijn ingesteld door God. Het zijn “afspraken” met God, waar de mens zich aan moet houden; tijden dat wij voor zijn aangezicht moeten verschijnen en met Hem moeten samenkomen] des HEREN, die gij zult uitroepen als heilige samenkomsten [Hebreeuws – “verplichte samenkomsten”], zijn mijn feesttijden [Hebreeuws “gezette tijden”]. Zes dagen mag arbeid verricht worden, maar op de zevende dag zal er een volkomen sabbat zijn: een heilige samenkomst [“verplichte samenkomsten”]; generlei arbeid zult gij verrichten, het is een sabbat voor de HERE in al uw woonplaatsen. Dit zijn de feesttijden [“gezette tijden”], des HEREN, heilige samenkomsten [“verplichte samenkomsten”], die gij uitroepen zult op de daarvoor bepaalde tijd [Hebreeuws – “gezette tijden”]. In de eerste maand, op de veertiende der maand, in de avondschemering, is het Pascha voor de HERE. En op de vijftiende dag [een jaarlijkse Heilige Dag – een jaarlijkse Sabbat] van deze maand is het feest [dit Hebreeuwse woord betekent “feest”] der ongezuurde broden voor de HERE, zeven dagen zult gij ongezuurd brood eten” (Leviticus 23:1-6).

God openbaarde zowel de vieringen die de mensheid moest houden, als de tijdstippen die Hij vastgesteld had waarop ze moesten plaatsvinden. Deze wet is eeuwigdurend. Ze kan nooit veranderen. Zij is ook nooit veranderd en indien dat wel het geval was, dan zou dat in strijd met Gods eigen wil zijn. Toch leert het traditionele christendom

dat deze wetten teniet gedaan werden in Christus. Niets is minder waar! Deze dagen openbaren juist de Christus, de Messias. Door deze dagen te verwerpen, zijn ze niet alleen in gebreke gebleven de Messias en de waarheid van God te leren kennen, maar hebben ze een valse Christus gevolgd en een valse Christus onderwezen.

De Christus van het Traditionele Christendom

De Christus van het traditionele christendom lijkt niet op de Christus uit de Bijbel. De allereerste jaarlijkse viering die door het traditionele christendom verworpen wordt, is juist de dag die ons leert wie Hij is en waardoor wij Hem werkelijk leren kennen. Het is het Pascha. Maar het traditionele christendom viert het Pascha niet. In plaats daarvan vieren ze een andere dag, ongeveer in hetzelfde jaargetijde, pasen genaamd.

De Bijbel maakt nergens melding van zo'n viering. Als het werkelijk in de bedoeling lag dat pasen de plaats van het Pascha zou innemen of het zou vervangen, dan zouden de discipelen hier toch zeker melding van hebben gemaakt in de Geschriften. Ongetwijfeld zou een feit van dergelijke omvang toch in de Bijbel opgetekend staan.

Zoals reeds eerder is aangehaald, gebruiken de meeste bijbelvertalingen het woord 'Paasfeest' of 'Pasen'. *“En hij liet hem grijpen en zette hem gevangen, onder bewaking van vier viertallen soldaten, met het voornemen hem na het Paasfeest voor het volk te brengen”* (Handelingen 12:4). Enkele bijbelvertalingen gebruiken wel het woord "Pascha". Dit is het correcte Griekse woord voor deze eerste jaarlijkse viering.

Uit de geschiedenis blijkt duidelijk dat de vroege Kerk van God en andere hieruit voortkomende groeperingen die zichzelf christelijk noemden, het Pascha hielden tot zeker in de vierde eeuw na Christus.

Het was de katholieke kerk die de viering van pasen aannam. Die kerk hield ermee op het Pascha te vieren. In 325 na Christus vervingen zij tijdens het concilie van Nicea het Pascha door pasen. In haar streven om meer heidense bekeerlingen aan haar rangen toe te voegen en tegelijkertijd het Romeinse rijk te paaien, nam de katholieke kerk sommige heidense praktijken over en vermengde die gedeeltelijk met bijbelse verhalen over de dood van Jezus Christus. Dit is een prachtig voorbeeld van het eeuwenoude conflict tussen religie en politiek.

Een vruchtbaarheidsgodin uit de heidense wereld werd verweven

met het verhaal over de maagd Maria en haar zoon. Het is dezelfde valse religie die door God in het Oude Testament veroordeeld werd. Het is raadzaam sommige van de namen van deze goden op te zoeken in een encyclopedie. Dat is werkelijk opzienbarend.

Deze godin wordt in de Geschriften meestal de “koningin des hemels” of “Astarte” genoemd. Let op deze verzen in hun samenhang. Met afgodsbeelden wordt zij verbeeld als een moeder met een mannelijk kind in haar armen, dat algemeen bekend stond als Tammuz.

“zie, gij stelt uw vertrouwen op bedrieglijke woorden, zonder bate. Wat? Stelen, doodslaan, echtbreken, vals zweren, voor de Bäl offers ontsteken en andere goden achternalopen, die gij niet gekend hebt” (Jeremia 7:8-9). *“de kinderen rapen hout, de vaders steken vuur aan en de vrouwen kneden deeg om offerkoeken te maken voor de koningin des hemels en zij brengen plengoffers aan andere goden ten einde Mij te krenken”* (Vers 18).

“Het geschiedde namelijk, toen Salomo oud geworden was, dat zijn vrouwen zijn hart meevoerden achter andere goden, zodat zijn hart de HERE, zijn God, niet volkomen was toegewijd gelijk dat van zijn vader David. Zo liep Salomo Astarte, de godin der Sidoniërs, achterna en Milkom, de gruwel der Ammonieten” (1 Koningen 11:4-5).

De aanbedding van deze godin verspreidde zich over de gehele wereld, zelfs onder de stammen van Israël. De geschiedenis vermeldt duidelijk de namen waaronder deze godin nog meer bekend stond. Zoek de naam Astarte op in eender welke bijbelse encyclopedie of woordenboek. Zij was de hoofdgodin van de Feniciërs, die aanbeden werd in geval van oorlog of vruchtbaarheid. Zij stond bij de Assyriërs bekend als “Ishtar” en bij de Grieken en Romeinen als “Astarte”. Aan het Engelse woord ‘easter’ (pasen), kunnen we makkelijk zien dat deze naam is afgeleid van de godin “Ishtar” of “Astarte”.

De katholieke kerk nam uit de Romeinse wereld die heidense geloofsovertuigingen over, die volgens haar met de Bijbelgeschriften verweven konden worden. Dit leidde tot religieuze verwarring en valse leringen over de Bijbelgeschriften en de ware Christus.

Een valse leer over pasen is ook het onderwerp van een profetie in Ezechiël. Het traditionele christendom beweert dat Jezus werd opgewekt op de ochtend van pasen, nadat Hij eerder gestorven was op ‘Goede Vrijdag’. Dat deze leer vals is, hebben we reeds eerder

aangetoond. Maar de moederkerk van het traditionele christendom (de katholieke kerk), schoof dit idee van een opstanding op Paasochtend naar voren, omdat ze geloofwaardigheid wilde verlenen aan de zondag als dag van verering. Deze handelwijze werd gevolgd om een heidense wereld met haar valse religies te doen versmelten met een nieuwe vorm van religie die bekend stond als de “christelijke”. Maar deze nieuwe pseudoreligie leek echter totaal niet op die van Christus’ volgelingen, in de ware Kerk van God.

“Toen bracht Hij mij naar de binnenste voorhof van het huis des HEREN. En zie, aan de ingang van de tempel des HEREN, tussen de voorhal en het altaar, waren ongeveer vijftwintig mannen, met hun rug naar de tempel des HEREN en met hun gezicht naar het oosten, en zij bogen zich in de richting van het oosten neer voor de zon” (Ezechiël 8:16). Deze profetie toont ons dat de mens zich afkeerde van God, zijn wegen en de waarheid van zijn woord. In plaats daarvan heeft de mens zich tot pasen en de viering van kerkdiensten bij zonsopgang gekeerd en dit zogenaamd ter ere van Jezus Christus. Maar in werkelijkheid vereren zij de zonnegod Baäl, de hoofdgod van de Feniciërs, de zoon van Astarte. Het symbool van de ‘moeder met kind’ werd reeds lang voor de tijd van Jezus Christus aanbeden.

De Jezus Christus van het traditionele christendom is niet de ware Christus van de Bijbel. De ware Jezus Christus en de waarheid die Hij onderwees lijken niet op wat het traditionele christendom onderwijst. Iedereen die waarlijk de echte Christus, de ware Messias, wil leren kennen, zal moeten leren wat de waarheid is en de leugen moeten verlaten. Eerlijk gezegd, is alles aan het traditionele christendom vals! Zij verkondigen een andere Christus dan de Bijbel. En ook al citeren zij soms zijn woorden, dan verdraaien ze die tot valse verdorven doctrines.

Bijvoorbeeld! Een van de allereerste dingen die Jezus Christus onderwees was: *“Meent niet, dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen”* (Matteus 5:17). Toch verkondigt het traditionele christendom dat Hij de wet afschafte. Zij verdraaien wat met de “vervulling” van de wet wordt bedoeld. Hij vervult de betekenis van het Pascha. De betekenis van het Trompettenfeest zal Hij nog gaan vervullen. Hij zal de betekenis van de zevendedags Sabbat voor een groot gedeelte beginnen te vervullen, als Hij in het Koninkrijk van God

gedurende de zevende 1.000-jarige periode van de mens op aarde komt te regeren. De wekelijkse Sabbat beeldt Gods tijd uit, die een volledige dag zal duren nadat de eerste zes dagen voorbij zijn waarin de mens zijn eigen gang kon gaan en zijn eigen pleziertjes achterna mocht lopen. De zevende dag is Gods tijd waarop de mens moet rusten van zijn werken en Hem zoeken. Op dezelfde wijze komt Jezus Christus in Gods Koninkrijk om te regeren en de aarde met Gods levenswijze te vervullen (i.e. Gods werk), nadat de 6.000 jaar zelfbestuur van de mens beëindigd zijn.

Maar het traditionele christendom heeft de toegang tot kennis van de ware Jezus Christus, de ware Messias, in mist gehuld. Het voorbeeld van de wet is slechts het begin van een lang verhaal over leringen die verdraaid, vertekend en fout geïnterpreteerd werden.

Toen het protestantse geloof begon te groeien, nadat het van de katholieke kerk was afgescheurd en sommige van haar leringen over regering en geloof had verworpen, faalde het om de basisdoctrines van het katholieke geloof eveneens te verwerpen. In plaats daarvan bleef men vasthouden aan talrijke valse leringen over een andere Christus.

Het onderwijs over een valse Jezus Christus vormt het middelpunt van valse doctrines die Hij zogenaamd vervuld zou hebben, in plaats van de wet en de profeten uit de Bijbel. Deze valse leer bevat ook de opstanding op pasen. Maar Hij werd niet opgewekt op pasen! Deze valse leer zegt dat Hij op 'Goede Vrijdag' stierf, waarmee Hij het 'betalen van de prijs voor de doodstraf' voor de gehele mensheid vervulde. Maar Hij stierf niet op een vrijdag! De zondagsviering is gebaseerd op de veronderstelling dat Christus werd opgewekt op zondagmorgen. Maar Hij werd niet opgewekt op zondagmorgen en ook niet op enig ander tijdstip op zondag. De Jezus van het traditionele christendom zou zogenaamd de betekenis en het onderwijs rond de kersttijd vervullen - het tijdstip voor de 'mis van Christus'. Maar Jezus Christus werd helemaal niet in de winter geboren. De Bijbel toont ons duidelijk dat Christus in de vroege herfst geboren werd.

En de lijst gaat eindeloos verder! De leugens, de fabeltjes, de heidense rituelen en het constante verdraaien van verhalen uit de Bijbel lijken de mensen eerder een warm, wat zweverig gevoel te geven over 'hun' Jezus, die jou aanvaardt zoals je bent. Larietoes! Dit zijn allemaal bedrieglijke leugens die de mensheid ervan hebben

weerhouden Jezus Christus te zien zoals Hij werkelijk is! Dit zijn onder andere de redenen waarom God deze natie (de VS), gaat kastijden. Amerika is een broedplaats geweest voor het promoten van deze valse leringen dankzij de ‘godsdienstvrijheid’. Deze ‘godsdienstvrijheid’ maakte het mogelijk dat valse doctrines als nooit tevoren konden floreren. Veel meer dan onder die ene grote valse rooms katholieke kerk in de eeuwen daarvoor. Het is dan ook niet verwonderlijk dat de mensen grondig in de war zijn geraakt over wat wel en niet waar is!

Begint u zich al een beetje onpasselijk te voelen, nu u de verdorvenheid van de mens tegenover zijn God begint in te zien? Voelt u zich naar mij toe misschien niet op uw gemak om hetgeen ik zeg of bent u zelfs kwaad omdat u weet dat deze dingen waar zijn? U mag best boos zijn op de boodschapper, maar ik verzeker u dat God zich desondanks gereed maakt om u te vernederen. Hoe dan ook.

Zij die zich niet zullen laten vernederen, zullen sterven! Dat is Gods woord! God zal nu zeer spoedig deze wereld vernederen, of u het nu leuk vindt of niet. Dan zal zijn Koninkrijk komen. Als u tot degenen die sterven behoort, dan zult u de nieuwe wereld niet aanschouwen. U zult de komst van de ware Jezus Christus niet zien. U zult zelfs niet eens weten dat u dood bent! Het volgende moment dat u bij bewustzijn komt, zult u zich in de opstanding aan het einde van het 1.000-jarige rijk van Jezus Christus bevinden. God verkondigt dat u op die dag zult weten dat u 1.000 jaar lang dood bent geweest, omdat u Gods woord verwierp. Dus hoe u het ook wendt of keert, u zult uiteindelijk toch oog in oog komen te staan met de waarheid...en wel heel gauw! Wat is het toch jammer dat zovelen vanwege hun hoogmoed en zelfgerechtigheid niet naar God willen luisteren, of naar zijn dienaar die de verantwoordelijkheid heeft gekregen om deze dingen te zeggen. Dit klinkt hard, maar het is waar!

Het Enige Teken van de Ware Messias

Jezus Christus gaf slechts een teken dat zou bewijzen dat Hij de Messias was. We hebben dit onderwerp reeds aangesneden, maar laten wij er hier wat dieper op ingaan. Sommigen in het traditionele christendom hebben dit teken schaamteloos afgewezen. Zij houden vast aan een ander herkenningsteken, dat bewijst dat zij een valse Jezus vereren.

“Toen antwoordden Hem enige der schriftgeleerden en Farizeeën en zeiden: Meester, wij zouden wel een teken van U willen zien. Maar Hij antwoordde hun en zeide: Een boos en overspelig geslacht verlangt een teken, maar het zal geen teken ontvangen, dan het teken van Jona, de profet. Want gelijk Jona drie dagen en drie nachten in de buik van het zeemonster was, zo zal de Zoon des mensen in het hart der aarde zijn, drie dagen en drie nachten” (Matteus 12:38-40).

Jezus Christus zei dat er slechts een teken gegeven zou worden als bewijs van wie Hij was. Dat teken was dat Hij zich gedurende drie dagen en drie nachten in het hart van de aarde zou bevinden; in het graf. Het valt de schriftgeleerden erg moeilijk om die tijdsduur te doen passen in de periode tussen vrijdag zonsondergang en zondagochtend, toen Hij volgens hun zeggen alweer werd opgewekt. In de Bijbel wordt een dag gerekend van zonsondergang tot zonsondergang. Dus niet van middernacht tot middernacht, zoals wij vandaag de dag doen.

Maar sommige schriftgeleerden proberen uit te leggen dat Jezus drie dagen en drie nachten kon hebben gezegd, terwijl Hij in werkelijkheid anderhalve dag bedoelde. Zij verzetten zich tegen de waarheid, zelfs als zij weten dat zij fout zitten. Maar de meeste mensen in het traditionele christendom verkeren in onwetendheid over deze feiten, omdat de waarheid hun niet wordt onderwezen. Integendeel, predikanten vermijden dit soort van onderwerpen.

Zodoende werd dus de valse Christus van het traditionele christendom opgewekt, nadat hij anderhalve dag in het graf gelegen had. Het hele verhaal is eigenlijk vrij eenvoudig als mensen alleen maar een beetje kennis van bepaalde verzen over de zevendedags Sabbat en de Heilige Dagen hebben.

Laten we eens kijken naar de opeenvolgende gebeurtenissen rond de dood van Jezus Christus.

“Toen het nu avond geworden was [Dit is de tijd die we later de namiddag zouden gaan noemen. Het was nog geen zonsondergang, want bij zonsondergang zou een nieuwe dag beginnen en die nieuwe dag zou een Sabbat zijn. Jezus moest dus in het graf gelegd worden vóór zonsondergang en dus ook voor het begin van de Sabbat], kwam een rijk man van Arimatea, genaamd Jozef, die eveneens een discipel van Jezus geworden was. Deze ging naar Pilatus en vroeg hem om het lichaam van Jezus. Toen beval Pilatus het hem te geven. En Jozef nam

het lichaam en wikkelde het in zuiver linnen en hij legde het in zijn nieuw graf, dat hij in de rots had laten uithouwen, en na een grote steen voor de ingang van het graf te hebben gewenteld, ging hij heen” (Matteus 27:57-60).

Lees aandachtig dit gelijklopende verslag in Lucas:

“En zie, een man, genaamd Jozef, die raadsheer was, een goed en rechtvaardig man – deze had niet ingestemd met hun raad en bedrijf – van Arimatea, een stad der Joden, die het Koninkrijk Gods verwachtte, deze ging naar Pilatus en vroeg hem om het lichaam van Jezus. En na het te hebben afgenomen, wikkelde hij het in linnen en legde Hem in een rotsgraf, waarin nog nooit iemand gelegd was. En het was de dag der voorbereiding en de sabbat brak aan” (Lucas 23:50-54). Jozef was dus duidelijk Jezus Christus’ lichaam aan het voorbereiden om in zijn eigen graftombe begraven te worden en dat nog voor de Sabbat die bij zonsondergang zou beginnen. Maar dit was geen gewone Sabbat. Dit was niet de zevendedags Sabbat, zoals degenen in het traditionele christendom veronderstellen en daarom geloven zij dat Jozef Jezus Christus op vrijdag in de graftombe legde.

Een verslag in het boek Johannes toont ons wat voor Sabbat dit was.

“De Joden dan, daar het Voorbereiding was [niet een vrijdag, ter voorbereiding voor de wekelijkse Sabbat] en de lichamen niet op sabbat aan het kruis mochten blijven – want de dag van die sabbat was groot – vroegen Pilatus, dat hun benen gebroken en zij weggenomen zouden worden. De soldaten dan kwamen en braken de benen van de eerste en van de andere, die met Hem gekruisigd waren; maar toen zij bij Jezus gekomen waren en zagen dat Hij reeds gestorven was, braken zij Zijn benen niet” (Johannes 19-31-33). Deze Sabbat was een jaarlijkse hoogtijdag, een jaarlijkse Sabbat. Het was de eerste dag van het Feest der Ongezuurde Broden, de dag die volgt op de Paschadag (de dag waarop Jezus Christus stierf).

Let nogmaals goed op de timing van Gods gezette tijden voor de mensheid in Leviticus. We lazen dit reeds eerder. *“Dit zijn de feesttijden [gezette tijden] des HEREN, heilige samenkomsten [verplichtte samenkomsten], die gij uitroepen zult op de daarvoor bepaalde tijd [gezette tijden]. In de eerste maand, op de veertiende der maand, in de avondschemering, is het Pascha voor de HERE. En op de vijftiende dag [een jaarlijkse Heilige Dag; een jaarlijkse Sabbat] van*

deze maand is het feest der Ongezuurde Broden voor de HERE, zeven dagen zult gij ongezuurde broden eten. Op de eerste dag zult gij een heilige samenkomst [zoals de wekelijkse Sabbat is ook deze dag een "verplichtte samenkomst"] hebben; dan zult gij generlei slaafse arbeid verrichten [een Sabbatdag]" (Leviticus 23:4-7).

Het Pascha vond plaats op de veertiende dag van Gods heilige kalender. Dit was de veertiende van de maand Abib. En het is dezelfde dag dat Jezus Christus stierf. Hij stierf halverwege de namiddag op de Paschadag. De Paschadag is ook een dag van voorbereiding, net zoals de vrijdag een voorbereiding is op de wekelijkse Sabbat. De veertiende kan op verschillende dagen van de week vallen. In het jaar dat Jezus Christus stierf viel het Pascha op woensdag. Die woensdag was een voorbereidingsdag op de jaarlijkse Heilige Dag, een jaarlijkse Sabbat, de eerste dag van het Feest der Ongezuurde Broden.

Jezus Christus stierf op het einde van een woensdag, halverwege de namiddag. Omdat de eerste dag der Ongezuurde Broden (een jaarlijkse Sabbat, een hoogtijdag) snel naderde, ging Jozef van Arimatea naar Pilatus om toestemming te krijgen Jezus van het kruis te halen en Hem in zijn eigen graftombe te begraven. Hij kon Jezus nog net voor zonsondergang begraven, vlak voor het begin van de jaarlijkse Sabbat. Drie dagen en drie nachten, gerekend vanaf woensdagavond, maakt: woensdagnacht en donderdag (een volle dag), donderdagnacht en vrijdag (twee volle dagen), vrijdagnacht en zaterdag (drie volle dagen). Die wekelijkse zevendedags Sabbat begon bij zonsondergang op de vrijdag. Tegen het einde van de Sabbatdag, vóór zonsondergang op zaterdag, exact drie dagen en drie nachten gerekend vanaf de tijd dat Jozef Jezus in zijn graftombe legde, werd de ware Jezus Christus opgewekt.

Omdat de Sabbat (de wekelijkse), bijna ten einde liep en het nachtgedeelte van de zondag nu naderde, besloten de vrouwen tot de volgende ochtend te wachten om naar de graftombe te gaan. Zij wachtten tot zonsopgang van de zondagochtend voor zij zich met de speciale kruiden die zij hadden bereid om bij het lichaam van Jezus Christus te leggen, naar de graftombe begaven. Maar klaarblijkelijk was Hij reeds opgestaan voordat zij daar aankwamen. Hij was net voor de zonsondergang op de wekelijkse Sabbat opgewekt i.e. heel laat op zaterdagmiddag, vlak voor zonsondergang.

“Laat na de Sabbat [Dit woord is meervoud in het Grieks. Het betekent “Sabbatten”. De jaarlijkse Sabbat was nu voorbij en de wekelijkse Sabbat was ook voorbij], tegen het aanbreken van de eerste dag der week [Heel vroeg op de zondagochtend], ging Maria van Magdala en de andere Maria het graf bezien. En zie, er kwam een grote aardbeving, want een engel des Heren daalde uit de hemel neder en kwam nader, en hij wentelde de steen weg en zette zich daarop. Zijn uiterlijk was als een bliksem en zijn kleding wit als sneeuw. En de bewakers werden door vrees voor hem bevangen en zij werden als doden. Doch de engel antwoordde en zeide tot de vrouwen: Weest gij niet bevreesd; want ik weet, dat gij Jezus zoekt, de gekruisigde. Hij is hier niet, want Hij is opgewekt, gelijk Hij gezegd heeft; komt, ziet de plaats waarop Hij gelegen heeft” (Matteus 28:1-6).

De engel nam de steen voor de ingang van de graftombe weg, om de vrouwen te tonen dat Jezus Christus daar niet was. Hij was reeds opgestaan, vlak voor zonsondergang de dag tevoren. De waarheid is zo eenvoudig. Maar de meeste mensen haten bijna alles wat de ware Christus onderwees. Vandaag de dag zijn de mensen niet anders dan de Joodse leiders die Jezus Christus wilden doden. De religieuze leiders van vandaag willen deze Jezus evenmin.

De Machtige Waarheid van het Pascha

Het Pascha is een machtige waarheid op zich. Zij prikt door alle valse doctrines heen en ontmaskert zo elke valse religie, valse leraar en valse gelovige. Als het Pascha wordt gevierd en gehoorzaamd zoals God beveelt, kan men de ware Messias leren kennen. Maar als mensen erop staan aan alles behalve de waarheid over deze dag vast te houden, kunnen zij Christus of zijn Vader niet leren kennen!

Dit zou duidelijk moeten zijn in alles wat we juist behandeld hebben. De waarheden rond de timing en de viering van de Paschadag, vormen het levende bewijs dat Jezus Christus inderdaad het ware Pascha voor de gehele mensheid is en dat Hij de ware Messias is.

Omdat het traditionele christendom vast heeft gehouden aan de valse viering van pasen zijn ze volledig onwetend gebleven omtrent de ware Christus, de ware Messias en de waarheid van God.

Zelfs de Joden hebben het Pascha losgelaten. Zij houden het niet op het correcte tijdstip, noch op de juiste manier. In plaats van het Pascha

te houden zoals het zou moeten, vieren zij het Seder (het eten van het lam), na de Paschadag aan het begin (na zonsondergang), van de eerste dag van het Feest der Ongezuurde Broden. Het judaïsme verwierp Jezus Christus als de ware Messias, en dat leidde op zijn beurt weer tot de verwerping van de Paschadag. Is het dan een wonder dat de wereld God niet gelooft, en nog minder gelooft dat de ware Messias op het punt staat naar deze aarde te komen als Koning der koningen en Heer der heerscharen? Indien de mensen Hem zouden kennen, dan zouden zij weten dat zijn komst voor de deur staat!

Zelfs Gods Kerk begon het Pascha te verliezen! Dat is een van de hoofdredenen waarom de mensen afgesneden werden van Gods nabijheid - van de kracht van zijn Geest die werkzaam was in hun leven. De geest van vele dienaars en broeders werd bezoedeld door valse leringen en geloofsovertuigingen over de viering van het Pascha en daardoor werden zij trouweloos.

Het traditionele christendom gelooft dat de mens na de dood naar de hemel gaat om bij Christus te zijn. De katholieken lijken er echter meer belang aan te hechten om in de hemel bij Maria te zijn. Maar Maria, de moeder van Christus, ligt nog steeds in haar graf (dood), wachtend op de opstanding.

Vele mensen, in de eertijds verstrooide Kerk, zijn geestelijk diep in slaap omdat zij zich hebben afgekeerd van de waarheid over het Pascha of omdat zij anderen gedogen die dit doen. Zij hebben zich hoe dan ook afgesneden van God.

Het Pascha is het begin van de openbaring van het plan van God. Het is de eerste jaarlijkse viering die God zijn volk gebiedt te houden. Ons Pascha is het begin van alles. Als mensen zich afkeren van een trouwe naleving van alles wat vervuld wordt in de betekenis van deze dag, dan keren zij zich af van Jezus Christus en zijn Vader.

“Hij is het beeld van de onzichtbare God, de eerstgeborene der ganse schepping. Want in [Grieks “in”] Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, de zichtbare en de onzichtbare, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door [Grieks “in”] Hem en tot Hem geschapen; en Hij is vóór alles en alle dingen hebben hun bestaan in [Grieks “in”] Hem en Hij is het hoofd van het lichaam, de gemeente. Hij is het begin, de eerstgeborene uit de doden, zodat Hij onder [hetzelfde

Griekse woord “in”] *alles de eerste geworden is. Want het heeft de ganse volheid behaagd in* [hetzelfde Griekse woord “in”] *Hem woning te maken, en door Hem, vrede gemaakt hebbende door* [het correcte Griekse woord “door”] *het bloed zijns kruises, alle dingen weder met Zich te verzoenen, door* [hetzelfde Griekse woord “door”] *Hem, hetzij wat op de aarde, hetzij wat in de hemelen is”* (Kolossenzen 1:15-20).

God openbaart door Paulus dat alle dingen in zijn schepping in en door Jezus Christus verwezenlijkt zijn. In alle dingen zal Jezus Christus als eerste voorgaan! Kunt u nu zien waarom het Pascha de eerste viering in Gods plan is? Alles begint bij Jezus Christus.

In de tweede helft van de jaren 70 (in het Philadelphia tijdperk), begonnen verschillende evangelisten en dienaars in de Kerk, evenals de docenten op het Ambassador College, valse doctrines over het Pascha te onderwijzen. Als gevolg daarvan ontstond er grote beroering in de Kerk.

Nadat Mr. J. Tkach Mr. Armstrong opvolgde in het leiderschap van de Wereldwijde Kerk van God, duurde het niet lang of hij begon deze valse doctrines via anderen te verspreiden. Het was rond 1988 dat deze valse leer op slinkse wijze in de vorm van een studie naar alle leiders van de Kerk werd verzonden. Dit werd gedaan onder het mom een beter inzicht te willen verkrijgen in de vraag waarom het moderne judaïsme het Pascha viert aan het begin van de 15de van de maand Abib in plaats van op de 14de, zoals God het gebod. De conclusie was dat de Joodse viering de correcte is, omdat de latere vieringen in het Oude Testament aantonen dat het Pascha veranderd was en dus op de 15de diende te worden gehouden. Dat was niet waar! Het Pascha werd altijd op de 14de gevierd. De kromme redenering van deze Kerkleiders bracht hen tot de conclusie dat Jezus het Pascha een dag te vroeg had gehouden (alhoewel de Joden het in zijn tijd op de 14de hielden, net zoals Hij deed), en dat we dus zijn voorbeeld zouden moeten volgen en hetzelfde moesten blijven doen, vooral omdat Paulus duidelijk zei dat het op dezelfde tijd gevierd moest worden als Jezus dat deed.

Deze valse leer leidde ertoe dat velen in de Kerk net als degenen in het traditionele christendom, de ware Messias gingen verloochenen. Door de verwerping van de kennis van het Pascha verwierp het traditionele christendom het enige teken dat Jezus gaf, als bewijs dat Hij de ware Messias is. Zij verwierpen de viering van het Pascha door

het Paasfeest en een opstanding op zondagmorgen aan te nemen. Daarmee rechtvaardigden zij ook de verschuiving van de zevendedags Sabbat naar de eerste dag van de week. Zij verkozen liever de “dag van de zon” te vieren, de dag van de Baäl-verering.

Degenen in de Kerk die verdraaide leerstellingen over het Pascha begonnen te onderwijzen, waren de diepe betekenis van datgene wat de ware Messias identificeert aan het veranderen. Zij begonnen datgene te verwerpen wat openbaart hoe Jezus Christus getrouw alles vervulde wat God de Vader Hem had opgedragen om te volbrengen. Jezus Christus vervulde het Pascha precies op de wijze en het tijdstip zoals God had voorgeschreven waarmee Hij openbaarde inderdaad de Messias te zijn.

Het traditionele christendom en degenen in de Kerk die de diepe betekenis van het Pascha verdraaiden en bezoedelden zijn evenzeer schuldig aan het bestendigen van de leugens die Jezus Christus als opstandig tegen zijn Vader afschilderen. Hij wordt voorgesteld als iemand die kwam en zijn Vaders wetten veranderde, en niet de wetten en de profeten vervulde hetgeen de Messias naar Gods zeggen zou doen.

We moeten Gods geboden onderhouden op de manier die God geboden heeft. Het judaïsme en het traditionele christendom hebben zich van Gods waarheid betreffende het Pascha afgekeerd. In de Kerk die verstrooid werd, hebben velen de waarheid over het Pascha doen verwateren. Dit is de hoofdreden waarom geen van hen weet dat we ons nu in de eindtijd bevinden. Zij weten niet dat zes van de zeven zegels van Openbaring reeds geopend zijn, zoals zij ook niet weten dat het zevende en laatste zegel nu heel spoedig geopend zal worden. Daarom is de rest van dit hoofdstuk gewijd aan het verkondigen van de waarheid omtrent het Pascha. Het bewijs van het Pascha en de waarheid over het Pascha identificeren de ware Messias. Al het andere bestaat uit leugens. Indien iemand iets anders gelooft, dan is dat fout!

PASCHA

Dit deel van dit hoofdstuk is niet voor de doorsnee lezer bedoeld. Indien u in hoofdstuk 6 niet over het Pascha gelezen hebt, dan zult u moeilijkheden ondervinden om de zaken die hier besproken worden te begrijpen. Indien u het vorige hoofdstuk, waarin het Pascha besproken werd, niet hebt gelezen, dan is het aan te bevelen dit alsnog eerst te

doen en dan naar dit hoofdstuk terug te keren.

Dit laatste deel is een veel diepere studie over de timing van het Pascha. Het is meer bestemd voor hen die bekend zijn met bijbelstudie, woordstudies, contextuele vertalingen en bijbelgeschiedenis. Het is vooral gericht tot voormalige leden van Gods Kerk die over dit onderwerp verward of misleid zijn geraakt. Het is ook gericht aan het judaïsme, omdat zij op subtiële wijze door “hun rabbi’s” misleid zijn.

De timing van de gebeurtenissen rondom het Pascha hebben vaak tot controverses binnen de Kerk van God geleid. Het was ook een controversieel onderwerp in het judaïsme, maar dat was vele honderden jaren geleden. Wat de Kerk betreft, draaide het debat grotendeels rondom een enkel woord in de Engelse versies (idem voor de Nederlandstalige versies), van de Bijbel dat heel makkelijk een verkeerde voorstelling van de feitelijke betekenis gaf. In het judaïsme draaide het debat om de basisvorm van hetzelfde Hebreeuwse woord en de verschillende toepassingen of interpretaties ervan. Dit alles was echter niet het resultaat van een misverstand over het woord. Het ging om een flagrante verandering naar een andere betekenis van de vele verschillende vormen van dit woord.

De kern van dit verhaal draait rond de methode die God aan de mensheid gaf, om de ene dag van de andere te onderscheiden. In onze tijd wordt die scheiding exact om 12.00 uur middernacht gemaakt. Maar God toonde de mens dat zonsondergang de ene dag van andere onderscheidt. Onder de Joden hebben er altijd grote controverse over dit onderwerp bestaan. De mensheid heeft gewoon Gods eenvoudige instructie over de indeling van de tijd niet aanvaard.

Sommigen in de Kerk van God hebben hetzelfde probleem als het judaïsme gehad, omdat ze de valse leringen van het judaïsme accepteerden. Zij leerden de waarheid aan het begin van hun roeping, maar later keerden zij zich hier weer van af. De waarheid die zij leerden werd hun onderwezen door een apostel die door God was aangesteld om de waarheid in de Kerk te herstellen - de eindtijd-Elia, Mr. Herbert W. Armstrong. (Voor de Joodse lezers: de eindtijd-Elia was van de stam van Juda. De afkomst van Mr. Armstrong kan tot koning David worden teruggevoerd).

Toen deze kerkleden de waarheid over het Pascha prijsgaven, sneden zij zichzelf van God en zijn Geest af. Zij maakten niet langer

deel uit van de Kerk van God.

Het vertalen van verschillende Griekse of Hebreeuwse woorden naar een enkel Nederlands woord is vrij gangbaar. Dit gebeurt bijvoorbeeld met woorden zoals liefde, hel en hemel. Meestal kun je met een beetje spitten de verschillende betekenissen terugvinden. Als u het woord *hel* opzoekt, zult u ontdekken dat het van drie verschillende Griekse woorden afkomstig is: hades, gehenna en tartaroo.

Als mensen hun eigen interpretatie geven van een Nederlands woord dat zij in de Bijbel lezen, kunnen daaruit vele foutieve veronderstellingen voortkomen. Neem bijvoorbeeld het woord *hel*. De meeste mensen van het traditionele christendom zullen als zij aan dit woord denken allerlei behoorlijk akelige beelden aan hun geestesoog voorbij zien gaan. Meestentijds gaat het traditioneel om een beeld van gruwelijke eeuwigdurende marteling. Maar het Griekse woord “hades” dat exact dezelfde betekenis heeft als zijn tegenhanger in het Hebreeuws “sheol”, betekent eenvoudigweg ‘put’ of ‘gat in de grond’. In de meeste gevallen verwijst het gewoon naar een graf, een plaats voor de doden. Het is simpel een plek om een dood lichaam in te leggen. Het is geen plaats van eeuwige marteling. Zo’n plaats bestaat niet! Maar de mensen hebben zich een beeld van God gevormd als een duivels wezen dat mensen voor eeuwig in zo’n afschuwelijke plaats opsluit omdat zij Hem niet gehoorzaamden.

Het woord “tartaroo” is een ander Grieks woord voor ‘hel’. Het betekent niet meer dan een plaats van hechtenis, zoals een gevangenis. Het woord “gehenna” betreft een specifieke locatie die verwijst naar een plaats van definitieve bestraffing. Hierop wordt soms gezinspeeld als het vuur van “gehenna” (helle vuur in het Nederlands). Dit is een plaats waar lichamen in worden geworpen om te worden verbrand, net als bij een crematie. Het is geen plaats van voortdurende marteling door vuur, maar een plaats van definitief oordeel, waar een dood lichaam wordt verbrand. Deze lichamen bevatten geen leven en zullen ook nooit meer tot leven komen, omdat het een definitief oordeel is dat voor alle eeuwigheid zal gelden. Het is een eeuwige straf, waarna geen kans op leven meer mogelijk is. Het is een permanente dood.

Het gebruik van woorden zoals *hel* is vrij eenvoudig te bewijzen en te begrijpen. Maar ten aanzien van de Pascha-controverse is het probleem niet zo makkelijk op te lossen. Het woord *avond* of

avondschemering is het centrale twistpunt in de verwarring rond dit onderwerp. Het Hebreeuws blijkt in dit geval ingewikkelder dan normaal. Wanneer u de woorden *avond* of *avondschemering* in de betrouwbare Strongs Concordantie opzoekt, zal u daarbij het Hebreeuwse Referentienummer 6153 voor *ereb* aantreffen. Maar dat is erg misleidend. De meeste mensen die Strongs gebruiken zouden denken dat telkens als zij op de referentie #6153 stuiten, er sprake zou zijn van hetzelfde Hebreeuwse woord. Dat is het probleem! Zo is het niet! Het heeft verschillende vormen en structuren in het Hebreeuwse taalgebruik

Het feit dat hetzelfde Hebreeuwse woord in zijn verschillende vormen zeer uiteenlopende betekenissen oplevert, is slechts een probleem. Zelfs als mensen zich bewust zijn van de verschillende woorden, wordt hun betekenis toch nog vertroebeld door hun persoonlijke interpretatie. Dit is wat er gebeurd is in het hedendaagse judaïsme. Als mensen een vals geloof aanhangen zullen zij over het algemeen de Bijbel geweld aandoen om er hun eigen stellingen in te leggen teneinde hun geloof te legitimeren. In dergelijke gevallen moet men echter de Bijbel zichzelf laten interpreteren.

Wanneer we deze zaken behandelen, zullen we ons niet richten op analyses van verschillende argumenten en interpretaties. Daarentegen zullen we ons concentreren op de bijbelse interpretaties. Als u de waarheid helder en duidelijk gemaakt ziet worden door Gods eigen woord, zult u ook veel gemakkelijker herkennen waarom anderen struikelden. U moet uw geest zuiveren van alle vooropgezette ideeën en in alle eerlijkheid en openheid een aantal woorden en verzen onderzoeken die de timing van de gebeurtenissen rondom het Pascha verklaren.

Zonsondergang (*ereb*)

De beste plaats om te beginnen, is bij het begin. In Genesis toonde God de mens hoe hij de tijd moet indelen. Gods wegen zijn eenvoudig, maar het intellectualisme van de mens heeft deze eenvoud verdraaid. “*En God noemde het licht dag, en de duisternis noemde Hij nacht. Toen was het avond (ereb) geweest en het was morgen geweest: de eerste dag*” (Genesis 1:5). De uitdrukking “toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de eerste dag”, betekent gewoon één volledige dag,

gerekend van zonsondergang tot zonsondergang.

God maakt duidelijk wat voor ons zonneklaar moet zijn. Hij zei dat het licht de dag was en het duister de nacht. Vervolgens voert Hij een directe, doch eenvoudige tijdsverdeling in voor een hele dag. God zei: "toen was het avond (*ereb*) geweest en het was morgen geweest: de eerste dag". Deze manier van uitdrukken mag in het Nederlands misschien een beetje vreemd lijken, omdat wij bij de woorden 'avond' en 'morgen' in ons taalgebruik niet meteen aan een volledige dag denken. Maar we moeten God de tijd voor ons laten definiëren. Zoals we zullen zien wordt Hij zelfs nog specifiekker wanneer Hij heilige tijd definieert.

Wat scheidt deze twee tijdsperioden in Genesis 1:5? De zon! De twee tijdsperioden (nacht en dag), doen zich voor als de zon onder is en als de zon op is. Als de zon schijnt, gelijk welk deel ervan, is het dag. Zo lang we ook maar een gedeelte van de zon kunnen zien is het dag. Wanneer de zon onder is - als er dus geen deel van de zon kan worden waargenomen, omdat ze achter de horizon is verdwenen - is het nacht, of in dit geval *ereb*. Als de zon een complete cyclus doorloopt waarbij zij ondergegaan en opgekomen is, hebben we een complete dag. De avond (*ereb*), en de morgen waren de eerste dag. We hoeven ons niet te bekommeren om vage tijdsperioden die voortdurend veranderen zolang er nog licht aan de hemel is, want de zon is reeds ondergegaan en uit het zicht verdwenen. De zon, als bron van licht, is de onderscheidende factor tussen het licht van de dag en *ereb*, wanneer de zon is ondergegaan.

Het Hebreeuwse woord *ereb* betekent gewoon 'de zon is onder' (uit het zicht). Geen deel ervan is nog zichtbaar. *Ereb* kan elk tijdstip of elk moment zijn gedurende deze periode dat de zon onder is, of het kan ook de hele periode zijn dat de zon onder is. Het Nederlandse woord 'nacht' wordt op dezelfde manier gebruikt. Het woord 'nacht' kan gebruikt worden aan het begin van een periode van duisternis of op ieder ander moment tijdens die periode, zo lang het donker is en de zon onder is. Net zoals met het woord 'nacht' kan men niet zeggen dat het *ereb* is op een moment dat de zon nog op is.

Tot en Na

Als u *ereb* begrijpt als verwoording van de periode dat de zon onder is,

kunt u verder gaan met andere combinaties die in het Hebreeuws worden gebruikt. Laten we eerst eens kijken naar *awd ereb*. Dit betekent ‘tot’ *ereb* of tot zonsondergang. Dit is de tijdsperiode voorafgaand aan de avond (*ereb*), het moment dat de zon onder is.

“*Hij, die zoiets aanraakt, blijft onrein tot de avond* [awd ereb] *en zal niet eten van de heilige gaven, tenzij hij zijn lichaam in water gebaad heeft. En als de zon ondergegaan is, zal hij rein zijn en daarna zal hij van de heilige gaven eten, want het is zijn spijs*” (Leviticus 22:6-7). Dit schriftgedeelte beschrijft *ereb*, net zoals in Genesis. Hoezo? Vers 7 verduidelijkt dat de toestand van reinheid of onreinheid verandert als de zon weer is ondergegaan. Iemand werd als onrein beschouwd *tot de avond* (awd ereb). Zij waren onrein gedurende de dag, zolang de zon scheen en dit tot zonsondergang (*awd ereb*), pas dan werden zij weer als rein beschouwd. Dit beschrijft een heel specifieke tijdsindeling. Het volgt de timing inzake de overgang van de ene dag in de andere, zoals in Genesis. Het duurde *tot* het begin van een nieuwe dag voordat de persoon weer als rein werd beschouwd. God gebruikt klare taal om zijn instructies duidelijk te maken.

Een ander voorbeeld is *ma ereb* dat ‘van’ *ereb* of letterlijk ‘vanaf het moment van’ *ereb* betekent. Dit woord betekent dus gewoon ‘van’ zonsondergang, ‘van’ het moment dat de zon niet langer gezien kan worden. We zullen nog terugkomen op dit woord om te bekijken hoe het in een specifiek vers in Leviticus wordt gebruikt. In dat voorbeeld worden in Strong's drie verschillende vormen van *ereb* weergegeven als zijnde een Hebreeuws woord.

Des avonds (*ba ereb*)

Het woord *ba ereb* geeft mensen problemen als zij proberen hieraan een bredere betekenis te geven, die voorbijgaat aan de definitie die God geeft. Als u probeert uw eigen interpretaties en doctrines in de bijbelverzen door te drijven, kan elk woord verwarring geven. Bedenk maar wat religieuze leraren hebben gedaan met het woord ‘hel’, dat we reeds eerder behandelden. Als u eenmaal het juiste gebruik voor deze termen begrijpt, door de bijbelverzen zichzelf te laten interpreteren, worden de dwaasheid en verwarring van tegenstrijdige argumenten duidelijk kenbaar.

Gods woord is prachtig geschreven. Het is ontzagwekkend

inspirerend om van die eenvoud getuige te mogen zijn. Zo ook voor het gebruik van de uitdrukking “des” voor “ba” *ereb*. In plaats van verstrikt te raken in de ingewikkelde argumentaties rondom dit woord kunnen we beter kijken naar de duidelijke taal van enkele fundamentele verzen.

De volgende verzen zijn zeer stellig omdat ze over de naleving van heilige tijd gaan. “*En in de eerste maand, op de veertiende dag der maand, zal het Pascha voor de HERE zijn. Op de vijftiende dag der maand zal er een feest zijn; zeven dagen lang zullen ongezuurde broden worden gegeten*” (Numeri 28:16-17) Leviticus 23 toont ons dat de 15de dag van de maand de eerste dag van Ongezuurde Broden is, een jaarlijkse Sabbat, net zoals de zevende dag van Ongezuurde Broden. “*En op de vijftiende dag van deze maand is het feest der Ongezuurde Broden voor de HERE, zeven dagen zult gij ongezuurde broden eten. Op de eerste dag zult gij een heilige samenkomst hebben; dan zult gij generlei slaafse arbeid verrichten. Gij zult de HERE een vuuroffer brengen gedurende zeven dagen; op de zevende dag zal er een heilige samenkomst zijn; generlei slaafse arbeid zult u verrichten*” (Leviticus 23:6-8). Er moest gedurende deze zeven dagen ongezuurd brood gegeten worden. Dit is een duidelijk schriftgedeelte, maar zelfs hierover willen sommigen nog graag disputeren.

Het gebruik van het woord ‘avond’ (*ereb*), heeft voor grote verwarring gezorgd onder hen die enkel een Nederlandse vertaling gebruiken, omdat deze duidelijk verschilt van andere in de toepassing ervan. Toch is de toepassing hier uitermate eenvoudig en dient ze om zeer specifiek de tijd te bepalen. “*In de eerste maand, op de veertiende dag der maand, des avonds (ba ereb), zult gij ongezuurde broden eten, tot aan de eenentwintigste dag der maand, des avonds (ba ereb)*” (Exodus 12:18). Velen lezen dit vers alsof er staat dat de eerste dag van het Feest der Ongezuurde Broden (een jaarlijkse Sabbat), moest beginnen op de 14de dag van de eerste maand. Dat is niet wat er staat, maar het kan zo lijken als er alleen een vertaling wordt gebruikt die de verschillende vormen van het Hebreeuwse woord *ereb* in een en hetzelfde Nederlandse woord vertaalt.

Indien dit vers zou zeggen dat de eerste jaarlijkse Sabbat van dit feest moest beginnen op de 14de, dan zou dit tegenstrijdig zijn met andere verzen die duidelijk zeggen dat het Pascha op de 14de moest plaatsvinden en de eerste dag van het feest op de 15de. Gods woord

klopt altijd en is nooit tegenstrijdig.

Dus waarvoor staat *ba ereb* in dit vers? De manier waarop dit woord gebruikt wordt in samenhang met de uitdrukkelijke voorschriften over deze viering, geeft ons de duidelijke bijbelse definitie. Wat is de enige mogelijke toepassing van dit woord, waardoor het precies zou passen in een dergelijke nauwkeurige instructie? Als u het antwoord hierop weet, zult u ook de bijbelse interpretatie kennen.

Het woord ‘des’ geeft aan dat het hier om een specifiek tijdstip gaat. Het is ‘des’ avonds. Zoals we gezien hebben in Genesis, is er alleen sprake van *ereb* als de zon onder is. Er is nooit sprake van ‘*ereb*’ om naar welk tijdstip dan ook te verwijzen terwijl de zon “ondergaat”. Als de zon “onder” is, maakt zij een duidelijke (onder)scheiding ten opzichte van de periode dat zij “op” is.

Exodus 12 zegt niet dat de periode dat er ongezuurde broden gegeten moesten worden, van de 14de tot de 21ste moest duren. Dat zou meer dan zeven dagen zijn. In plaats daarvan omschrijft het nauwkeurig de enige mogelijke manier waarop dit woord gebruikt kan worden. Moeten we ongezuurde broden beginnen te eten ergens in de late namiddag op de 14de? Neen. Er wordt hier een specifieke zevendaagse periode beschreven. Indien hier sprake was van een periode die zou beginnen op een tijdstip halverwege of laat in de namiddag op de 14de, dan zou die ook moeten eindigen op precies hetzelfde tijdstip halverwege of laat in de namiddag op de 21ste, nog voordat de dagen van Ongezuurde Broden voorbij zijn. ‘Des’ *ereb* kan slechts een betekenis hebben, die tegelijkertijd ook in dit vers past, om een volledige periode van zeven dagen te beslaan. God zei in Leviticus 23 dat de eerste dag van Ongezuurde Broden gevierd moest worden op de 15de dag van de maand. De zevende dag, gerekend vanaf de 15de, is de 21ste. Dat is de laatste dag, de zevende dag, van Ongezuurde Broden en het is ook een jaarlijkse Sabbat, net zoals de eerste dag die op de 15de valt.

‘Des’ *ereb* kan alleen maar een specifiek vastgesteld tijdstip zijn aan het einde van een dag als die ‘overgaat’ in de andere dag. In dit geval gaat het over het einde van de 14de ‘tot’ het moment van het aanbreken van de 15de. Het is de overgang van de tijd van de 14de naar de tijd van de 15de, precies ‘op’ het moment dat de zon volledig is ondergegaan. Zolang we nog iets van de zon kunnen zien, is het nog

dag en is het nog steeds de 14de. Als het directe zonlicht niet meer zichtbaar is, is het nacht of *ereb*. God gaf ons hierover duidelijke, eenvoudige voorschriften. Wij hoeven geen geleerden te zijn om dit te begrijpen.

De huidige samenleving gaat van de ene dag in de andere over, precies 'om' 00.00 uur middernacht. God deelde de tijd in en liet ons zien dat we precies "op" het moment dat de zon onder is van de ene dag in de andere overgaan. Exodus 12 toont ons dat het begin van Ongezuurde Broden 'op' een bepaald tijdstip aan het einde van de 14de en aan het begin van een andere dag, de 15de valt. Het eindigt ook precies 'op' het einde van de 21ste, als de zon is ondergegaan en de 22ste begint. God deelt de tijd heel duidelijk in.

Het *ba ereb* van iedere dag is het moment dat de zon ondergaat net als op die bijbelse dag. Zonsondergang (*ba ereb*), kan nooit plaatsvinden gedurende de periode van *ereb*. Zonsondergang (*ba ereb*), op een bijbelse dag kan slechts plaatsvinden 'op' het moment dat het daglichtgedeelte van een dag eindigt - het exacte moment dat de zon volledig onder is. Zonsondergang (*ba ereb*), kan niet plaatsvinden op enig ander tijdstip van ereb, omdat gedurende de rest van de nacht de zon reeds onder is.

Nog een ander prachtig schriftgedeelte kunnen we vinden in Leviticus 23. Nogmaals, God maakt het heel duidelijk wanneer zijn heilige tijd begint. Dit schriftgedeelte gaat over de Grote Verzoendag. "Maar op de tiende van die zevende maand is de verzoendag; een heilige samenkomst zult gij hebben en gij zult u verootmoedigen en de *HERE* een vuuroffer brengen" (Leviticus 23: 27). Vervolgens komen we bij een nauwgezette en zeer specifieke instructie omtrent de exacte timing van de Verzoendag. "Het zal u een volkomen sabbat zijn en gij zult u verootmoedigen. Op de negende van de maand, des avonds (*ba ereb*), van avond (*ma ereb*), tot avond (*awd ereb*), zult gij uw sabbat vieren" (Leviticus 23:32). In dit vers is het erg belangrijk dat we het specifieke gebruik van het woord *ereb* nader bekijken.

Nadat we het duidelijke gebruik van *ba ereb* in de instructies voor Ongezuurde Broden hebben gezien, kunnen we makkelijk begrijpen hoe dit gebruikt wordt voor de Verzoendag. "Op de negende dag van de maand, des avonds (*ba ereb*)", kan alleen betekenen dat we de viering van de Verzoendag moeten beginnen op het precieze tijdstip waarop de

ene dag eindigt en de volgende dag begint. *Ba ereb* op de 9de dag is precies op het moment dat de negende dag eindigt, wanneer de zon op die dag is “ondergegaan”. Dus God maakt het nogmaals heel duidelijk dat dit een nauwkeurig bepaald tijdstip is. Het eind van de 9de valt precies samen met de volledige ondergang van de zon. En op precies datzelfde moment begint ook de 10de dag.

Deze nauwkeurige instructies voor de timing van de Verzoendag worden verder nauwkeurig in de rest van dit vers beschreven. “*Ma*” betekent ‘van’, net zoals het hier wordt gebruikt. Er staat ‘van avond’ (*ma ereb*) ‘tot avond’ (*awd ereb*). De Verzoendag begint precies op het moment dat de zon is ondergegaan op de 9de en duurt ‘van’ dat tijdstip (het begin van *ereb*), ‘tot’ de volgende *ereb* weer op hetzelfde tijdstip. De Verzoendag is een volledige dag. Zij wordt gevierd gedurende de gehele 10de dag. God maakt het helder en duidelijk dat de Verzoendag tussen twee specifieke avonden valt.

Als mensen niet begrijpen dat er in dit ene vers drie verschillende Hebreeuwse woorden gebruikt worden om de avond te beschrijven, dan kunnen er allerlei soorten van interpretaties opdoemen. Indien één van deze drie woorden verkeerd wordt toegepast, vooral *ba ereb*, dan zullen Gods instructies en nauwkeurige timing verkeerd begrepen worden. Dat is precies wat er in het judaïsme gebeurd is, alsmede in een groot deel van de Kerk die verstrooid werd.

Wanneer het woord *ba ereb* (‘s avonds), wordt gebruikt in samenhang met de tegenwoordige of toekomstige tijd, kan dit zich alleen maar voordoen aan het einde van de daglichtperiode van die specifieke dag, als de zon ondergaat. Volgens de instructies die in Exodus 12:18 zijn gegeven, was het pas toegestaan vanaf zonsondergang ongezuurd brood te eten beginnende des avonds (*ba ereb*), op de 14de. Dat wil zeggen als de zon op de daglichtperiode van de 14de onderging, wat het begin aangeeft van een nieuwe dag, de 15de.

Wanneer er in een context sprake is van de verleden tijd voor een specifieke dag, dan zou ‘s avonds’ (*ba ereb*), slaan op het einde van de vorige dag. Als we het voorbeeld van de Verzoendag gebruiken, dan zou men kunnen zeggen: “U moet vasten op de negende dag des avonds (*ba ereb*)”. Over de Verzoendag kan nooit worden gezegd “U hebt gevast op de 9de dag ‘s avonds, (*ba ereb*).” De handeling is verleden tijd. Als de verleden tijd gebruikt voor een handeling die reeds

plaatsvond, is het correct om te zeggen “U heeft gevast op de 10de dag ‘s avonds, (*ba ereb*)”. Het vasten vond plaats op de 10de dag te beginnen bij *ba ereb* (‘s avonds), op de 9de. Dit zal later nog van belang blijken en kan in zijn verband niet worden ontkend.

Deuteronomium 16

Voor we verdergaan met het laatste woord dat nog moet worden onderzocht, moeten we hier even stilstaan om een bepaald vers (Deuteronomium 16:6) te beschouwen, waar de uitdrukking *ba ereb* aanleiding heeft gegeven tot enige verwarring. De misverstanden over dit vers zouden er ten dele verantwoordelijk voor kunnen zijn dat sommige mensen denken dat ze het begrip zonsondergang kunnen rekken, zoals in de leer van het hedendaagse judaïsme het geval is.

Sommige gebruiken Deuteronomium 16:6 om *ba ereb* te definiëren, in plaats van de verzen die wij hiervoor hebben gebruikt. We moeten altijd de duidelijkste context gebruiken om moeilijke schriftgedeelten beter te leren begrijpen. De bijbelse voorbeelden die we tot nu toe gebruikt hebben, zijn een goede oefening om te leren hoe we Gods woord zichzelf moeten laten interpreteren. Met andere woorden: laat de Bijbel de Bijbel interpreteren.

“Maar op de plaats die de HERE, uw God, verkiezen zal om zijn naam daar te doen wonen, zult gij het Pascha slachten, tegen de avond (ba ereb), als de zon ondergaat (Strong's Concordantie #935), op het tijdstip van uw uittocht uit Egypte” (Deuteronomium 16:6).

Als u volledig de betekenis van *ba ereb* begrepen hebt (het precieze moment van zonsondergang), dan zult u meteen inzien waarom dit vers voor problemen kan zorgen. We zullen hier later op terugkomen en de vraag beantwoorden waarom *ba ereb* in dit vers gebruikt wordt. Dit vers bevat enkele verrassingen, die Gods woord nog opwindender maken naarmate we er dieper op ingaan.

Het doel om even bij dit vers stil te staan en het nader te bestuderen, is om ons te concentreren op het “*ondergaan* (#935, in Strong's Concordantie), van de zon.” De uitdrukking “*ondergaan*” wordt gemakkelijk verkeerd toegepast, als men op Nederlandse vertalingen vertrouwt. “Tegen de avond, als de zon ondergaat”, wordt door sommigen gebruikt als de hoofddefiniëring van *ba ereb*. Wanneer iemand zich bezighoudt met de tijdsduur van het ‘ondergaan’ van de

zon, dan zullen zijn persoonlijke interpretaties hem op een dwaalspoor brengen.

Hoever moeten we teruggaan in de tijd om vast te stellen op welk punt de zon begint onder te gaan? Als we zeggen dat het ‘ondergaan’ begint op het moment dat de zon voor het eerst de horizon raakt, wat weerhoudt ons er dan van om deze wat vage periode helemaal tot aan het middaguur terug te schuiven wanneer de zonnwijzer aangeeft dat de zon haar neerwaartse beweging inzet?

Als we ons baseren op de verzen die zichzelf duidelijk interpreteren, zullen we ook dit vers beter gaan begrijpen. Er is nog een ander vers dat zal helpen te verduidelijken wat ‘ondergaan’ betekent. “*Te dien dage zal het geschieden, luidt het woord van de here HERE, dat Ik op de middag de zon zal doen schuilgaan (#935) en bij klaarlichte dag het land in het donker zal zetten*” (Amos 8:9). Op deze bepaalde dag vertoont de zon dus duidelijk geen uiterlijke tekenen van een neerwaartse beweging, omdat hier een gebeurtenis wordt beschreven, die precies op het middaguur plaatsvindt. Maar wanneer God dit laat gebeuren (de zon ‘doet ondergaan’), wordt het heldere daglicht op het middaguur in duisternis veranderd. Dit voorbeeld heeft niets te maken met een tijdsovergang van de ene dag in de andere, omdat hier geen sprake is van het stilaan verdwijnen van de zon omdat ze achter de horizon aan het zakken is. God laat de zon op het middaguur uit het zicht verdwijnen waardoor er een duisternis over de aarde valt die gelijk is aan de nacht. Wat belangrijk is bij het gebruik van dit woord in het Hebreeuws is niet de ‘tijdsduur’ van dit fenomeen, maar het ‘resultaat’!

Het woord ‘onder’ is in de Nederlandse bijbelvertaling (zie Statenvertaling), aan deze omschrijving toegevoegd en bestaat niet in het Hebreeuws. Het woord betekent gewoon ‘gaan’ of ‘gaande’. Er is in dit geval dus sprake van de zon die uit het zicht ‘gaat’. Ze verdwijnt uit het zicht en het gevolg hiervan is duisternis. In Deuteronomium 16 werd de mensen onderwezen om het ‘Pascha te offeren’ bij het ‘gaan van de zon’, bij zonsondergang (*ba erab*).

Als we hier later op terugkomen om meer uitleg te geven over deze verzen in Deuteronomium 16, zal het u duidelijker worden dat het ‘ondergaan van de zon’ of beter ‘het gaan van de zon’ enkel plaats kan vinden precies op het tijdstip *ba erab*: precies wanneer de zon onder is.

Tussen de twee avonden (bane ha erebyim)

Uiteindelijk zijn we nu bij het laatste woord gekomen dat we nog moeten bespreken. Dit woord voor avond is “bane ha erebyim”. Het betekent letterlijk “tussen de twee avonden” of “tussen de dubbele avonden”. “*En gij zult het bewaren tot de veertiende dag van deze maand; dan zal de gehele vergadering der gemeente van Israël het slachten in de avondschemering (bane ha erebyim)*” (Exodus 12:6)

Uit dit vers komen enkele van de hoofdargumenten voort die voor discussies zorgen over de timing van het Pascha. Tevens wordt hier het onvermogen van de mens belicht om het eens te worden over wat ‘de twee avonden’ nu eigenlijk inhoudt. De interpretatie die in de Kerk van God waarschijnlijk de grootste aanhang bezat, was die welke zich baseerde op een avond beginnend bij zonsondergang en een tweede avond die inging aan het einde van de schemering, als het duister van de nacht haar intrede had gedaan. Dit is en blijft vaag, omdat het vrijwel onmogelijk te bepalen is wanneer de totale duisternis intreedt. Van de vele interpretaties komt de laatste nog het meest overeen met de bijbelse instructies en timing voor wat er op het Pascha te gebeuren stond. Het was duidelijk dat een en ander alleen ‘s nachts kon plaatsvinden. Maar het is nog altijd onjuist.

De grootste verwarring omtrent deze hele kwestie ontstond lang geleden, toen het judaïsme haar viering van het Pascha wijzigde van de avond van de 14de in de avond van de 15de. Er ontstonden controverses en onenigheid in de Kerk, toen de broeders begonnen over te hellen naar de traditioneel joodse en christelijke uitleg over *bane ha erebyim* (tussen de twee avonden). Als er ook maar een klein deel van deze interpretatie wordt overgenomen, wordt het slachten van het Paschalam verplaatst naar de namiddag van de 14de terwijl het eten ervan naar de 15de wordt verschoven. Sommige van de broeders zijn zelfs gaan geloven dat het is toegestaan het Pascha laat op de 14de tijdens het daglicht, voor zonsondergang, te vieren.

Het traditionele christendom kiest blijkbaar voor deze periode, omdat ze samenvalt met het tijdstip dat Jezus Christus stierf. De joodse traditie huldigt het standpunt dat het noodzakelijk was het Pascha-offer in de namiddag te slachten, om voldoende tijd te hebben de immense taak van het slachten van honderden dieren die vereist waren om

eenieder het Pascha te laten vieren, uit te voeren. Dit is echter niet juist, zoals zal worden uitgelegd. De meeste joodse leringen situeren de eerste van de twee avonden op een of ander tijdstip in de namiddag op de 14de. In sommige wordt beweerd dat dit rond 15.00 uur 's-middags is, terwijl in andere staande wordt gehouden dat dit niet later kan zijn dan 13.00 uur 's middags. Deze interpretaties maken een slachting van het Paschalam in de namiddag van de 14de mogelijk, waarbij het 's avonds op de 15de gegeten wordt.

Sla acht op de interpretatie van Exodus 12:6 door een gerenommeerde Joodse geleerde in “*De Pentateuch en Rashi's Commentaar*” op pagina 102: “*In de schemering – vanaf zes uur (namiddag) en daarna, wordt 'ben ha arbayim' genoemd, als de zon ter kimme daalt naar haar plaats van ondergang, tot de duisternis intreedt. En de uitdrukking 'ben ha arbayim' lijkt in mijn ogen (onder verwijzing naar) die uren tussen de 'avond' van een dag, en de 'avond' van de nacht; de 'avond' van de dag valt aan het begin van het zevende uur [13.00 uur, 's middags] vanaf (de tijd dat) 'de schaduw van de avond zich uitstrekt' en de 'avond' van de nacht valt bij het begin van de nacht*”.

Dit alles doet me denken aan een TV-reclame waar een eend in voorkomt. Die is voortdurend in beeld en probeert de hele tijd mensen de naam van het bedrijf waar de reclame voor is, te laten uitspreken. Een van deze reclamefilmpjes speelt zich af in een kapperszaak, waar we de eend de zaak zien verlaten terwijl hij in totale vertwijfeling, afkeer en ongeloof zijn hoofd schudt, over datgene wat hij zojuist heeft moeten aanhoren. Het is een humoristische reclame die op treffende wijze de verbazing weergeeft die men soms ondervindt bij het aanhoren van de verdraaide, verwrongen en volledig gestoorde redeneringen van anderen. Met precies dezelfde verbazing schudden wij het hoofd over de redeneringen van deze Joodse geleerde. Sommige mensen verkondigen in een poging om geleerd te klinken dusdanig onwaarschijnlijke stellingen, dat anderen gaan veronderstellen dat ze wel waar moeten zijn.

Joodse geleerden hebben de eerste avond van ‘tussen de twee avonden’ (*bane ha erebyim*) zo uitgelegd dat die om 13.00 uur 's middags valt en noemen dit de “avond” van de dag. Dit is wel een hele creatieve manier van redeneren. Er kan nooit sprake zijn van *ereb* als de

zon aan de hemel staat.

Wat zijn dan nu deze twee avonden van *bane ha erebyim*? Uit ons onderzoek blijkt dat er slechts één antwoord is. Het is overduidelijk. Er rest ons slechts één conclusie. Laten we nog eens kijken naar de woorden die we daarnet besproken hebben.

Als God ons een speciale dag om te vieren geeft, wat bepaald dan het begin en het einde van die dag? We hebben reeds verschillende verzen onder ogen gehad die duidelijk aangeven hoe we deze tijd moeten vaststellen. Kan de uitdrukking ‘tussen de twee avonden’ duidelijker zijn?

Lees nogmaals aandachtig de duidelijke instructies voor de Verzoendag. “*het zal u een volkomen sabbat zijn en gij zult u verootmoedigen. Op de negende van de maand, des avonds (ba ereb), van avond (ma ereb) tot avond (awd ereb), zult gij uw sabbat vieren*” (Leviticus 23:32). Zoals we reeds eerder zagen, begint de Verzoendag op het moment van de zonsondergang (*ba ereb*) op de 9de, wat meteen ook het begin van de 10de is. ‘Van’ dat moment af, van de avond (*ma ereb*) die begint op de 10de ‘tot’ de avond (*awd ereb*) die de 10de beëindigt, definieert de timing van de Verzoendag kort en bondig. God maakt duidelijk dat de Verzoendag valt tussen twee specifieke avonden – de ene die begint aan het einde van de 9de dag en de andere die de 10de dag beëindigt i.e. tussen de twee avonden.

Waarom Bane Ha Erebyim?

“*En gij zult het bewaren tot de veertiende dag van deze maand; dan zal de gehele vergadering der gemeente van Israël het slachten in de avondschemering (bane ha erebyim)*” (Exodus 12:6). Sommigen zullen deze duidelijke definitie van *bane ha erebyim* als de twee avonden die het begin en einde van een dag bepalen, verwerpen. Ze zullen beweren dat zo’n definitie veel te ruim is voor Exodus 12:6 en daarom onmogelijk zo’n betekenis kan inhouden. Is dat een terechte reden om Gods instructies te verwerpen? Zouden we niet beter Gods duidelijke definities hanteren om een beter begrip van Gods wil te krijgen?

Waarom zou God een uitdrukking zoals ‘tussen de twee avonden’ gebruiken als onderdeel van de instructies voor het slachten van het Pascha-offer? Andere verzen die dezelfde uitdrukking gebruiken, kunnen ons een duidelijker inzicht geven. We zouden ons geen zorgen

hoeven maken dat er in dit vers geen specifiekere term werd gebruikt. De context van het verhaal verduidelijkt dat het slachten van het Paschalam meteen na zonsondergang op de 14de moest plaatsvinden, omdat er tijdens diezelfde nacht nog veel meer dingen moesten gebeuren. We zullen de timing en de rode draad door het verhaal later nader bestuderen.

Bane ha erebyim (tussen de twee avonden), geeft overvloedig ruimte binnen die dag om nog andere zaken te verrichten en te vervullen. Dit wordt nader verduidelijkt in de instructies voor het houden van het tweede Pascha..God had deze mogelijkheid opengesteld voor iedereen die niet in de gelegenheid was geweest om het eerste Pascha te vieren. *“En de Here sprak tot Mozes in de woestijn Sinai, in het tweede jaar na hun uittocht uit het land Egypte, in de eerste maand: De Israëlieten nu zullen het Pascha vieren op de daarvoor bepaalde tijd; op de veertiende dag dezer maand, in de avondschemering (bane ha erebyim) zult gij het vieren op de daarvoor bepaalde tijd, naar al de inzettingen en verordeningen, die daarop betrekking hebben, zult gij het vieren. Toen beval Mozes de Israëlieten het Pascha te vieren; en zij vierden het Pascha in de eerste maand, op de veertiende dag der maand, in de avondschemering (bane ha erebyim), in de woestijn Sinai; juist zoals de Here Mozes geboden had, deden de Israëlieten”* (Numeri 9:1-5).

God gaf op dat tijdstip, in het tweede jaar na de uittocht uit Egypte, nog aanvullende instructies aan Mozes. Deze verzen geven aan dat de viering van het Pascha veel meer inhield dan alleen maar het slachten van het Paschalam *tussen de twee avonden* (bane ha erebyim). *Tussen de twee avonden*, tijdens de 14de, moesten zij het *vieren* overeenkomstig al de *rites en ceremonies*, in navolging van *alles* wat de Here Mozes geboden had. De verzen die volgen op Exodus 12:6 tonen ons dat het slachten van de Paschalammeren slechts een onderdeel van Gods instructies voor die dag vormde.

“Spreek tot de Israëlieten: wanneer iemand onrein is door aanraking van een lijk of op een verre reis is, - het geldt zowel voor u als voor uw nageslacht – dan zal hij toch des HEREN Pascha vieren. In de tweede maand, op de veertiende dag, in de avondschemering (bane ha erebyim) zal men het vieren, met ongezuurde broden en bittere kruiden zal men eten. Men zal niets ervan laten overblijven tot de volgende morgen, en geen been eraan breken; geheel volgens de

inzetting van het Pascha zal men het vieren” (Numeri 9:10-12). De viering van een tweede Pascha die was ingesteld voor degenen die geldige redenen hadden om het eerste Pascha te verzuimen, vermeldt eveneens dat deze ‘tussen de twee avonden’ op de 14de gehouden moet worden, volgens al de verordeningen van het Pascha waarbij het lam met ongezuurd brood en bittere kruiden moet worden gegeten. Bovendien mocht men hiervan niets tot de ochtend overlaten. Deze verzen leiden ons dus tot in de ochtenduren van de 14de.

Is ‘tussen de twee avonden’ bedoeld om slechts een gedeelte van het Pascha op de 14de te bestrijken? We weten nu dat het meer inhoudt dan enkel en alleen het slachten van de lammeren. Het houdt zowel het eten van het Paschalam, alsook al de rites en ceremonies in. Nog een ander vers maakt ons duidelijk dat ‘tussen de twee avonden’ de gehele 14de beslaat. *“In de eerste maand, op de veertiende der maand, in de avondschemering* (tussen de twee avonden), *is het Pascha voor de Here*” (Leviticus 23: 5). God gaf niet slechts de opdracht om de eerste uren van het Pascha te vieren. Hij toonde dat wij het Pascha op de 14de moeten houden, één volledige dag, die duurt “van” de ene zonsondergang “tot” de volgende. Het Pascha moet, net als de Verzoendag (Leviticus 23:32), of welke Sabbat of Heilige Dag dan ook, gevierd worden tussen de twee avonden, een volledige dag.

De Feitelijke Viering van het Pascha

Er is weinig ruimte voor misverstanden over het tijdstip dat Jezus Christus het Pascha hield. Het was tijdens het avondgedeelte van de 14de dag van de eerste maand. Het lam werd die avond geslacht en zij aten dit laatste avondmaal tezamen. Zoals het gebruik was, was het vuur reeds aangestoken. Koken was in die dagen niet zo simpel als het heden ten dage met onze moderne gemakken is. Het lam werd geslacht en boven het vuur geroosterd. Het nam heel wat tijd in beslag het lam te braden voordat iedereen kon aanzitten om de gehele maaltijd te eten.

Na de maaltijd stelde Jezus Christus de symbolen van wijn en brood in, zoals Paulus later verhaalt in zijn instructies voor de viering van het jaarlijkse Pascha (I Korintiërs 11). Later die avond begaven zij zich naar de Olijfberg, waar Jezus tot driemaal toe tot de Vader bad. Hij bereidde zichzelf voor op wat tijdens het verdere verloop van die dag nog zou volgen, hetgeen uiteindelijk tot zijn eigen dood, halverwege de

namiddag, zou leiden.

Het tijdstip waarop Jezus en zijn discipelen het Pascha hielden, verschilde niet van het tijdstip waarop de rest van het Joodse volk het in die tijd vierde. Het was pas later dat de Joden de viering van het Pascha veranderden zodat het in de late namiddag van de veertiende zou beginnen. Na deze verandering aten de Joden het Paschalam pas in de vroege avond van de 15de.

De Romeinse wereld en het judaïsme haatten deze nieuwe en groeiende beweging die uit het onderwijs van Jezus voortkwam. De meeste leiders van het judaïsme waren verantwoordelijk voor het doden van Jezus Christus. Komt het dan vreemd voor dat ze opnieuw zouden proberen Hem in diskrediet te brengen? Zij wilden absoluut niet dat Hij ook maar het kleinste deel van de betekenis die in de avondlijke viering van het Pascha is vervat, zou vervullen. Zij verschoven de viering naar de 15de, en raakten dientengevolge in de loop der tijd steeds meer het spoor in deze verzen bijster, die in hun eigen taal geschreven waren. Zij raakten meer en meer verward inzake de waarheid van God.

Om een zeer eenvoudig verhaal te begrijpen, een verhaal dat door het judaïsme vandaag de dag totaal verkeerd begrepen wordt, moeten we enkele zeer duidelijke instructies over de viering van het Pascha nader bekijken. We zullen beginnen bij de eerste viering die opgetekend staat in het Oude Testament.

“Spreekt tot de gehele vergadering van Israël als volgt: op de tiende van deze maand zal ieder voor zich een lam nemen, familiesgewijs, een lam per gezin [Elk huishouden moest zich voorbereiden op het Pascha door een lam uit te kiezen dat het meest geschikt was om in een maaltijd voor dat individuele gezin te voorzien. En als een gezin te klein was voor een lam konden zij anderen uitnodigen, wellicht alleenstaanden of oudere echtparen die op zichzelf ook geen heel lam konden opeten]. Maar indien een gezin te klein is voor een lam, dan zullen hij en de naaste buurman van zijn gezin er een nemen, naar het aantal personen; gij zult bij het lam rekenen met ieders behoefte. Een gaaf [Dit beeldde de latere vervulling door Jezus Christus uit: het Pascha voor de gehele mensheid, dat smetteloos en zonder zonden zou zijn], mannelijk, éénjarig lam moet gij nemen; gij kunt dit nemen van de schapen of van de geiten [Het mocht zowel een schaap of een geit zijn]. En gij zult het bewaren tot de veertiende dag van deze maand;

dan zal de gehele vergadering der gemeente van Israël het slachten in de avondschemering [Ze moesten dit lam vanaf de 10de tot aan de 14de dag apart zetten, waarop ze het moesten slachten na zonsondergang, nadat de 14de was begonnen]. Vervolgens zal men van het bloed nemen en dit strijken aan de beide deurposten en de bovendorpel, aan die huizen, waarin men het eet. Het vlees zullen zij dezelfde nacht eten [In diezelfde nacht, na het slachten van het lam en het strijken van zijn bloed op de deurposten, moesten zij het bereiden en opeten]; zij zullen het eten op het vuur gebraden, met ongezuurde broden, benevens bittere kruiden. Rauw of gaar gekookt in water zult gij het niet eten; slechts op het vuur gebraden met kop, schenkels en ingewanden. Gij zult daarvan niets overlaten tot de morgen; wat ervan overblijft tot de morgen, dat zult gij met vuur verbranden.]” (Exodus 12:3-10).

Vervolgens, toen de tijd voor dit feest werkelijk was aangebroken, herhaalde Mozes deze instructies en voegde er nog meer aan toe.

“Toen ontbood Mozes al de oudsten van Israël en zeide tot hen: Trekt heen, haalt u een lam voor uw geslachten en slacht het Pascha [Het is belangrijk om op te merken dat deze gezinnen het Paschalam zelf moesten slachten, bereiden en opeten. Het lam was geen offer dat door het volk aan God geofferd werd. Alleen de Levieten mochten dat op het terrein van de tempel doen. In plaats daarvan wordt dit Pascha het offer van het Pascha des Heren genoemd. Het was Gods offer aan de mensheid]. Daarna zult gij een bundel hysop nemen en in het bloed in een schaal dopen, en van het bloed in die schaal strijken aan de bovendorpel en aan de beide deurposten; niemand van u zal de deur van zijn huis uitgaan tot de morgen. En de HERE zal Egypte doortrekken om het te slaan; wanneer Hij dan het bloed aan de bovendorpel en aan de beide deurposten ziet, dan zal de HERE die deur voorbijgaan [Dit beeldt de latere vervulling uit, als het Paschalam zijn eigen leven zou opofferen en door zijn bloed (zijn offer aan de mensheid), zonden vergeven zouden kunnen worden en aan de straf voor die zonden (de dood), voorbij zou kunnen worden gegaan] en de verderver niet toelaten in uw huizen te komen om te slaan. Gij zult dit voorschrift houden als een altoosdurende inzetting [De instelling van de Paschadienst geldt voor altijd!] voor u en uw zonen. En wanneer gij komt in het land dat de HERE u geven zal, gelijk Hij gezegd heeft, zult gij deze dienst onderhouden. En wanneer uw zonen tot u zeggen: wat

betekent deze dienst van u, dan zult gij zeggen: Het is een Paasoffer (Pascha) voor de HERE, die in Egypte aan de huizen der Israëlieten voorbijging, toen Hij de Egyptenaren sloeg, maar onze huizen spaarde. Toen knielde het volk en boog zich neer” (Exodus 12:21-27).

Nadat de kinderen Israëls veertig jaar lang in de wildernis hadden vertoefd, kwamen zij eindelijk aan in het beloofde land waar zij het Pascha bleven vieren, precies zoals God het geboden had. Hun intrede in het beloofde land vond plaats op het tijdstip van het Pascha. Bij het lezen van deze geschiedenis in het boek Jozua, is het belangrijk dat we goed het onderscheid voor ogen houden tussen het gebruik van de verleden tijd van *ba ereb* en het gebruik voor de tegenwoordige en toekomstige tijd.

“Terwijl de Israëlieten te Gilgal gelegerd waren, vierden zij het Pascha op de veertiende dag van die maand, des avonds, in de vlakten van Jericho”. (Jozua 5:10). Zij vierden (verleden tijd), het Pascha op de veertiende dag van de maand, maar er staat ook dat ze het ‘des avonds’ (*ba ereb*) vierden. Hoewel dit enigszins ongelukkig over lijkt te komen in het Nederlands, vierden zij het Pascha niettemin op de veertiende dag, die duidelijk ‘des avonds’ op de dertiende aanving. Hij begint derhalve niet ‘des avonds’ op de veertiende, want dan begint de vijftiende dag en dan kon het Pascha dus nooit op de veertiende ‘gehouden’ (verleden tijd) zijn.

Nogmaals, dit klinkt wat vreemd in het Nederlands, maar we zouden ditzelfde op de Sabbatdag in de verleden tijd kunnen toepassen en dan zou elke belijdende Jood het wel begrijpen. Als het over de Sabbat zou gaan, zou men evengoed kunnen zeggen dat ‘ze de Sabbat hielden op de zevende dag van de week des avonds’ (*ba ereb*). Dankzij de heldere instructies die God over de zevendedags Sabbat geeft, zou niemand die dit leest ooit geloven dat hun werd opgedragen de Sabbat beginnende des avonds (*ba ereb*), op de zevende dag te houden. *Ba ereb* van de zevende dag zou precies ‘op’ het moment vallen dat de zevende dag eindigt. Het zou het begin van een nieuwe dag aangeven, de eerste dag van de week. Dat zou dan betekenen dat de Sabbat op de eerste dag van de week gevierd zou moeten worden. In plaats daarvan zou iedereen die het jodanisme aanhangt begrijpen dat dit betekent dat ‘ze de Sabbat hielden’ op de zevende dag, die begon ‘ba ereb’ van de zesde dag ‘bij’ zonsondergang op die zesde dag. Er zou geen misverstand over bestaan

dat het hier om de verleden tijd gaat.

Zelfs na de gevangenschap van Juda, toen de kinderen van Juda terugkeerden en naar een decreet van Kores de Pers begonnen met de heropbouw van de tempel, geven verslagen uit die tijd aan dat zij na de voltooiing van de tempel het Pascha vierden, precies zoals God het geboden had. *“En op de veertiende van de eerste maand vierden zij die in ballingschap geweest waren, het Pascha”* (Ezra 6:19).

De exacte timing van het Pascha is net zo gemakkelijk te begrijpen als de timing van de zevendedags Sabbat. Het judaïsme zou dit vers in Ezra over de juiste timing van het Pascha duidelijk moeten begrijpen, vooral gezien het feit dat zij na hun ballingschap terugkeerden om de tempel te herbouwen,.

Het Offer van het Pascha

De aanhangers van het judaïsme zijn over de juiste manier om het Pascha en Ongezuurde Broden te vieren in verwarring geraakt, omdat ze de ware betekenis van woorden zoals ‘ba ereb’ en ‘ben ha erebyim’ veranderd hebben. Zodoende zijn allen die het judaïsme aanhangen inzake deze vieringen ook in verwarring geraakt..

Aangezien mensen in verwarring geraken als ze over deze gebeurtenissen in Deuteronomium lezen, zullen wij deze verzen nu nader bekijken en uitleggen.

“Neem de maand Abib in acht en vier het Pascha ter ere van de HERE uw God [Hier wordt een eenvoudig gebod gegeven om het Pascha te vieren, en het Pascha valt altijd op de veertiende], want in de maand Abib heeft de HERE, uw God, u in de nacht uit Egypte geleid [Iedereen die het Pascha viert, begrijpt dat het Feest der Ongezuurde Broden deel uitmaakt van het Paschaseizoen. Hier in Deuteronomium wordt het offer van het Pascha behandeld, want de avond waarvan sprake is in dit vers, is niet dezelfde avond als het Pascha in Exodus 12. In die nacht was het de Israëlieten tot aan de ochtend niet toegestaan om hun huizen te verlaten. Zij verzamelden zich gedurende de daglichtperiode van de veertiende en verlieten Egypte tegen de avond van de vijftiende.]. Dan zult gij als Pascha voor de HERE, uw God [Herinner u dat het Pascha zelf Gods offer aan de mensheid was. Elk gezin moest een lam slachten en het opeten. Dat lam was geen offer dat aan God geofferd moest worden], kleinvee en runderen [Dit vers alleen

al zou ons duidelijk moeten maken dat het hier niet gaat over de Paschaviering op de avond van de veertiende, omdat het op die avond enkel geoorloofd was om een lam of een (jonge) geit van de kudde te eten (Exodus 12:5). Bij dit specifiek offer is er ook sprake van “runderen” en “vee”] *slachten op de plaats die de HERE verkiezen zal om zijn naam daar te doen wonen*” (Deuteronomium 16:1-2). Dit vers, dat duidelijk spreekt over ‘een offer tot God’, heeft bij sommigen tot verwarring geleid omdat er speciaal geschreven staat ‘dan zult gij den HERE uw God het Pascha slachten’. De voor de hand liggende redenen hiervoor zullen we gaandeweg behandelen. Dit offer (offer tot God), is niet het offer des Heren dat aan het volk gegeven was om op de Pascha-avond te nuttigen. Het offer van de Pascha-avond was niet bedoeld om op het altaar aan God geofferd te worden.

Het verhaal vervolgt. *“Gij zult daarbij geen gezuurd brood eten; zeven dagen zult gij daarbij ongezuurde broden eten* [Dit spreekt duidelijk over de zevendaagse periode van het Feest der Ongezuurde Broden – de eerste avond van het Feest der Ongezuurde Broden – de avond van de vijftiende], *brood der verdrukking, want overhaast zijt gij uit het land Egypte getrokken; opdat gij al de dagen uws levens de dag van uw uittocht uit het land Egypte gedenkt. Er zal geen zuurdeeg bij u aangetroffen worden in uw gehele gebied, zeven dagen lang; en van het vlees, dat gij in de avond op de eerste dag slacht [ba ereb, bij zonsondergang] *zal niets de nacht overblijven tot de morgen*” (Deuteronomium 16:3-4).*

Dit vers stelt duidelijk dat deze offers, van schapen en runderen, precies waren wat er staat. Het waren offers die voor God op het altaar gebracht moesten worden, op de eerste dag der Ongezuurde Broden, precies zoals het geschreven staat, des avonds. Nogmaals, dit is verleden tijd. Zij brachten deze offers, zoals er staat, op de eerste dag (‘dat gij in de avond op de eerste dag slacht’), maar zij konden hiermee pas beginnen bij zonsondergang – na de veertiende.

“Gij zult het Pascha niet mogen slachten in een der steden [Dit betekent dat er niet geofferd mocht worden in de plaatsen waar zij woonden, niet in hun huizen], *die de HERE, uw God, u geven zal. Maar op de plaats die de HERE, uw God* [De tempel was de plaats waar de offers gebracht werden. Deze werden nooit geofferd door gelijk welke Israëliet dan ook, maar alleen door de Levitische priesters], *verkiezen*

zal om zijn naam daar te doen wonen, zult gij het Pascha slachten, tegen de avond (ba ereb) als de zon ondergaat (Hebreeuws: ‘gaande’ nadat zij onder de horizon ‘gegaan’ is, niet langer zichtbaar is), *op het tijdstip van uw uittocht uit Egypte*” (Deuteronomium 16:5-6). Zelfs hier wordt het gebruik van *ba ereb*” in de vorm van de verleden tijd verhelderd. Vers 4 zegt dat er tegen de ochtend niets mocht overblijven van het vlees, van alles wat zij geofferd hadden (verleden tijd), op de eerste dag ‘des avonds’ (*ba ereb*). Aangezien het hier over de eerste dag gaat, die de vijftiende dag van de eerste maand is, zal niemand in het judaïsme ooit geloven dat het een opdracht was om op de eerste dag, de vijftiende, ‘des avonds’ (*ba ereb*), met offeren te beginnen. Als dat het geval was, zou dit betekenen dat de eerste dag reeds voorbij was en dat dit alles zou moeten plaatsvinden op de tweede dag van het feest, dat het *ba ereb* is van de eerste dag en het begin van de tweede dag. Zelfs hierin spreken Joodse geleerden zichzelf in hun eigen definities tegen, omdat zij allen geloven dat dit op de avond van de vijftiende plaatsvond. Vers 6 definieert derhalve helder en duidelijk het gebruik van ditzelfde woord, dat in vers 4 in de verleden tijd gebruikt wordt.

Degenen van het judaïsme en veel te veel van degenen die verstrooid werden in de Kerk van God, verwarren de viering van het Pascha met de viering van de eerste dag van het Feest der Ongezuurde Broden.

Het Pascha van de veertiende begon onmiddellijk bij zonsondergang (tevens het einde van de dertiende). Ieder gezin slachtte het lam, braadde het en at het dezelfde nacht nog op. Zij deden dit ‘binnen hun landpalen’, in hun eigen huizen. Het lam dat zij slachtten wordt in de Bijbel beschreven als het offer des Heren voor de kinderen Israëls om op te eten.

De offers van de eerste dag van het Feest der Ongezuurde Broden werden nooit “binnen de landpalen” van hun eigen huizen gegeten. Deze moesten gegeten worden ‘op de plaats die God verkoos om zijn naam te doen wonen’ en dat was het terrein van de tempel. Dit betekent dat de Israëlieten in de late namiddag op de Paschadag naar de tempel trokken, om dieren gereed te maken voor het offer na zonsondergang op het altaar. Dit geschiedde na zonsondergang aan het begin van de vijftiende dag, de eerste dag van het Feest. Zij bereidden offers voor die aan God geofferd zouden worden. Zij mochten ook van deze offers

eten, maar dat moesten zij dan op die plaats doen en niet in hun huizen.

De voorbereidingen van deze offers voor God begonnen in de namiddag van de veertiende. Maar het eigenlijke offeren op het altaar kon pas beginnen na de zonsondergang van de veertiende. Ook moest het feestmaal van deze offers na de veertiende worden gehouden. Daarom worden deze offers ook Pascha-offers genoemd. De voorbereidingen begonnen op de Paschadag, maar het religieuze gedeelte van de ceremonie en de feestelijkheden begonnen pas na zonsondergang, aan het begin van de vijftiende.

Het is eigenlijk eenvoudig. Het verschil is heel duidelijk. Het offer des Heren van het Pascha werd aan de kinderen Israëls gegeven om op te eten, maar de Pascha-offers van schapen en runderen waren offers die de kinderen Israëls aan God brachten.

Het Pascha van Koning Josia

Dit is de geschiedenis van het uitzonderlijkste Paschaseizoen dat ooit in heel Israël werd gevierd. Er zijn twee verzen die we eerst grondig moeten begrijpen voordat we met ons verhaal kunnen beginnen. De reden hiervoor is dat sommige mensen (voornamelijk in het judaïsme), hiermee moeite zullen hebben, door wat hun daarover in het verleden onderwezen is. Het is vaak ontzettend moeilijk om fouten weer af te leren. Het eerste en zeventiende vers moeten we goed onthouden, omdat ze bepalend zijn en de waarheid in deze zaak onthullen.

“Daarop vierde Josia in Jeruzalem de HERE het Pascha. Men slachtte het Pascha op de veertiende van de eerste maand” (II Kronieken 35:1). Hier staat opgetekend dat zij het Pascha exact volgens Gods gebod, op de veertiende dag van de eerste maand hielden. Dat is toen ze “de Pascha lammeren slachtten” en ze opaten. Maar dit “slachten van het Pascha” heeft een tweeledige betekenis, zoals we zullen zien.

“De Israëlieten die zich daar bevonden, vierden toen het Pascha benevens het feest der ongezuurde broden, zeven dagen lang”. (II Kronieken 35:17). Dit moeten we ook van het begin tot het einde van dit verhaal goed in gedachten houden terwijl we het lezen, omdat het aantoonde dat zij God begrepen en Hem gehoorzaamden. Zij hielden het Pascha op de juiste tijd, evenals de zeven dagen van het Feest der Ongezuurde Broden. Laten we nu het verhaal lezen.

“Daarop vierde Josia in Jeruzalem de HERE het Pascha. Men slachtte het Pascha op de veertiende der eerste maand [Wat dit verhaal ons leert, is dat het slachten zowel op de avond van de veertiende als in de namiddag van de veertiende plaatsvond]. Hij wees de priesters hun taak aan en wekte hen op tot de dienst van het huis des HEREN. Ook zeide hij tot de Levieten, die aan geheel Israël onderwijs gaven en de HERE heilig waren: zet de heilige ark in de tempel die Salomo, de zoon van David, de koning van Israël, gebouwd heeft. Gij behoeft die niet meer op de schouders te dragen. Dient thans de HERE, uw God, en zijn volk Israël; maakt u gereed naar uw families, overeenkomstig uw afdelingen, volgens het voorschrift van David, de koning van Israël, en volgens het voorschrift van zijn zoon Salomo. Stelt u in het heiligdom op voor de familiegroepen van uw broeders, het gewone volk, en wel zo, dat de indeling der Levieten overeenkomt met die van de families” (II Kronieken 35-1-5).

Josia droeg de Levitische priesters op zich voor te bereiden en te reinigen om het werk te kunnen doen dat voor hen lag. Zij hadden een grote taak te vervullen in het dienen van het volk in de tempel. Dit hield alle voorbereidingen in die gedaan moesten worden op de namiddag van de veertiende, samen met het eigenlijke offeren van de offeranden, dat op de jaarlijkse Heilige Dag van het Feest der Ongezuurde Broden moest plaatsvinden. Josia deelde hun mee dat zij zich moesten voorbereiden om als priesters te dienen, precies volgens de instructies die in de geschriften van koning David en zijn zoon Salomon terug te vinden zijn.

“Slacht het Pascha, heiligt u en maakt het gereed voor uw broeders en handelt overeenkomstig het woord des HEREN door de dienst van Mozes” (II Kronieken 35:6). Nogmaals, Josia droeg hun op het Pascha te slachten. Dit was een speciale opdracht met het oog op de voorbereidende werkzaamheden die zij zouden verrichten in hun rol van Leviet. Josia ging verder door hen te gelasten dat zij zichzelf moesten heiligen en hun broeders de Levieten moesten voorbereiden. Zij hadden Gods instructies te volgen voor de vervulling van de opdracht ter voorbereiding van de offeranden. Daarop zou het daadwerkelijk offeren plaatsvinden. Er lag hun een enorme taak voor de boeg.

“Josia stelde het gewone volk ter beschikking kleinvee, schapen en

geiten, die alle dienden als Paasoffers voor ieder die zich daar bevond, ten getale van dertigduizend; benevens drieduizend runderen. Deze waren uit de have des konings. Zijn vorsten stelden een vrijwillige gave ter beschikking van het volk, de priesters en de Levieten. Chilkia, Zekarja en Jechiël, de oversten van het huis Gods, gaven aan de priesters voor de Paasoffers tweeduizend zeshonderd stuks (kleinvee) en driehonderd runderen. En Konanjahu en zijn broeders Semaja en Netanel, benevens Chasbaja, Jeïel en Jozabad, de oversten der Levieten, stelden voor de Paasoffers ter beschikking van de Levieten vijfduizend stuks (kleinvee) en vijfhonderd runderen.” (II Kronieken 35:7-9).

Hoe kan het nog duidelijker gesteld worden? Dit ging niet over de Paschaviering of het slachten van het Pascha-offer en het eten ervan in hun woningen. Dat werd in de nacht van de veertiende gevierd. Dit ging over de offers en offeranden die aan God geofferd zouden worden na zonsondergang van de veertiende, aan het begin van het Feest der Ongezuurde Broden in de nacht van de vijftiende.

“Toen werd de dienst geregeld: de priesters gingen op hun plaats staan, evenzo de Levieten, overeenkomstig hun afdelingen, naar het gebod van hun koning. En zij slachtten het Pascha en de priesters sprengden (het bloed), dat de Levieten hun toereikten, en dezen trokken de dieren hun huid af” (II Kronieken 35:10-11).

De Levieten deden dus alles wat Josia bevolen had. Zij bereidden zichzelf voor en maakten de ruimte gereed waar hun werk ten uitvoer gebracht zou worden met al de instrumenten, gereedschappen, ketels, potten en alles wat nodig was bij het uitvoeren van hun taak. Daarna begonnen zij de dieren te slachten die geofferd zouden worden. Dit deden zij in de namiddag van de Paschadag. Zij begonnen ook het vlees te snijden als voorbereiding op de offeranden die op het altaar geofferd zouden worden, samen met datgene wat door de kinderen Israëls op de feestdag gegeten zou worden. Merk op dat de Levieten het vlees vilden. Dat is nog een extra bewijs dat het hier niet over de Paschaviering ging, omdat dat vlees in zijn geheel geroosterd moest worden en niet versneden mocht worden om in potten bereid te worden.

“Zij zonderden de brandoffers af, om ze te geven aan de familiegroepen van het gewone volk, om de HERE een offer te brengen, zoals geschreven staat in het boek van Mozes; evenzo deden zij met de

runderen. Zij kookten het Pascha op het vuur, overeenkomstig de verordening [dit verheldert nog eens dat zij tijdens de Paschaviering het vlees roosterden zoals God geboden had, en het werd klaarblijkelijk tijdens het avondgedeelte gegeten], de heilige stukken kookten zij in potten, ketels en pannen, en zij brachten die met spoed aan heel het gewone volk” (II Kronieken 35:12-13). De Leviëten deden duidelijk hun werk. Het werd snel en op een ordelijke wijze uitgevoerd, en het feesten begon na de zonsondergang die de veertiende van de maand beëindigde.

“Daarna maakten zij het gereed voor zichzelf en voor de priesters: want de priesters, de zonen van Aäron, waren tot in de nacht bezig [dit betekent niet ‘tot’ het moment van het intreden van de avond na zonsondergang, maar tot laat in de nacht] met het offeren van het brandoffer en van de vetstukken. Daarom maakten de Leviëten het gereed voor zichzelf en voor de priesters, de zonen van Aäron” (II Kronieken 35:14). De Leviëten waren zo druk met hun taken bezig geweest, dat ze tot laat in de nacht doorwerkten. Zij voorzagen eerst in de behoeften van anderen, waarna de Leviëten zelf feestvierden. Maar nogmaals, dit deden zij pas nadat ze eerst hun taak van dienstbaarheid als priesters van God voor Israël hadden uitgevoerd. Dit Pascha van Josia hield de gehele viering van het Pascha in.

Zoals we reeds eerder aangaven, heeft men moeite om de taal waarmee de viering van het Paschaseizoen beschreven wordt, te begrijpen. Men kan het onderscheid niet maken tussen de gebeurtenissen op de Pascha-avond en die namiddag, en de gebeurtenissen na zonsondergang als Ongezuurde Broden begint. En in plaats van het onderscheid duidelijk te maken, voegen de meeste mensen eenvoudigweg de twee verslagen samen alsof ze een en dezelfde zijn.

Het verhaal van Josia’s Pascha eindigt met de woorden: “Zo was de gehele dienst des HEREN op die dag [het vieren van het Pascha vereiste veel werk, zowel ’s avonds als de volgende dag] voor de viering van het Pascha en het offeren van de brandoffers op het altaar des HEREN [de eigenlijke offeranden die voorbereid werden op de Paschadag, werden op het altaar gelegd en aan God geofferd in de eerste nacht van het feest, na zonsondergang van de Paschadag] geregeld, overeenkomstig het gebod van Koning Josia. De Israëliëten

die zich daar bevonden, vierden toen het Pascha benevens het feest der ongezuurde broden, zeven dagen lang” (II Kronieken 35: 16-17).

Dit verhaal is heel fundamenteel voor degenen die de geboden van God over de juiste viering van het Pascha en Ongezuurde Broden begrijpen. Zij die hierover in verwarring zijn geraakt, zijn steeds verder van God afgeweken.

Gehoorzaamheid aan God door getrouw het Pascha te vieren, zal u helpen de ware Messias te leren kennen. Er is geen andere mogelijkheid om tot een ware relatie met God te komen. De onwetenden en trouwelozen zullen steeds verder van Gods waarheden afwijken en van elke mogelijkheid op een oprechte relatie met God worden afgesneden.

De juiste viering van het Pascha is een essentieel onderdeel van een echte en oprechte relatie met God en zijn zoon Jezus Christus - de ware Messias. De wereld kent Christus niet, maar God zal Hem zeer binnenkort gaan openbaren, net zoals God dat reeds gedaan heeft in dit boek, dat gewijd is aan Christus en zijn spoedige wederkomst als Koning der koningen - Gods Pascha-offer voor ieder van ons.

De dag van zijn komst nadert met rasse schreden. De geprofeteerde eindtijd staat voor de deur!

“Amen, kom, Here Jezus”.